

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
ЦЕНА 3 ДИНАРА

ПОДГОРИЦА, ЈАНУАР 2000. ГОДИНЕ
ГОДИНА XI, БРОЈ 712

ЗАЈЕДНИЧКА ДРЖАВА
БУДУЋНОСТ
СРБИЈЕ И ЦРНЕ ГОРЕ

Милун Терзић,
заменик министра за спорт
Савезне владе

Небојша Величковић,
министар без портфеља
Савезне владе

БЕОГРАД, 23. ЈАНУАР 2000. ГОДИНЕ, „САВА ЦЕНТАР“
ПЕТИ ОТАЏБИНСКИ КОНГРЕС
СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

ВЕЛИКА СРБИЈА

ЗЕМУН
ТРГ ПОБЕДЕ 3

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

Оснивач и издавач:
др Војислав Шешел

Главни и одговорни уредник:
Синиша Аксентијевић

Заменик главног
и одговорног уредника:
Душан Весић

Помоћник главног
и одговорног уредника:
Јасна Олујић

Редакција:
Момир Марковић,
Наташа Јовановић,
Јадранка Шешел,
Жана Живаљевић,
Огњен Михајловић,
Весна Арсић,
Коста Димитријевић,
Ивана Ђурић,
Драгољуб Стаменковић,
Александар Вучић,
Весна Зобеница, Весна Марих

Техничко уређење,
компјутерски прелом,
дизајн и израда колора:
Северин Поповић

Фотографије:
Марко Поплашен
и Крсто Голубовић

Лектор:
Зорица Илић

Секретар редакције:
Љиљана Михајловић

Карикатуре:
Синиша Аксентијевић

Реализација и штампа:
"Етикета" Болеч и БИГЗ,
Бул. војводе Мишића 17, Београд

Редакција прима пошту на адресу:
"Велика Србија",
Трг победе 3, 11080 Земун

Рукописи се не враћају

Новине "Велика Србија" уписане су у Регистар средстава јавног информисања Министарства за информације под бројем 1104. од 5. јуна 1991. године.

Два су догађаја, по принципу акције и реакције, обележила почетак две хиљаде у југословенској републици Црној Гори: громогласно је на централном подгоричком тргу дочекана Јулијанска, православна, српска нова година, да би, ни недељу дана касније, одметнички, ненародни режим Мила Ђукановића "пољубио што је плуноу", засекавши најдубљи рез у ткиво српства признањем самосталности Црногорској православној цркви.

У ноћи између 13. и 14. јануара, у организацији патриотских снага, као својеврсни неформални референдум на трговима и улицама, са одзивом који су заборавила сва југословенска биралишта, десетине и десетине хиљада младих, средовечних и оних најстаријих Срба из Црне Горе, дало је свој глас вековном крвном братству са Србијом, запечаћеном у заједничкој држави, Југославији.

Против оних који би да профитирају на несрећи и деобама јединственог и десеткованог српског корпуса, на који отворено, већ деценију, кидишу непријатељи свих боја, Подгорица, али подједнако и сви други градови у Црној Гори, показали су режиму, коме је Америка ближа од Србије, шта мисле о велеиздаји филованој вокабуларом новог светског поретка, под плаштом "демократије" и још чувенијих "људских и грађанских права"! Није јуначки народ Црне Горе те ноћи заборавио да "ко неће свога за брата, хоће туђина за господара", и јасније је од било чега рекао "не" својим вођама, који су забраздили на пут сецесије и раскола са браћом исте вере, истог имена, исте крви, исте судбине, исте историје.

Далеке 1993. године, Брозов јуноша, Мило Ђукановић, са положаја председника владе Црне Горе одбио је да призна достојанство расколничкој Црногорској православној цркви. Ни деценију касније, овога пута у својству "председника" Црне Горе, а све по Брозовом аманету, творећи Црногорце од Срба из Црне Горе, Ђукановић ће починити кобну грешку коју му "Српска Спарта" никада неће опростити: ускратиће целов руци митрополита приморско-црногорског и дати га једном распопу!

Ако је у инат србијанској и југословенској власти – много је; била заведеност или вера у питању, на овој стрмини нашој браћи помаже једино Бог.

Жана Живаљевић

МОМИР ВОЈВОДИЋ, СРПСКИ ПЕСНИК,
НА ТВ ПАЛМА, У ЕМИСИЈИ "ДИЈАЛОГ", ДЕЦЕМБРА 1999. ГОДИНЕ

УСИТЊАВАЊЕ СРПСКОГ НАРОДА

До 1994. године није било никаквих озбиљних помињања, нити синтагме црногорске нације КП Југославије и коминтерновски качкетиши покренули то питање са циљем разбијања српског националног корпуса

У јулу 1994. године, у Колашину, проглашење декретом створене црногорске нације, изазвало побуну присутних делегата

После 1960. године црногорство узело маха. За црногорство се плаћало. Црногорство се претворило у занат, у занимање

Данас у парламенту Црне горе нема ниједног српског гласа

Сва демократија у Црној Гори налази се у рукама једног човека који није дорастао ни тој функцији, ни да води Црну Гору

Без јединствене српске државе, српском народу нема биолошке, духовне, културне и привредне обнове

Водитељ: Поштовани гледаоци, добро вече. Ја сам Миодраг Вујовић, а ви гледате емисију Дијалог телевизије Палма. Ваш и мој вечерашњи гост је песник Момир Војводић. Господине Војводићу, добро вече и добро дошли у Дијалог.

Војводић: Добро вас нашао. Хвала на позиву.

Водитељ: Пре три дана медији су објавили да сте постали члан Српске радикалне странке, није речено коју функцију заузимате, али сте постали високи припадник Српске радикалне странке. Зашто? Кад и како?

Војводић: Ја сам, од када сам почео да се бавим политиком и да разазнајем српске опозиционе странке, и оне које су биле у власти, у програму Српске радикалне странке нашао оно што је мени одговарало. Што је био и програм прве странке у којој сам био, Народне странке, која је стицајем прилика, то се мора признати, нестала, урушила се од своје невоље од оних који су је водили. Њенога вође.

Пошто сам ту странку видио у расулу, решио сам да се бавим књижевним радом и, као забринути Србин за своје отечество, критиком политике. Што би се рекло политичким опозиционим језиком радом или политичком делатношћу. Таман када сам мислио да сам се на неки начин окренуо само књижевности и политички пензионисао, уследио је озбиљан позив из врха Српске радикалне странке и њеног председника Војислава Шешеља. То је био озбиљан позив који сам ја схватио онако како само треба да схвати Србин у овом времену, у овом злом добу када све але и сва зла зевају

Српски песник: Момир Војводић

на ово мало људство, велики народ међу народима, али велики по својој искони, по свом бићу, по својој судби и зато сам се без двоумљења олазвао на позив господина Војислава Шешеља и са задовољством потписао приступницу Српској радикалној странци. И сада се овако представљам својим пријатељима: радикал Момир Војводић. Некадашњи народњак а сада народни радикал.

Грађанска држава – свачија држава

Водитељ: То је занимљиво. Зар у Црној Гори није било друге странке, или у Србији, неке друге странке која би вам такође одговарала. То питам због тога што ви истичете те патриотске разлоге за приступ Српској радикалној странци.

Подгоричка скупштина 1918. године: садашња власт није јој ни принети

Има и других патриотских странака, али је чињеница да у Црној Гори конкретно Српска радикална странка није популарна. Рецимо, од медија има највише оштрих примедби, а и у Србији је политичка сцена јако узаврела у последње време. Другим речима, калкулација са наше стране или противкалкулација.

Војводић: У Црној Гори, међу странкама које су опозиционе и које нису опозиционе, има патриотских странака. Таква је Српска народна странка чији сам ја члан, један од старијих чланова, био доскора. Али, на последњим изборима, и Српска народна странка и Српска радикална странка нису имале довољан број гласова, имале су га оне, али им је то вешто узето.

И у то сам сигуран. Тако су остале само са нешто одборника. Српска радикална странка у Црној Гори има своје бираче, има свој народ који на овим последњим изборима, када је Црна Гора политички пукла, тј. када је владајућа партија пукла на двоје, и отишла на

Момировце и Миловце на нашу велику невољу, и радикали и народњаци су гласали за српску народну партију, Социјалистичку партију Момира Булатовића, с тим да победе Мила Ђукановића.

Тако су радикали и народњаци остали ван парламента, што је велика штета, јер сада у парламенту Црне Горе нема ниједног српског гласа. Све су то посланици грађани. Има ту људи који српски осећају и мисле, али се пишу да су Црногорци по националности, да нису Срби и да су грађански опредељени. Заступају грађанска гледишта, што нама Србима који смо радикалнији никако не одговара, јер ми смо се ваљда заситили више, господине Вујовићу, грађанске државе.

Стално понављам – грађанска држава је свачија држава, ничија држава. То је исто као да сада узмемо заједничку

треба да се залажу за оно што је природно. Ја бих волио да у Уставу Црне Горе стоји ово је република или држава српског народа, држава Црногораца, јер и Црна Гора и Србија су биле државе док се нису ујединиле у једну државу у којој су сви други. Ферхат Диноше и сваки Албанац, равноправни. Онда би мој суграђанин у Подгорици писао Црногорац албанског порекла. А не да нам у парламенту Црне Горе држи лекције и соли мозак. Албанија му је матична држава, а Црна Гора је држава чији је грађанин.

Припрема будућих подвала

Водитељ: И оно ко се освети тај се не посвети.

Војводић: Па тако Ферхат Диноша истовремено има два статуса: он је и Албанац и грађанин. А Момир Војводић и његово друштво су само грађани. А то је наша велика невоља и ја се бојим будућих догађаја да се са том игром држављанства албанског и грађанства црногорског не припрема велика подвала нама Црногорцима, нама српском племени, Његошевом племени.

Јер, могуће је да на будућим изборима албански држављани, као грађани црногорски, надгласају Црногорце и мирно узму власт. То је она перспектива и опасност која прети. Стално казујем, како могу бити кратковиди ти наши посланици. И Демократска партија и њихови коалиционаши, социјалдемократи, народњаци тобожњи и та коалиција "Да живимо боље", то је један конгломерат интереса, али не интереса Црне Горе, интереса заједничке државе Србије и Црне Горе. То је једна врло мутна игра, дај Боже да из те игре изађемо разбистрених неких појмова и опасности које са свих страна прете.

Тако је Ферхат Диноша рекао црногорским заљубљеницима у "грађанску" државу, направите ви као сви европски народи своју националну државу у којој ћу имати статус. То треба да говоре други, сви су то требали да говоре и ваши Катуњани и моји Морачани, да они то говоре а нико тога неће да се сети или не сме, јер му је програм његових пратија грађански. И он се сада држи тога грађанског и од тога не уме да одступи.

Да замахне главом над приликама у којима се сада налазимо, Црна Гора посебно, Србија, да не причамо, није ништа у бољем стању. Јер када ми сада, мој господине Вујовићу, у Црној Гори погледамо структуру становништва, морамо добро да се забринемо сви, и на Велестову и у Беранам. Јер, преко 30% становништва је из других држава, а све је то галасачка машина и све то може да буде сутра нечије оружје у презимању власти.

Ми смо дошли до тога да у Црној Гори не можемо да изаберемо председника, без муслиманских, шиптарских и осталих гласача који нису расположени да Црна Гора остане онаква како би ми то желели. Неки сада причају да може сама да постоји, ту на том камењу, из-

кућу па се не зна чија је. Она брзо остане без крова, а богме брзо дође и до темеља, постане руина или кућиште. Од 1918. године ми из историје као да ништа нисмо научили. Стално се урушавамо у наше илузије и наше несреће и у наше приче о некој грађанској држави. Свака држава данас у Европи јесте национална. Не пада на ум никоме у Немачкој, има тамо око седам милиона Турака, да каже да Немачка није држава Немаца. А нама овде у Србији и Црној Гори свака сорта може да каже ово није ваша држава, ово је грађанска држава.

Ово је српска држава, држава српског народа са свим грађанским правима. Ми смо такав народ, тако добродушан, тако широк, тако саосећајан народ да ја знам и да пише најрадикалније да је то само држава српског народа да би свима опет било боље него нама, јер смо ми такав народ.

Никако владајућим партијама у Црној Гори, које су сада коалиција, не можемо да докажемо, иако им то и други посланици из других нација казују, да

међу Стамбола и Рима, између Беча и Тихерана.

Ми смо се ту одржавали у тешким временима и великим историјским здумама када смо другачије мислили, када смо били друкчије пређе, друкчијег састава. Садашњи нараштај, даће Бог, биће ту са онима који су били тада и који су зачињали српску државу на тој високој Гори, садевали се око свог Олимпа, око свог Арарата, око свог Синаја Ловћена. Која је то била људска грађа.

А данашње су грађе мекше, друкчије, па због тога много стрешим, јастресим од много ужаса. Када сад погледам на оним нашим старим фотографијама, рецимо, узем подгоричку скупштину 1918, оно људство, оне посланике, оно што се усаворило око владике, око митрополита Гаврила, па их погледам, у себи мислим, мој господине Вујовићу, Боже да сада ови људи седе на власти у Црној Гори, ови садашњи који врше власт, вирили би из међа и гледали када ће им бацити какву приганицу.

Подвала

коминтерновских качкеташа

Водитељ: Да појемо редом, али пре тога да позовемо и наше поштоване гледаоце да слободно постављају питања на телефон, сво га на екрану, 367-0022, а ми, као што рекох, хајдемо редом. Да кренемо то "црногорска нација". Има ли је? Нема ли је? Од када се са њом то шпекулише као појмом по нашем мишљењу, наравно.

Војводић: Да не бих падао у општа места покушају то да сажмем. Монтенегро се први пут помиње у неком спису у Котору, на латинском језику, негде у доба Ивана Црнојевића и његовог сина Ђурађа. И после тога се први пут у неком језуитском спису, негде у Риму се он налази, Монтенегро помиње 1911. године. Од тада, све до Дрезденског конгреса Комунистичке партије Југославије и Вуковарског конгреса, до 1944. године када је одржано заседање ЦА-СНО у Колашину, није било никаквих озбиљних помињања нити синтагме црногорска нација.

Тек Комунистичка партија и качкеташа коминтерновски потежу то питање са циљем уситњавања српског национа и стратегије те разуре и уситњавања српског национа су и створили својим декретом црногорску нацију.

Када су се делегати у Колашину, у јулу 1944. године, побунили, онда је генерал лајтнант, Иван Милутиновић, умиривао те делегате, те омладинце. Они су запитали како то да смо у партизане ушли као Срби, а сада одједном излазимо ко нека друга нација – црногорска. А Иван је казао, немојте о томе да брижите то је само зато да би Црна Гора била република у Југославији, као и остале, а то није стварање неке посебне етничке целине.

Јер ниједан слаб Србин не може бити Црногорац, нити један слаб Црногорац може бити Србин. И тако се на том Ивановом, тада у Колашину, стало и

даље побуне није било. Касније су то питање развијали, а нарочито од 1960. и неке године када је она пуковничка осморка банула у Црну Гору и када је повучен Блажо Јовановић у Београд, који је, на иски начин, помало суспрекао ту заверу, која је већ почела полако да показује своје нокте и своје рокове, прозелитску, црнолатинашку, да је већ римска хурија кренула у озбиљан поход на Црну Гору.

Они више и не зову Црну Гору ни Монтенегро нити Црна Гора, они је зову своје мисионарско подручје, и то је кренуло озбиљније. Нарочито се показало са сечом Ловћена. Са сечом Ловћена и разором капеле, Његошеве капеле, Његошевог олтару то ја зовем његов олтар, његов гробни олтар и олтар подигнут његовом стрицу, његовом духовном оцу, Св. Петру Цетињском, где ће се сваког Петровог дана служити литургија на врху Ловћена.

Са Ловћена се видело све по Косову и Ловћен је врх Свете Горе, врх Атоса, врх Хиландара и знам, ослушкивао сам са својим пријатељима када смо долазили ноћу, па пре суња банемо на Ловћен, на нашу Свету Гору да се могла чути молитва из Хиландара и из Дечана, или Сопотана, или Мораче на врху Ловћена. Ловћен је био врховни олтар и наш млади владика, тада и ученик, владика Раде када је воздигао 1845. године Ловћенску капелу онда је записао, тада је баш стварао Горски вјенац, постоји тамо онај стих "Који олтар ближе неба стоји". Знали су из Ватикана, и знали су душмани српског национа и Српске вере шта треба урадити. "Када главу раздробити тјелу у мучењу издишу чланови", поручио је владика Раде.

Они су ишли да раздробе баш главу Српства, а она је на Ловћену као што је некада и Велимировић рекао, када су, 1925. године, у септембру, враћали кости владике Рада на Ловћен, које су биле побегле 1916. године од швапског окупатора. Тада су враћене свечано и уз присуство краља Александра и читаве свите српске.

Тога накита српства које су чинили Црногорци, онда је казао, "Ваше величанство, клекните на тај свети камен. Налазимо се на крову српске државе". Тако је почела чувена беседа владике Николаја жичког Велимировића која је, не само огледало беседништва великога и духовнога него је и наук, наук вјере. Јер, народ који не мисли да опстане и не верује. А вером у веру спасићете веру. Тако је тај врховни наш олтар и врховни трон отсечен од атеиста Брозних и завршила се та страшна драма наша, 1974. године уз једну срамну помпу разверених људи, који су обурдавали оно што су нам преци зидали и тог дана гледајући, нећу никада заборавити Петра Стамболића и оне послушнике око њега, тог фелдвелебела аустроугарског, кога су они претворили у маршала, и довели га ту, уместо наших великих ратовања, уместо Јанка Вукотића или осталих, да не залазимо у истори-

ју, Стамболић је рекао – "Дозволите ми да прогласим отвореним маузолеј".

Једно чудовиште. Једно социјалистичко чудо на Ловћену, Његошева црква обурдана, нема више врховног олтару и сада ту се налази зидан за Његоша. Али велика је срећа што је Његош још 1941. умакао одозго, патријарх Гаврило Долић је склонио монту Његошеве на сигурно место и оне се више горе нису враћале.

Многи су вршили притисак на митрополита Данила да открије где су. Они су направили зидан за Његоша, хоће да га затворе у нешто што није наше, што није српско, што није православно, што није хришћанско, што није црногорско.

Црногорство синоним српства

Водитељ: И директно у супротности са његовом жељом...

Војводић: Нормално, што је његов аманет, што ће нас стићи клетва. Нас су после тога неколике опомене стизале. Јављала се небеса, јављала се земља, опоминали преци, али као да немају кога да опомену јер они што држе власт немају та осећања. То су кумровачки кадети.

Водитељ: Која осећања они имају?
Војводић: То су људи који мисле дробом више него главом.

Водитељ: Сада је у Црној Гори, да останемо на тој духовној димензији црногорске нације, у Црној Гори је модерна Дукља. Не само због Дукљанске академије, него истицање Дукље као прве српске државе, што је апсолутно нетачно и погрешно. Па ако вам није тешко да се изјасните и на ту опцију. Дукља и дукљанска академија који су толико модерни у Црној Гори.

Војводић: Пошто су наши мученици развјереници, разнародници, разбожаници, расрбљеници видели да црногорство не може бити утек од српства, него да је црногорство синоним српства и да је то, како смо рекли, његошево племе и врх, један од врхова нашег национа, онда су се сада домислили, дај сада да нешто ново измислимо да ове младе нараштаје што више сумутимо.

А и онако смо сумућени. Прозлазећи кроз Цетиње, гледајући те младе људе, који пресећу и добацују ми, господине Војводићу нисмо ми Србијанци, ми смо Црногорци, видим где је та сумња. Па кажем, момци, ко вам је казао да сте ви Србијанци? Ви сте Цетињани. Ви сте Црногорци. А Србијанци су Србијанци који живе у Србији, то је један део српства, ми смо само део српства као што су Херцеговци, Косовци, Метохијци, Банијци и тако све редом, Шумадијци, то су све регије једнога национа, једнога народа и немојте да наседате. Ви можете са поносом да кажете ми смо Цетињани, ми смо Црногорци, а са тиме сте рекли да сте Срби.

Јер сваки инфериоран Црногорац може да наседне на то. А супериоран, прави, који зна своју меру, ко је и од кога је, тај не наседа на те приче и не болује од тих забуна. То је једна идеологија, један

дрил, тешки медијски дрил, тешка бомба, једна диктатура и једно насиље које стално укуцава у мозгове тој деци ово, оно и прави забуну.

Једне вечери излазим да прошетам, када једно 10-15 младића испред мог улаза – О, професоре, таман сте добро дошли да пресудите. Нећу, није ми дао Бог да пресудим, можемо нешто да просудимо. Кажу: "Нас седморица кажемо да смо Црногорци, а ова деветорица кажу да су Срби, ко је од нас у праву"? Ја кажем: "У праву сте и једни и други". "Како то"? "Па Срби сте и једни и други, само они што су Црногорци они су мало већи Срби од вас". "Како то професоре"? "Па вазда је значило Црногорац суперлатив од Србин".

Сада су се ови кумровачки кадети, несрећници и некадашњи синекурци и синекурке комитетске, присталице једне социјалистичке праксе која је у Црној Гори развила једну наипак политику, да се црногорство плаћало. Црногорство се претворило у занат. У занимање, чисто занимање. Само се изјасни ја сам Црногорац и не мора да учи ништа, не мора да ради ништа и прима fine синекуре, живи лагодно и сада су се ти нашли у невољи јер више нема комитета, знају где да примају синекуре, немају пред киме да дрхте, ево сада и да створимо Дукљанску академију, да створимо дукљански мит. Да измислимо. А Дукља је била некада само царинска постаја на саставу Мораче и Зете коју су чували римски стражари.

Нашли су Авари и Словени. Авари су вазда рушили оне тврђаве које се бране, и које се не бране, они само дођу и иду даље. Ови су се бранили на навољу и било их је око 500, они су те чуваре побили, њиху жене и децу послали кагану свом који је био код Сремске Митровице, и продужили даље. Њихов је каган био Бајан који је погинуо на Скадарском језеру и она отока из језера према мору названа је по њему Бајана, то је Бајана.

Касније становништво аварско, словенско, после српско, државе Зете која се налазила око Дукље и на том простору нормално се звало Дукљани као што се сада зову Подгоричани, као што становнике Цетиња зовемо Цетињани. То је то, међутим, нема неког посебног етникума нити како ће сада да измисле, копају, чепају, не могу да нађу ни папак козији.

То је само мит. А што се тиче њихове академије и тих академика, могу да вас обавестим, поштовано гледатељство и слушатељство нашег програма, да у тој академији данас тих доктора и професора са неким титулацијама има 29, ако ћете ми веровати, са докторским тезама у тишај Титове мисли на самоуправљање у свету. Видите који је то допринос науци и који су то ауторитети. Тако да та ДАНУ, како јој се ја по мало ругам, академија то је само још једна збрка и ругалиште нама Црногорцима што нас на ружан глас износи.

Јер мени је била сувишна и ЦАНУ, пошто имамо академију српског јези-

ка, као што су удробили на српском језику данас имамо десет ПЕН-ова. Тако да није остала ниједна БЕНА (будала) изван ПЕН-а, све ПЕН до ПЕН-а, чудо до чуда, академија до академије и ето данас се руга свак. Ако погледамо, Француска данас има само 20 живих бесмртника, а 40 је максимум. Али не бирају они сваког тромесе чја, то се бира, зна се када се бирају и попуне упражњена места. Ја се стидим свега тога што нам се дешава, ја сам Војводић по братству, Морачанин по племену, Црногорац по државности и Србин по националности, Словени у крајњем да задовољим и пацифисте, дио човечанства. Србин у човечанству.

Тако се гледало, сви су наши стари тако гледали. Али сада би требало много труда, нарочито кроз школе требало би сада доста едуковати наше учитеље, наше наставнике, наше професоре, да некако те нараштаје не збуњујемо. Ми немамо сада, ми смо кадровски врло

Незreo за функцију председника Црне Горе: Мило Ђукановић

лоши јер је једна идеологија створила доста фелеризоване кадрове, са врло малим знањима и погрешним предетавима. Па скоро је било, сећате се, и предлога да се Горски вјенац избаци из програма.

И сада ти академици дукљански много више хуле на Његоша и његове несмотрене, и на његову врховну мисао, него што би неки душмани са стране и умели тако да хуле као што они хуле. Зашто? Што је то високи међаш. Не могу преко Његоша ни преко Светог Петра цетињскога, ни наших великих владика, ни великог владике Данила Шћећева, родоначелника наше борбе непрестане, нашег великог отпора Риму и Станболу, којему стоји овако: Данило Шћећев Петровић војводић српски и егзарх Пећкога трона. Пећки трон је имао своје заменике када је укинута Пећка патријаршија у Цетињској митрополији и Карловачкој митрополији.

Они су за Србе с ове стране били, а цетињски митрополити, али од 1920. године имамо Српско патријаршију.

Његош је говорио младом књазу Александру Карађорђевићу у једном свом писму: "Када ослободимо српске земље ти идиш у Призрен за српског краља а ја идем у нашу Пећ за српског патријарха". Јер он је сањао о обнови Патријаршије и обнови царства јуначкога.

Част – слава и светиња народа

Водитељ: Али, опет задњу духовну димензију црногорске нације. Видите овај покрет, страшно је то што се дешава, страшно је ако ико, био грађанин или био Србин, Црногорац, Енглец, сасвим свеједно, ако имало знања има, ако имало морала има, страшно је да се великодостојници једне цркве нападају, пребијају, избацију из манастира док врше службу.

Све се то дешава, новине су препуне таквих инцидента када је у питању Српска православна црква у Црној Гори, њен рад у Црној Гори, а пре неки дан у штампи је објављен један напис у коме се истиче да црногорска православна црква тражи од црногорске владе да изврши повраћај имовине црногорској православној цркви, тако што ће је одузети од српске православне цркве.

Тај удар на цркву, ви сте дали ону основну димензију, али тај удар на цркву траје већ дуго и, по мом личном мишљењу, страшно се мало истиче, а готово нимало не брани од стране власти и од стране јавности.

Војводић: Изгледа да смо ми Срби, поред многих невоља и наших мана, а уз наше велике хришћанске врлине, отприлике народ несрећни, што би рекао владика Раде. Народ који се не брани. А муж је бранич жене и детета, народ брани цркве и племена, чест је слава и светиња народа. Ко удара у ту светињу и њене темље знамо ко је. Где су режисери свих криза и где су стратеги наших несрећа то ми знамо и слушамо.

Ја, као песник, могу да кажем више слутим, а слутити још једино знам и могао бих им нацртати места и пунктове где су, али ме они не брину толико. То је њихов посао. Они и онако кажу дошло је време да тај добри народ преведемо у праву вјеру. Да поунијате, то говоре прозелити, то говоре мисионари, црнолатинаши, али мене чуде њихови вазали у Црној Гори, а нашли су их баш у власти, и у њиховој тактици како играју игру. По ономе како би рекли моји Морачани: зецу бежи - керу држи. Тако они раде са црквом нашом.

Садашњи председник Црне Горе је један млад човек, некада најмлађи члан Централног комитета Савеза комуниста Југославије, председник владе, шта би се сада од њега очекивало. Да једноставно заштити Митрополију црногорскоприморску и зетску, скендеријску и митрополита, да их заштити од таквих

удара, јер безбожници шта ће друго него да то чине, то је њихов позив. Међутим, он то не чини. Ја сам то и митрополиту казао. Овај момак који је председник Црне Горе, је недозрео и неозбиљан за ту функцију, Црногорци су стари вазда говорили наши праједови су говорили не даје се ћети левор за пас. То значи не даје се лачурлији власт.

Ми смо 1989. године, склањајући ондашње брзоне и кардељоне старије, довели њихов подмладак, њихове млађе, неуке да презуму Црну Гору у своје руке и зато је сада тако. Они сада имају једног лажи-попа упућеног из Рима, несрећног Ледејића, који је рашчињен од свих патријарха, од васељенског патријарха, па српског патријарха и руског и потпуно опоменути сваки Црногорац врујући да је богохулно ићи к њему.

Међутим, ја сам их посматрао на Лучин дан прошле године, ту лакрдију пред дворцем краља Николе, да је господар устао све би их нишчибуко и растерао и зачуло се шта се ради, каква се духовна фарса ради пред његовим дворцем. На неком камиону, неке измишљене митре, не измишљене већ украдене из Италије, неки лажни епископи и они су ту дејствовали, пакостили су литургији Лучинданској у Ивановом манастиру, Митрополији тамо у том нашем врховном стожеру на тим горама.

И ја гледам тај народ, господине Вујовићу, све библии намештеници комитета општинских, републичких, реборломци, разни, Бога ми, крстоломци, колико су само крстова изломиле, они који су први свештенике унесрећили 1941. године Перо Вујовић, ујамљен у том крају, шест дана је одоздо дозивао, нико није смио јами Куново присоје да прође и да свештеника Пера Вујовића спаси, извади. То уклетство се сада продужава. То је та игра која је сада двострука, али опомена главна из Горског вијенца је на двострукој ни мислити не треба.

Кумровачки кадети

Водитељ: Да. Међутим, поминете председника Црне Горе без намере да га браним, јер мислим да му ја као бранилац не требам, али то ми већ помало смета. Знате, није само он обавезан да брани. Ево тамо Драгише Бурзана потпредседника Владе који је први примио тог Миранша Дедајића. Имамо и нашег бившег партијског друга и председника Новака Килибарду.

Имамо Славка Петровића, покушавам сада да именујем људе који представљају именом и презименом субјекте на политичкој сцени Црне Горе. Мени се чини ако је игде јединствена политичка сцена Црне Горе, и опозиције и позиције, то је управо јединствена у непредузимању ничега адекватног када је напад на Српску православну цркву у питању. Није ли то доказ, господине Вујовићу, да је тај отпор према Српској православној цркви, читајмо дакле према српству, и припадности српству узео

дубоке корене у политичком животу Црне Горе.

Војводић: Како су научили тако и поју. Сва господа коју сте изређали у овом реденику, око њиховог председника младог Мила Ђукановића, све су то кумровачки кадети. Ја нећу сада овде да иманетујем, можемо их све у исту стегу ставити. Исти наук. Нити што знају о веронауци, нити имају то образовање, најалост, као сва моја генерација и многе генерације.

Нису имали веронауку у школама и мала су та знања, и мала и танка вјера. Ја знам и таквих дволичњака или како би то рекли фарисеја, како каже Библија, несрећни фарисеји књижевници, који се крсте и долазе да љубе руку владикама и тако, али никада нисам запамтио нити могу наћи сведока да су када постили, да су се причестили да знају за тајне, свете тајне хришћанске, да знају за причешће, да знају за покајање, да знају за свештеничку тајну, да знају за освешћење хране и ломљење погаче итд. Они се само ту појављују, не само у Црној Гори, него и у Србији...

главна власт у Црној Гори, друге власти нема.

Момче које уме да отме власт

Водитељ: Господине Војводићу, Мило Ђукановић је управо од митрополита црногорског и са њим примљен, у неколико наврата, код његове светости патријарха српског.

Војводић: Јесте.

Водитељ: Што мени говори да то нису људи који би нешто радили ради фолклора, очигледно постоје добри контакти.

Војводић: Мило Ђукановић је момче које уме да отме власт. Он је јасан сведок тога, он је отео власт. Он на власт није дошао, нису му Црногорци поверили власт такву, него је отео. Но, и то му је признато нека врши власт.

Та отимачина је дуга прича, и то је стварно отимачина без примера. Али, сада је дошао на власт. Ја, као старији човек, тог момка никада нисам хтио неком грубљом речју да опоменем, ни Момира раније, а и њега. То су млади

"Миловизија": РТВ Црне Горе

Водитељ: Фолклор...

Војводић: Појављују се само када су камере близу или тв сниматељи. Или чекају на вратима Саборне цркве излазак патријарха и његових архијереја, или на Цетињу, тамо где је митрополит и његово свештенство они се ту само сликају, да слика оде до Аустралије, до Америке.

Тако да је то та фарисејска игра. Од њих не могу очекивати да заштите цркву што су обавезни од једног лажи-попа због кривог представљања. Јер Миранш Дедајић, знамо, нити је свештено лице, а још мање да је митроносач. Могу мислити како је сада нашим прешима, а св. Петар Цетињски опомињем стално опомиње. Многе те крстоломце богам његов бич, његова сабља довјечна, његова клетва је стигла и сустиже. Сустих ће и ове. Мило Ђукановић је

људи неприлично је, него сам их помало подучавао. Али он је обавезан да заштити цркву, и поред тога што је злоупотребио неколико пута, јер ово је лажно представљање, ово је лажи-поп, лажи-владика, лажи-митрополит то је варање неуког народа, неупућених из света који се томе чуди.

А када су отишли први пут код његове светости патријарха Павла, ја сам питао митрополита: "Прекрстише ли се"? Вели: "Бе прекрстише". "Пољубише ли бар патријарха у руку?" Каже: "Ма какви". Што их онда нисте подучили, митрополите, бар да патријарха пољубе у руку, то је ред, ако су тражили да их доведете да се сликају са патријархом, са његовом светости патријархом Павлом.

Ја сам скоро писао један текст у Црној Гори, злоупотреба патријарха или употреба патријарха, мало сам то ублажио, али је била злоупотреба. На Це-

тињу је било устолочење младога владике Мишовића, једног дивног владике, младог и тамо сам био да се обрадујем и пољубим руку владици кога сам и признао. Тамо је био и патријарх. Његова светост је рукоположила младог владуку. Сутрадан се обрео Мило Ђукановић са својом тевавијом на Петинју, слике су се појавиле и као заједничко саопштење где се није чула ниједна реч патријархова. А говорио је Мило Ђукановић што је неприлично нити где постоји у хришћанским земљама. И то сам ја напао жестоко и нападаху увек такву причу, такво поступање и такву употребу и злоупотребу свештених лица и свештених тронов, због предизборних игрица.

Његова светост је изјавила да су се са њим само сликали, али да никакве изјаве није дао, само је дао благослов и жељу за мир у Црној Гори, за братску слогу. За заједничко причешће из једне чаше да опет, као народ, вратимо се себи, јер смо се себе ужелели, да се вратимо својој вери, да се вратимо својој традицији, да се вратимо ономе што смо били. Оним знацима нашим по којима се ми међу народима распознајемо. Српски народ се распознаје међу народима хришћанским својом дубоком традицијом, својом дубоком духовношћу, својим великим знаменима, али ако смо ми то наследили, господине Вујовићу, и добили од предака, блажено почивших за све те велике тековине, ми то морамо да негујемо. Морамо да га обнављамо, да улажемо у то, да се ми духовно сами обнављамо, а не можемо се обнављати лажима. Нашом Српском православном црквом се много манипулише, много се злоупотребљава. Ја сам казао његовом високопреосвештенству, митрополиту Амфилохију, онако као вршњак његов и рођак његов, и духовни и крвни рођак, видећете ви митрополите младог Мила Ђукановића поново пред кивотом св. Петра Петинског, само када буду наредни, нови избори.

Правићете ви нега и од блата, али нећете имати од злата, овде да га поново видите. А право је добро што је дошао пред кивот св. Петра Петинског, али је чудно што је тек сада дошао, што нијесу и раније били, не само он, него и његови претходници. Али ми смо изгубили пола века и више од тога, заборавивши да долазимо на савет код оних који су вечни као што је св. Петар Петински.

Зло рађање готово суђење

Водитељ: Да вам кажем, ја сам се једна, господине Војводићу, навикао за ових 10-12 година од када је онај наш чувени пасош био једна лепа карта за путовање целим светом, да ме нешто испод ока гледају ако некада путујем у ово зло време за српски народ по свету. Али, једва сам се, рекох, на то навикао, а дочека ме ситуација да када пређем у Црну Гору претресају ме и када излазим из Црне Горе претресају ме.

Шта се крје иза тога? Некако ми се чини да ми све причамо, налазимо опра-

Јанко Вукотић: битка на Мојковцу, референдум за заједничку државу

вљања, све некако у комунизму и комунистичким кадровима, а збиља је много јаснија, егзактнија и, искрен да будем, мени се уопште не свиђа.

Војводић: Мој господине Вујовићу, то је последица свега онога што нам се десило пре и што нам се дешавало и што нам се дешава. Зло рађање готово суђење. Од првог дана када сам почео, као песник забринут за стање српског рода да се бавим неком политиком, као опозициони критичар политичког стања у Србији и Црној Гори, стално сам истицао и сада понављам. Свим Србима забриже-ним за опстанак нашег рода без јединствене српске државе нема опстанка. Без јединствене националне, српске државе српском народу нема биолошке, духовне, културне ни привредне обнове.

Да на крају другог хиљадутођа некако отмомо од злих сила државу и да је некако омеђамо да се зна што је то наше, она мора бити једна. Црна Гора и Србија су једно. То су биле на мукама великим, на патњама великим, у ролским тмушама две државе које су се из праха дигле као жар птице да поново српском народу сване, да направимо исти темељ, исти кров. Па и Црна Гора је Пијемонт, и Ловћен је Пијемонт, и Таково је Пијемонт, и Топола је Пијемонт, гледале очи српске са сви страна из покорене Македоније, Метохије, Косова, свете српске земље Палестине, како ја зovem Рашку и коју је Његош звао тако из Херцеговине, наше Босне, Далмације, Славоније, Војводине српске све у огледалу и наши стари потпуно би то друкчије учинили. Али ови који су сада остатак остатака Српске државе обједињавали у жаљљачком Уставу, они су тада поступали као партијски људи а не као државотворци.

Тада је требало расписати изборе за Уставотворну скупштину па да донесе врховни статут, или Устав, или закон из кога ће да проистекну сви остали. Да се начини јединствена држава. Онда не би ми имали Пријеполје, претресе ценова. Ово што сада раде, народ се само онако чуди, крсти, пита се шта је ово. Па онда

пребацавање лоптице бивших комуниста из Подгорице пут Београда, из Београда пут Подгорице и окривљавање пред неким тугором из света и причање да се свиди некоме тамо или у Бону или у Лондону, или у Вашингтону или у Риму, било где где се налазе стра-тези разора Српске државе.

Зна свет да је ово био крсташки рат против Срба, и да су нови крсташки у Метохији и на Косову и да ти нови крсташки прете да уђу у Црну Гору. Да нам уђу у Рашку земљу, да уђу у српску Атину, Војводину и Нови Сад. Да уђу на српску Спарту, на Петинје. Све је то јасно и говорим општа места и жао ми је што ја овако морам да то нагласим, али треба опет да поновимо.

Сви ти међашки и те царине између Србије и Црне Горе, то је жалосно. То је жалосно стање у главама и у канцеларијама оних који сада представљају ову државу Србију и Црну Гору. У Црној Гори је огромна халабука. Ја више не могу ни да гледам, господине Вујовићу, ту телевизију. Све те телевизије, миловизије како их зове народ, јер је то неиздрживо. Тај терор може поднети само неко ко је глув и ко је слеп.

Из овога чуда, из овога срама ко изнесе здраву намет и чист образ, говорио је један мој ђед, то ће тек бити право чељаде. Ко то издржи. Ја гледам чељад која стварно робухе и све то гледају када оне кује засику са телевизије, када пси телевизијски залају на све што је свето и велико не бирајући речи. Какав је речник тога света, то је језиво. Тог медијског света. То је једноставно да човек мора да емигрира негде у себе, у неку тишину и восак у уши, да све то не слуша, да би сачувао душу. Ако не сачувамо душу, онда шта смо.

Стално гракћу са оних телевизија сорошових, сорошлије како их ја зovem, отровне фалсификате. То су мајстори фалсификовања са титуларијама донешеним из Загреба, доктора, професора итд. Изокрећу сву нашу историју наглавачке и децу варају, то је један атак на мозак. Последица тога је ово окривљујемо ми Београд, измишљамо приче, сваку ноћ из Београда по неко гостује од особа које ја знам да су се у доба Доланца добро, добро питали.

Кукумавчење синекуриста социјализма

Водитељ: Можемо ли неко име?

Војводић: Сада бих направио грех, јер реденик је велики, можда у току разговора и наиђемо када би их требало стварно поменути, али се ради о синекурцима социјализма. О великим намештеницима који су сваке вечери доле и подилазе, коме? Кома то подилазе? Ако подилазе ондашњој власти, тешко нама. Ако подилазе неком ван, опет тешко нама.

Они пред неким полагају испите и стално говоре како су угрожени у Београду. Ја им одговарам овде, вечерас, у сред Београда, много сте угрожени у Београду, господо из Црне Горе, који

живите у Београду. Угрожени сте великим становима у социјализму добијеним незаслужено. Великим функцијама и великим пензијама. А Србија вас храни сваког дана шампитом, пребрањем, а ви долазите доле, олајавате Србију, а ждерете србијанску гибаницу.

Уживате у свим благодетима комфора у Србији. А ако је тако тијесно у Србији, господо, што не дођете на што вам је пуста Црна Гора? Што вам очевине, зпрје куће по Морачи празне? Изволите у деловине, оживите то! Што толико кукате на Србију на телевизији, миловизији, изволите у Београду то рећи. Стидим се од тога. Горе ми уши од стида. И образи ми се црвене од тога, гледајући ту госпољу, па се рашире пред "Москвом", па онда када их гледаш као неки сардари социјализма ништа им не фали, али се придружују хору. Мислим да ће се јако свидети стратезима српске певачке те њихове приче, ако до њих допру, а они их ради тога и говоре.

Ушли смо у мучну причу. Не може бити мучнија, али ако ми нијесмо истински за државу нашу заједничку, не треба да причамо и трујемо ову омладину. Причају о неједнакости Србије и Црне Горе. Која је то тек празна и смешна прича. Кул ће више једнакости Србијанцу и Црногорцу него да су једнаки у вери. Него да су једнаки у српству. Него да су једнаки у нади, него да се такмиче у обнови нашега постојања. А они сада причају о беким формалностима.

Разговарао сам са једним од тих момака из врха садашње власти, могао бих рећи једним од главних саветника. Каже, чика Мома је ли правилно рецимо између Србије и Црне Горе, ради једнакости, да Србија и Црна Гора ладну један број амбасадора. Кажем, сасвим правилно. Ако имамо укупно 100 амбасадора нека буду 50 из Црне Горе, а 50 из Србије.

Али велим, мој пријатељу, у Србији бих направио неку корекцију од оних 50 из Србије да не буде 48 Црногораца. Онда он стаде, насмеје се и изгуби текст дечко.

То су све приче о неједнакости, празне приче, то су лажи приче. Да би се само нашао кривац, да би се изазвала криза и онда се она тражи и на терену цркве, и на терену државе, и сада оптужују да се свиде Мален Олбрајт, да се свиде Кларку, да се свиде Блеру, да се свиде Шредеру, но и то су нечији пиони. Јер не управља ни Шредер, ни Блер, ни Клинтон, управља тајанствена лихварска интернационала.

Одбрана Црне Горе од "каменмозговића"

Водитељ: Господине Војводићу, стижу вам реакције. Ево, најекстремније: Радојевић Иван, унук патријарха Дожића, оставио вам је чак и број телефона, који наравно нећемо прочитати. Пита вас врло отровно, да ли сте дошли у Српску радикалну странку да би могли што боље да пљујете црногорски народ?

Војводић: Господине Радојевићу, мило ми је што сте оставили телефон али једно убеђујем свакога, а и вас, да ви сигурно нијесте добро чули шта ја причам. Ја са господином Војводићем вечерас опјевам Црну Гору и браним Црну Гору од каменмозговића као што сте ви. Нисам дошао у Српску радикалну странку да бих било како шљвао него да бих бранио српско постојање и достојанство од таквих несрећника као што ви резонујете. А ви патријархов потомак нисте.

Водитељ: Сава Марковић из Београда, црногорски назови вожд или господар, пре неко вече на Студију Б изјави да Црна Гора неће бити талац Црногораца из Београда. Пита, да ли се зна у Црној Гори колико има држављана Црне Горе, не само у Београду, него од Прокупља до Суботице, и да ли ће се Црногорци који живе у Црној Гори изборити да и ми који живимо у Србији као државотворци Црне Горе гласамо о статусу те државе?

Војводић: Ништа природније не би било него да је тако како каже господин Марковић, како сам га ја схватио да сваки Црногорац, било где да је, или у Сиднеју, или Торонгу, или Прокупљу, или било где се налазио, има право да одлучује о судбини свога завичаја, о својој коленици, а нарочито људи који живе у Београду, који живе у Србији, јер тамо су ми и кућишта, и огњишта, и гробови, тамо ће многи са ногама напред преко Златибора, ја то знам, да почива и било би природно. Али то питање нека упуте Милу Ђукановићу, миљенику Медвин Олбрајт са којим се ја борим и причам ово. Њих је опоменуо чак Ферхал Динош, арнаутски посланик, каже, господо моја, начините националну државу.

А да овог пута ако желите баш неки референдум, нека о судбини Црне Горе одлуче само православни грађани Црне Горе. Али се одмах они препадну па кажу, а ха, можда ово Ферхал Динош откаже коалицију, можда неће после да гласа. А нема ниједне породице у Црној Гори данас која нема својих чланова у Србији.

Србија неколико пута пражњена земља

Водитељ: Где је више Црногораца као држављана?

Војводић: Много више је у Србији, у Шумадији, ви не можете наћи ретко коју породицу да она није из брда наших, да она није из Црне Горе, да она није из Херцеговине, сва Шумадија. Па погледајмо све војводе Карађорђе, од самог Карађорђа који је из Врња дошао преко Рована, дошао до Тополе, јер Србија је неколико пута пражњена земља.

Ми смо бежали у збегове преко Саве и Дунава, бежали на запад до Сења и Сењских Котара испред великих полома, па је остајала земља пуста, па је шума обрастала и зарастала у храстове, па се звала Шумадија. Па смо после опет ми то Срби насељавали и обнављали се. То

је оно што нам треба сада, да се обнови. Није у бољем стању Србија ни сада, а ни Црна Гора. Причао сам вам пре како је празна наша Катунска нахија и како су нам празне планине. Како је празна Црна Гора, празни извори. Исто стање беле куге је и у Србији.

Водитељ: А важи ли још увек оно, сваки камен у Катунској нахији је Србин, доста сте били критиковани, били сте доста нападани због тога...

Војводић: Ја сам рекао када су такви скочили, као што је овај претходник, брините ви за Црну Гору пријатељи моји, Црна Гора Српство никада неће издати, нити коме продати. Црна Гора је, како је певао Бранко Радичевић, круне српске драги камен.

Јер сваки камен у Катунској нахији, која је кров српске државе, како је рекао велики владика Николај Велимировић, када је држао говор 1925. године на врху Ловћена, када су се враћале кости владике Рада намучене после 16 године, када су избегле из његовог олтара, "Клекните Ваше величанство, краљу Александру, клекните на тај свети камен, налазимо се на крову српске државе. Дакле, рекао сам да сваки камен у Катунској нахији јесте Србин, а испод сваког камена када га дигнете чућете српску историју.

Водитељ: Колико је укусно по вама, господине Војводићу, сада питао песника више него политичара ако је то могуће, играти се политички, јер политика је опака игра, са овим талац Црногораца из Београда или Црногорци у Србији таоци политике у Црној Гори. Колико је то уопште примерено?

Војводић: Тај срамни речник је примерен оним стратезима који...

Водитељ: Има га са обе стране, господине Војводићу.

Војводић: Да, са обе стране. Не, ја овде немам друге стране, имам само једну страну, опстајање српског народа и остајање српске државе. А ко је на странама тамо и овамо он је сигурно на страни Стамбола или на страни Беча, па одакле добију инструкције, где их то получавају, да их питамо да нам они одговоре. Видите будалаштину када се они из Црне Горе жале онако параноично Вашингтону, Белој кући. Каже, "Војска Југославије примиче се границама"! Чудо!

И сада тамо они Јенки, којима су Срби исто што и Чирокези, одмах схвате да некаква војска из Србије иде пут Црне Горе, а војска је наша у Црној Гори у свим касарнама, и ту војску служе наша деца и из Србије, и из Црне Горе, то су наша деца. А Црногорци су овог пута показали свој сјај када је влада, несрећна наша влада, позвала да се не одазивају момци у војску, а момци су се одазвали у војску.

Међу њима се преко 1000 Цетињана одазвало у војску. А влада је чак забранила и кажњавала, кажњавали смо радно, и сви су отпуштени с посла.

Племенска свест створила државу

Водитељ: Господине Војводићу, нигде у историји Црне Горе није било да непријатељске трупе, у овом случају авиони, пролазе а да неки Срби, само Срби су живели у Црној Гори, по мом мишљењу кажу, сво пролазе наши.

Војводић: Било је таквих изрода колико хоћете, има њих и биће их, јер ми се као стари народ који се, међу осталим хришћанским одликама, одликује и по томе, то наши душмани знају, са много отпада.

Да вам испричам једну причу, кратко, нећу дуго, када је султан Орхан, отац цара Мурата који нас је покорио, опседао Грузију. Шест месеци је турска војска опседала Грузију. А онда, дижу се шатори и Турци одлазе. Питају се грузијски кнезови и војсковође: "Шта је ово, олоше Турци". За шест месеци нису нашли ниједнога вазала у Грузији и пропали су Грузију и кренули даље. Али, најжалост, код нас Срба одмах су нашли толико проклетих племића који су постали вазали. Зато су нас напали. Иначе, прошли би нас као и Грузију.

Водитељ: Зоран Станковић из Београда пита да ли је могућ сукоб племена у Црној Гори и ако би до њега дошло да ли можете да набројите племена која би бранила српство, а да извојите племена која би била против српства и за самосталну Црну Гору?

Војводић: Нема ниједно племе у Црној Гори које је против српства. Не бих могао извојити ниједно да је против српства.

Ни Црмичане, ни Катунане, ни Лешкопољце, ни Белопазлиће, Брђане, ни Пипере, ни Куче, ни Братоножиће, ни Морачане, ни Васојевиће, ни Ровчане, ни Дробњаке. Али из свих тих наших регија Црне Горе има доста тих несрећника који говоре како душман воли. Према томе, ако би неко изрежирао то зло,

оно може бити само са стране и у некој доброј режији стратега наше несреће.

Ја се надам, колико познајем Црну Гору, а прошао сам је сву, после свега што нам се десило не би кидисао брат на брата.

Али има несрећника, плаћеника, има свакојаких, и ту је невоља као у сваком народу. Наћи ћете тога, злочинаца, злодејства се чине сваког дана.

Наша племенска свијест је створила државу. То нису племена у смислу као афричка пламана. То су једноставно наше општине, наше нахије, као што су биле у Србији, то су наши срезови. А што смо се организовали тако око наших олтара у Андријевини око олтара цркве Аранђеловке. У Морачи око цркве услења свете Богородице, тако и у Пиперима, где год су биле наше цркве. Скупили смо се на Цетињу, нашем српском почивалу. Престоници српске Спарте и у Црмници где је величанствено било. Ту сам исто говорио, говорило је и неколико изузетних Црнцинина, учене главе, академици, народ.

Ту је поручено свим слугама Рима и Стамбола да је Црна Гора племениташка, да је Црна Гора племе, како би владика Раде рекао, племе над свим племенима, српско и нема бојазни, господине Станковићу. А, на жалост, злоупотреба и оних што зло желе, Црна Гора неће никада, понављам као пјесник, ни издати нити српство коме дати.

Славне битке— референдуми за заједничку државу

Водитељ: Драгана Мичета из Новог Београда, молим господина Војводића за лично мишљење да ли би требало Србија поново да лије крв, овог пута да би задржала Црну Гору, с обзиром да две трећине становништва Црне Горе нису Срби односно православци.

Војводић: Не дај Боже да се то деси, то би било заумно, то не припада здравом разуму да ће доћи до тога да Србија

пролива крв да би задржала Црну Гору, и што би Србији таква Црна Гора, и што би Црној Гори таква Србија. То онда не би био један народ у који ја верујем и коме служим и због чега сам, понављам овом господину, радикал од почетка био. Ја сам сада само формално у Српској радикалној странци, јер хоћу једну странку која ми даје прилику да говорим ово што треба да говорим. Да је срце ја бих требао сада да имам трибине у свим племенима у Црној Гори.

Да свим младацима говорим оно што треба да им се каже, што су им сакрили идеологије и качкешаши и комесари Коминтерне. Преварени су нараштаји и ми смо грешни. И ја сам грешан, ја сам професор у пензији, мада нисам отишао са годинама него сам отишао што сам хтио да останем комотни национални радник и књижевни радник.

Водитељ: Никола из Новог Београда, колико се Црногораца у Црној Гори осећа Србином? И да ли сте ви за једну државу са једним парламентом и једним председником?

Војводић: Сваки Црногорац који није батаљен осећа се Србином. Сваки Црногорац коме је Горски вјенац библија осећа се Србином. И са поносом треба да каже да је Црногорац Србин, и да не пристаје на сваки референдум, јер то је смешно. Ми смо референдуме имали кроз историју. Шта је била битка на Царевом Лазу, на Вучијем долу, у Мартинчићима, на Мишару, на Иванковцу, на Мојковцу, шта су те битке биле него све референдуми Срба из Србије и Црне Горе за заједничку државу. Према томе, сада на свим изборима, слободним, непокраденим, и без притиска, без оне старашне полиције коју припрема у црним униформама господин Ђукановић, гарантујем, 75% гласало би за заједничку државу, јединствену државу српског народа. Без икаквих прича о неравноправности или једнакости. Каква једнакост, и какве приче јесмо ли Срби или не?

Водитељ: Шта мислите о Отачаственом покрету образ, Марко из Земуна.

Војводић: Отачаственом покрету образ?

Водитељ: Јесте.

Војводић: Драги мој Марко, не бих вам могао ништа рећи без да говорим напамет. Ја нисам чуо да је формално основан, али он постоји, јер до образа сви држимо. Краљ Никола је одржао најлепши ратни говор 1852. године, када је Омер паша Латас кидисао на Цетиње, када је изашао млади књаз на свом бијелом бијелцу пред Црногорце и одржао најкраћи говор. Рекао је овако: "Црногорци, данас се губи оно што се може покрити са два прста. То је образ".

То је био говор и онда су га укнели Омер пашу и ујстукнули доле све до Кошћела и одбранили Цетиње. Образ отачаствен и образ дај боже да схватимо значење те поруке и отачаства.

Неће проћи: сепаратистички графит

Изрода препознао отац

Водитељ: Никола из Београда, да ли знате да је Анте Павелић 1938. године у својој књизи први пут Црногорце назвао народом.

Војводић: Па то је оно што смо малопре причали, да то потиче од језуитских и прозелитских списа 1911. године. То је неки правни акт у XI веку, после је то Анти Павелићу одговарало, јер су његови и коминтернини људи у затворима ондашње Краљевине, заједно радили и правили план како да разоре српско биће, српску нацију. Како да на ткиву једне нације направе много нација, да измисле нације. То је одговарало Анти Павелићу. Зато је он слао 1941. године на Цетиње свог изрода, једног нашег Секулу Дрљевића и његове помагаче да на Цетињу кликују оној срамној скупштини, у народној ношњи. Издајници су викали: "Срећна вам слобода Црногорци", сматрајући да ће нас Италијани ослободити. Али истог дана народ Црне Горе је показао тим плаћеницима и дигао устанак на Петров дан, није то било 13. јула него на Петров дан, само комунистима није договарало да устанак буде на Петров дан, него су померили. Чак су Италијани морали тог изрода, Павелићевог Секулу Дрљевића, да истерају из Црне Горе и он је отишао и завршио тамо где је завршио.

А да вам и ову причу испричам. Када је докторирао, окупили се у Морачи, он је Морачанин тај Секула Дрљевић, окупили се у Морачи људи да честитају доктору, јер су мислили да је то лекар па су дошли код његовог оца. Народ се скупио и он каже тата, јер му је отац вазда говорио Секула у тебе никада човека, "тата јесам ли ти сада човек"?

"Слушај Секула, ти си докторирао права, и твој оцу је мило, људи су овде дошли мислећи да си ти лекар. Али ти могу рећи, на моју велику жалост, и свакога твога и племена твога и рода твога, никада човек нећеш бити". Препознао је отац да је родио изрода.

Србији треба радикална свест

Водитељ: Кића из Београда, да ли је Србији потребна атомска бомба да би се одбранила због оваквог географског положаја?

Војводић: Србији не треба атомска бомба, Србији треба самоосвешћење. У Србији треба радикална свест. Србији треба позив на светосавље. Србији сада треба да не заборави оно што је била. Србији треба да не погуби своју децу по туђини. Србији треба да ту децу из туђине што пре врати. Да не доживим као што сам доживео у Аустралији, 800 људи око једне цркве и сви говоре енглески.

И један каже, Бог у хвала ево дошао један из отаџбине који нам не тражи ништа. Ја кажем, тражим да код цркве не говорите енглески, да не лезгвицате, него да говорите српски, да се што дуже овде одржите и у отаџбину вратите. У

једној кући, када сам био позван на ручак, чули су тај мој прекор, домаћин добар, фин, њих 50-60, четири ћеркице од 11-4 године и једна мала сједа оцу на крило и каже: "Тата када ће овај чико да оде, да ми опет говоримо енглески"? У томе сам ја видео опасност по мој род, ту сеобу Срба у друге језике.

То нестајање у другим језицима српског језика. Јер човечанство српског језика је старо и велико, са великом културом и ја желим да се оно не расели, да се не погуби по свету, да се опет ми нађемо у Србији. А то је та атомска сила, наша духовна сила, светосавска сила, то је сила св. Саве под кубетом нашим, уз нашу цркву, уз наш духовни стожер

Караконцула: "милосрдни анђео" НАТО алијансе

да опет међу народ хришћански станемо. Препознају нас они и већ су овог пута уз нас, ова неправда када је на нас грмела, када је овај крсташки рат ишао, ми смо имали атомску силу. Јер, одавно српски народ није показао такав отпор неправди, такав отпор сраму, као што је овог пута.

Какав је био народ, каква је била војска, дај Боже да нам стално буду такви. Пратио сам у народ ту мобилност, били смо атомска сила, зато су се онако бојали, зато су онако трчали, зато су онако дозивали, зато су онако клеветали, зато су онако бацали отпад свој да би нас загазили, затрли.

Водитељ: Господине Војводићу, гледаоци ове емисије су јако отворени и директни.

Војводић: Као ја?

Завет радикала

— јединствена српска држава

Водитељ: Умеју да поставе и лична и јако неугодна питања. Прочитаћу вам једно. Радић Петар из Новог Београда пита, зар нису људи којима сте ви приступили безбожници и људи без националне свести. Њихов говор и њихова делатност то показују. Шта је био разлог

тог прилаза, жеља за влашћу или нешто друго?

Војводић: Драги мој питаоце, искрено, без икаквих увијања, нисам ја добио никакву власт, нисам дошао ту због власти, јер да сам вапио за влашћу ја бих био уз Мила. Само да сам му обећао да ћу ћутати добио бих све што хоћу. Ја сам дошао да се борим за српску националну ствар.

Од ових људи у Српској радикалној странци ја још нисам срео ниједнога, нити га познајем, а он нека ми покаже којега или речју писаном и усменом и својим поступком да је без националне свести и да је без вере.

Знамо која је слава Српске радикалне странке Света Три Јерарха, ту се прекаћује, ту се ломи погача, а то чине људи који верују, у чијем је програму једна од основних ствари духовна обнова српског народа и да не дужим, не трепите душу, немојте никада ни о коме површно судити, пријатељу, нити закључивати. Јер, Српска радикална странка јесте традиционална странка у Србији и странка која ће наћи излаз за српски род из овог безизлаза.

Водитељ: Имате овде питање, Марко, Бежанијска коса, које је слично, али да одговоримо, обавезни смо. Да ли се господин Војводић осећа Југословеном и како може да припада странци која је југословенски оријентисана?

Војводић: Ова је странка српска странка и ово је странка која се бори против те заблуде југословенства као нације и као замене. Не треба мешати што се сада наша земља зове СР Југославија да се ова странка бори за опстанак Југославије. Ја се борим за опстанак Југославије а вазда сам се жејо југословенства и упозоравао да смо југословенством изгубили више српских глава, него у 500 година робовања.

И Српска радикална странка није у том смислу југословенска, Српска радикална странка се бори за националну српску свест. За националну српску државу. За јединствену српску државу. И не би Момир Војводић удружио своје духовне снаге и своју веру ни са киме ко није верујући и ко није национално жесток.

Неки траже своје порекло по гаћама историје

Водитељ: Србин из Београда, Црногорци су познати као храбар народ. Молим вас да ми одговорите зашто је за време агресије НАТО-а на Југославију 80% Црногораца побегло из Србије за Црну Гору?

Војводић: Нисам упознат са тим податком. Нисам срео ниједног из Србије да је побегао у Црну Гору. Или нисам из тог свијета. Иначе сам сву Црну Гору обишао. Знам само, пре сам о томе говорио, да су се деца сјајно одазвала на позив отаџбине.

И тиме се поносим. Знам да су моја деца била на бранику отаџбине. Једног синовца, дивног момка, изгубио сам 14. априла на граници Метохије, убио га

је снајпериста Хрват и то са дрвеном ногом.

Доведен је ту и убио нам је неколико војника, подмукло. Њихов командант се жртвовао, разнео је ту банду, живио је до болнице и казао, поручите мојој кћерки да јој је тата погинуо за отаџбину.

Мој млади дивни Данило, од 25 година, погинуо је ту и доста је погунило момака у одбрани отаџбине. Можда је неко и бежао, али то нису они о којима ја говорим. Ти нису из Његошевог племена.

По, треба да тај пријатељ Србин зна да у Црној Гори, као у Србији, има много погузије која није српска. У Црној Гори има много оних што вичу да нису Срби иако су Срби по свему, али можда нису генетски потомци бегунаца са галија, па се сада присетили да траже своје порекло по гаџама историје. Те учуре ми немамо времена развезивати нити икога присиљавати и убеђивати да буде Србин. Оног ко није Србин, и таман нека није, такав нам и не треба. Али уз помоћ Бога, ми што јесмо Срби да одбранимо ово што је наше.

Издајници, слуге, вазали, гледају да нешто прошвернују или да нешто тако уваре. Тих чаргуза пун је сваки народ. Поносан сам ја на овог Шумадинаца, и Црногораца, и Војвођана, и Метохијца, и Босанаца, Херцеговаца, ми смо племе над племенима. Ми смо народ са доста мана, али са много божанских врлина које виде и Свети Сава и Исус Христос.

Килибарда једе свињску главу на Велики петак

Водитељ: Жика из Остружнице, реакција из два дела. Како објашњавате да се људи на водећим местима у држави, бивши комунисти, крсте и не љубе руку патријарху, и извршите паралелу између председника Југославије Милошевића и председника Црне Горе Ђукановића у односу према једном православном патријарху. Може и кроз посету руског патријарха Југославији, каже Жика.

Војводић: Па сам је Жика одговорио, комуниста је комуниста. Комуниста значи атеиста. Он се понаша као атеиста. Ништа ме није изненадило такво понашање. Ма на којој столици био, ма ко их вршио, ја знам да је он комуниста. И понекад ми је, ако би гледали овако људски, нормалније да се тако понаша, него фарисејски као неки које ја знам по Црној Гори, амо љуби руку, амо псује. Амо хули, амо сва починства чини и на Велики петак једе свињску главу, као што је радио Новак Килибарда.

А ово са патријархом, ја сам пре говорио о злоупотреби патријарха од власти из Црне Горе, а како је у Србији ја не знам, само чујем неке приче, где ће патријарх бити. Патријархово је да буде тамо где је држава и народ.

Поклоничко путовање Мила Ђукановића

Водитељ: Чекајте, господине Војводићу, не важи ли за патријарха што за династију Петровић: Оче где си ти ту је и Катунска нахија.

Војводић: Да. Патријарх мора бити тамо где је његов народ.

А овог пута нешто да разјачистимо. Ја сам опозиција и велики сатиричар Слободана Милошевића.

Водитељ: Ви сте у странци која је коалициони партнер.

Војводић: Јесте, сада.

Водитељ: Ви се можда нисте навикли јер сте три дана...

Војводић: Ја сам сатиричар и даље сам сатирачар као што је опозициона и Српска радикална странка, иако она сада обавља један патриотски посао да би се држава некако очувала и та коалиција је, ја је тако схватам државотворна коалиција. А када је рат, онда се не напада краљ нити се напада командант, нити се напада Слободан Милошевић. Од 24. марта па све до престанка агресије ја сам био уз Слободана Милошевића.

Водитељ: Да ли је агресија престала?

Војводић: Агресија још није престала, према томе, не можемо ми сада за вољу Бијеле куће и Брисела нападати председника тако како они траже споља и да нам га смењују неки Ђинђићи, вазали западни. Тај Ђинђић је за мене само преводилац Милу Ђукановићу код Шредера у лану када је мост на Лиму у Мурини одлетео к небу и када је оно шест ђака одлетело међу мученике српске. Тог дана су се Мило Ђукановић и Ђинђић руководили са Шредером, са крвником који је слао своје тврђаве да нас разарају. Према томе, то треба другачије гледати, патриотски. Ја то само гледам патриотски.

А што се тиче неких наших архијереја, ја сам страшно љут, то су моји велики пријатељи, ја сам са њима одрастао, моји исписници али када сам чуо владику рашко-призренског у Грачаници, када га пита она несрећница, она караконцула, она Медлин Олбрајт, она која је приљубила уза се Мила Ђукановића и Тачија, када га пита онако куртоазно шта могу да урадим за нас Србе, требало је да каже да не бомбардујете Грачаницу, да ми не бомбардујете манастире, да не разарате, да зауставите шиптарску арнаутску хорду, да не коље мој народ. Он је, најалост, одговорио да сменимо власт у Београду. Није то брига Артемија и власт у Београду ће бити смењена када то српски народ буде хтео, изборима. Тако се мења власт у Београду. А не по вољи Мадлен Олбрајт. Што не дођемо сада да сменимо њену власт у Белој кући. Да ли се у тој демократији на телевизији америчкој проговори ништа, ништа што се не издиктира из Беле куће.

Нека се проговори у Лондону, Паризу, било где у Европи у тој демократској Европи што није издиктирано из центра. А овде нападали наше команданте, нашу војску ти несрећници и председника Србије и Црне Горе. Да је неко тала напа-

дао Мила Ђукановића, тог младића од кога сам ја пуно старији, а који је тог дана отишао и застидио ме, застидио сваког правог Црногорца, да је он стао где треба, да је он био у униформи, да је он био у команди, у одбрани земље, не би нико њега смиса да напада преда мном зато што је председник Црне Горе, не бих ја то чинио као опозиционар. Ја ћу, када буде време, и с разлогом да нападам и Милошевића и Ђукановића, а не без разлога.

Али овог пута не можемо ми да упоређујемо издајнике у народној ношњи. Не можемо ми упоређивати Ђинђића, који је са мишћушом долазио у парламент. Ја сам хтео да му шаком срочам ону мишћушу кроз уво и да му је жена нађе у доњим гаџама. Хоће да влада Србијом, а доноси ми мишћушу. Ја кажем: Украли сте мишћушу својој жени, господине Ђинђићу караминићу. Не може то, сада да иде у некој групи која је звиждала, па ћу га у будуће звати Зоран Звиздић.

Звизди ли он тим звиждањем жртвама у Србији, звизди ли он то срушеним нашим институцијама. Што не звизди НАТО алијанси и армади небеској и крсташима? Што не звизди Кушнеру? Што није звиздао некада Доланцу? Мени је исто на Косову у доба Доланца и у доба Кушнера.

Сви ти окупатори су исти и онај компартијски је имао исти задатак и овај – да Срба нема у Метохији, да Срба нема на Косову, да Срба нема у Рашкој, да Срба нема у Црној Гори, да Срба нема у Македонији, да Срба нема у Далмацији, да Срба нема у Славонији, да Срба нема у Барањи, да Срба нема у Војводини, да Срба нема у Босни. У Херцеговини која је родница српскога рода. То су сви они чинили и Доланц и Кушнер. Доланц је растерао са Косова 400.000 Срба, а Кушнер већ стигао 200.000, остало још 130.000. Ја сам скоро био, правим маду агресију, на Шар планини, на Шари планини више Призрена. То је цар планина.

Пет дана сам био са писцима Момиром Лазичем и млађим писцима, били смо горе са тим дивним народом, изгледају као чисти Срби, онај стари наш сој српски, у 17 села на Шари планини, у Жули, Штрпцу, Брезовици, које су хтели одатле да раселе, да направе скијалиште, али тај народ се оду про беговима социјализма и сада се одупире, нико није одступио. Срце ми је певало гледајући ту децу.

Тамо дечак од четири године зрелије мисли него они од 30-40 година што шетају по Подгорици, или овде скапавају по кафеима, по бифеима.

То је оно што је можда бегало. То нису Црногорци, нису то Срби, нису то Србијанци, нису то Шумалинци, нису то Косовци и Метохијци. Зна се како се пребира људство и по чему. И тако ми је тих пет дана срце тамо ми је певало. Упознао се са три Пољака, официра, говорили смо мало о несрећи српског народа, што са нама чине.

И тај народ види, Пољаци су јунаци и добро се понашају и одлично бране од арнаутских зликоваца те наше шарп-

нинске Србе у Сиринићкој жупи, децу 17 школа. Влада Србије им је дала књиге. По једну свеску и по једну оловку.

Молим и поручујем свим Србима доброжелелим, да ту децу снабдемо школским прибором и да сви конвоји носе што више у те школе. Момир Лазић и земљани су скупили и отерали први контигент. Трудимо се, писао сам о томе и говорио, дај бар да нам деца имају чиме да уче. Имамо у шта да уложимо. Сиринићка жупа је језгро да останемо, да поново вратимо. Понављам стално српском роду изгубимо ли Призрен остаће нам презрен пред прецима и пред потомцима.

Каквом тугом гледам, срушили су код Витине манастир св. Архангела, енглески официри су то гледали. Упамти српски роде, немамо ми већих душмана од англосаксонаца. И Његош је једном грофу, када је потписивао слику у Папуњу, рекао – ово је владар несрећног народа чијој несрећи ронској највише је допринео ваш народ, грофе. А, како? Зато што држите мртву турску руку под српском гушом.

То је говорио мој умирући владика Раде.

Демократија у рукама једног човека

Водитељ: Бранко из Панчева вас моли да направите паралелу између политичке сцене Србије и политичке сцене Црне Горе, сличности и разлике.

Војводић: Сличност је једна на листама у Црној Гори владајућим и у Србији, и на црвеним и на зеленим су комунисти. То је та сличност, или ако волите посткомунисти.

А разлике у владајућој гарнитурџи, што се власт Србије труди да сачува државу. То је мој утисак, јединство Србије и Црне Горе, државу као први услов да би смо опстали.

У Црној Гори на челу са њеним председником, а Фића Вујановић то је само један слуган Мила Ђукановића, који само ради оно што му он каже. Према томе, сва демократија у Црној Гори налази се у рукама једног човека који није дорастао да врши ту функцију, ни да води Црну Гору.

Он се зове Мило Ђукановић или вазал Медлин Олбрајт и Шредера и осталих стратега који желе да разоре нашу јединствену државу коју треба да очувамо, не бисмо ли како претекли између ових злих сила Истока и Запада које дувају да нас одувају.

Мене је страх, не бојим се за мене, страхујем за младеж, страхујем за децу и ово што сада радим са господином Војиславом Шешељем и његовим сарадницима, са том изузетно патриотском странком радим да сачувамо отаџбину нашој деци. Јер не можемо умрети мирно, ја и људи из мог нараштаја, а да не знамо у каквој ће нам то држави остати наша деца. Ми ћемо бити ти који ћемо носити проклетство потомка.

Зато сам ту и зато говорим као пјесник, као патриота и као сатиричар, кри-

тичар садашње власти и у Београду и у Подгорици. Мислим да сам казао шта им је сличност а шта им је разлика. Једно је бранити отаџбину, друго је бити сарадник окупатору. Једно је бранити отаџбину и чинити све напоре, друго је ићи у Немачку и показивати где су рупе на панциру мојих витезова.

Медијска катастрофа у Подгорици

Водитељ: Зорица из Старе Пазове, говорили сте о слободи медија, шта мислите о слободи медија у Србији?

Војводић: Ја живим у Подгорици, да говорим о слободи медија у Србији не могу без да грешим. Пријатељи ми кажу да је слично стање као и у Подгорици. Не верујем. Нема сличног стања. То у Подгорици није стање него катастрофа. Ми немамо уопште ни где рећи истину. Једино у листу "Дан" и у листу "Исток", који излази недељно, то је лист Српске народне партије, тамо сарађујем, немам где друго нићи имамо.

А остало су све Сороси штампа, Сорос медији, Сорос телевизија, све су то миловиције. Да ли је у Србији такво стање ја не могу да поверујем и немогуће је да је такво стање. Такво стање ни где нема јер да је такво стање као што је у Подгорици не бих ја ноћас са господином Вујковићем, мојим дивним Катунанином, као Морачанин овде вечерас говорио. Јер нема шансе сада у Црној Гори да се Момир Војводића било где јави, да проговори. Јер ће Момир Војводић да им каже што им треба рећи.

Не штедим ја никога ни у Србији ни у Црној Гори, јер преци су мени потомци и држава у којој треба да остану и од садашње власти у Србији и од садашње власти у Подгорици. Једини би спас био да овај народ једном дође себи и да на свим будућим изборима бира праве. Праве и храбре мужеве српског рода и да бира домаћина који ће Србијом управљати.

Да је нама сада Стојана Новаковића и онаких људи, или да је мени сада онаких људи какви су били на Цетињу, или онаких посланика, причао сам то једном, каже посланик Тошковић из Колашина и Томановић, посекоше се у парламенту ријечима, а после тога олоше на каву. А данас ако не мисле исто о нечему одједном непријатељи. Да ли можемо тако?

Мржњом се од савардака не прави кула

Водитељ: Ја сам можда препустио да и песник употреби тешку квалификацију када је политика у питању, можда сам пропустио да реагујем јер ме на то закон о информисању обавезује, али много ми је теже лично. Тешке изразе рецимо, употребиле сте за неке људе са којима сам ја лични пријатељ.

Међутим, ја не могу да објасним сам себи ситуацију у коју сам дошао па за вас као човека из Црне Горе који долази из

Црне Горе, молим објасните ми. Неће да дођу.

Војводић: Ето видите. Не мрзим ја те људе које критикујем. Уопште их не мрзим. Мени је само жао да они служе туђину, крвнику.

Водитељ: Хоћемо ли једном против мржње, против свађа.

Војводић: Видите, господине Вујовићу, има једна изрека дивна морачка, каже мржњом се од савардака не прави кула. Него се руши и кула и савардак мржњом. Када ово говорим о садашњем председнику Црне Горе, говорим са великом тугом, са великом жалостију на срцу.

Ја сам још давно поручио господину Милошевићу: "Ако желите да спасавате српство абортирајте Броза из мозга".

Та се порука односила на све и на најмлађег члана Централног комитета Мила Ђукановића. Али, њему Црногорци и Катунска нахија, ни преци ни потомци, никада неће опростити оно што је у време најстрашније агресије на српски народ, када је 700 милиона јуртисало на седам милиона, отишао код Шредера. Стидио се Шредер, видео сам, видео сам му румен на образима на задњичким фотографијама.

Замислите да је то неко урадио из Шредерове државе у рату. Да је његов председник владе отишао противнику да се поклони. Што није сачекао када прође агресија? Што то није радио пре, и питам се и коме служи тај младић?

Служи ли он отаџбини или служи тој Европи? Не иде се тако у Европу како он мисли. Не иде се у Европу са пустом Црном Гором. Не иде се у Европу са пустом земљом где нема ниједног живињчета. Где вукови траже, дајте нам цртани филм да видимо какве су овце. Црном Гором где ће домаће животиње деца упознавати само у вртићима. Црном Гором која је произвођач здраве хране.

Са таквом Црном Гором не иде се у Европу, ни са Србијом, не иде се са онаквим путевима. Не иде се са онаквим плажама несрећним, без воде. Загађеним, да не кажем теже речи. Стално сам поручивао Црногорцима – Не лажите сами себе, нема живота од туризма, ако нема привреде. Не може туриста доле само да звржи празан са мало сунца и прљаве воде.

Нема туризма без моћне Србије. Ја знам, једне године су Хрвати тражили да све девизе од туризма са хрватске обале иду у Загреб. Мудри Миленко Бојанић, онда је наљутио Броза, рекао је – Слажем се, нека све иде у Загреб, али ће зато брашно, али ће зато масло, млеко, сир, кајмак, месо, све плаћати девијама. Настала је узбуна. Мора да је претрпео санкције у бно доба, дисциплинованог социјализма.

Према томе, где смо ово сада када кажемо Црна Гора онаква каква је са лезинтеграцијом не иде у Европу. Сада се Европа интегрише.

А мој Мило Ђукановић, то момче, кумровачки кадет, уводи марку. Збуњује народ. По глави пензионера украо је 100 марака. То је нови Језда и нова Дафина. Јер су нам обрачунавали по кур-

су из септембра, али дилерском курсу пензије новембра.

Дали су нам пензије септембарске а по новембарском дилерском курсу. Уместо да су нас исплатили по курсу банака, њихових 6 динара, нису исплатили. Ајде добро немају пара. Да су нас бар исплатили по курсу дилерском из септембра који је био 14 динара него су нас исплатили по курсу дилерском из новембра 18 динара.

Према томе, по свакој марки хапмили су по 4 динара и сада срачунајмо колико је то на 97.000 пензионера у Црној Гори, сада је то пензионерска држава. Пензионерима су просечно платили најмање по 50 марака. А већим пензијама по 100 марака.

За "демократско" звиждање, 10 марака дневно

Водитељ: Каква је национална структура међу тих 97.000 пензионера у Црној Гори?

Војводић: Национална, то сада не бих, немам тачну представу али претпостављам да је она 70% православна, а остало су Арнаути, муслимани, и ови Хрвати. Јер у Црној Гори ко није био Србин мора да је био Латин, Турчин или Гурбет.

Водитељ: Молим вас, пошто смо ипак у Београду, дајте мало прецизније ваше виђење односа између позиције и опозиције, између власти и опозиције у Србији односи који се сваки даном, судећи по неким новинама, све више заоштравају. А мени је, ја сам један од оних којима је заоштравања преко главе.

Војводић: Мислим да би опозиција у Србији требало да буде оно и како се зове опозиција. Да удара власт по петатама непрекидно, да ради што боље. Ја сам тако радио као опозициони посланик у Већу грађана, нисам поступао страначки, ја сам отаџбинском свешћу радио. Тако треба и овде опозиција пре свега да води отаџбинску бригу и да власт на сваком кораку хвата у грешкама и да их усмерава да отаџбини буде боље.

То треба да ради и кад ступа у коалицију и када није у коалицији него је само општар критичар или сатиричар, онај који реже, удара по петатама. Тако је било вазда док је била здрава Србија, док је била здрава Црна Гора. Рекао сам пре, док смо имали здраве парламенте, док смо имали здраве намере, док није био само циљ власт и ради власти. Док нису владали хедонисти, док нису владали властодржи и властољуби него људи забрижени за отаџбину. Када такви људи почну да беже онда ће добро бити.

Али ово што сада гледам, имамо ту СНО, имамо Вука невољнога, гласа у скупштини да се капитулира или да се остави Косово, а сада критикује.

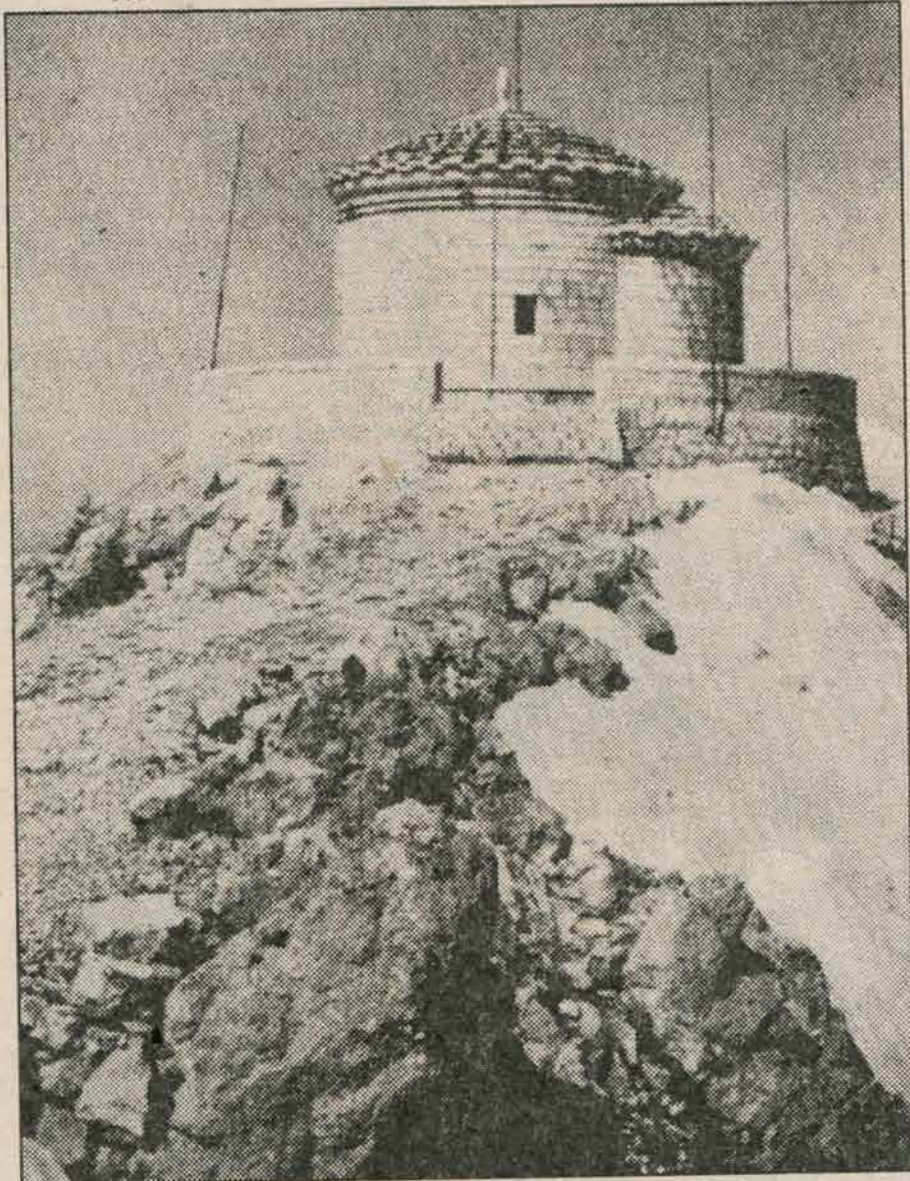
Не може то тако једно и друго. Мора се тачно знати, свак сносити свој грех и своју одговорност. Али највише што ми у Србији смета код опозиције то је ово садашње скакање по улицама и звиждање. Рекао сам не можете ви звиждати својој отаџбини која је у рушевинама и

која се обнавља, не можете ви за туђе паре рушити.

Жали ми се неки дан један у Подгорици, каже Момо остадох без пара. "Звиждаљку друже па на Теразије! Па за Ђинђићем, па Фију, Фију, звижди поцео дан, добијеш 10 марака увече, па ћеш бити снабдевен са 300 марака месечно, ако 10 марака плаћају како сам чуо, ако су ме слагали онда сам ја насео на лагање". Али не верујем да би неко онако дани-

бао неке момке где се десило да на листи буде само један кандидат.

Није то демократија. Молим лепо. Што више на листу и дај могућност да се што више људи из народа ангажује, људи који су одустали да се јавно боре јер су вероватно обесхрабрани. Има њуди, дајте их господо моја немојте изостајати из странака. Ништа то не помаже отаџбини. Напрегините, ризикујте изаберите програм, ангажујте се, борите се.

Срушена српска светиња: Његошева капела на Ловћену

ма баш без ичега звиждао, као што звижде. Нема ништа од звиждања, звиждићи!

Молим лепо, на изборе господо, гледајмо кога ћемо бирати, немој да по навизи бирамо оне које смо навикли да бирамо. То јест без бирања да бирамо.

Дај да препознамо друге људе у нашем народу, не оне које сте навикли. Немојте све са оне номенклатуре комунистичке, то је и у Србији и у Црној Гори. Мени се свидело, пре два дана када сам слушао председника Извршног одбора Српске радикалне странке, какав став заузима око избора, колико је изри-

Али једно вам поручујем, коју год странку изаберете грешни сте ако нисте изабрали странку којој је прво начело национална српска држава, јер без националне српске државе српском народу нема биолошкe, духовне, културне, привредне обнове. Нећемо се обновити ако будемо и даље у заблудама југословенства, интернационализма, некаквога пацифизма. Не може свако чељаде које је летело преко Пацифика да буде пацифист.

Пустите те приче и те салонске мрсмудије које се онуда још повлаче. Ја се обраћам Шумаљцима, Поморавцима, Подрињцима, целој Србији у којој срп-

ско срце за све куца, што би говорио владику Раде, ако не куца за српство онда узалуд куца.

Да ми једном забринути, овако загрљено да поблагамо своје ране. Где је оно што смо били где су нам подметнули братоубилачки рат да нам се не понови четничтво и партизанство више никада. Да Србин на Србина не иде као крвник него као брат. Даје бре реци своју праву реч, схватиће те брат и онда загрљени и у мир и у рат.

Јељцин у Кини проговорио као Рус

Водитељ: Фиња из Београда, прокоментаришите изјаву Јељцина коју је дао данас у Кини.

Војводић: Охрабрило ме то што сам чуо, још нисам стигао да ишчитам, али видим да је Јељцин у Кини проговорио као Рус, Богу хвала, и охрабрило ме то што су Белорусија и Русија потписале какав такав споразум о савезу.

И надам се да ће и Србија, и став Српске радикалне странке је такав, да ће се трудити да се створи тај Савез Белорусије, Русије и Србије не бисмо ли некако тако ушчували уз своју словенску браћу и православну браћу и повратили оно што су нам насилно отели.

Охрабрила ме Јељцинова изјава, колико год ја био несрећан због постојања тог човека, јер не верујем у човека који је бомбардовао хаубицама свој парламент, али мора да му је дошла вода до пода, мора да су њему пустили Арнауте у дроб, као што су пустили Србији, што је некада говорио Влатко Мачек, 1941. године, нашем књазу Павлу господину Карађорђевићу, који је највиши господин међу Карађорђевићима.

Када је овај правио план како некако да избегне рат, он му је тада у возу, идући према Крањском брду казао: "Ваше височанство, нећете моћи јер ћемо ми да вам гурнемо Арнауте у дроб". Е, сада имају ја сам то говорио, имају и Руси својих Арнаута колико хоћете, 117 сорти Арнаута. Арнаути су отуда са Кавказа. Имам две књиге о томе и знам тачно два племена која су дошла и населила код Охрида и отуда то семе шпинтарско.

А данас несрећа историјска је показала велики део тог арнаутлука не чине прави Арнаути него Арнауташи, поарнаутени Срби. Ено Јашари, који је погинуо, он је Србин, па Читаковић се презива Тачи, он је значи Таку, он је Србин. Па онда Ибрахим Ругова је пореклом од Андријевића он је Србин. То су сви они несрећни наши Срби који су се ловијали том мимикријом понашајући се као Арнаути да их неби препознали, да их не би гдацили труски зликовци и арнаутски зликовци. И кака су изгубили наду око Берлинског конгреса и Призренске кризе тада се највише и поисламиле и постали су гори од Арнаута, ти арнауташи ево сада каква је Дреница која је сва српска.

Само да погледамо старе књиге, да погледамо земљишне књиге код Димитрија Богдановића, великог нашег Димитрија, све је тамо у детаље обележе-

но, све је то српско. Све је то била колелка српска, метохија то је земља, имање манастира. Е, ту су онда они журнули, то поклопили. Али не би то било зло да се они нису обогатили крвљу српском, да се нису обновили. Знаш, вагда се разликује онај што нема горње неспе и оно друго то је прави Арнаут, а онај прави што га видиш онако е то је Арнауташи или Србин.

Мало сам направио ту дигресију, не могу никако што нећу опет о својим мукама жестким. На несрећу ми смо народ несрећан да смо тако етнос хрватски доста обогатили нашим динарским елементом, нашим Личанима, нашим Далматинцима, нашим Херцеговцима покатоличеним, а после покрваћеним, римском, великом бригом да их одвоје од матице, од Србије, од српског рода то смо погубили и сада имамо најкрвавије наше противнике, нашу по крви браћу који су похрваћени, поарнаучени и ко зна колико помађарени, ко зна колико побугарени.

Колико се све нација нахранило са овог извора српскога, са ове матице српске, то је да Бог заплаче над нама! Али опет, као стари народ, стари народ чија је жила код Хиландара најдубља, а она друга сеже, ако Бог да да обновимо и Ловћен до Ловћена упркос томе што су нас сада толико нагрдили, обновиће то српски народ. Јер доћи ће унуци потомци и све ће почети изнова.

Водитељ: Намерно вас нисам питао о Косову јер знам да би...

Војводић: Ја сам Метохијан и моја је мука велика, сви су ми рођени на Косову и вама су сви рођени на Косову, и сваком Србину су сви рођени на Косову, и према томе нема Србина на свету који није пореклом са Косова, опростите. Знаш да би та рана...

Војводић: Прокрварила одмах у сваком Србину.

Срби вагда освајали своје

Водитељ: Прокрварила, али имајући у виду и то што нас је задесило, и ова гибана на нашој политичкој сцени, а нарочито ово таласање на светској сцени, и наш положај у томе ја вас молим да за крај, господине Војводићу, више као песник, јер мислим да су пред том димензијом веће могућности него пред политичарем, кажете и укажете на тај трачак наде ка бољем оном народу и овој земљи.

Војводић: Зрачак је видљив и он обасјава сваку кућу српску. Кад год устанем погледам преко Проклетија и видим, кажем иза Проклетија ме суше чека, онај зрачак суница тачно од Дечана зрач иде према нама на Ловћен. Да не изгубимо, да не клонемо, да не будемо малодушни, да не будемо танкодушни. Ја сам овако вагда поручивао онима који су сене истурали за српске ратове. Тако сам једном и Радовану Караџићу телеграм послао у једној великој муци издржи, одоли, нека св. Ђорђе помогне да одолимо душманима бездушним и Србима танкодушним.

Страх ме од Срба танкодушних колико и од душмана бездушних. И да се држимо завета наших да сегнемо у наше

дубине. А тамо су и наше висине и ширине. И те дубине ће нас спасити. И душмани нека то знају, нека им је камен у вилице, опстаће српски род. Они би сада чинили чудо, усташки рат, бомбардовали Србију моју, памучену Србију, сада да је био на челу Франа Асишки, не, знају они све то добро.

Многи наши жале и мисле и има таквих हुкова да не знају, па кажу они су дошли да нас бране. Ма не него да нас затру. Они знају да је српски народ такав да неће пристати да буде роб. Да неће пристати да робује. Нису то они несрећни Бугари, што би рекао владику Раде, Арнаут је вода и вино, Бугарин је без душе трупина.

Знају стратегије наше несреће и света овога ко смо ми. Да смо ми народ опроти (отпорни), на нас се и Хитлер наљутио, они су и 1941. године кренули на Русију преко Београда. Прво гађа Београд па онда гађа Москву. Историја се понавља, оно што причају историја се не понавља или још више ми иду на нерве и разарају ме моји неки танкодушни Срби, неки миротворци кака кажу да Срби никада нису ратовали.

Некада су били слаби и поражени, али да видимо шта смо радили кака смо били моћни у доба краља Милутина и Душана силнога. Како смо онда, нисмо ми освајали туђе него своје. Ми нисмо освајачи ако хоћемо да одбранимо своје.

И завршавам, ако смо при крају, овом причом и овом надом, Ђегошевом. Он је једини који је са оног васиона сјевнуо громом и својим муњама и поручио Србима нека буде што бити не може. Нека буде борба непрестана. Само ће нас то спасити. А неће нас спасити мировањаци. Неће нас спасити салонјери, неће нас спасити распадања по кафићима. Више се Срба рађа у једном дану рата него у 10 година мира.

Водитељ: Господине Војводићу, време је ограничавајући фактор сваке емиције, ми разговарамо већ пуна два сата, ја се надам да се ви нисте уморили. Има пуно разлога, а сада и могућности да се виђамо чешиће и да разговарамо за гледаоце телевизије Палма. Надам се да ћете нам и други пут доћи.

Војводић: Дај Боже, живело српство и живела Србија.

Водитељ: Хвала вама и на времену и на разговору.

Војводић: Хвала вама, част ми је била да са једним врским Катунанином тако разговарам, ко у добра времена.

Водитељ: Да. Поштовани гледаоци био је ово Дијалог у коме нам је гост био песник Момир Војводић.

Ако је, притом, овај разговор у коме сте и ви учествовали, био макар један мали трачак разумевања међу нама самима, онда сам ја сигуран да ћемо ми на оном нашем путу ка истини и са истином стварно и доћи до победе.

До следећег четвртка и новог Дијалога желим вам лаку ноћ упоран у ишчекивању тог тренутка кака ћу моћи да вам пожелим и пријатно.

НАЈБОЉИ РАНО ОДЛАЗЕ

Сјећање на Милована Миркова Радуловића, председника општинског одбора Цетиње, Српске радикалне странке "др Војислав Шешељ"

Умро је Милован Мирков, са тугом и болом међу радикалима у Црној Гори прострујала је вијест о смрти једног од најбољих људи овог поднебља. Смирени али одмјерени, тих али вриједан, чврст али људски топао, храбар али и жестоко упоран, њежан али и спреман на највећу људску жртву – такав је био наш Милован Мирков Радуловић. Радикал и људина, каквих је уистину мало у Црној Гори.

Посећи се са великим и жестокиим људским проблемима никада није поклекао ни зашто. Он није био човек крупних и китњастих ријечи, већ поуздан и спреман да се жртвује и за колегу и за идеју Српске радикалне странке.

У средини гдје је некака сачувана луча српства, а данас смрдљиви пиши мондијализма узимају свој данак и гдје се врши хајка на све што је српско, Милован је остао доследан себи, али и свом опцу и свим прецима редом сачувавши, на најчаснији начин, сваку поруку сваког свог гена.

Милован је запамћен и као добровољац са дубровачког ратишта, 1992. године, као један од најбољих бораша. Хитао је по херцеговачком кршу, из села у село, спасавајући српску нејач од усташког дивљања. Болеле су га дечје сузе, иако своје није имао. Ишао је из битке у битку, из јуриша у јуриш, први међу првима. Јечале су херцеговачке планине од његових рафала, али му нико након битака није чуо ријеч подуго. Патио је за својим народом и за његовом злом судбином. И плакао дубоко негдје у својој огромној души, иако му нико никада сузу видио није.

Он није издавао наредбе својим саборцима. Он је летио пред њима и својом високом и људском појавом био нада и узданица. Био је највећа морална висина. Уздигао се не само својом појавом, већ и понашањем. Његова људска величина била је кадра да понесе и најтежа бремена.

Долазећи са ратишта, тужан и пресозбиљан, вратио се у своју Ријеку Црнојевића. Осјећајући и око себе много догађаја који су му повећавали бол и патњу, одживио је неко вријеме. Почетком ове године љекари у Цетињу дијагностицирају тешку и непроболну болест. Иако са огромним мукама и боловима, Милован храбри све око себе. Са осмјехом прихвата сваку "Велику Србију" коју испштава у болесничкој постељи.

Распитује се о раду странке и у Србији и у Црној Гори.

И док се НАТО спремао да нападне и бомбардује отаџбину, Милован је у својој болесничкој постељи соколио себе да може, да се придигне, да се прикључи

браћи, обуче униформу и оде да чека копнени напад.

"Биће ми боље, и ја ћу у добровољце", храбрио је Милован себе, али и браћу која су га посјећивала.

Бомбе су засуле ову измучену земљу, зло је кренуло да нас уништи, а Милован Мирков, радикал и људина, копнио је у постељи брже и трагичније управо због тога што није могао са браћом да у униформи заузме положај.

"Држите се браћо, српство је и раније било угрожено, можда и теже него сада, али је преживјело, преживјеће и сада", поручивао је умирући ратник. Био је свјестан да заувјек физички одлази, али је остављао свој тестамент људски и чојски радикал са Цетиња.

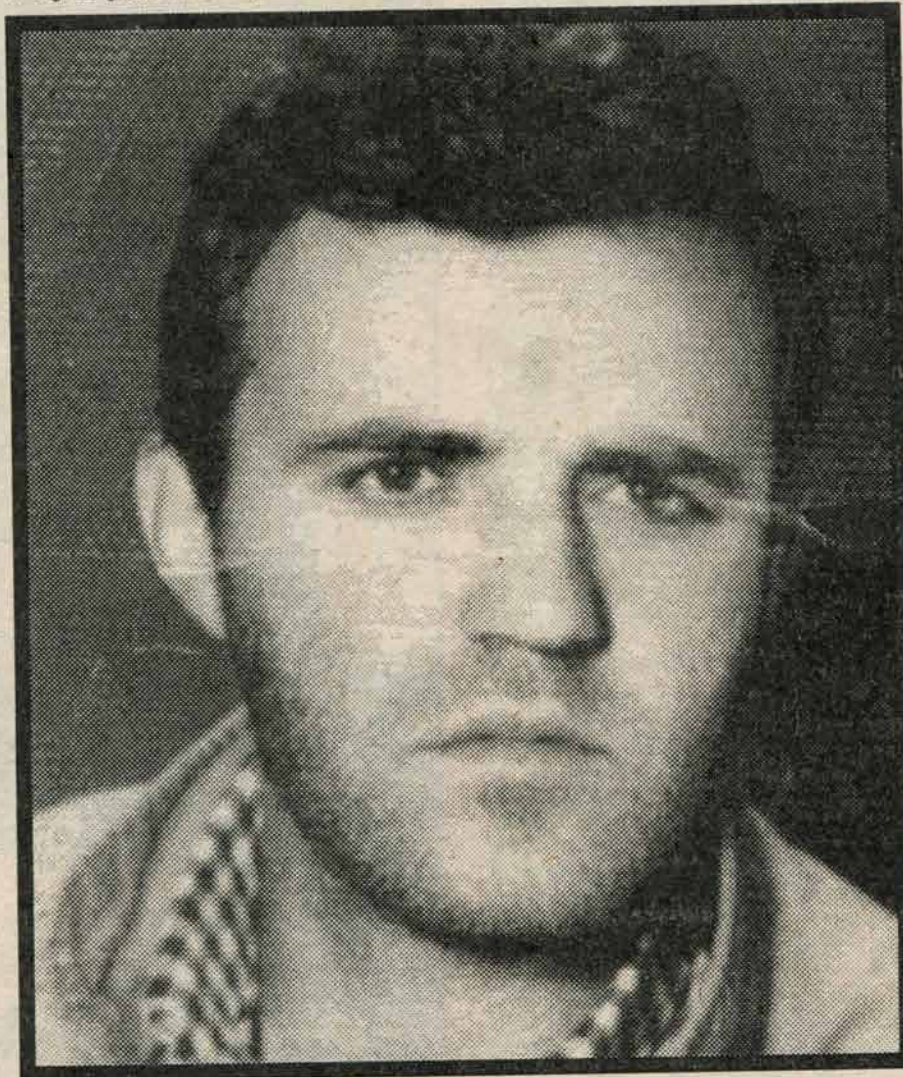
Умро је тихо одлазећи у наше успомене заувјек. У онај кутак наших душа резервисан за најбоље.

Борци су, на тренутак, напустили своје положаје и дошли на Ријеку да се опросте од свог брата. Дошли су 21. маја да на Ријечком Граду олају пошту човјеку чији су људски махови надиласили вријеме.

Велики број радикала се опростио од Милована, човјека који је јединац у шест кућа. Отишао је у вјечност у 44. години живота не осјетивши родитељску радост.

Његов лик, његови поступци биће нама радикалима у Црној Гори трајан морални подстрек.

Душко Секулић

Милован Мирков Радуловић,
дошао је у кутак наших душа резервисан за најбоље

КОСОВО И МЕТОХИЈА ЈОШ НИСУ ИЗГУБЉЕНИ

Косово и Метохија су сада окупирани од стране НАТО алијансе која је окупацију извршила под окривљем Уједињених нација

Окупатор је дошао са намером да нам те територије дефинитивно одузме. Врата им је отворило прихватање плана Черномирдин-Ахтисари у Скупштини Србије, против кога је гласала Српска радикална странка. Скупштинску већину, која је прихватила план, чинили су СПС, ЈУЛ и СПО. Међутим, постоји могућност која нам може помоћи да сачувамо Косово и Метохију. То је формулација у резолуцији Савета безбедности којом се гарантује територијални интегритет СР Југославије

Водитељ: Поштовани гледаоци гледајте емисију Контакт телевизије 5. Наш гост је др Војислав Шешељ, председник Српске радикалне странке и потпредседник Републичке владе. Господине Шешеље добро вече.

Др Шешељ: Добро вече.

Водитељ: На почетку, прокоментаришите инцидент који се догодио јуче у Скупштини града Београда.

Др Шешељ: Инцидент је изазвао председавајући Михаиловић из Српског покрета обнове који једном одборнику није дозволио да говори. Одборник је имао право да предложи допуну дневног реда и да образложи свој предлог. Три пута је одборник покушавао то да уради, а председавајући му је одузимао реч и проглашавао паузе. На крају је ставио на гласање да се тај одборник избаци, а реч је од одборнику Српског покрета обнове који је напустио Српски покрет обнове и тражио да се дневни ред прошири тачком о неким малверзацијама у једној од београдских општина за које је имао конкретне доказе. То су одборници Српског покрета обнове покушали по сваку цену да спрече и у томе су им помагали одборници Социјалистичке партије Србије.

Михаиловић је ставио на гласање сопствени предлог да се одборник Јермић искључи са седнице, и одборници Српског покрета обнове и Социјалистичке партије су гласали за његово искључење. То је за нас било недозвољиво, недопустиво и ја сам изашао за говорницу и рекао и једнима и другима све што заслужују. И одборницима Српског покрета обнове и одборницима Социјалистичке партије Србије и српски радикали су онда напустили седницу скупштине.

Не може се одборник избацивати са седнице, поготово не може због кршења његових права од председавајућег. И тај одборник никакав инцидент није правно, ништа није урадио што је против пословника и статута Скупштине гра-

да, само је захтевао своје право да предложи и да образложи предлог.

Ви знате, у Скупштини града Београда постоји већ две године неформална коалиција Српског покрета обнове и Социјалистичке партије Србије тако што Српски покрет обнове оства-

рује мањинску власт, подржава га Социјалистичка партија Србије и изгласава му све предлоге, све одлуке, све захтеве итд.

Водитељ: Поред тога што ви говорите била је још једна ситуација, захтев Демократске странке, после тога су и одбо-

Др Шешељ у свом срушеном кабинету:
Влада народног јединства изузетно функционисала у овом рату

рници Демократске странке напустили заседање. Да су радикали, остали да ли бисте ви можда подржали предлог?

Др Шешељ: То како бисмо ми гласали то бисмо већ видели на седници. Али што се тиче предлога Демократске странке, он није ометан на тај начин. Било је полемике око њега. Било је чак и жучне атмосфере у Скупштини града, ту се развила полемика између демократа и социјалиста уз извесно учешће Српског покрета обнове. Али, то питање је регуларно приведено крају. А овде је једном одборнику потпуно спречавано право да говори и да образложи свој предлог.

Водитељ: И да ли је Скупштина легално и легитимно наставила рад, с обзиром да има информација да није било кворума?

И СПО гласао за долазак трупа КФОР-а на Косово и Метохију

Др Шешељ: Не, није било кворума. Када су изашле и демократе није било кворума и Скупштина је потпуно регуларно радила. То није први пут. У условима ратног стања Скупштина је тако исто радила без кворума. Ми тада нисмо хтели да учествујемо, није уопште било кворума на почетку седнице. Ми смо алармирали све одборнике, рекли да нема кворума, онда су се они позвали на неку наводну одлуку из ранијег периода да Скупштина у току ратног стања може да ради без кворума и да доноси одлуке. И ако постоји таква одлука она је противуставна.

Ниједно колективно тело, ниједно скупштинско тело не може да одлучује без кворума било ратно стање или не било ратно стање. Али, очигледно је да уз подршку одборника Социјалистичке партије Српски покрет обнове у Београду буквално може да ради све што пожели, све што му падне на памет.

Савезни председник полаже рачуне Савезној скупштини

Водитељ: С обзиром да је последњих неколико дана некако зашљуснуо талас скупштине општина и скупштине градова да се покрене иницијатива у Савезној влади и Савезној скупштини

за смену председника Милошевића, шта ви као председник странке мислите о тим иницијативама. Мислите ли да је то један од путева за излазак из тренутне ситуације?

Др Шешељ: Ја мислим да су све иницијативе политичких странака и грађана за било чијом оставком потпуно регуларне, легитимне, легалне. Сваки грађанин и свака политичка партија има право да тражи било чију оставку. Оно што се може сматрати проблемом је неадекватност институција где се то покреће. Бесмислено је то покретати пред институцијом која не може донети одлуку о смењивању или где се не може изнудити оставка.

Један једини орган у овој држави може да, евентуално, смени председника савезне државе то је Савезна скупшти-

на. И једном једином органу председник савезне државе евентуално би могао поднети оставку то је такође Савезна скупштина.

Све ово друго има извесну политичко-манифестациону позадину. Дакле, може значити прикупљање неких политичких поена и то је све. Може имати неки пропагандни ефекат и ништа више.

Спречити распад федералне државе

Водитељ: И наравно, тема која је сигурно најбољња тема и последњих година, а посебно данас Косово. Да ли је Косово по вашем мишљењу и као потпредседника владе, истина у оставци, и као председника Српске радикалне странке, да ли је Косово изгубљено и шта мислите како ће то функционисати?

Др Шешељ: Прети опасност да Косово буде дефинитивно изгубљено. Мислим да још није дефинитивно изгубљено. Али, ако се не десе неке изразито повољне ствари, повољне за нас Србе онда можемо Косово дефинитивно изгубити. Косово је сада окупирано од стране НАТО-а који је окупацију извршио под окриљем Уједињених нација. Неки неучки политичари су пре доласка НАТО трупа објашњавали да ће то бити плави шлемови, да ће то бити под заста-

вом Уједињених нација то су све глупости. Јесте ли чули за те приче? Видите да нема ништа од тога.

Ми, радикали, свега тога смо били свесни и ми смо у Народној скупштини једини гласали против прихватања плана Черномирдин-Ахтисари. Нажалост, скупштинска већина је прихватила тај план, скупштинску већину су чинили социјалисти, ЈУЛ и Српски покрет обнове и пошто је Народна скупштина, у формалном смислу, највиши носилац државне суверености изражава вољу народа, та одлука је могла бити проведена.

Ми смо и даље против те одлуке, али ми нисмо могли спречити њену реализацију. То би било супротстављање Народној скупштини. Окупатор је дошао на Косово и Метохију са намером да нам ту територију дефинитивно отме.

Постоје неки фактори који би нам могли помоћи да сачувамо Косово и Метохију. То је формулација у резолуцији Савета безбедности којом се гарантује територијални интегритет Савезне Републике Југославије поводом Косова и Метохије и ту само вреба опасност од отцепљења Црне Горе.

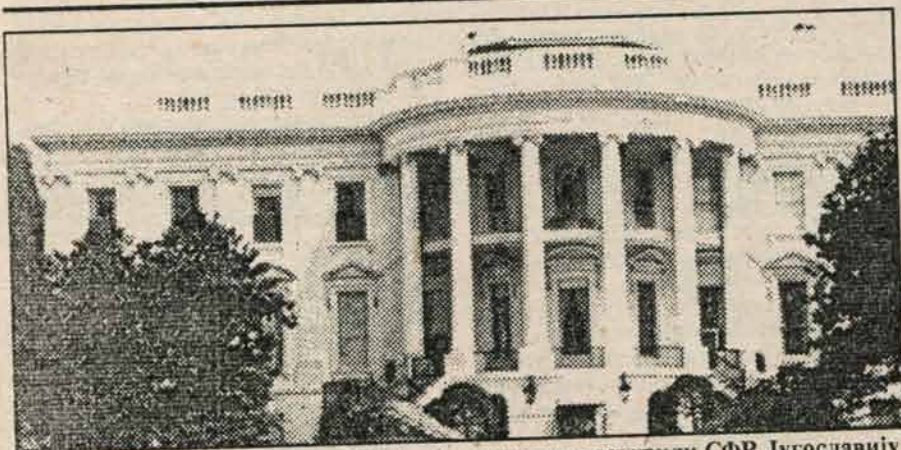
Ако се Црна Гора случајно отцепи, престаје да постоји Савезна Република Југославија и ми би тада остали без гаранције Савета безбедности и био би отворен пут дефинитивном отцепљењу Косова и Метохије које је под окупацијом НАТО-а, а ми не бисмо могли то отцепљење никако да спречимо. Американци би провели про форма референдум на који би Шиптари изашли масовно и изгласали отцепљење. Дакле, ми морамо сада по сваку цену спречавати распад савезне државе.

И друго, наша шанса да сачувамо Косово и Метохију је прикључење Савезу Русије и Белорусије у статусу пуноправног члана. Ако postanемо члан Савеза, ако Савезна Република Југославија postanе члан Савеза Русије и Белорусије, тај Савез има облик конфедерације, руске трупе су већ тамо, једног дана би се НАТО морао повући. А, у сваком случају, резолуција Савета безбедности је ограничена на годину дана, њено време трајања, и мора се поново обновљати истом резолуцијом ако се инсистира на продужетку мандата трупама које су извршиле окупацију.

Влада у рату осветлала образ

Водитељ: Шта мислите, да ли је време да се постави питање одговорности када је Косово у питању за све што се догодило. Кажете Косово је окупирано. Како, зашто је до тога дошло? Да ли је то могло да се спречи, да ли ви можда лично осећате своју одговорност јер сте учествовали у власти, пре свега на републичком нивоу када се све то догађало?

Др Шешељ: Српски радикали ту немају никакве одговорности јер су гласали против такве одлуке у Народној скупштини. И друго, што се тиче Републичке владе у којој смо били до изгласавања такве одлуке и у којој смо поднели оставке на чланство након уласка НАТО трупа на Косово и Метохију, она је изузетно функционисала у ово-

Дело "савезника": на штету Србије, Американци растурили СФР Југославију

ме рату. Ми смо поносни на њено функционисање.

Државне институције у току овог рата боље су функционисале него у мирнодонским условима и то сви осећају и то су сви видели. Имали смо изванредно добро снабдевање. Није било несташница робе. Брзо смо поправљали оштећене енергетске објекте. Није било великих искључења струје. Није било великих искључења воде. Дакле, реаговали смо брзо, ефикасно и извршавали своје дужности.

Улога Републичке владе у овом рату била је логистичке природе. Ми смо, дакле, деловали у позадини и на тај начин потпомагали ратне напоре земље. У овом рату праве позадине није било. Цела територија наше земље била је изложена великој опасности из ваздуха и људи су гинули на целој територији и много је више цивила погинуло него војника.

Дакле, све што је Републичка влада радила ми стојимо иза тога и све се показало као добри потези. А сама одлука уопште на Републичкој влади није расправљана. Навече, после поноћи, завршен је консултативни састанак код председника Савезне Републике Југославије на Дедињу, где су били представници четири највеће политичке партије у републичком парламенту. Испред Социјалистичке партије била је Горица Гајевић, испред Југословенске левнице Мира Марковић, испред Српског покрета обнове Вук Драшковић са својим сарадницима, и испред Српске радикалне странке Ја и Стево Драгишић као шеф посланичке групе. То су били највиши функционери Републике и федерације, председници република, председници влада итд.

Водитељ: Како је текао тај разговор, да ли је глатко дошло до договора?

Др Шешељ: Није било глатко. Била је једна веома мучна атмосфера. Социјалисти и јуловци су онако са неком тешком муком то прихватили сматрајући да морају прихватити. Сматрајући да је та алтернатива много боља. А Вук Драшковић се отворено радовао томе и хвалио НАТО трупе, указивао им пуно поверење итд. И некако се главни полемички дијалог водио између мене и Драшковића. А онда су, на крају, покушали сви да ме убеду да и српски радикали прихвате такву одлуку. У томе су учествовали социјалисти и ЈУЛ и Српски

покрет обнове, међутим, то није имало никаквих шанси. Ми смо били категорички против.

Када се пореди ово што нам се десило са оним што је било предвиђено споразумом из Рамбујеа, онда је ово сада мање лоше. Оно је било још погубније јер није ограничавана окупација, затим предвиђено је било да се НАТО трупе слободно крећу по целој територији Савезне Републике Југославије. Тамо је био предвиђен и референдум после три године итд.

Значи, ово је мање зло у односу на оно. Ми смо за ова два и по месеца рата претрпели огромна разарања и убеђен сам да је требало још издржати. Не знам да вам кажем колико је то још, да ли би то било 5, 10, 15, или месец дана, или два месеца, то сада нико не може исправно да процени. Али, НАТО се већ био нашао у извесном безнању. Они су измишљали неке позитивне резултате своје кампање, измишљали да су нам уништили стотине тенкова, да су нам

На седници у Скупштини града председавајућем Војиславу Михаиловићу, др Шешељ читао лекцију из демократије

40% тенкова уништили итд. Сада су се сами уверили да су нам уништили само 13 тенкова у овом рату.

Ефекти њиховог бомбардовања у војничком смислу су били скоро безначајни. Они су нама уништавали цивилне објекте. Убијали цивиле, гађали болнице, фабрике, мостове, железничке пруге, рафинерије итд. Али војних резултата они једноставно нису имали. Они нам војним путем нису могли отети ни педаљ територије.

Прљаве намере Америке

Водитељ: Да ли је до свега тога уопште морало доћи? Сада после дистанце, истина кратке дистанце, после завршетка рата било је времена да се сумира све оно што се догађало, можемо рећи протеклих година. Да ли је било неопходно решимо, да сачекамо да дође до Рамбујеа или бомбардовања, или можда много пре раније да смо могли да заузмемо позиције, пре свега наша дипломатија и да у бољој позицији према међународној заједници до свега тога не дође?

Др Шешељ: Не. Американци су одлучили да се растури Југославија и да то разбијање буде на српску штету. Да се Србија сведе на што мању територију. Они су хтели да се Југославија разбије искључиво по авнојевским границама да се Србија сведе на простор некадашњег Београдског пашалука. И ми то нисмо могли спречити. Али могли смо неке потезе раније повући.

Ако се сећате, ми, српски радикали, непрекидно смо упозоравали. Упозоравали смо да се Београд брани у Книну, да се мора Српска Крајина бранити по сваку цену јер се тиме штити Србија. Па смо тако исто упозоравали поводом Републике Српске. Говорили смо, наговештавали смо, ако падне Српска Крајина ако се одрекнемо Републике Српске долази на ред Косово и Метохија. Многи нам нису веровали.

Сада долази на ред Рапшкa област, односно Санџак и Војводина и недавно је Тони Блер то и наговестио. Каже, предстоји сада период демократизације Санџака и Војводине. Како изгледа демократизација по НАТО организацији показало је ово бомбардовање. Али оно што је сада ургентно то је покушај отцепљења Црне Горе. Ту ћемо сада имати највећих мука и проћи ћемо кроз највеће опасности, чак можда веће опасности него ове које смо имали поводом Косова и Метохије.

Требало је укинути покрајине

Водитељ: Шта ми можемо, као држава, да урадимо да до тога не дође. До те наводне НАТО демократизације и отцепљења Црне Горе? Да ли је то јединствен процес или мислите да су то одвојене ствари?

Др Шешељ: Ваше претходно питање је било шта смо могли урадити да се то спречи, па нисам до краја одговорио.

Ми смо имали шансу 1991. године када се отцепљивала Словенија да завршимо посао са Косовом и Метохијом. Мож-

да је то могло да се уради и 1989. и 1990. године. Требало је то решити на радикалан начин, а решавао је половично. Извршене су уставне промене. Али, у Уставу постоје покрајине, обе покрајине су остављене у Уставу. Ми смо се тада залагали да се укину обе покрајине, то је био наш програм, ако се сећате још и 1990. године и пре тога. Као појединца, као антикомунистички дисидент, 80-тих година сам настукао с том тезом. Уосталом, био сам једном осуђен и на 8 година затвора, између осталог и због захтева да се укину покрајине. То је требало урадити. Дакле, да се спречи формална могућност за дешавање овога што се сада десило.

И друго, тада је требало већ рачунити са свима који се нису одазвали на попис становништва, то је грађанска обавеза, то је законска обавеза. Требало је благовремено отерати свих 300.000 албанских емиграната, који нису били наши држављани. То смо пропустили такође да урадимо. Као да је власт ишчекивала да ће се ствари одвијати саме од себе и да ће имати повољан ефекат по нашу судбину. Али, дешавали су се најгори могући расплет са најопаснијим резултатима.

Водитељ: Шта сада да радимо?

Др Шешељ: Ми морамо insistирати до краја прво да унутрашњи политички конфликти којих је све више, који су све згуснутији, случајно не доведу до уличних немира, крвопролића, евентуално грађанског рата у Србији. То је оно што би желели наши непријатељи. Морамо тражити варијанту да спречимо отцепљење Црне Горе. Садашњи црногорски режим још отворено не говори о отцепљењу. Оставља то као једну могућност, али покушава нас упенити и изнудити конфедерацију. Ми конфедерацију не прихватамо. За нас је конфедерација гора варијанта него отцепљење.

И морамо да видимо како да убрзано економске и социјалне реформе ту смо стали. Ми смо закаснили фатално са процесом приватизације. Јесте ли приметили у току овог бомбардовања да нам готово нису ни уништавали поштанске објекте. Мислим да је у Ужицу била оштећена зграда поште.

Власт увек заслужује критику

Водитељ: Срушена.

Др Шешељ: Срушена, и у Приштини. То су дале само два поштанска пункта у целој Србији. Остале делове система телекомуникација нису дирали. Зашто?

Зато што је ту 49% власништва италијанске и грчке компаније. Двеју земаља чланица НАТО-а. Сада постављам питање – шта би се десило да смо на време приватизовали нафтну индустрију, а могли смо продати 49% нафтне индустрије, узети тај новац решавати социјалне проблеме. Од милијарду и по марака, колико смо добили за продају 49% телефонске компаније, око 800 милиона је подељено на име пензија. Остало је ишло у фонд за развој Србије.

Да смо продали нафтну индустрију онда би се устручавали од бомбардовања рафинерија. Да смо неке потезе на време поукли, да смо убрзали ту приватизацију да смо је провели када јој је било време, када су били најбољи услови за њено провођење, другачије би сада ситуација изгледала. Сада не вреди кукати ни јадиковати и расправљати шта би било када би било. Ми смо сада у овој ситуацији у каквој смо. Морамо је реално сагледавати и морамо мирним, трезвеним размишљањем доћи до најадекватнијих потеза које ћемо поћути.

Србији су потребне и политичке, и економске, и социјалне реформе. Поставља се онда питање ко ће их провести. Народ је у праву када критикује садашњу власт. Власт увек заслужује критику. И најбоља власт на свету заслужује

Чија је то идеја: Мило Ђукановић је за конфедерацију

да буде непрекидно критикована. И мора бити критикована. А поготово власт у условима државе која се суочава са најдубљом могућом економском и социјалном кризом.

Власт, дакле, беспоговорно треба критиковати и медији за критику власти морају бити отворени. Поставља се сада питање који то субјекти могу водити ка променама? И ту долази до извесних разлика. Неки који се боје избора траже субјекте ван сваке памети. Траже да то буде црква. Траже да то буде академија наука. Траже да буду паметни људи итд.

Имали смо случај једног владике који је пре неколико дана изјавио да се показало да у Србији народ на изборима не гласа за најпаметније људе, па треба на други начин постављати власт. То је нешто што је најопасније. Ми морамо до краја insistирати да се власт мења искључиво на изборима. Не смемо прихватити ниједан други начин промене власти осим избора. Када изборе? Да седнемо да се договоримо. Можда не треба на свим нивоима држати у исто време.

Ми, радикали, смо за то да се поделе избори. Да се иде прво на локалне. Њих најлакше можемо провести и не морају се сада држати на Косову и Метохији. Опасно би било да одмах закажемо републичке и савезне изборе док се не створе услови да се они одрже и на Косову и Метохији. Јер, да их држимо на територији ван Косова и Метохије то би значило као да се ми сами већ одричемо те територије, да вршимо неку ампутиацију у правно-политичком смислу. Због тога је то пасно, иначе бисмо хтели изборе на свим нивоима одмах. За ове изборе треба имати извесног стрпљења можда пола године.

Друго, не сме нико са стране да поставља власт. Ко је тај ко је компетентнији од народа да проценује памет политичара? Само је народ компетентан. Ако народ на једним изборима погрешно, на следећим може да исправи грешку. Ако ће нам власт постављати неко друго мимо народа, онда тешко нама.

Док се то све изведе, док се створе услови за провођење избора на свим нивоима, ми радикали се залажемо за формирање најшире могуће коалиционе владе националног јединства, и на савезном и на републичком нивоу. И на нивоу Црне Горе, наравно. И последњих дана наша иницијатива иде у том правцу. Ми до сада нисмо били владајућа странка на савезном нивоу, били смо владајућа странка на републичком нивоу, па смо поднели оставку негде половином јуна.

Радикали или СПО питање је сад

Водитељ: Те оставке су још увек актуелне.

Др Шешељ: Оставке су поднете. Треба скупштина да их констатује. Председник Републике, Милан Милутиновић, донео је уредбу којом нас је обавезао да у условима ратног стања наставимо да радимо као што смо радили. Сада ту треба посматрати правни и политички аспект те уредбе. Правно та уредба није била неопходна, јер у свим демократским земљама на свету када министар поднесе оставку наставља да обавља своје текуће дужности док не преда дужност другом министру који је изабран на његово место. Тако да ми писмо мислили одмах да испразнимо канцеларије.

Поднели смо оставке, сада чекамо да их скупштина констатује и изабере друге ministre на наше место, и да онда испразним своје фиоке и да идемо. Дакле, то је један регуларан начин примопредаје дужности. Парламентарна демократска политичка традиција не признаје прекид континуитета извршене власти, вакуум извршене власти. Када цела влада поднесе оставку она наставља да ради док се не изабере нова.

Ако се сећате, када смо оборили владу Милана Панића у Савезној скупштини она је наставила нормално да ради док није изабрана нова влада. Чак Милан Панић није смео да уђе у земљу, али

Радикали у Влади: свако бављење политиком као свој основни смисао има учешће у власти

га је замењивао Радоје Контић. И то је трајало месецима, трајало неких 3-4 месеца док нисмо изабрали нову владу. Дакле, са тог правног аспекта није била неопходна уредба Милана Милутиновића.

Али она има и свој политички аспект који говори о тежњи социјалиста и ЈУЛ-а да на све могуће начине задрже радикале у влади. Зашто? Они размишљају шта им је алтернатива. Нема много избора или влада са радикалима или влада са Српским покретом обнове. Трећа варијанта је сада немогућа јер не постоји нико у Народној скупштини ко би омогућио да премосте до 126 посланика колико је довољно да би се формирала влада.

Иако је социјалистичка партија две године подржавала Српски покрет обнове на градском нивоу и данас га подржава, они нису хтели да уђу ни у градску власт Београда заједно са Српским покретом обнове. Због свих тих малверзиција, махинација које се дешавају по Београду, због тог једног хаотичног стања. Они се боје да праве такву формалну коалицију са Српским покретом обнове на републичком нивоу. Јер, то би онда значило отимачину, пронавере, шпекулатије, општи хаос и на републичком нивоу.

Вук Драшковић нестабилна личност

Водитељ: Мислите ли да би Српски покрет обнове у сваком случају ушао у ту владу?

Др Шешел: Они би ушли као на крилима. Видите да они једва чекају сваки миг, сваки позив и ко на крилима трче. Али, са друге стране, социјалисти знају да је и сам Драшковић крајње нестабилна личност. Једно каже ујутру, друго у подне, треће на вече. Имали су искуство у Савезној влади. Није саставио ни три месеца у Савезној влади, а морали су да га избаци. Они желе и да

ље с њим добре односе, желе да му дају нешто што ће га забављати, што ће неке његове апетите задовољити као што је власт у Београду, а Београд је ипак град са скоро два милиона становника, са огромним ресурсима, са највећим ресурсима у Србији у материјалном погледу, што Српски покрет обнове тамо највише интересује. Они му то дају да би га држали везаног за себе јер се највише боје да би Драшковић могао опет да витла по улицама да изазива крвопролиће итд. То је природа таквог односа.

Што се тиче нас, српских радикала, ми смо хтели чисту ситуацију и даље инсистирамо на чистој ситуацији. Нисмо ми у политичком смислу гадљиви па да кажемо, е нећемо с овим, нећемо с оним. Сада су тешка времена и треба све политичке партије, све релевантне политичке партије да понесу део бремена одговорности. Због тога смо изјавили поводом Савезне владе да би требало ићи на учешће свих парламентарних странака које имају посланичке групе у Савезној скупштини. Дакле, то су странке које имају пет и више посланика.

Уцене Мила без основа

Водитељ: Да ли би, по вашем мишљењу, на челу Савезне владе требало да буде представник ДПС-а Црне Горе?

Др Шешел: Треба да се договоримо ко ће бити. Ми не прихватамо уцену Демократске партије социјалиста, коју предводи Мило Ђукановић, да по сваку цену мора да буде из њихове партије. Зашто баш из њихове партије? Да ли то пише у Уставу? Не пише. У Уставу пише, ако је из једне федералне јединице председник Републике, из друге треба да буде председник Савезне владе. А не каже из које партије нити негде пише да то мора бити из владајуће странке Црне Горе. Ако је једна партија из Црне Горе владајућа на савезном нивоу, зашто друга не би могла бити владајућа на републичком нивоу.

То се дешава у Америци која представља развијену федерацију. Демократе владају на савезном нивоу, а у појединим федералним јединицама, у појединим америчким државама владају републиканци и обрнуто. Дакле, нигде нема гаранције да владајућа партија из Црне Горе или из Србије мора бити владајућа и на савезном нивоу. Не мора. Али можемо да се договоримо, да видимо које је решење најпелесходније без икаквих уцена.

У парламентаризму, пре свега, треба да важи чиста математика. Колико ко има посланика. Ми имамо дводомну структуру Савезне скупштине. У горњем дому, у Већу република имамо 40 посланика у доњем дому, у Већу грађана имамо 138 посланика. И ту се прави средња вредност сваке партије у горњем и доњем дому, и толико треба да буде њено учешће у Савезној влади. Ови кажу залажу се за равноправност Црне Горе и желе потпуну равноправност. Али савезни Устав је прецизирао елементе равноправности Црне Горе.

Црна Гора је начелно равноправна, али мора се водити рачуна о старом демократском принципу један човек један глас. Тај демократски принцип је проведен кроз Веће грађана, с тим што је направљена извесна корекција јер би Црна Гора имала 10-15 посланика, направљена је корекција да ниједна федерална јединица не може имати испод 30 посланика. И на тим основама треба да се прави договор. Ако некоме већ није унапред шил да спречи било какво договорање.

Они кажу неће Булатовића. Добро неће Булатовића, не мора Булатовић. Ми немамо намеру да се везујемо на било који начин за Булатовића. Ми смо јасну дистанцу и у Црној Гори направиле. Јесмо једном подржали Булатовића на председничким изборима, али то је било једнократно. И сада је он нама ближи по својој политичкој оријентацији од Ђукановића. Булатовић је отприлике за садашњи статус кво на савезном нивоу, а Ђукановић је за конфедерацију, а ми радикали смо за унитарну државу.

Водитељ: Може ли уопште ту доћи до компромиса?

Др Шешел: Што се нас тиче може, јер ми смо реални и трезвени и прагматични политичари. Али што се неких других усидјаних глава тиче, изгледа да ћемо то тешко постићи.

СПС више не може бити већинска

Водитељ: Ваш услов није тај да би дошло до неких промена, и радикални промена и економских и политички да дође до смене режима?

Др Шешел: До смене режима треба да дође на изборима. Када будемо имали савезне изборе онда ћемо видети колико ко од странака има посланичке мандате. Зашто баш све решавати на прчац и зашто немирима. То је нама кључно питање. Ми хоћемо да избегнемо

крвопролиће. Ситуација је наслект ррисана, многи желе крвопролиће.

И даље смо у извесном опсадном стању, Американци и даље настоје да се што интензивније мешају у наше унутрашње односе, баве се субверзивним активностима, подривањем итд. И задржавају економску блокаду и санкције. Ми морамо и то имати у виду. Не смемо правити потезе које би Американци желели. Американци желе хаос. А ми не желимо хаос. Ми покушавамо по сваку цену да избегнемо тај хаос. Дакле, избори и народ ће да одреди.

Друго, ја мислим да се више не треба бојати Социјалистичке партије, она при садашњем односу снага више не може бити већинска. Јер не може рачунати више на толики број посланичких мандата са Косова и Метохије. Тамо је имала 30-так републичких мандата и 15-так савезних. Она више на то не може рачунати. Да на прошлим изборима није имала те мандате радикали би већ били појединачно највећа политичка партија. А онда би ми водили главну реч, онда би био наш председник владе. Онда би ми били већински партнер у коалицији.

Са друге стране, тешко је очекивати на следећим изборима да ће нека партија сама освојити апсолутну већину гласова. Да ће моћи сама да фомира владу. И после следећих избора ми ћемо вероватно бити у ситуацији да морамо трагати за извесним коалицијама. И морамо и на то бити спремни ако трезвено размишљамо. Тешко ће народ апсолутно једној партији указати поверење. А онда морамо, ако рачунамо на неминовност неких будућих коалиција, сада смиривати извесне тензије које се појављују у друштву и које се често подгревају са стране, из иностранства, са Запада.

А када је реч о председнику савезне државе, по садашњем Уставу њему истиче мандат у лето 2001. године. 1997. године је изабран. И он не може више бити изабран.

Друго, није моћ савезног председника базирана на Уставу, реална политичка моћ, утицај и ауторитет него на снази његове партије. Када би судили само по уставним овлашћењима онда би његова моћ била као моћ Добрице Ћосића. А то је скоро никаква, је ли тако.

Код нас шеф државе има симболичну моћ и утицај осим у случају командовања оружаним снагама, он је врховни командант по Уставу и председник Врховног савета одбране. То му је скоро једина озбиљна државна функција. Али моћ и ауторитет садашњег председника базира се на снази две партије које стоје иза њега, а то су Социјалистичка партија Србије и Југословенска левица. И он је моћан и снажан онолико колико су те две партије моћне и снажне. Ако оне ослабе он слаби у политичком смислу, ако оне јачају и он је јачи.

Зато сам ја у принципу против овакве врсте персонификације. Идемо на изборе па да видимо колико је ко јак колико је ко снажан. А народ да процени колико је ко способан.

Pro et contra Милошевића

Водитељ: Како реагујете на оптужбе које се могу чути, између осталог, да су радикали ти који одржавају председника Милошевића и режим уопште на власти, и да није било радикала у једном моменту, помињао се ту и Српски покрет обнове који је требало да улети у владу, међутим, испало је тако како јесте. На савезном нивоу увек има једна странка која је била у опозицији па онда уђе у владу и одржава режим који је већ давно требало да падне.

Др Шешељ: То једноставно није тачно када је реч о српским радикалима. Ми смо само једном подржали Милошевића, то је било 1992. године. И данас се не кајемо због тога, јер му је алтернатива тала био Милан Панић. Не дај боже да је изабран Панић.

А на овим изборима за савезног председника ми смо гласали против Милошевића. А Мило Ђукановић је гласао за његова партија је гласала за Милошевића. И његова и Булатовићева, они су већ били подељени у две партије. И једно и друго крило поцепаног ДПС тада је гласало за Милошевића. Сада су они против. Ми смо онда гласали против. Значи то није тачно.

Друго, да би се сменио савезни председник партија која тражи његово смењивање мора имати већину и у доњем дому и у горњем дому. То је немогуће. У доњем дому социјалисти и ЈУЛ имају 64 посланика заједно са Новом демократијом коју могу лако отерати са листе ако не буду њима задовољни, јер је реч о коалиционој листи. О јединственој листи на чијем је челу био Милошевић. О листи која је носила његово име то су 64 посланика. И Булатовић има 12. И блок је таква структура у Већу грађана Милошевића нико не може да смени.

Водитељ: Вероватно је то један од разлога зашто се траже избори.

Др Шешељ: Онај ко жели да га смени мора да освоји већину гласова. Али неки који сада траже смењивање не траже заправо изборе. Они кажу чак и отворено да нису за изборе. Него да дође до неке прелазне владе па да се тек онда припремају избори. Ко ће да формира ту прелазну владу? Каква је то прелазна влада? Одмах у прелазну владу па ко кога пређе.

Како се може формирати влада? Пошто је само један исправан демократски парламентарни начин формирања владе, то је пропорционално саставну Народне скупштине односно да владу формира скупштинска већина. Све друго је удар на уставни систем. Све друго је нека јерста пуча. А ми нисмо пучисти, ми нисмо присталице државног удара.

Радикали се нису одрекли пљачка на бављење политиком

Водитељ: Рекли сте да се радикали на свим нивоима залажу за што јединственију, што јачу владу, ако сам вас добро разумео из претходног излагања, дакле, да та влада буде концентрисана од већине политичких странака на политичкој сцени. Ко би требао да буде носилац и како би та влада требало да

изгледа, да ли ту видите неке партије које тренутно нису у парламентима.

Пре свега мислим на Савез за промену који је у последње време кренуо у велику политичку кампању по земљи и како уопште оцењујете целу ту ситуацију и да ли би могло на таквом нивоу да дође до неког компромиса да би дошло до те неке концентрационе владе?

Др Шешељ: Странке које су бојкотовале изборе 1997. и 1998. године саме носе последице тога. Нигде у свету се не поклањају министарски мандати. Не може странка која нема посланике у парламенту претендовати да учествује у влади. Али можда јој може нека странка поклонити своје мандате.

Ја сам вам говорио каква треба да буде структура Савезне владе ако постигнемо договор да учествују и радикали, и социјалисти, и ДПС, и СНП, и СПО, и Српска народна странка Црне Горе, и Савез војвођанских Мађара. То су странке које имају посланичке групе у Савезној скупштини, дакле, то су релевантне политичке партије. Ако нека од ових странака, или можда Ђукановић то жели, да у његову квоту уђе неко из Савеза за промену ја немам ништа против. Али не може Савез за промену као ванпарламентарна политичка организација претендовати на неко право да учествује у влади. Ако то остваре уз нечију квоту, то је ствар онога ко им поклања мандате.

Ми смо имали и то искуство у пракси да су неке странке поклањале своје мандате. Сетите се како је Српски покрет обнове поклањао мандате Грађанском савезу и Новој демократији, Социјалистичка партија је поклањала мандате Новој демократији итд.

Што се тиче републичког нивоа, исти принцип може да важи и на републичком нивоу. Ако се сетите, после избора 1997. године, ми радикали смо управо на томе инсистирали да се формира велика коалиција све четири странке. Ја сам у једној од ваших емисија то опширно објашњавао. Што то нама највише одговара. Ми би у тој четворној коалицији имали мање министара него у тројној, али то нам је више одговарало јер би влада имала већи степен унутрашње равнотеже снага. Не би нико никога могао да прегласа.

А сетите се, само је Српски покрет обнове крив што није дошло до такве владе, они су одбијали. Они су хтели у владу са социјалистима и ЈУЛ-ом, па су се шест месеци ценкали шта све да добију да би ушли у ту владу. Па су амбасадорска места била у општинају, виле на Дедињу, триста чуда. А ми смо за свих тих шест месеци говорили најбоља је четворна коалиција. Српски покрет обнове је рекао не долазе у обзир радикали. Али, када би се мало покошкали са социјалистима, онда су претили да ће са радикалима да формирају техничку коалицију. Нисмо ми техничари у политици. Нема техничких коалиција. Правимо само озбиљне коалиције.

Што се тиче овог ускакања о којима говорите у неким кључним, критичним моментима, који је то био критички мо-

менат у марту када су радикали ушли у владу? Да ли се сећате? Критички момент је био накртај Американца на Косово и Метохију, тада је већ почела оружана терористичка побуна шиптарских сепаратиста. То је био разлог да уђемо у владу.

И увек смо говорили у владу смо ушли да би бранили Косово и Метохију. Говорили смо да ова влада неће преживети евентуални губитак Косова и Метохије. И оног тренутка када је ушао окупатор на Косово и Метохију ми смо поднели оставку. Ми смо своје обећање испунили. Нису још дефинитивно изубљени Косово и Метохија, наравно, још имамо шанси. Шансе су нам сада мање него што су биле пре овог рата за очување Косова и Метохије, али шансе су још поприлично реалне. Имамо их и морамо их искористити. Говорио сам вам на

ли ће ту бити можда неких проблема што се тиче опстанка владе, да ли очекујете да ће бити неких преговора пре тога, да ћете бити позивани. Да ли је уопште било неких индиција да ће се вршити притисак да останете у тој влади, да не буде прекомпозиција како кажете, или можда можемо очекивати парламентарну кризу на републичком нивоу, ако при одласку ваших министара посланици или министри Српског покрета обнове не уђу у ту владу?

Републичка влада квалитетнија од Савезне владе

Др Шешељ: Шта то значи хоће ли бити притисака? Не може нико нас пушком натерати да останемо у влади. Ми смо поднели оставке и оставке стоје. Ако не буде неких нових договора нема

Странке које су бојкотовале изборе 1997. и 1998. сада сносе последице

који начин то можемо да постигнемо.

Ми смо поднели оставку, али се нисмо одрекли права на даље бављење политиком. Задржали смо политичку партију. Било је у нашим главама и размисљања о појединачном повлачењу из политике, и код мене лично и код неких мојих сарадника изд. Било је превише разочарања у нама. Био је то један велики психолошки удар. Али као политичка партија нисмо се одрекли права на даље бављење политиком. А свако бављење политиком као свој основни смисао има учешће у власти, освајање власти. Српска радикална странка ће се и даље борити за власт. И желеће да влада. Настојаће да влада. Да би се то постигло морамо ићи на прекомпозицију извршне власти и на савезном и на федералном нивоу.

Водитељ: На републичком.

Др Шешељ: И на савезном и на републичком нивоу. На нивоу федералне јединице то сам хтео да кажем.

Водитељ: Мислите ли да када буде заседања Скупштина Србије, најављено је за пар недеља, не знам тачно датум, да

остајања у влади. Да би се постигли нови договори морају се изградити нове основе договарања. Наравно, не можемо ми инсистирати да по сваку цену уђу у владу и онај ко неће са нама. Ако ми кажемо спремни смо са свима а Српски покрет обнове каже неће са нама, шта ми ту онда можемо. Као што ни прошлоти ут нисмо могли ништа.

Водитељ: На који начин онда извршити прекомпозицију ако Српски покрет обнове рецимо, неће?

Др Шешељ: Треба инсистирати на прекомпозицији и морају сви имати шансу да се изјасне. Морају се водити разговори. Ми смо за разговоре. Ми смо чак за јавне разговоре. То што су биле консултације ја бих то радио отворено, пред јавношћу, под рефлекторима јавности уз директан телевизијски пренос, прадио бих округли сто о томе. Да свако каже шта има, да се свако изјасни пред народом. Да видимо са каквом ко концепцијом располаже. А не да се једно говори на тим састанцима, а друго после изјављује.

На прошлом састанку код Булатовића сви смо се сложили, сви смо се договорили и Српски покрет обнове. После три сата Комненић даје неке друге изјаве. Сада Драшковић поставља нове услове. Сви смо се сложили треба реконструкција Владе, треба понудити свим странкама и Влада треба да буде пропорционално састављена зависно од парламентарне снаге сваке политичке партије.

Што се тиче издасавана закона, постоји један сет закона који смо заједно радили у Републичкој влади и ми ћемо сада за те законе гласати. То су закони који обрађују материју која је иначе била прописана уредбама са законском снагом коју је доносио Милан Милутиновић на предлог Владе.

Имамо пројекат закона о локалној самоуправи, био је постигнут договор да то иде на следећу Скупштину. Да ли ћемо остати при томе или не, то ћемо да видимо. Ми бисмо, дакле, и за то гласали јер сматрамо да је тај Закон о локалној самоуправи добар.

Што се тиче других закона, пошто ми не представљамо парламентарну већину и оно у чијем креирању нисмо учествовали ми нећемо издасавати у Републичкој скупштини. Дакле, биће неопходна реконструкција владе. Како ће се она обавити, то је сада друго питање.

Постоји сада једна друга опасност, да ли ће се издасати констатовање наших оставки или не. Да ли ће се то примити знању, да ли ће се то озваничити или не. То сада зависи од посланика других странака. Ми оставке нисмо повлачили нити имамо намеру да их повлачимо на овај начин.

Водитељ: Предлажем да одговорите на нека питања наших гледалаца, с обзиром да имамо још око 20 минута до краја емисије. Рада Јојић из Чајетине пита како то да Војислав Шешељ није у Приштини када је изабран за професора универзитета у Приштини? Како коментаришете то да све што су српски радикали бранили више није српско?

Др Шешељ: Ово је бранила Савезна влада пре свега. Српски радикали увек бране све што је српско, али нису одговорни за губитак онога што је српско јер нису имали главну реч у одбрани. А ви се сетите ко је био у Савезној влади. Социјалистичка партија Србије, ЈУЛ, Социјалистичка народна партија Црне Горе и Српски покрет обнове. То су четри странке у чијој је надлежности одбрана земље. А они нису били у стању ни да исплате резервистима дневнице за то учешће у одбрани.

Што се тиче Републичке владе, она је све своје обавезе испунила по том основу, и сви политички су добили дневнице. Све им је исплаћено што им је држава дугovala. Дакле, и ту се говори о извесној разлици у квалитету и јача на томе инсистирам. Републичка влада је неупоредиво квалитетнија од Савезне владе и по структури и по начину рада и по ефектима деловања.

Зашто нисам у Приштини? Из истог оног разлога из кога нисам у Книну? То су територије под окупацијом. Ићи ћу тамо када се тамо врате наша војска и

Влада испунила своје обавезе: сви полицајци добили дневнице

наша полиција. Ићи ћу и у Приштину, и у Книн, и у Сарајево.

Срби очекивали више од Русије

Водитељ: Шта мора да се деси да би уопште наша војска и наша полиција могли да се врате тамо, али онако како би ми желели, дакле не 1000 војника на целу територију Косова и Метохије или чак и мање, 100 и 200 на одређеним позицијама где су наше светине, него да та територија заиста буде наша?

Др Шешел: Мора да оде НАТО.

Водитељ: Али НАТО, како ствари стоје, неће отићи.

Др Шешел: НАТО би отишао ако поставимо пуноправни члан Савеза Русије и Белорусије.

Водитељ: Мислите ли да ће Руси предузети нешто радикалније? С обзиром како ствари стоје, јавно мишљење није баш одушевљено оним како су нам Руси помагали у току рата.

Др Шешел: Да, нисмо задовољни. Нико у Србији није задовољан. Очекивали смо више. Али и ово што су нам помогли и то је нешто. Чак су прижељкивали помоћ од Русије и призивали и они који су тако слепо веровали у Запад и заклињали се Америком, Енглеском, Француском, Немачком.

Русија је одувек била наша једина заштитница. Некада снажнија и способнија да нам помогне, некада слаба и готово беспомоћна. Сада је тренутно Русија у тешкој кризи, али ипак је направила неке потезе који су нам били и те како корисни. Добро је што су руски војници заузели приштински аеродром. То је стратешки најзначајнија тачка на целом Косову и Метохији. То је аеродром са огромним подземним инсталацијама. Вредан, кажу, неких десет милијарди долара. Видите колико се Американци труде да спрече долазак руских

војника. То је најбољи доказ за нашу тезу да им много смета долазак руске војске и да се боје тог доласка.

И оно на чему ја непрекидно инсистирам треба и вечерас да поновим, Русија не може вечито остати слаба и на коленима. Русија ће опет бити јака, велика и моћна. Треба издржати до тог момента. И треба се ставити под руски атомски кишобран. Улазак у Савез са Русијом и Белорусијом ставља нас дефинитивно под руски атомски кишобран.

Долара ни за лек

Водитељ: Када је у питању обнова земље, гледали смо полагања темељна, обнову и разрушених станова и привредних објеката. Мислите ли да до те обнове може доћи у овим условима без страних кредита и посебно што међународна заједница и даље инсистира на томе да дође до смене политике и режима у Београду, па тек онда до кредита који су неопходни да би се то постигло. Да ли је то уопште могуће? Како?

Др Шешел: Ми неку ефектнију новчану помоћ из иностранства нећемо добити ни у једној варијанти. Да Запад тако олако даје кредите онда би их дао Бугарима. Дао би Румунима. Видите како Бугарска и Румунија слепо следе америчку политику и шта су добили - ништа. Па да Запад тако олако даје кредите ваљда би дао Македонији. Шта је Македонија добила? Можете ли уопште замислити неку владу која беспоговорније служи Американцима од садашње македонске владе? Је ли добила та влада нешто? Не би добила ни нека евентуална наша влада која би тако слепо следила Американце.

Нису Американци глупи да дају стотине милиона долара или милијарде долара тамо где не морају то да дају. Где могу са неколико милиона да поткупе неку гарнитуру политичара и све

своје налоге да реализују без великог улагања. То је њихова замисао. Они су купили целу политичку гарнитуру у Румунији. Неколико милиона долара су поделили, поткупе политичаре, сниме их тајно како примају новац и готово.

Американци су поткупили комплетну политичку гарнитуру у Бугарској на исти начин. На исти начин су у Македонији исфорсирали долазак на власт Љупчета Георгиевског уз помоћ албанских политичких партија, ту је главну улогу играо Васил Турпуковски као стари амерички агент. Све је завршено са неколико милиона долара.

Ево, Американци планирају 35 милиона долара за финансирање својих посланика у Савезној Републици Југославији. Они, дакле, дају мрвице поткупујући политичаре, а поткупљени политичари када се дочепају власти слепо следе америчке интересе. Тако би Американци урадили и овде. Не треба очекивати велики новац морамо се уздати у сопствене снаге. То је суштина. Апсолутно је илузорно очекивати било с које стране велики новац.

А како то мало сопствених снага које имамо најпаветније употребити. Морамо то цара што имамо на располагању концентрисати на обнову инфраструктуре, пре свега саобраћајница, електроенергетског потенцијала. И на поправку станова људима који су остали без крова над главом у току бомбардовања. Онда треба ићи са извесним поправкама фабрика које се могу поправити.

Сада се интензивно ради и Влада је део својих средстава уложила у поправљање једног дела рафинерије у Панчеву, па се може очекивати за извесно време већ нека производња, не као пре рата сигурно, далеко мањих капацитета ће бити та производња, али ћемо нешто урадити бар сопствену нафту да прерађујемо у нашим рафинеријама.

Што се туче дунавских мостова, ја бих поправио само један, овај код Бешке, за остале бих уценио Немачку и остале подунавске земље. Направите нове мостове па ћемо онда уклањати рушевине старих. А они сада притишћу, чак нуде да они прочисте Дунав, они би хтели саобраћај и баш их брига за мостове. Е то не смео дозволити. Немачка је уложила 30 милијарди марака у мрежи канала Рајна-Мајна-Дунав. Њој је најважнија пловидба Дунавом. Нека плати изградњу мостова. Ту бих остао до краја чврст. Мостове унутрашњости Србије мораћемо сами да поправљамо тешко да ћемо ту имати неку значајнију помоћ са стране.

Таксе сачувале цену струје

Водитељ: Драган и шачина опозиционара из Ужича, како имате образа да се после оних предизборних обећања и после досадашњег рада ваше владе појавите у јавности?

Др Шешел: Влада Србије је била веома ефикасна. А што се тиче Српске радикалне странке ми смо уложили максимум у одбрану Косова и Метохије и зато могу свуда да се појавим светла образа и свакоме да погледам у очи. Ја не могу да будем радостан, не могу да бу-

дем насмејан. Не могу да будем доброг расположења због свега овога што се догодило, али не сносим никакву кривицу за то. Кривицу највише носе ови који су призивали НАТО трупе, а ви знате који су то. Вероватно та група опозиционара у њих и даље гледа и следи их.

Водитељ: Откуд право вама, СПС-у и ЈУЛ-у да нас гурате у загрљај са Русијом и поготово са Белорусијом а да нисте питали народ. Народу је доста беде да би били везани са сиромашнијима од нас.

Др Шешел: Српски народ жели савез са Русијом и Белорусијом и српски народ је за нас гласао на изборима јер је знао да смо русофилска партија, и увек ћемо бити русофилска, и увек су српски радикали кроз своју, 110 година дугу историју били изазито русофилска политичка партија.

Водитељ: Од када су радикали ушли у власт само порези и остале дажбине. Докле мислите да ће народ да издржава околике паразите на врату?

Др Шешел: Ни то није тачно. Ми смо увели неке таксе и на то смо поносни. Ми смо увели таксе на регистрацију, па смо ту правили корекцију, смањивали за старија возила. Па таксу на мобилни телефон. Таксу на оружје итд. А за 15 месеци није било ниједног поскупљења електричне енергије, последње поскупљење је било у мају прошле године само 9,5%. Од тада па надаље ниједног поскупљења није било, а у октобру, када се прелазило на зимску тарифу, уместо да то буде скупље 50% како закон прописује, ми смо донели одлуку да то буде само 25%, па да се на пролеће не враћа на летњу тарифу.

Од када смо ми на власти, и ова влада, није било ниједног поскупљења горива, ни бензина ни нафте. Било је уредно снабдевање све до рата и рушења рафинерија. Је ли то истина?

Није било поскупљење хлеба, млека, уља, шећера иако је било негде поскупљења тих основних прехранбених производа то је било симболично. Можда уље за динар-два да је поскупело. И увек је било довољно свих тих роба иако смо имали неколико жестоких шверцперских удара, мафијашких удара кроз изазивање вештачких nestaњина. Па је Министарство трговине добро интервенисало и натерало смо те шпекуланте да изађу са робом на тржиште. И данас имамо сасвим солидан степен снабдевености грађана.

Водитељ: Ко су шпекуланти, о коме се заправо ради? Да ли је то организован привредни криминал или појединачни случајеви?

Др Шешел: То је већ одавно организовано, и то су људи у високом привредним структурама и везани за политику. И ту су најжешћи отпори.

Рановић: Са које стране?

Др Шешел: Не мислите ваљда да су са стране Српске радикалне странке?

Најдисциплинованија Влада коју је Србија имала

Водитељ: Да, али мислио сам да отворено кажемо о коме се ради.

Др Шешел: Везани су за политику. Не могу ја сада, с обзиром да смо 15 месеци били у влади са двама политичким партијама, по подношењу оставке дрвље и камење на њих. Док смо били у влади ми смо релативно добро сарађивали. Ту и тамо било је проблема

Водитељ: Да ли сте ми одговор управо.

Др Шешел: Али ја не могу сада, знам ја на чему ви инсистирате, али ја ту морам бити коректан. И та влада је добро функционисала. То је била најдисциплинованија влада коју је икада имала Србија, ја вам то гарантујем. Од када је те владе ниједне криминалне афере, ниједне шпекулације, ниједне малверзације, ништа није урађено у оквиру те владе што би нас обрुकало.

Водитељ: Бивши радикали из Чајетине, господине војводи зашто обмањеш нас старе радикале говорећи да си против председника Милошевића, да си му зајасио за врат и да га се нећеш оканити док га не оборим. То си говорио на митингу у Севојну и Ужицу пред 10.000 грађана, а ти си му, у ствари, главна заштита да се не смени.

Др Шешел: Ја му нисам главна заштита. На следећим изборима ћу му вероватно бити главни противкандидат. За коју год ту функцију да буду избори. И када сам говорио да ћу некога обарати мислио сам на тај начин да обарам. Ја мислим да обарам политичке конкуренте само на изборима.

За однос пензија 2:1

Водитељ: Љубиша Стојадиновић из Ужица, шта је са вашим обећањем око уједињавања пензије у току кризног периода?

Др Шешел: То је део програма Српске радикалне странке, међутим, то нисмо успели да проведемо. Нисмо постигли сагласност. Ми и даље на томе инсистирамо, ми и даље инсистирамо и неки дан сам то говорио на једном консултативном састанку у влади, да се иде на хитну реформу система пензијског осигурања. Да се смање разлике, да највећа пензија буде само два пута већа од најмање пензије. И да се све заостале пензије исплате кроз бонове за плаћање електричне енергије.

Не може држава наћи паре да исплати заостале пензије. И када би имала те паре, и када би их одмах поделила, у једном моменту изазвала би страشان инфлаторни удар. Ово је начин. Скоро свака породица има неког пензионера. Он добије заостале пензије, не следеће од сада па на даље, него све заостале, закаснеле пензије. Сада их је већ четири. Било је три и по, сада је четири.

Водитељ: Хоће ли бити померања, да ли пензионери могу очекивати ускоро да дође до нормализације исплате?

Др Шешел: Могло би доћи до нормализације ако ликвидирамо ове старе дугове. А најбољи начин да ликвидирамо дугове је кроз бонове за струју. Сада се нагомилало доста рачуна за струју, сада је наплативост много гора него пре рата. Пре рата смо имали степен наплативости 80%, сада је то већ битно, битно пало. Чак можда и испод половине.

А на овај начин ми бисмо помогли људима. Јер, знате, пензионер каже како да платим струју, како да платим вољу ако ми касни пензија. Држава мени дугује, и нико јој ништа не може због тог дуга, а када је дугујем држави онда ми искључују струју, онда ми раде оно, онда ми раде оно. То су све државне фирме којима се дугује. Да идемо на пребијање међусобних потраживања.

Добију се бонови за струју, па онај ко је уредно раније плаћао струју има наредних месеци да плати тим боновима. Све до зиме може и дубоко у зиму да плаћа. А онај ко није раније платио сада има шансу да плати. Када ликвидирамо старе дугове да идемо кроз ову реформу до уједињавања пензија, дакле, до смањивања разлика како би држава лакше могла ту своју обавезу да прivedи.

Водитељ: Реците ми да ли је то став Српске радикалне странке?

Др Шешел: То је искључиво став Српске радикалне странке.

Водитељ: Је ли било неких разговора?

Др Шешел: Нису били склони наши коалициони партнери за прихватање такве једне концепције, али ми је јавно и даље заступамо. Ми ћемо се за њу борити. Мислим у једном моменту, само што више одлажемо тај моменат све је теже. У једном моменту ће се то морати прихватити јер је једино рационално решење.

Ми никада, као што знате, нисмо обављали брда и долине, никада нисмо обављали мед и млеко, ми смо увек отворено говорили све што мислимо и тренутној ситуацији и о перспективама. Нас можда чекају још гора времена. Али морамо се са тим суочити на адекватан начин.

Власт мењати искључиво изборима

Водитељ: Постоји ли могућност уједињења опозиције које би водило к смени председника Милошевића, или Љубиша Стојадиновић из Ужица.

Др Шешел: Ја мислим да је то бесмислен мотив уједињења. Зашто би се уједињавали? Прво зашто би се уједињавали пре избора? Ми идемо сами на изборе. А онда, после избора, да видим у којој варијанти је могуће правити страначке коалиције и формирати владу. Знате, није наш мотив бављење политиком само један човек да се политички елиминира. То је бесмислено. Онда да таквима треба поставити питање што онда, шта после?

Ми желимо да освојимо власт на изборима. Ми желимо да освојимо власт на свим нивоима, ми српски радикали. И желимо да српски радикал дође на сваку функцију у држави. А све зависи од воље народа. И ми инсистирамо да власт може мењати искључиво на изборима.

Водитељ: Гледалац из Ужица, ваша изјава да се треба борити до задњег, ни сам разумео на кога се то задњег односи на издајнике или патриоте?

Др Шешел: Ја никада нисам рекао да се треба борити до задњег, ја сам непрекидно говорио да се треба борити до краја. Шта значи крај?

беда и одбацивање агресора од наших граница. И данас мислим да се требало борити до краја, да је требало издржати.

Сарадници Американаца – издајници српског народа

Водитељ: Када је прича о патриотима и издајницима, та полемика је била доста оштра. Ви често имате обичај да некога можда чак рекло би се и олако прогласите за издајника.

Др Шешел: Ево сада вам је до краја јасно. Можда вам раније баш није било најјасније. За мене су увек били издајници они који сарађују са Американцима, које Американци постројавају на травњаку своје амбасаде у Београду када долази њихов неки званичник и даје им инструкције како да делују против свог народа и своје државе. Увек је то нама српским радикалима било јасно.

Ко је сарађивао са Американцима издајник је српског народа. Јер, како су се сада понашали поводом Косова и агресије на Савезну Републику Југославију, Американци су се понашали и поводом питања Републике Српске Крајине и Републике Српске. Американци су помогли здушно Хрватима да окупирају Српску Крајину, протерају српски народ. Као што су сада помогли Шиптарима да протерају Србе.

Американци су бомбардовали Републику Српску 1995. године, жестоко бомбардовали и омогућили муслиманима и Хрватима, уз учешће енглеских трупа и трупа неких других земаља НАТО-а, да отму једну трећину Републике Српске. И накнадно су онда окупирали остаток Републике Српске и довели квислиншку власт у Бања Луци.

Дакле, јесу ли Американци непријатељи српског народа – јесу. Желе ли Американци да нас униште – желе. Покушавају ли Американци свим средствима да нас униште, ево сада су сва средства употребили – покушавају. Како се зове онај ко са нашим непријатељем сарађује – зове се издајник.

Цркву искључити из страначке политике

Водитељ: А да ли та логика може да се одржи и да се примени, рецимо, када је у питању Српска православна црква? Да ли мислите да је реално рећи, рецимо, за представнике Српске православне цркве да су издајници, посебно за патријарха или владике?

Др Шешел: А ко је рекао да је патријарх издајник?

Рановић: Било је коментара на ту тему.

Др Шешел: Ко је то рекао?

Ја никада нисам рекао да су издајници. Ја сам само за једнога говорио, то је овај владика Артемије. Ја остајем при томе и показало се да је то тачно. Видите ово што је потписао са Тачијем, чак и они који су га подржавали ужасавају се попут митрополита Анфилохија, јер га је јавно критиковао због потписивања. Ја ни за ког из круга цркве нисам то рекао осим за њега. Али ја критикујем

Прави час: Србији потребне политичке, економске и социјалне реформе

врховне црквене кругове за погрешне потезе.

Знате, да Синод српске православне цркве поднесе захтев за смену Савезне владе и савезног председника бесмислено је. Могу они, али као грађани, не као свештена лица. Онда се поставља питање, а како би они реаговали да су Савезна влада и савезни председник тражили оставку патријарха и оставку Светог архијерејског синода. Ако неко може тражити моју оставку ваљда и ја могу тражити његову оставку.

Оно против чега смо ми, српски радикали, то је увлачење цркве у страначку политику. То је веома опасно. Не сме црква да се опредељује ни за једну политичку партију. Не сме ни да буде против неке политичке партије и не сме да подржава неку политичку партију. Нажалост, неки људи из црквених кругова то често заборављају. И тиме наносе огромну штету Српској православној цркви. Црква мора да буде изнад свих партија она припада српском народу у целини. Мора бити неутрална у односу на актуелне партијске сукобе и спорења.

Водитељ: Како се ви и ваша странка осећате када је неко декретом присиљава да остане на власти, а туђа чизма гази ли гази по Косову?

Др Шешел: Не може нас нико декретом да присили да останемо на власти. Ми смо оставке поднели.

А што се тиче нашег даљег бављења политиком, то ће народ видети, о томе ће јавност бити обавештена. Ми увек отворено говоримо о својим политичким потезима и објашњавамо њихову суштину и врло често наговештавамо који ће нам потези у будућности бити приоритетни. Ми смо оставке поднели те оставке остају.

Устав не предвиђа отцепљења република

Водитељ: Којим мерама желите да спречите Црну Гору да не изађе из Југославије, Мирко Петровић радник Југобанке.

Др Шешел: Свим уставним средствима. Наш Устав не предвиђа могућност отцепљења ни Србије ни Црне Горе. Сваки покушај отцепљења је противуставан. И Устав прописује како се брани уставни поредак.

Водитељ: Да ли то значи да се могу очекивати физички сукоби?

Др Шешел: Е то је сада друга свар. Ми бисмо желели да избегнемо сукобе.

Требало је гађати базу Авијано

Водитељ: Када је Шешел на залпљу скупштини изашао и рекао гађањемо Авијано, Албанију и све земље одакле полету НАТО авиони, сегао сам се његове изјаве Карлобаг-Вуковар-Вировитица и знао сам да је то издаја. Зашто не сме да оде у свој родни крај и тамо прича такве приче, гледалац из Ужица.

Др Шешел: Ја сам рођен у Сарајеву и део Сарајева у коме сам ја живео српска војска је бранила и одбранила. А онда су се и војска и народ повукли после потписивања Дејтонског споразума. На бојном пољу тај део Сарајева је одбрањен и ја сам врло често у њему боравио и добровољци Српске радикалне странке су имали огромну улогу у одбрани тог дела Сарајева, а моји најближи рођаци су у тој борби учествовали. То је што се тиче места где сам рођен.

А што се тиче базе Авијано, ја и данас мислим да је требало гађати ту базу. Имали смо чиме да је гађамо. Али нисам имао никаквих надлежности у командовању оружаним снагама.

Водитељ: Рађен Љубојевић са Беле земље, зашто је са Косова побегла социјалистичка власт и зашто власт не помогне Србима на Косову него помажу Сједињене Америчке Државе, владика и црква.

Др Шешел: Србима на Косову не помажу Сједињене Америчке Државе. Ако се мисли на владика Артемија он им ништа не помаже, он им само отежава положај, а црква у целини им на неким местима помаже, то је тачно. Али није у стању да им ефикасније помогне.

Водитељ: Али су остали доле то је суштина питања.

Др Шешел: Негде су остали негде нису. Као и народ негде је остао негде није. Има доста напуштених манастира и црква на Косову и Метохији, то вам је ваљда познато. Црква Св. тројице је и спаљена, односно манастир Св. тројице у потпуности је уништен. То је један од највреднијих наших културноисторијских споменика. Његова духовна вредност је поготово непроцењива.

Што се тиче власти, локалне власти на Косову и Метохији она је негде очувана али углавном није, у већини општина није. У већини општина нема више ниједног Србина.

Водитељ: Да ли је слободу медија угрозио ваш министар информисања и његов Закон?

Др Шешел: То није његов закон, то је закон који је изгласала Народна скупштина на предлог Владе, а напрт закона је саставило Министарство информисања. Слобода информисања није угрожена него је афирмисана. Имамо данас потпуно слободну штампу, потпуно слободне медије. Шта је забрањено? Забрањене су само лажи и клевете. Пре овог закона неколико новина је објављивало да сам заклао жену Слободана Јовића. А сада, како је донешен тај закон нико не сме то да објави осим ако нађе неке веродостојне доказе да сам заиста заклао. Само тим упечатљивим примером говорим какво је било раније стање у штампи.

Водитељ: А када су у питању електронски медији, замолио бих вас да прокоментаришете медијску ситуацију у Београду и, рецимо, када је у питању РТС, да ли сте ви лично као председник странке, као потпредседник владе, али пре свега као председник странке задовољни информисањем РТС-а?

Др Шешел: Не, уопште нисам задовољан и о томе сам говорио неколико пута, и док смо били у влади јавно сам критиковао стање на државној телевизији. Пошто смо били закупљени другим пословима, пре свега одбраном Косова и Метохије, полицијским акцијама против терориста, није било времена да се посветимо и државној телевизији.

Али, ако се сећате у неколико наврата сам изабацивао екипе државне телевизије са наших конференција за штампу баш због необјективног извештавања са тих конференција и некада фалсификована информација. Синоћ је фалсификована информација са 1 радске скупштине, потпуно је фалсификована информација.

Водитељ: Можете ли отприлике да нам кажете где је та граница између информисања и пропаганде када су наши медији у питању?

Др Шешел: Сваки медиј се бави пропагандом то се не може спречити. Али може се уравнотежити. Да би се то уравнотежило треба променити закон о државној телевизији и треба увести вишестраначке управне одборе. То да сада нисмо успели да проведемо.

Ако се сећате, Српска радикална странка је још 1993. године имала иницијативу у том правцу. Влада Србије је у новембру изабрала два члана управног одбора из Српске радикалне странке – Томислава Николића и Александра Вучића. Али од када су они изабрани није било ниједне седнице управног одбора државне телевизије. Ниједне. Једноставно нису стигли ни да кажу своје мишљење. Али, убрзано се мора мењати стање на државној телевизији српски радикали су дубоко незадовољни овим што сада имамо у тој сфери.

Водитељ: Зашто др Шешел не оде са власти јер је издао интересе својих гласача?

Др Шешел: Никада нисам издао интересе својих гласача, а отишао сам са власти због одлуке Народне скупштине да се прихвати план Черномирдин-Ахтисари. Због уласка НАТО трупа на Косово и Метохију. Никада нисам издао интересе гласача који су своје гласове поверили српским радикалима на изборима.

Рат наметнут Србији

Водитељ: Ђурић из Добриња код Пожеге, дали ви видите од када сте се појавили и удружили са СПС-ом народу је све горе. Да ли се слажете са тим?

Др Шешел: Ни то није тачно. Влада народног јединства у којој је учествовала Српска радикална странка поприлично је стабилизовала и политичку, и економску и социјалну ситуацију у Србији. У много отежанијим условима је деловала али се осећала стабилност, осећала се већа дисциплина.

Што се тиче ситуације у којој се сада налазимо њу је рат додатно искомпликовао. Рат се није могао спречити. Ми тај рат нисмо ни желели ни призивали ни тражили, рат нам је био наметнут.

Водитељ: Митар Пашић да набројите ваше успехе у политици?

Др Шешел: Ако је реч о страначким успесима онда су они огромни и упечатљиви. Почели смо од нуле, изградиле једну од најмоћнијих странака у Србији. Ја мислим, тренутно, појединачно најмоћнију.

А што се тиче успеха у Влади народног јединства, можда је о томе интересантније говорити. У ових протеклих 15 месеци неке од њих сам већ навео. Успех ове Владе је, пре свега, стабилизација у економској сфери, рекао сам да није било поскупљења струје, нафте и бензина, животних намирница итд. Затим успех ове владе у чисто политичкој сфери – нови закон о универзитету, нови закон о информисању, итд. Заво-

Хлеба без мотике: хтели власт без избора

ђење дисциплине у државном сектору и слично.

Водитељ: С обзиром да нам је време скоро истекло, ја бих вас замолио да одговорите, ово је питање занимљиво, зашто је основцима, средњошколцима и студентима са Косова онемогућен упис у школе у Србији? Забринута мајка.

Др Шешел: Та одлука није донесена на Влади Србије и Српска радикална странка је против те одлуке. Ја сам о томе сазнао искључиво из штампе. Ако је то министар донео, онда је та одлука и противзаконита. Нико грађанима Савезне Републике Југославије не може спутавати право да се населе у било ком делу земље, и нико их не може спречити да своју децу шаљу у школе које се налазе у новом месту боравка. Нико им не може забрањивати упис.

Добриша Ђосић на ђубришту историје

Црна овца Цркве: владика Артемије у друштву крвопија српског народа

Водитељ: Господин Шешел је сменио владу Добрише Ђосића која је припремала програм за Косово, да ли је ово решење сада боље или решење које је припремао Добриша Ђосић?

Др Шешел: Добриша Ђосић није припремао никакво решење за Косово и Добриша Ђосић није имао никакву власт. Он је био председник Републике без упоришта у некој политичкој партији појединачно. А смењена је влада Милана Панића која би већ увелико растурила Србију да је Панић победио на изборима 1992. године.

Водитељ: Ево још једног питања, студент из Приштина пита ће бити са приштинским универзитетом, да ли ће наставати моћи да се одвија нормално. У случају да неће, где ће студирати студенти са приштинског универзитета?

Др Шешел: Ја на то питање не могу да одговорим, јер од моје воље не зависи да ли ће се тамо нормализовати ситуација. Ми желимо да се нормализује и да се настави редовно одвијање наста-

ве на приштинском универзитету. Али шта ће се десити, то је сада неизвесно. Ако не буде могуће нормално одвијање наставе у Приштини, Министарство просвете ће морати да нађе неко друго решење да омогући студентима приштинског универзитета да се упишу на друге универзитете у Србији.

Водитељ: Остало је још неколико питања, време је истекло али бих вас замолио по једну реченицу ако можемо. Зашто плаћам таксе на мобилни телефон када други немам у Ужицу јер су срушили пошту?

Др Шешел: То је сада једно врло конкретно питање, ако је у Ужицу срушена пошта. Онда мобилни телефон постаје нужа. Сада ту треба тражити неко решење док се не обнови фиксна телефонија у самом Ужицу, али ту би морала да одигра извесну улогу и локална власт да нађе решење и да надокнади својим грађанима тај износ који плаћају на име

власт Београда јер је огрезна у криминалу и корупцији. Већ се у целом Београду зна ценовник неких услуга за које се грађани обраћају Градској скупштини. Све је на продају.

Водитељ: И пре бомбардовања све што ваља у Србији било је опљачкано и уништено, кога више замајавате са обновом и изградњом? Са којим средствима? Гледалац са Златибора.

Др Шешел: Ја никада не замајавам и не приступам питању обнове и изградње на еуфоричан начин. Пити креирам емисије на државној телевизији које иду у том правцу. Говорим реално и по том питању оно нешто новца који држава има мора се улагати у обнову инфраструктуре. Ако изградњи неких великих производних капацитета задуго неће бити ни говора.

Политичка прогноза: топло лето и топлија јесен

Водитељ: Милош са Златибора, колика је просечна зарада у бившој југословенској републици Македонији, колика је инфлација за ових девет година у Македонији и можете ли да упоредите просечну плату у Србији са оном од 980 до 1000 марака колика је у Словенији?

Др Шешел: Што се тиче Македоније, економска ситуација у Македонији је много гора него у Србији. А што се тиче Словеније, она је имала много виши животни стандард и пре распада Југославије него што је животни стандард у Србији. Са друге стране, Словенија није пролазила кроз каква разарања. Национално је веома хомогена земља. Није пролазила кроз унутрашње распаде. Није била под страним блокадама, санкцијама итд.

Водитељ: Господине Шешел, за крај само једну реченицу. Шта очекујете од караја ове године, од краја лета и јесени? Да ли очекујете, када је политика у питању, вруће и живе активности и да ли мислите да ће доћи до неких значајних промена?

Др Шешел: Ја мислим да ћемо имати вруће политичко лето и још топлију јесен. И то није лоше и треба да имамо једну узаврелу политичку атмосферу, али она мора бити каналисана на одвијање демократским методама, кроз демократске институције и демократске политичке процесе. Дакле, једино што не прихватам то су немири, улични сукоби, крвопролиће.

Водитељ: Мислите ли да ће доћи до значајних промена?

Др Шешел: До промена ће сигурно доћи, али најзначајније промене ће се десити када Српска радикална странка освоји потпуну власт и на савезном, и на републичком, и на локалном нивоима.

Водитељ: Хвала вам пуно на овом разговору.

Др Шешел: Хвала вама.

Водитељ: Поштовани гледаоци, био је то др Војислав Шешел, председник Српске радикалне странке и потпредседник Владе Србије у оставци. Моје име је Александар Ранковић. Гледали сте емисију Контакт.

ВЛАДА БЕЗ ОДМОРА

Најпречи посао свих у Влади народног јединства – санација објеката и постројења уништених у НАТО агресији на нашу земљу. Електроенергетски систем ће, уз рационалну потрошњу, издржати грејну сезону.

Режим Мила Ђукановића би отцепио Црну Гору, али не да народ. Војводина, осим економских, нема националних нити етничких проблема

Водитељ: Поштовани гледаоци, ово је Канал 9, емисија "Отворени екран", ви знате, најављивали смо у више наврата, и јуче и данас, да је гост "Отвореног екрана" вечерас господин Војислав Шешељ. Господине Шешељ добро дошли, и добро вече, добро дошли у нашу студио. Имам много питања за вас, али ја бих пре тога хтео да искористим прилику, па претпостављам да ово није само моја радозналост, било би занимљиво чути укратко ваш коментар, шта се то све нама догодило у последњих нпр. 100 дана, или мало дуже, 120 дана, оно од марта.

Др Шешељ: Имали смо један рат, суров, рат који нам је наметнут споља, рат који су водили Американци и њихови савезници против српског народа у целини, рат који је био мотивисан жељом Американца да на једном делу наше територије инсталишу своје војне базе. То је једна фаза само у рушилачком америчком настојању да се поробе све српске земље и да се уништи српски народ. Рат није престао, рат се наставља само другим средствима. Нема више бомбардовања, али се води специјалан психолошки рат, економски рат кроз санкције, кроз блокаду итд.

Ми смо се нашли Американцима на путу и они желе да нас прегазе. Ми морамо да се бранимо, јер иначе немамо куд. Морамо бити свесни да ће таква ситуација још потрајати извесно време. Ја не знам тачно колико, али моје очи су уперене на Исток и са Истока очекујем спас. Као што је Србима најчешће кроз историју и долазио спас са Истока. Уверен сам да ће српски народ издржати, уверен сам да ћемо околети свим искушењима, и да Американци неће успети у својим намерама.

Неопходна штедња

Водитељ: То је резиме, најкраће.

Др Шешељ: То је одговор на ваше питање, што је питање општије, то је одговор...

Водитељ: Господине Шешељ, имате ли утисак да ћемо ову зиму презимити са довољно, релативно довољно струје, бензина, енергената?

Др Шешељ: Да, мислим да ћемо струје имати довољно, неће је бити за грејање, и зато ја и овом приликом апелујем на грађане да се не греју на струју, да избегавају грејање на струју, јер ако дође до неких хаваријских оштећења елект-

ричне мреже, то може бити једино због претераног грејања на струју. Ми смо велику суму новца уложили у обноу електропривреде, електропривреда се обнавља свакодневно, запослени у електропривреди су показали највиши степен самопожртвовања, прегора, и учинили су чуда у елиминисању оних најгорих последица бомбардовања. А што се тиче бензина, мислим да ћемо негде до краја децембра нормализовати у потпуности снабдевање, па ће га бити и на свим бензинским пумпама.

Водитељ: Уз бонове или без бонова?

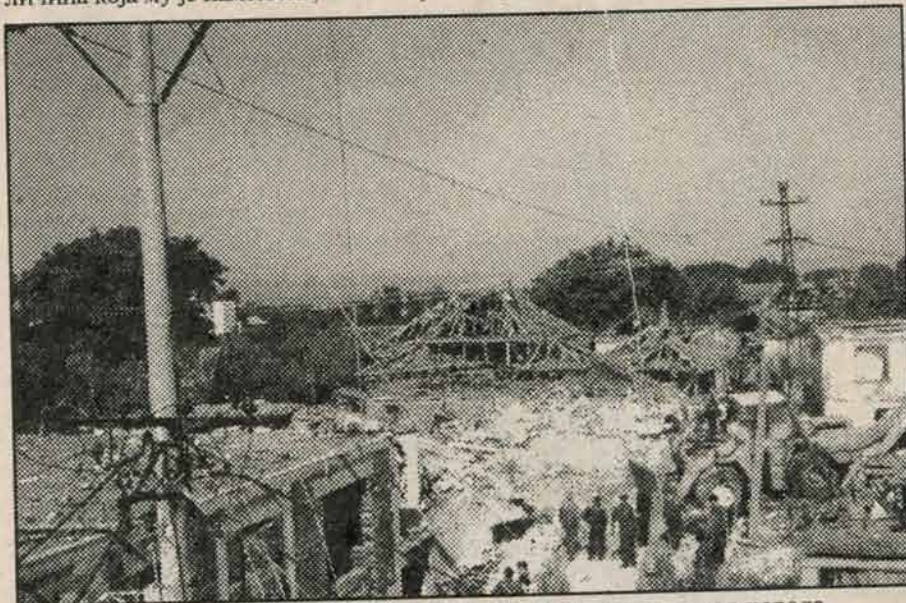
Др Шешељ: Без бонова. Мислим да ће се наредних дана постепено побољшавати снабдевање, међутим, треба имати у виду да смо до сада оспособили само оне капацитете у нашим рафинеријама, и у новосадској и у панчевачкој, које могу да произведу дизел гориво и могу да произведу мазут и битумен за асвалтирање. То је оно што нам је сада најпотребније.

Највеће количине тога горива усмеравамо према пољопривреди, према пољопривредницима. Обично имамо проблема, у неком месту више, у неком мање, са дистрибуцијом тог горива. Нисмо још у стању да заведемо дисциплину код свих дистрибутера, па не дође увек до сељака, до пољопривредника она количина која му је намењена, на основу

површи не њиве којом располаже и коју треба да обради.

Али, у сваком случају, довољне количине лиферијемо, и да је та дисциплина већа код дистрибутера, од начелника округа, па до оних фирми које то непосредно раде, све би било другачије. Наравно, свих тих шпекулација ће и да буде док не будемо имали горива довољно за све они који желе гориво, а у овој ситуацији несташница, многи желе да створе што веће резерве. То је оно што нас оптерећује.

Ми смо недавно, као Влада Србије, извршили корекцију цена бензина и дизела, повећали смо цену бензина на 10,5 динара. Приватни увозници тврде да им то није довољно. Ми смо обрачунали да сваки од њих има могућност зараде од једног динара по литру, ако увози готов прерађени бензин. Међутим, та зарада не може да се оствари, ако он оде са једном цистерном па увезе. То се онда не исплати, ту су трошкови много већи. Ова цена подразумева да се удружи већи број увозника, да увозе баржама, дакле Дунавом, и онда могу ту зараду да остваре, али је ту слаб интерес. Они су вршили притисак на Владу, нису хтели да увозе под овим условима, да дигнемо цену бензина прво на 12, а сад се већ говори и о 14 динара.

Агресори су посејали пустош, али нису сломили отпор народа

Обуздан инфлаторни стампедо

Водитељ: У Црној Гори је 14 динара.
Др Шешељ: Јесте, али ми за сада то нећемо, не пада нам ни на крај памети. Зашто - зато што би се кроз дизање цене бензина утицало на даљи раст цена остале робе, а ми чинимо све што је у нашој моћи да спречимо нови инфлаторни стампедо. И, колико - толико одолевамо, уз тешке муке, уз велике проблеме, али одолевамо.

Што се тиче саобраћајница, огромни радови су у току и заиста смо се напрегли до крајњих граница могућности. Велики број грађевинских фирми је ангажован и морам овде јавно признати да је код њих огроман ентузијазам у питању, а да ми нисмо још у стању да обезбедимо комплетан новац. Ми смо један део

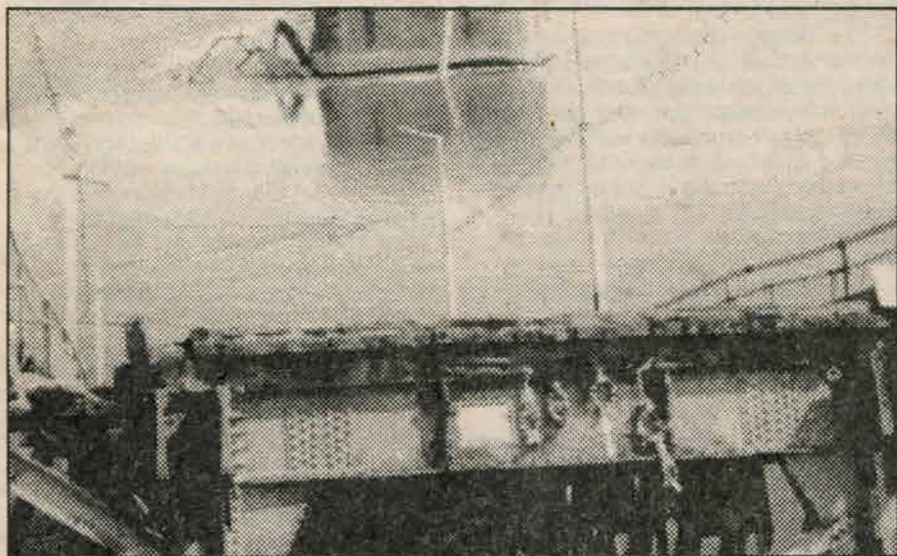
се порушени мостови не обнове. То је наш чврст став, могу да се буне до миле воље, али полако ће они схватити да немају куд, да те мостове морају да нам направе. Они нуде да финансирају само чишћење рушевина са дна Дунава, е то не иде, не може. Ова изградња понтоноског моста, монтажног, демонтажног, како га зову, у Новом Саду, је демонстрирала и ту нашу вољу, да нема пловидбе Дунавом, док се не изграде сви мостови.

Водитељ: Ово - монтажно-демонтажног, обично се говори о неком новом мосту, који треба да буде ту, уз Жежељев мост, преко кога би и пруга ишла.

Др Шешељ: Да, и то је у пројекту.

Најдисциплинованија влада

Водитељ: Јесте ли о томе на Влади опште разговарали?

Локална самоуправа неспособна за учешће у обнови: остале "способности" (пр)оцениће бирачи на изборима

покрили и настојимо у одређеним фазама да им исплатимо и остале делове. Многе те грађевинске фирме се појављују као кредитори друштва и државе, али много послова је већ окончано.

Ја мислим за који дан да ћемо имати потпуну везу Београд-Ниш, потпуно аутопутем.

Водитељ: То практично значи Лесковац, јер од Ниша до Лесковца, колико ја знам, има траке.

Др Шешељ: Сада има проблема око оне петље после "Наиса" код Ниша, сада је пут за Лесковац нешто успоренији, јер се мора ићи кроз сам град Ниш. Затим, мост код Бешке је поправљен, без обзира што су нас омаловажавали, што су причали ово, што су причали оно. Ја сам већ више пута прешао преко тог моста, стоји мост и нормално се преко њега прелази. Затим у самом Новом Саду, направљен је понтоноски мост, он је у функцији.

Немамо ми сада пара да направимо у Новом Саду нове мостове, онолико мостова колико је порушено за догледно време. С друге стране, ми ћемо ученици и Европску унију и државе, чланице Дунавске комисије, да нам оне изграде те мостове. Нема пловидбе Дунавом, док

Др Шешељ: Ми непрекидно о томе разговарамо. Влада се пре свега тим стварима бави, а то је директна надлежност Дирекције за обнову. Дирекција за обнову је орган Владе. Влада је формирала ту дирекцију и поставила њен Управни одбор, јер чланови Управног одбора су представници све три странке у Коалицији Владе народног јединства, који чине Владу народног јединства. Дакле, о свим стварима се договарамо, заједнички изналазимо могућности, заједнички налазимо новац, показујемо чак мањиничарске способности, кад је у питању то проналажење новца. Заиста, сваки динар се два-три пута сагледа са свих страна, па се онда инвестира тамо где је у датом тренутку најпотребније.

Али, можете да видите да се на све стране гради. Наш је циљ до 1. новембра да свим грађанима који су остали без крова над главом, тај кров обезбедимо. Ту има доста резултата и мислим да ћемо тај рок поштовати. Доста се у унутрашњости Србије, а и овде можете да видите, у Банату, доле на југу, гради ових малих порушених мостова, доста је тих мостова завршено. Затим, уложили смо велику количину новца у обнову фабрика, у "Слободу" из Чачка, затим

у "Крушик" из Ваљева, у "Заставу" у Крагујевцу, и многе друге, не можемо све одједном. Треба имати у виду да не можемо све одједном, али паралелно с тим решавамо и неке друге проблеме.

Решили смо проблем три заостале пензије.

Водитељ: Јесте ли задовољни резултатима?

Др Шешељ: У овим условима у којима делујемо, ја сам презадовољан. Морамо само да издржимо. Ја мислим да Србија дисциплинованију владу у целој својој историји није имала, од ове владе.

Водитељ: Али добро, нисте ни имали становништво дисциплинованије и јединственије.

Др Шешељ: Пазите, народ је свестан ситуације у којој се налазимо, народ се љути на Владу, ја то знам, народ нас и критикује, народ нас и псује понекад, итд и све је то природно, и треба то народ да ради, али народ је опет свестан да у садашњој ситуацији бољу владу од ове не може да има.

Савез

- питање будућности

Водитељ: Да се задржимо још секундва на овом међународном аспекту. Има једно питање - у Русији се идуће године одржавају председнички избори. Има ли наде да ће на чело Руске државе коначно доћи руски патриота, православца, и да ли ће у том случају заживети савез Русије, Белорусије и Југославије, пита Младен из Новог Сада.

Др Шешељ: Ми, српски радикали, искрено верујемо у тај савез са Русијом и Белорусијом, и наши коалициони партнери из Владе народног јединства. Са ове функције на којој се налазимо, не бих коментарисао унутрашњу руску политичку сцену.

Водитељ: И ви се договарате, као функционер Владе, или као шеф партије?

Др Шешељ: Где год одем, и у тоалет кад одем, ја сам и функционер Владе, и шеф партије, и где год се појавим, ја не могу из те коже искочити, је ли тако, док сам на тим функцијама? Ја сам, додуше, још формално под оставком, али ми смо обновили нашу коалицију летос, вероватно сте упознати, и чека се само седница Народне скупштине да се изврши реконструкција Владе, али пошто је чврст договор постигнут, Влада изванредно добро функционише и без те реконструкције.

Ја мислим да Влада сада много боље функционише него пре рата. И пре рата је добро функционисала, сетите се у рату како је Влада добро функционисала, да је снабдевање било скоро беспрекорно. Првих дана је можда било понегде несташице хлеба, овога, онога, ми смо успевали све остало да обезбедимо. Све је то на неки начин функционисало. Без обзира на тешку економску кризу и социјалну беду.

Водитељ: Али, ово конкретно што сте сада рекли, то себи обично приписују локалне самоуправе, оне кажу да су оне то обезбедиле.

Др Шешељ: То је бесмислено, ко располаже робним резервама, пре свега држава, Република, је ли тако? Јер, локалне самоуправе не би могле да мрдне. Ево, погледајте у Новом Саду, да ли је локална самоуправа нешто постигла на плану обнове порушених објеката? Имате ли неких примера да су нешто постигли, неки крупан резултат?

Водитељ: Мислим да нема.

Др Шешељ: Нисте чули, је ли тако? Све ово што је порушено, што представља и комуналну инфраструктуру у Новом Саду, Влада Србије поправља, па и овај водовод и гасовод за другу обалу Дунава, је ли тако, за сремску страну Новог Сада, према Петроварадину и другим насељима са друге стране, према Каменици итд. То све ради Влада Србије, локална самоуправа једноставно није способна. Не зна то да ради, а с друге стране, толико су огрезли у неким криминалним радњама, у злоупотреби државног новца, да ја мислим да народ једва чека нове локалне изборе, да се и та питања дефинитивно рашчисте.

Одржана сва обећања

Водитељ: Имате ли неку магловиту идеју, када би могли ти избори да буду?

Др Шешељ: Најдаље следеће године морају да буду.

Водитељ: Ви се залажете, одмах ако треба.

Др Шешељ: Да, али најкасније следеће године, нови локални и савезни избори. То више неће бити ванредни избори, него редовни, нормални избори, без обзира у ком дану, у ком месецу, следеће године да буду заказани.

Водитељ: Како мислите да задржите 1.4 милиона гласача, ви сте имали толико, милион и четирестотине хиљада гласача, мислим.

Др Шешељ: Не, ја сам као председнички кандидат имао толико, а као странка смо имали око милион и двеста хиљада.

Водитељ: Како мислите да задржите милион и нешто гласача, кад нисте испунили следећа обећања - да ће добровољно рата 1990. бити правилно третирана, једнаке и редовне пензије, да ће објавити рат криминалу, да ће се извршити приватизација, да марка неће дивљати, да ће радикали напустити Владу, ако изгубимо Косово, итд. - пита група разочараних радикала.

Др Шешељ: Добро, то је можда група разочараних демократа, или група разочараних СДЮ-ваца. Да су српски радикали, они би знали да се питање једноставно на овај начин не може поставити, јер се српски радикали држе својих предизборних обећања. Прво треба да имате у виду да ми нисмо сами освојили власт. Народ није ниједној партији појединачно дао довољно поверења, да би она сама формирала владу. Била је нужна коалициона влада. Коалициона влада је ствар сталних компромиса, свакодневних компромиса, и ниједна партија унутар коалиције не може претендовати да у целости оствари свој програм, него компромисно, део програма колико се усагласи са партнерима, па неке странке сматрају да је једна ствар приоритет,

друге сматрају да је друга ствар приоритет.

А онда, да кренемо редом - прво, што се тиче добровољаца, њихов статус је регулисан. Примања за ратне инвалиде, за породице палих бораца, на основу тог статуса су мала, као што су све остале пензије мале, и та примања касне. То је онај проблем који тек треба да се реши.

Водитељ: Када ћете објавити рат криминалу?

Др Шешељ: Рат криминалу је објављен. Знате ли ви и за једну аферу у коју су умешани високи државни функционери, од кака је формирана ова влада?

Водитељ: Право да вам кажем, господине Шешељ, не знам.

Др Шешељ: За неке раније се чуло, знало се, хапшени су, директори републичких фондова су хапшени итд.

Водитељ: Ма знамо оно најгоре, да су људи убијани на улицама, господин Зоран Толоровић.

Др Шешељ: Има тога још увек, али општа криминализација друштва увек прати дубоку економску кризу, неминовно, то се не може спречити. Друго, треба да имате у виду да је наша полиција сувише била ангажована на Косову и Метохији, да би могла нормално и уредно да обавља своје послове у другим деловима Србије.

Полиција каска у обрачуну с мафијом

Водитељ: То је било у последњих пола година, а Влада функционише већ годину и по дана.

Др Шешељ: Од кака је формирана ова влада, ми смо имали огромне контингенте полиције на Косову и Метохији. Заправо, негде у време формирања ове владе, почела је америчка агресија на Косово и Метохију и подстицање шиптарског сепаратистичког устанка. Ми смо дневно прошле године више од милион марака издвајали за финансирање полицијске акције на Косову и Метохији.

Водитељ: Јесте, ви сте то и на телевизији, оној великој, рекли. Ово сам хтео да вас питам - зар не би заиста могло, рецимо, полиција да буде уреднија у наглашавању казни у саобраћају, јер позачи дивљају свуда, у Београду, у Новом Саду, паркирају било где, па ја мислим да би се пар милиона динара дневно...

Др Шешељ: Постоји ту нешто што се зове политика гоњења, не сме полиција у садашњим кризним тренуцима да има једну политику стриктнијег гоњења за ситне прекршаје, или за кривична дела занемарљиве друштвене опасности. Знате, ако почнете сада ригорозно, човек је нервозан, плата му касни, нема бензина, нема овога, нема онога, и сада га још неко много малтретира, сваки возач и сваки сапутник који се вози у аутомобилу невазан, без појаса, могао би одмах да плати казну, на лицу места, а замислите сада какву би то нервозу створило у народу када бисмо ми распоредили полицијске да стриктно свуда спроведу ту законску одредбу?

Водитељ: Али, знате, стиче се утисак да нема реда.

Др Шешељ: Реда има, није баш тако. Реда има и ми смо ригорозни тамо где

треба да будемо ригорозни. Оно где наша полиција још увек мучи муку, то је обрачун са организованим криминалом, криминалом мафијашког карактера, где је врло тешко открити починиоце, јер им не можете утврдити конкретни мотив. То је оно што је наш проблем. Ми смо десет година развијали једну димензију полиције, полиције која представља чак и борбену силу у извесном смислу речи, за обрачун са терористима, са герилцима, а мало смо запоставили криминалистику. Ми немамо најсавременију светску технику из области криминалистике, која би омогућила успешно савлађивање тих варијанти најорганизованијег и највештијег криминала.

Заостали дечји додаци по моделу пензија

Водитељ: Да ли ће по моделу заосталих пензија држава регулисати и дечје додатке?

Др Шешељ: Спремамо се да то урадимо и тражимо сада све могуће варијанте на којима би могли да успемо. Једну ћемо ствар већ до следеће седнице Народне скупштине да урадимо, нпр. за пореске обвезнике, за људе који имају обавезу да плате годишњи порез за стан. На пример, откупили су стан и сада им дође да плате не знам колики износ, можда 100 динара годишње, порез за стан од 60 м², ово говорим напоамет, немојте ме сада хагати за број, тај износ ће, као и порез за остале ствари, лични порез који се одреже на имовину, моћи да подмири плате, бар како смо то предвидели (данас је то прошло на Влади и иде на Народну скупштину), заостале дечје додатке.

Значи, породица која има децу, прима дечји додатак, живи у откупљеном стану, моћи ће делимично и то да плати, и тражимо још шта би се све могло тиме платити, укључујући и струју, али да не буде само струја у питању, јер, рачунамо, пошто смо решили три заостале пензије, кроз бонове за струју, да је доста тих бонова превлиено породицама са децом, која би требало да приме дечји додатак, јер бака, деда, лају сину

Чанак је родољуб, колико и папагај-крокодил

или кћерки, који имају децу, дакле својим унутрима намењено на извештај начин, да се упише онај број у бон за плаћање струје и на тај начин им помажу.

Ако сада и заостале деочије додатке исплатимо у боновима за струју, бојимо се да ћемо пребукирати, па нећемо бити довољно ефикасни. Дакле, тражимо шта би се још могло у то укључити.

Водитељ: Од када је господин Војислав Шешељ на страни коалиционих партија? Имате ли утисак да сте ви на тој страни, не знам на шта гледалац мисли?

Др Шешељ: Ја сам на страни Српске радикалне странке и заступајем њен политички и страначки интерес. У ширем смислу сам на страни српског народа и Србије.

Циркуске демонстрације пете колоне

Водитељ: Како доживљавате ово сада у Београду, у Новом Саду, ове демонстрације и све ово што нам се дешава?

Др Шешељ: То су циркуси своје врсте. А како ви то доживљавате, кад вам један Чанак изађе и држи говор, како можете да доживите, него да се смејете, грохотом да се смејете.

Водитељ: Добро, Чанак је доста популаран у Новом Саду.

Др Шешељ: Како је популаран, као комедијант, да ли га ико сматра озбиљним у Новом Саду?

Водитељ: Ја мислим да има доста присталица.

Др Шешељ: Има присталица забаве на јавним местима колико хоћете, има присталица циркуса, комедија итд али ја не верујем да постоји иједан нормалан човек који Чанка сматра озбиљним политичарем. Ниједан нормалан.

Водитељ: А шта ви конкретно замерате тој врсти политичара?

Др Шешељ: Ништа му ја не замерам, ја уопште мислим да он није политичар. По чему је он политичар?

Водитељ: Па добро, посланик је, а сада више није.

Др Шешељ: Није посланик, избацила га је његова партија, нису га узели, коалиција "Војовина" га је избацила из свог чланства.

Водитељ: Али морате признати, бар је био политичар, и то онај официјент.

Др Шешељ: Слушајте, није свако ко је једном у животу био посланик у ситуацији да каже - био сам политичар. То ипак другачије изгледа у пракси, политичар се бави политиком. Он је тако један улични циркусант, комедијант, некад може да буде и духовит, потпуно је аморалан и покварен. То је показао овим својим изјавама за муслиманску телевизију у Сарајеву у току рата, то показује својим бескрупулозним атаковањем на српске националне интересе.

Водитељ: Али, имао сам прилику са њим недавно да разговарам. Он управо тврди да је он српски родољуб, да је патриота, да се залаже за једну демократску Србију.

Др Шешељ: Слушајте, ви можете наћи папагаја који прилично добро говори и који може да вам каже да је он крокодил, а сада је друга ствар хоћете ли ви

прихватити ту његову верзију или нећете. Ако вас папагај може убедити да је крокодил, онда вас и Чанак може убедити да је родољуб.

Водитељ: Како коментаришете изјаву господина Чанка да је новосадски корпус рушио мостове у Новом Саду, шта ћете против тога предузети, пита Милан Николић из Новог Сада.

Др Шешељ: Шта да се предузме против таквих небулосних изјава? Смешно би било било шта предузимати.

Водитељ: Добро, то је одговор.

Др Шешељ: Како би изгледао судски процес, на коме би се судило Чанку?

Четништво без идеологије

Водитељ: Неколико гледалаца пита зашто га је војвода Ђујић рашичио, зашто је ражалован од покојног војводе Ђујића? Ја сам слушао то ваше објашњење, ви сте о томе говорили.

Др Шешељ: Шта треба, прво, то је једна небулоса, како он мене може из Калифорније ражаловати, рашичитити, и по ком основу, како?

Водитељ: Али он је то формално урадио.

Др Шешељ: Није ни формално урадио, него у неком писму, које је послао некоме у Београду, то је писмо више приватног карактера. Формално то није могуће на тај начин урадити. Друго, ја сам већ двадесетак четничких војвода прогласио у отаџбини, он то не може да уради. Могло се десити нешто супротно, да се нађемо нас 20, па да њега ражалујемо. Наравно, није нам ни пало на памет, само вам кажем колико је то све гротескно.

Проблем је војводе Ђујића што су га пред крај живота искористили неки који не желе добро српском народу и он се ту обрукао, избламирао. Умро је у 93 године, можда му је боље било да је две-три године раније умро, на крају крајева, кад је то већ све завршено, је ли тако? Многи људи му могу позавидети, па и ви и ја и на тако дубокој старости, је ли тако, али бар пред крај живота могао је да се сачува од такве бламаже.

Водитељ: Али уопште, у последњих годину-две тај четнички призив, предзнак и ваше партије, и партије господина Вука, као да је мање важан, не помињете га више.

Др Шешељ: Видите, четништво не сме никада да буде партијски предзнак. Ми смо реafirмисали четништво 1990. године, четништво које раније никада није имало идеолошку платформу, четништво је означавало борбу за слободу српског народа, и ништа више. У четничком покрету, у време Краљевине Србије, и после, били су припадници разних странака. Радикалска влада је, после 1903. године, формирала ту четничку акцију, па је онда иницијатива преузета од стране Српске народне одбране, као удружења грађана, да не би српска влада директно стајала иза тога, јер је било речи о организовању герилца за борбу против Турака на подручју јужне Србије, односно Македоније, па да изгледа да је то спонтано организовано. Герилци

су слали из разних српских земаља и тамо су се јуначки борили.

Пре тога, наши герилци у Македонији су имали исти назив као бугарски герилци. Српска влада је хтела да се по називу наши герилци разликују. Значи, четник је српски герилац и ништа више. У Другом светском рату то су били борци за слободу, неки су се компромитовали, попут војводе Пећанца и разних других, али већина се борила за слободу свога народа, и кад је краљ Петар окренуо леђа Дражи Михајловићу, по његовој наредби прешли су у партизани, десетине хиљада четника. Краљ Петар је наредио да напусте Дражу и да пређу у партизани. Био је изманипулисан од стране Черчила, али то је већ историја, да не улазимо у историјске теме.

После Другог светског рата, комунистички режим је четништво прогласио да је било српско, национално и патриотско. Дакле, комунисти су после рата четништву дали неки идеолошки предзнак, дали му идеолошке атрибуте.

Водитељ: То је лоше.

Др Шешељ: Лоше наравно. Шта је нама био циљ 1990. године, када смо формирали Српски четнички покрет - да се једноставно реafirмише историјска улога тог четништва и ми смо поносни што је тај процес остварен до краја.

У овоме рату скоро сви српски борци за слободу из Српске Крајине и из Републике Српске називали су се српским четницима, је ли тако, и тако су их и непријатељи називали. Чак су се многи синови Титових првоборца, Титових партизана, поносно представљали као српски четници. Ми смо на тај начин прво, збацили једну велику историјску лагу, коју су комунисти венчачки набацили на четнички покрет, и с друге стране, допринели српском националном помирењу.

Једна фаза је завршена и са тим политичке странке више немају ништа. Четништво је једна патриотска традиција унутар српског народа, више нећете никога озбиљног чути да вам нешто лоше говори о четништву, а кад се врше конкретне историјске анализе, онда је било и добрих и лоших, било је много више добрих, а било је и оних лоших, који су кварили општу слику.

Такав вам је случај код партизана, је ли тако. Па, се сетите шта су радили Моша Пијаде и Ђилас у току Другог светског рата, нема четничког злочина који се може упоредити са таквим партизанским злочинима.

Усташтво без љаге геноцида

Водитељ: Пре неки дан је у Загребу завршено суђење Динку Шакићу, какав је ваш коментар тог целог процеса, његова жена, пријатељица или жена, не знам, је ли ослобођена.

Др Шешељ: Не знам да је жена ослобођена, то још нисам чуо.

Водитељ: Да, повучена је тужба.

Др Шешељ: Што се тиче Динка Шакића, десило се нешто што је било присутно и код суђења Артуковићу. Динко Шакић је осуђен на максималну казну, пошто је Хрватска укинула смртну каз-

ну, прилагођава се законодавству Европске уније. Максимална казна је 20 година, али му није суђено за геноцид. Код Андрије Артуковића такође је избачен геноцид из оптужбе, тако да им је суђено за обична убиства. Нађе му се неколико конкретних убиства, и то је најлакше, убио тога и тога, осуђује се на смрт, или осуђује се на 20 година робије.

Изручењем Динка Шакића Хрвати су добили кључни оквир у руке и дуго су смишљали како из тога да изађу. Они жртвују једног усташу, да би сачували усташки покрет у целини. Један конкретан усташа, Динко Шакић, у њиховој верзији је убијао, па је убио тога и тога. Међутим, нема нигде геноцида у тој пресуди.

Ако нема геноцида, онда се са покрета као таквог скида кривица, то је оно што је проблематично и што треба у јавности непрекидно раскринкавати, кад је реч о том судском процесу у Загребу.

Водитељ: Доста се и господин Туђман ту експонирао, да ће то суђење Динку Шакићу показати да је он био у праву кад је рекао да има 60.000 жртава Јасеновца.

Др Шешел: У пресуди стоји неколико десетина хиљада, чак је и то релативнозовано на један перфидан начин.

Чист рачун, дуга љубав

Водитељ: Да се вратимо питањима - да ли сте заборавили све оно што сте причали на митинзима које сте држали пре пар година, да ли сте свесни да сте се придружили онима које сте највише грдили. Данас ми, који смо разочарани оним што сте причали, јер смо преварени, и зато одлазимо на нове митинге, тражимо неко боље сутра за себе и своју децу итд.

Др Шешел: И то боље сутра траже код Чанка, је ли тако? Веома су смешна та питања која сте добили, да подржите митинге у Новом Саду, осим Чанка. Чанак, па непрекидно Чанак. То је, знате, депласирано. Прво, није никаква тајна, ми смо 1990. године, целе 1990. године били у жестоком сукобу са социјалистима.

Ми смо били једина забрањена политичка партија 1990. године. Ја сам се из затвора кандидовао за председника Републике, па сам добио 100.000 гласова. 1991, 1992, до половине 1993. године био је рат, борили смо се за западне српске земље. Ту смо сарађивали, ту су односи међу нашим партијама били добри, али не толико добри да бисмо формирали и формалну коалицију. Ми смо избегавали коалицију.

До међустраничног сукоба дошло је 1993. године и тај сукоб је био свом жестоком вођен 1994, 1995, 1996. године. На изборима 1997. године народ није ниједној страници указао довољно поверења, нити дао довољно гласова да сама формира четворна коалиција. Српска радикална странка, СПС, ЈУЛ и СПО. Шест месеци смо се за то залагали, је ли тако? СПО је хтео са социјалистима и ЈУЛ-ом, није хтео са нама, али је претио социјалистима и ЈУЛ-у - ако не прихвате његове услове, да би он могао са радикали-

ма формирати техничку коалицију и све им покварити, је ли тако, сећате се?

Водитељ: Ја се сећам једне фотографије, сећам четворо, ви, господин Вук, на земунском шеталишту, је ли то било у време тих разговора, сећате се, то су новине објавиле?

Др Шешел: То је било у време кад се Вук Драшковић посвађао са Зораном Ђинђићем, па тражио "раме за плакање". У тим шетњама он се углавном јадао шта му је све Ђинђић урадио, како је њиме разочаран. То је отприлике била суштина.

Водитељ: Никада нисмо сазнали шта се заправо у тим међустраничним консултацијама дешавало, зашто се то није догодило?

Др Шешел: Ми смо хтели, Драшковић није хтео, питајте га, он није хтео, он је рекао - може, али без радикала.

Водитељ: Јесте ли ви разговарали са њим о томе?

Др Шешел: У то време већ нисмо разговарали и он је био страшно потрешен фијаском на председничким изборима. Он је то заиста тешко поднео, и у другом турнусу је много теже поражен него у првом. "Убио се" оном телевизијском емисијом, оним бројем, па је добио 300.000 гласова мање.

Водитељ: Неки кажу да је он био јачи. **Др Шешел:** Да је он био јачи, онда би он после тога добио више гласова. Он је ту имао 300.000 гласова мање него у првом турнусу, у коме је такође поражен, је ли тако. Први пут је имао 800.000, па онда око 500.000.

Водитељ: Да, мало, врло мало. **Др Шешел:** Да, значи "убио се" тиме. **Водитељ:** Али ви нисте са њим лично разговарали о четворној коалицији?

Др Шешел: Ми нисмо ни са ким разговарали, сви разговори су били између СПС-а, ЈУЛ-а и Драшковића. Ми смо тек у марту почели да разговарамо, кад је све пукло између Драшковића и СПС-а. Ми смо само јавно саопштавали да инсистирамо на томе, никаквих међустраничних састанака иначе није било. Био је само један, па смо се договорили о распореду политичких функција у раду Скупштине Србије, и то је проведено у живот оноко како смо се договорили, тако је и реализовано.

Коалиција значи компромис

Водитељ: Знате зашто сам вам ово питање прочитао, рекли сте пре емисије да нећете да видите шта је од ових питања стигло, зато што свуда налазим тај призвук љутње на вас, као персонификације српских радикала, да нису испуњена обећања. Да ли ви осећате тај призвук, не само у овој емисији, него сваког дана, сретете се са људима.

Др Шешел: Ако се сећате последње емисије у предизборној кампањи 1997. године, пред председничке изборе, изјавио сам у тој емисији, а и неколико пута раније, да се највише бојим претераних очекивања. Не могу се сва обећања решити ни за годину, ни за две, ни за пет, али се решавају. Многе ствари смо испунили, од онога што смо обећали народу, да ли се сећате да сам овакав облик

решавања заосталих пензија нудио у предизборној кампањи 1997. године.

Водитељ: Али ја се сећам да сте говорили - продаћемо бензинске пумпе.

Др Шешел: Сећате се, кад смо ушли у Владу, да смо одмах инсистирали да се мења закон о приватизацији, сада припремамо измене.

Водитељ: Господин Николић ми је пре неки дан рекао да је то готово, ви сте га направили пре пола године, Закон о приватизацији.

Др Шешел: То је било пре годину дана, то још није усаглашено.

Водитељ: Рекао ми је једну фину реченицу, коју ћу дуго памтити - једно је имати ресор, а друго је имати Владу. У ресору се све људи договоре, конципирају, али у Влади не пролазе најрадикалнији предлози.

Др Шешел: Па зато што је коалиција она влада увек ствар компромиса. Можемо ми да мислимо да су наше идеје најбоље, наши коалициони партнери мисли да су њихове идеје најбоље. Влада јединствено излази само са оним што усагласимо међусобно.

Водитељ: Да ли ће бити пререгистрације возила из Црне Горе?

Др Шешел: Тај смо посао завршили прошле године, а од тада се више о том питању у Влади није расправљало.

Косово и Метохија у аманет

Водитељ: Неколико питања - да ли ће се наша војска вратити на Косово, на челу са генералом Павковићем?

Др Шешел: Ја сам убеђен да ће се наша војска вратити на Косово, не могу да кажем када и не могу да вам кажем који ће генерал бити на челу, који се затекне у то време, као командант оних јединица које ће се вратити.

Водитељ: Како сте примили ту ситуацију са Косовом?

Др Шешел: Врло тешко, и у емотивном смислу, у оном чисто људском, и у политичком.

Водитељ: Чули су се гласови да се повлачите из политике.

Др Шешел: Па то је била више ствар неких мојих унутарстраничних изјава.

Водитељ: Ја сам то чуо од ваших најинтимнијих пријатеља.

Др Шешел: Па је то некако процурело до јавности и у једном тренутку ја сам се озбиљно бавио мишљу да тако поступим, међутим, превагнули су неки други моменти. То је ствар која се тиче мене и Српске радикалне странке којој припадам, то се не тиче ни наше политичке конкуренције, нити се тиче шире јавности, јер ја о томе у јавности нисам распрела. Али, морам признати да сам имао једну велику унутрашњу и психолошку кризу поводом тога.

Водитељ: Ја мислим да сте у једној ТВ емисији, сада скоро, на ТВ Београд, први пут смо вас видели после много месеци, где сте говорили о тој дилеми, где сте рекли да сте у једном тренутку дошли у искушење да напустите политику.

Др Шешел: Да, десило се то.

Водитељ: Је ли то прошло?

Др Шешел: Па видите да је прошло.

За СПО било места у Влади

Водитељ: Један гледалац пита - чиме и како вас је придобио господин Милошевић да се придружите социјалистима?

Др Шешељ: Нити ме је Милошевић придобијао, нити ме је придобио. Погледајте српску политичку сцену, има пет озбиљних партија - Српска радикална странка, СПС, ЈУЛ, СПО и Демократска странка. Не рачунам ово што Демократска странка са собом тегли овај Савез за промене, јер ту има свега и свачега, а Демократска странка је релативно озбиљна странка, је ли тако? Пет озбиљних политичких групација има, а ниједна не може сама, и идемо онда редом, са ким можемо, са ким не можемо.

Хтели смо са свима, са онима који су у Парламенту. Ђинђић је направио катастрофалну грешку што је бојкотовао

овако социјалисти и ЈУЛ могу у сваком тренутку надгласати радикале. Да су четири странке, не би било могуће надгласавање, разумете?

Постојао би већи степен равнотеже. Има 15 радикала у Влади, има 15 социјалиста, пет јуловаца, један ванстраначки. Да је то између четири странке распоређено, било би другачије. То је онај интерес који је нас мотивисао да инсистирамо на широј коалицији. Међутим, он није хтео.

Како ми можемо правити коалицију са онима који неће, а како можемо и са онима којима диригују Американци? Не може. Ево сада су позвали огроман број тих НАТО политичких партија из наше земље, од стране Европске уније, и цркву чак, и већ им спремају тамо неки пројекат услова које би они требало да испуне, да би Европска унија онда њима помагала и помогла, наводно, и

План из Рамбујеа:
цела Србија НАТО-у под ноге

прошле изборе, није хтео Драшковић, сам себе је елиминисао. Онај ко неће, без њега се може.

Погледајте сада са другог аспекта - Американци су против Милошевића и СПС-а. Американци су против ЈУЛ-а, Американци подржавају Демократску странку, и невољно Ђинђића, хтели би њега да се отарасе, неког другог да доведу на његово место. И Американци некада подржавају, некад не подржавају Драшковића. Тренутно га не подржавају, него му стално прете и притискају га да се прикључи Савезу за промене итд.

Водитељ: Да ли ће се прикључити?

Др Шешељ: То ја не знам, то питање треба њему поставити, боље би му било да се не прикључује. Ја мислим да је за њега било најбоље да прихвати нашу иницијативу и да је летос ушао и у Савезну и у Републичку владу, где се прави та велика коалиција. Зашто је то био и наш интерес - зато што би та влада имала бољу унутрашњу равнотежу, а

Србији. Јесте ли видели, који су то услови - потпуно растурање Србије, потпуна капитулација. И, пред захтевима црногорских сепаратиста, и пред захтевима шиптарских сепаратиста, и чак формулисање новог статуса Војводине и Санџака итд. Како онда ми са њима да сарађујемо? Не можемо са њима да сарађујемо.

Нема пакта са Американцима

Водитељ: Али, сами сте показали вољу спремност на компромисе.

Др Шешељ: Нема компромиса у српским националним питањима, нема компромиса по питању служења агресору и нашем традиционалном непријатељу, нема.

Водитељ: Ово сам хтео да кажем, ви сте сами говорили о томе, ја разумем да у овом тренутку Република Српска ...

Др Шешељ: Ми смо прагматични у политици. Једно је бити прагматичан, а друго је капитулирати.

Водитељ: Јасно, јасно, прагматичан. Добро, да ли вас та прагматичност било када упућује на то - па добро, хајде да видимо и са тим прним ђаволима, Американцима...

Др Шешељ: Е, са прним ђаволима нећемо. Знате, ја искрено верујем у Бога, ја са ђаволом не могу никако, ни у шта. Чак и кад се ђаво представља у најлепшем светлу, он је мени неподношљив, ја са њим не могу. И Американци покушавају с времена на време да се представљају у најлепшем светлу, али какви су Американци, то је показало оно бомбардовање, бомбардовање Савезне Републике Југославије и српског народа у целини, то је права слика Америкаца, њихова суштина.

Водитељ: Да ли мислите да се тај рат могао избећи?

Др Шешељ: Ми га никако нисмо могли избећи. Која би то српска влада могла да каже - ево, нека НАТО уђе на Косово и Метохију.

Водитељ: А ушли су.

Др Шешељ: Па, ушли су после толиког бомбардовања. И опет нису ушли под оним условима које су диктирали у Рамбујеу. Да ли ви знате шта садржи пројекат из Рамбујеа?

Водитељ: Објављен је и Рамбује.

Др Шешељ: Јесу ли планирали да окупирају целу Србију? Тај план из Рамбујеа је садржао и одредбе да се НАТО слободно креће кроз целу Србију. Па погледајте, то је објављено.

Водитељ: Добро, ту се слажем са вама, иако сте вероватно превише строги, нису они тражили да се шетају кроз Србију, него она класична клаузула да могу њихова возила.

Др Шешељ: Сасвим слободно, кроз целу територију Савезне Републике Југославије, без подлегана икаквим царинским прописима, икаквим контролама итд. Нема контроле никакве.

Водитељ: Али добро, то је уобичајено, и у Босни је исти такав статус био, и у Хрватској.

Др Шешељ: Па Босна је окупирана, ево видите шта раде у Босни - смењују председника Републике, забрањују Српску радикалну странку, све би то сутра радили у Србији, све. То би била чиста окупација.

Савез и Црна Гора чувају СР Југославију

Водитељ: Мислим, ако вас разумем шта говорите, иако ми је жао, наравно као и вама, претпостављам - знам, не претпостављам због онога што се догодило на Косову, на Косову видим сада да све мање и мање имамо државних прерогатива, видим да је тражено да и поштански број променимо.

Др Шешељ: Косово је окупирана територија, ми тога морамо бити свесни.

Водитељ: Знате да су тражили да Косово...

Др Шешељ: Међутим, ми имамо две шансе на основу којих можемо сачувати Косово, односно има два момента који нам пружају шансу. Прво је Резолуција Савета безбедности, којом се гарантује државни суверенитет и територијални интегритет Савезне Републике

Југославије поводом Косова и Метохије. А ту нас сада угрожава сепаратистички режим из Црне Горе. Ако се случајно Црна Гора отцепи, не губимо ми само Црну Гору, него онда можемо изгубити Косово и Метохију, јер више нема Савезне Републике Југославије.

И друго, савез са Русијом и Белорусијом нама спасава Косово. Јер, онда Руси могу колико желе трупа послати на целу нашу територију, па и на Косово, у једном тренутку могу рећи у Савету безбедности - сада је доста, немаге шта да тражите, то је територија Савеза, заправо конфедерације са Русијом и Белорусијом, ми имамо своју војну силу, шта ћете ви нама, идите.

Водитељ: Како видите тај сценарио у односу на Црну Гору, шта су алтернативе и шта ви мислите?

Др Шешељ: Црна Гора би већ отишла у отворени, потпуни сепаратизам, у отцепљење, да се не боји реакције народа. Свесни су реакције народа. Огромна већина Срба у Црној Гори је против отцепљења. За отцепљење је већина припадника националних и верских мањина, муслимана, Албанаца, евангелског католика у приморју итд. Огромна већина Срба је против отцепљења, и тога се боји Ђукановић. Ја мислим да би се десило народни устанак у подручју Пљеваља, Бијелог Поља, Берана, Андријевице, Колашина, Шавника.

Водитељ: Најављена је црногорска валута, најављен је један посебан царински режим, већ ће спроводити.

Др Шешељ: Да, а онда се буне што ми контролишемо робу код Пријеполја, ми морамо негде да контролишемо улаз и излаз робе, је ли тако? Прошле године за 100 милиона долара су увезли бана на, царина уопште није плаћена, да вам не говорим о цигаретама, да вам не говорим о некој другој роби. Ево, постали су главни проблем италијанске државе, италијанска штампа о чему пише, пише о криминалним радњама црногорског режима и мафије која је са тим повезана.

Водитељ: Како предвиђате, како видите развој догађаја, рецимо до краја године?

Др Шешељ: Па, ту ће бити много проблема, не бих могао конкретну прогнозу да вам дајем, било би неозбиљно са моје стране, али много, много проблема ће бити ту. Што се тиче Српске радикалне странке, ми смо спремни на дијалог.

Недавно је опет стигло писмо од ДПС-а где они нуде те разговоре у Црној Гори. Ми смо то прихватили, мислим да су прихватили и социјалисти и ЈУЛ. Хоћемо да разговарамо о свему, али Устав не дамо да било ко гази, а они су то лукаво хтели да изведу, да се црногорска влада обрати српској влади и да се разговара о њиховој платформи. Србијанска влада је рекла - не, то није наша уставна надлежност.

Водитељ: Је ли официјелно одговорила Влада?

Др Шешељ: Да, официјелно је одговорила да је тај материјал прослеђен Савезној скупштини, где је и место да се расправља о тим питањима. Можемо во-

лити, дакле, међупартијске разговоре и можемо водити дијалог у Савезној скупштини, на седници Већа грађана, Већа република, Уставне комисије.

Упростићемо порески систем

Водитељ: А што се тиче Војводине, претпостављам да се ближимо крају овог разговора, време нам бежи.

Др Шешељ: Мени време не бежи, зависно од тога колико сте ви одредили да траје емисија.

Водитељ: Имам утисак да сте мало уморни - нисте?

Др Шешељ: Па знате шта, ја одмора немам већ пет година. Влада Србије никада није радила како ради ових дана, заиста је много обавеза, много смо ангажовани, непрекидно радимо.

Водитељ: Али, ту се дешавају неке ствари које нас збуњују, не рали се о тим маргиналним стварима, ту је сасвим јасно да живот, у ствари, намеће и темпо и дневни ред.

Др Шешељ: Мало сам и промукао, можда од сувише дугих говора.

Водитељ: А где сте говорили?

Др Шешељ: Па свуда говорим.

Водитељ: Па добро, то на седницама, ту не треба да се виче.

Др Шешељ: Па добро, некада треба водити и неку жуичију расправу.

Водитељ: Да ли се свађате?

Др Шешељ: Не, не свађам се, него тако, уђемо некада у ватрену размену аргумената. Није то свађа. Заиста имамо коректну сарадњу, али кад се не слажемо, не слажемо се. Кад је реч о Влади, али воде се дијалози и унутар странке.

Водитељ: Ово сам хтео да вас питам - у међувремену се дешавају ти подзаконски прописи или неке уредбе ђаволске које до те мере ...

Др Шешељ: Нема уредбе ђаволске.

Водитељ: Има, има господине председнице, рецимо, сећате се оне из прошле године, када је сваки власник радње морао да иде у општину, у канцеларију да му овере ону траку, па је био хаос, и на крају је то пропало. Ево, слично се сада дешава.

Др Шешељ: То је било прошле године, или претпрошле.

Водитељ: Ја мислим прошле године у јануару.

Др Шешељ: Није тада била ова влада. **Водитељ:** Добро, ја вам говорим о ђаволским уредбама.

Др Шешељ: Ја не знам које су то ђаволске уредбе. Од кад је ова влада, није било ђаволских уредби.

Водитељ: Ево сада има.

Др Шешељ: Која?

Водитељ: То је додуше Савезна влада у питању.

Др Шешељ: Која?

Водитељ: Да ви морате да носите уговор, за вашу сваку изјаву, знате оно, да морате да дате изјаву да сте ослобођени, да то купујете као основно средство, или репроматеријал, и сада шта се дешава - за ту сваку изјаву морате да одете у општину и да оверите, и крене набављач у Ариље, у Ниш, и одустане од тога. Мако то измишља те печате?

Др Шешељ: Имамо много ту злоупотреба и много избегавања основне законске обавезе да се плаћа порез.

Водитељ: То свака држава има.

Др Шешељ: Али ми имамо претерано много тога.

Водитељ: Па што не уведемо онај систем пореза на додату вредност, који је заиста изузетан?

Др Шешељ: Мораћемо да поједноставимо даље пореско законодавство.

Водитељ: То сте обећали.

Др Шешељ: И радимо на томе. Па видите колико смо оборили пореске стопе? Поготову за неке посебне робе, акцизне.

Водитељ: То је тачно, али порески механизам је проблем. Па замислите, ли морате о отпремници ...

Др Шешељ: Порески механизам морамо да мењам систематски и паралелно, и на савезном, и на републичком нивоу.

Водитељ: Господине председнице, у отпремници.

Др Шешељ: Слажем се да има много администрирања, да имамо још увек много учмалих бирократских структура и суочавамо се са тим проблемима и кад спроводимо неки закон или подзаконски акт. Морамо поједноставити администрацију.

Водитељ: Пајвећа пословна тајна је пошто сам ја купио оно што продајем, или дограђујем, и ту пословну тајну по нашим прописима морате вашим купцима да напишете, јер морате да им напишете набавну цену робе, да би се порез обрачунао итд. Наравно да, кад је порески систем такав да вам руши посао.

Др Шешељ: Али то је помало и бесмислено, јер и онда напишете више него што сте платили.

Водитељ: Добро, то је зато да избегнем порез, је ли тако, али онда дође инспектор па каже - дајте да видим фактуре за ту робу.

Др Шешељ: Мора се поједноставити потпуно порески систем.

Водитељ: Једно друго питање везано за допринос, за плате радника итд. Ако се они већ тако масовно не плаћају, зашто их не снизите?

Др Шешељ: Снижавамо тамо где је прека потреба да се снизи.

Водитељ: Али се већ не плаћају, маса људи ради "на црно".

Др Шешељ: Гледајте, снижавамо, ја то објављујем у "Службеном гласнику", ја то потписујем у Влади. Снижавамо свим оним фирмама где имамо јаке аргументе да снизимо, 50% снижавамо те обавезе.

Водитељ: Колико мислите да су те обавезе 30-40%?

Др Шешељ: Па сетите се да смо ми први смањили те обавезе, са 124 на 98%.

Водитељ: Не могу то да порекнем, то је истина. Али, "сечете керу реп по мало".

Др Шешељ: Смањили бисмо још, да није било рата, још бисмо то смањили. А онда је избио рат, морали смо да уведемо и дневнице солидарности, није могло без тога. Шта да радимо, толико је радника остало без посла, 200 хиљада радника је остало без посла због агреси-

је. Морамо њихове проблеме да решавамо. Проблеми су нам са овим ратом нагомилани, али опет се некако сналази-мо.

Косово и Метохија под окупацијом

Водитељ: Још мало питања - ако нисмо изгубили Косово, зашто не дајете интервју у Приштини? Није важан одговор на питање.

Др Шешељ: Ми нисмо изгубили Косово, али нам је Косово окупацирано. Окупација је фактичко стање, а не правно. Ниједан правни акт, којим је омогућена ова окупација не говори да смо ми изгубили Косово и да Косово излази из састава наше државе и ми нећемо признати ниједан акт којим би се евентуално изводило Косово из Србије и Савезне Републике Југославије. Зато, још га нисмо изгубили. Прети опасност да га изгубимо, опасност је огромна, али га још нисмо изгубили и боримо се да га сачувамо.

Водитељ: То вас баш питам - да ли сматрате Косово изгубљеним, или ће се вратити?

Др Шешељ: Ја сам убеђен да ће се вратити, али сам рекао на која два фактора рачунамо.

Водитељ: Која је разлика између окупације Косова од стране америчких, или руских трупа, које би дошле са конфедерацијом коју спомињете?

Др Шешељ: Наш народ никада руске трупе није сматрао окупатором. Кад год су Руси долазили у Србију, долазили су као ослободилаци. У прошлом веку, хиљаде Руса је погинуло борећи се за слободу српског народа.

Водитељ: И Срба за Русију.

Др Шешељ: И Срба за Русију, па не заборавете, 200.000 Срба из Војводине је исељено у Русију крајем 18. века, је ли тако? Цела једна област.

Водитељ: Не знам тај детаљ.

Др Шешељ: Цела једна област у Русији се звала "Новаја Србија", па о томе говори и Црњански у свом роману "Сеобе".

Изгубљене битке, али не и ратови

Водитељ: Закон о информисању и закон о факултетима, да ли је то дело радикала?

Др Шешељ: То је дело Владе народног јединства, у којој учествује и Српска радикална странка и ми смо поносни на та два закона.

Водитељ: Да ли господин Шешељ може да објасни зашто стално губимо ратове?

Др Шешељ: Ми рат још нисмо изгубили, ми смо поједине битке изгубили, битку за Српску Крајину, битку за трезину Републике Српске, око Косова наша војска није поражена. Наша војска има много, много разлога да буде поносна, јер није поражена, а ми као народ имамо и те како разлога да се поносимо својом војском. Али, Народна скупштина је одлучила да прихвати већином гласова тај ултиматум Ахтисари-Черномирдин. Историја ће показати да ли

је требало овако, или онако. Ви знате, ми радикали смо гласали против. Војска нам је непоражена изашла са Косова, свега 13 оклопних возила је уништено.

Водитељ: Господине Шешељ, не знам да ли сте преко Викенда, макар случајно, гледали ВВС - поподневни програм, или су вам причали можда о томе?

Триста и нешто војника је погинуло.

Др Шешељ: А уништили су нам 400 тенкова од картона, лесонита, од ласака.

Водитељ: Ја сам то чуо у емисији ВВС. Питали су Шеја о томе, а он је рекао, ја говорим оно што ми је спремно.

Др Шешељ: Па да, они су видели одозго да су уништили 400 тенкова, а што су ти тенкови од картона, од лесонита, од шперплоче, од ласака ...

Водитељ: Они су нека возила сликали, снимали.

Др Шешељ: Назите, али то ћемо им обрачунати у ратну одштету.

Водитељ: Макете?

Др Шешељ: Па и те макете, свака макета вреди. Сада ви видите колико је то лесонита у свакој макети, колико је шперплоче ...

Водитељ: Интересантно је то како брзо истина ипак исплива на видело, колико је то сада, три месеца после рата ...

Др Шешељ: НАТО је осрамоћен у овој агресији на Савезну Републику Југославију, осрамоћен историјски за сва времена. Толика сила на нас ударила, невероватна сила, 1000 авиона дневно нас је бомбардовало, нису сви бомбардовали, разне су операције вршили, али укупно по 1000 авиона је учествовало на овако малу државу. Знате шта су они успевали да положе, само фиксне циљеве, ништа више.

Водитељ: Али, америчка дипломатија има три реченице, каже - они су на пољу, војска и полиција Југославије, ми смо у Косову, избеглице су се вратиле, те три ствари смо хтели, те три ствари смо остварили.

Др Шешељ: Они су хтели базе на Косову и Метохији, они то сада остварују,

а колико ће им то трајати, то је дуго питање. Ја сам убеђен да неће трајати дуго.

Водитељ: Сада су скоро били мањеври југословенске војске на граници према Косову. Имате ли неки коментар око тога?

Др Шешељ: Маневри су погледом врло висок степен борбене обуке, способности наше војске, једни знају како су учествовале.

Водитељ: Идете ли ви као високи функционер Владе на те маневре, знам да тамо ...

Др Шешељ: Не, не идем да војне маневре то није у оквиру моје надлежности. Знате, ја сам потпредседник републичке Владе и наша Влада нема надлежности у погледу војске. Наше надлежности су другачије, а у току рата су логистичке природе.

Водитељ: А ове информације да је то све успело ...

Др Шешељ: Али сам прилично добро информисан.

Водитељ: Каже, моли мте сачувај ово питање за крај ...

Др Шешељ: Значи, нија вљујете крај?

Бојали су се мог доласка у Хаг

Водитељ: Каже - својевремено сте изјавили да ћете ићи у Хаг да сведочите против Слободана Милошевића. Да ли и даље мислите овако?

Др Шешељ: Не.

Водитељ: Да ли сте стварно ово изјавили?

Др Шешељ: Јесам. Када смо били у жестоком политичком сукобу, чак мислим да сам негде и изјавио то изјавио. Знате, два пута сам био у затвору 1994. па 1995.

Водитељ: Једно ми са господином Николићем.

Др Шешељ: Да, то је било у Њујорку, то је било време на јужних судара политичких, између Српске радикалне странке и владајућег СПС. И онда знате, у том жестоком суду претите, удара-

Српски покрет обнове могао да поправи однос снага у Републичкој и Савезној влади

те г, де стигнете. Међутим, ми смо превазишли то што је било, не значи да смо заборавили.

Водитељ: И сада, не бисте ишли у Хаг да свједочите.

Др Шешел: Не бих сада уште ишао у Хаг. Ја сам се нудио да идем у Хаг, јер су ме неки оптуживали да сам злочинац, па ме нису хтели у Хаг. Ви знате за тај случај.

Водитељ: Да. Не знам да вас нису хтели ...

Др Шешел: Три пута сам звао телефоном, па и ишао у холандску амбасаду у децембру 1995, три пута звао телефоном Хашки трибунал, и рекао ако имате било шта од њих ме зовите, ево долазим. А у јануару 1996. године ишао у холандску амбасаду да тражим визу, да идем о свом трошку у Хаг, нису ми дали визу, бојали су се моје доласка у Хаг. Међутим, сада не могу да идем зато што смо ми са Холандијом били у рату. Не могу ја да пребегавам непријатељу у току рата.

Водитељ: Гледаоци траже да се продужи ова емисија, бар за још пола сата, и мени замериј у што не читам ова питања. Али, није ова питања, као да избегавам нека питања, нека не могу да прочитам, морам да признам.

Др Шешел: Да ли сте их ви писали?

Водитељ: Ни сам, како ћу их ја писати, ја сам седео са вама.

Др Шешел: Можда су та питања раније стигла.

Водитељ: Два дана ми већ најављујемо емисију, така је пракса. Ваши сарадници, или не знам како да назовем те људе су тражили да буду присутни када стижу питања ...

Др Шешел: Који су то сарадници?

Водитељ: Па ...

Др Шешел: Ви сте мени нешто сумњиви.

Водитељ: Нисам ништа сумњив ...

Др Шешел: Про блематичне изјаве дајете, кажете - ваши сарадници или људи, не знам како да их назовем. Са мном су у студио овде ушли Маја Гојковић, Игор Мирковић, колико ја знам. Чекајте, да ли на њих мислите?

Водитељ: Не, тамо седе неки други момци.

Др Шешел: Да не по мисле, који момци?

Водитељ: Дошли су да ре вас, па су хтели да погледају питања.

Др Шешел: Можда су из општинског одбора.

Водитељ: Могуће.

Др Шешел: Како их ја нисам видео.

Водитељ: Кажу, да ова питања која су ...

Др Шешел: Која?

Водитељ: Ова што су и циткирана.

Др Шешел: Па што не оставите ова питања.

Водитељ: Нећу да их поставим, има још иштикљираних питања.

Др Шешел: А што та питања не поставите?

Водитељ: Господине Шешел, зато што ова емисија није ...

Др Шешел: Ово сте ми поставили, ово што сте прецртали, чиме мислите да придобијете нове бираче, кад сте стари ...

Водитељ: Не, не, многа се питања понављају.

Др Шешел: ... у коалицију, то сте ви прецртали. Прво, код мене у емисијама оваког типа нема цензуре питања. Ја сам у стању на свако питање да одговорим. Чак, и на оно најнепријатније или можда максимално безобразно питање, за мене нема питања на које нећу одговорити.

Водитељ: Има разлога зашто ми не читам ова питања, зато што ви нисте сада овде на оптуженичкој клупи, па вас људи тако пропитују, па ви сада морате да одговорите. Не, ово је ...

Др Шешел: Ви то мене браните сада?

Водитељ: Не, браним концепт ове емисије.

Др Шешел: Ја вам нисам напао концепт емисије.

Водитељ: Мени замериј, зашто не читаш та питања.

Др Шешел: Ја вам кажем, можете сва питања да ми поставите.

Водитељ: Ја се трудим да вам поставим сва питања. Многа се питања понављају, какав је статус избеглица, то је врло често питање.

Др Шешел: Радимо пуном паром да регулишемо статус избеглица и мислим, убеђен сам, да ћемо за врло кратко време успети да се усагласимо око формулације да сви Срби који су живели у било ком делу претходне Југославије имају право на држављанство Савезне Републике Југославије или на двојно држављанство. А то је концепт око кога се усаглашавамо и у начелу смо се усагласили.

Водитељ: Али, ...

Др Шешел: Шта али?

Водитељ: Има неко али, када то још није ...

Др Шешел: Ево, мислим да ће то бити у најскорије време решено.

Водитељ: Мислим да ће то многи доживети као ...

Др Шешел: Сагласили смо се по том питању као коалициони партнери.

Патриотска, неидеолошка влада

Водитељ: Добровољца из рата 1991-1995. пита војводу Шешел, да објасни суштину политике мира и стабилности Слободана Милошевића, како је барем сада он види, а нарочито ратни инвалиди, како би то нарочито ратни инвалиди схватили, пошто је очигледно господин Шешел све то схватио, када је ушао у такву владу.

Др Шешел: Прво, ова коалициона влада народног јединства не проводи нечију појединачну политику, него политику око чијих смо се програмских циљева усагласили. Наши програмски циљеви су да се сачувају Србија и Савезна Република Југославије, да се помаже Републици Српској за њен опстанак, да изађемо из економске кризе и социјалне беде, да се супротставимо настојањима западних сила и да уђемо у Савез са Русијом и Белорусијом. То би вам било у најкраћим цртама, шта су циљеви наше Владе. Ту су и циљеви Српске ра-

дикалне странке, СПС и ЈУЛ-а, то је оно око чега смо се ми усагласили.

Свака од наших партија, поред овога о чему смо се усагласили, има своје програме, има неке друге своје циљеве и ми се идеолошки разликујемо, ми се и даље идеолошки разликујемо. Нисмо ми постали идеолошки истомишљеници, тако што смо ушли у ову коалициону владу. Ми смо наша идеолошка разликовања оставили за нека боља времена, да сачувамо државу, да спасемо што се спасти може.

Водитељ: То је онај прагматизам, о коме смо причали.

Др Шешел: Па, није овде само реч о прагматизму, јесте и прагматизам, али једно свесно, рационално, промишљено деловање, које нема алтернативе. Која је алтернатива, па не мислите ваљда да би ми могли Чанку да се прикључимо, да чанкујемо по Новом Саду. Не могуће, је ли тако? Да ли мислите да можемо да се прикључимо Ђинђићу и Савезу за промене ...

Водитељ: Не знам господине ...

Др Шешел: Па да од Гелбарда и ја примам у Херцег Новом налоге, или од његовог наследника Довиса, како да делујем против Србије и како да изазовем грађански рат. Грађански рат који ће бити кратак, неће бити много крвопролића, па ће ући америчке трупе. Штампана писала и то, тзв. независна опозициона штампа у Београду, је ли тако. То је свецурело шта су им тамо говорили. Небојша Човић је због тога и изашао из Савеза за промене, уплашио се, оде, побеже.

Водитељ: Неки су ушли, академици.

Др Шешел: Који академици?

Водитељ: Потписали су неки, Сава Колић ...

Др Шешел: Они су ушли да потпишу неке петиције, шта ће.

Водитељ: Опет та прагматичност да је ми мало наде да се може решити и оно што сада изгледа нерешиво. Ипак, на неки начин морамо, макар пословно, сарађивати са светом.

Др Шешел: Ми хоћемо са свима, али када они неће са нама.

Водитељ: Ма, то ми личи на ону причу из буквара о оном Турчину што је, знате пустио бих ја њега, али неће он мене.

Др Шешел: Видите, да ли смо ми блокирали Америку, да ли смо ми завели санкције Америци, да ли смо ми бомбардовали Америку. Оканули бисмо се ми одавно Америке, него неће Америка нас да се окане.

Водитељ: Нешто мора да се измисли.

Др Шешел: То вам је као када вук ухвати зеца, па га коље, па га дави, па ви мислите да је то сада борба између зеца и вука. Није, зец би радио побегао, али не може. Немамо ми куда да побегнемо од те борбе. Избегли би ми свако сучељавање, сваки сукоб са Америком, да је то зависило од наше воље, али није.

Водитељ: Али, нешто мора да се уради.

Др Шешел: Радимо. Непрекидно радимо.

Водитељ: И нормализација односа за Хрватском и са Америком, нормализација ...

Др Шешел: Ја мислим да би то био погрешан потез, ми смо то затекли, то је за нас затечено стање. Да смо ми имали моћ и утицај у то време, ми никада не бисмо успоставили дипломатске односе са Хрватском. Српска радикална странка је против дипломатских односа са Хрватском, све док се не обустави окупација Републике Српске Крајине. Када се поврати суверенитет Републике Српске Крајине и територијални интегритет, онда можемо успоставити односе са Хрватском. Чак можемо тражити компромисна решења.

Водитељ: На пример?

Др Шешел: Ако је хрватски интерес да веже два дела своје територије, ако јој треба један део западног дела Републике Српске Крајине, да да компензације на истоку.

Водитељ: Да ли то ико икоме нуди, да ли су преговори у том смислу....

Др Шешел: ... што су Американци диктирали све ово што се десило, не би се Хрватска усудила нити да нападне Републику Српску Крајину без директне америчке политичке подршке, јер, сетите се, тадашњи амерички амбасадор у Загребу, Питер Галбрајт, лично је стајао на хрватском, уставском тенку који је убио српске цивиле. Дошли су амерички

пензионисани генерали да предводе усташке

Водитељ: Добро, то је корпорација ова њихова, предузеће....

Др Шешел: Пустите ви то. Ту је држава умешана директно. Што није то предузеће понудило нама добре услуге.

Водитељ: Што није?

Др Шешел: Па зато што га држава каналише, америчка држава.

Водитељ: И ја спадам међу оне који мисле да је, да смо стално преговарали од 90-те године.

Др Шешел: Где смо то преговарали?

Водитељ: Преговарало се и у Карађорђеву, Лондону, преговарало се и у...

Др Шешел: Ево, погледајте Рамбује...

Водитељ: То нису преговори.

Др Шешел: Све остало је било тако, само што смо се овога пута досетили да о свему информишемо јавност. Хашка конференција је била иста. Него су наши представници ћутали, овога пута смо дошли да све кажемо народу, па је народ свестан шта се дешавало у Рамбујеу. Народ нема појима шта се дешавало у Дејтону, јер су се сличне ствари дешавале и у Дејтону и на Хашкој конференцији.

Водитељ: Да ли ви знате шта је све у Дејтону потписано?

Др Шешел: Знам, објављено је све.

Водитељ: Све?

Др Шешел: Није то никаква тајна. Све је објављено. И ја сам написао једну студију о Дејтонском споразуму, објављена је у "Великој Србији".

Водитељ: Мислите ли да нема ништа друго осим онога

Др Шешел: Не, нема тајни.

Водитељ: Ово са Рамбујеом је стварно био велики, велики информативни гест. Мислим да је ту први пут држава....

Др Шешел: Ја мислим да смо ми ту добили много. Народу смо представили шта се дешава, како нас даве, народ раније није имао појима. Ти методи не потичу из Рамбујеа, они се примењују од 90-те године, од када је Ханс Вандер Брук дошао у Београд и те методе на својој кожи осећамо.

Демонстрације без пендрека

Водитељ: Ако Ђинђић организује митинге, зашто га не ухапсите?

Др Шешел: Ми нећемо никога да хапсимо, зато што организује митинге. Ми ћемо хапсити само ако се нарушава јавни ред и мир, а митинзи и демонстрације су једна демократска тековина, с тим што организатори митинга и демонстрације морају да поштују закон. Само кад дође до кршења закона, ми интервенишемо.

Водитељ: Зашто је милиција била блага према демонстрантима?

Др Шешел: Па, и мени то мало смета. Ја мислим да милиција мора да буде строга и ефикаснија када дође до нарушавања јавног реда и мира.

Водитељ: Видите заиста да је ово једно сасвим људско питање, хоћу да кажем потпуно одуара о чему причамо, да ли ви и ваши људи можете нешто да учините да решите стамбени проблем људи који још увек живе у заједничким просторијама? Претпостављам да се ради о избеглицама и слично.

Др Шешел: Па, тешко се тај проблем може решити на онај начин на који претпостављам, да га ваш гледалац очекује. Али,

Водитељ: Он очекује да му кажете можемо.

Др Шешел: Не може то тако, то је ствар локалне самоуправе. Тамо где је Српска радикална странка владајућа партија, пре свега у Земуну, ми смо тај проблем решавају тако што смо 6.000 плацева општинске земље испарцелисали и по најнижим могућим ценама дали грађанима и избеглицама и држављанима, нисмо уопште правили разлику. Неколико стотина тих плацева и у општини Темерин је на сличан начин испарцелисано и додељено избеглицама по најнижој могућој цени. По цени по којој не може ни инфраструктуру да покрије, па је општина додатно улагала да се та инфраструктура у основним елементима обезбеди.

Водитељ: Зашто се то не би могло законом, таква могућност отворити

Др Шешел: По закону та могућност постоји. Ствар је локалне самоуправе да то спроведе или не спроведе.

Др Шешел у Скупштини града Београда: против администрација и превисоких глоба

Водитељ: Па знам, али ако видите да се то не спроводи, а може?

Др Шешељ: Не можемо их нагерати. Не може држава на тај начин да се меша у ингеренције локалне самоуправе. Имамо гарантована права локалних самоуправа. Не можемо их негирати законом.

Водитељ: Људи то од вас очекују, каже можете ли нешто да учините ...

Др Шешељ: Можемо, ако победимо на следећим изборима и ову порушену коалицију "Заједно" ресимо оборимо у Новом Саду.

Водитељ: Да ли је лет НАТО авиона дозвољен на целој територији Југославије?

Др Шешељ: Не, није дозвољен.

Одсецање Војводине део плана

Водитељ: Која је будућност осталих територија Југославије?

Др Шешељ: Бићемо у великим искушењима и великим проблемима. Американци ће да наставе са притисцима и са својим настојањима да нам отму и Војводину и Косово и Метохију. Па ни су случајно ваљда бомбардовали ове мостове на Дунаву. Све осим једног. Порушени су сви мостови на Дунаву, само је панчевачки остао. Ја вам говорим о дунавским мостовима, само је један остао.

Водитељ: Зашто?

Др Шешељ: Зато што планирају у следећој фази да нам одсеку Војводину.

Водитељ: Имам утисак да се сада жариште НАТО преноси на Војводину.

Др Шешељ: Не бих рекао жариште, али тензије ће се подревати. Није могуће да покушају ратном опцијом, то не знам, нисам пророк, нисам видовит. Али, тензије се сада овде подређају. Основни амерички проблем је што не могу ни једну националну мањину у Војводину да нахушкају против српског народа, ни једну. Могу неке странке националних мањина, ресимо Каса који се понаша час овако час онако, у току рата се и коректно понашао, па онда после прави неке излете и шта ја знам. Али, ниједну националну мањину, јер Мађари су врло лојални, коректни, савесни, Румуни, Словаци, Русини.

Водитељ: Не помињете Хрвате, Буњевце?

Др Шешељ: Ја мислим да нема Хрвата у Војводини, има један број који се тако изјашњава, али то су Буњевци. Буњевци су изузетно лојални, наша браћа у правом смислу речи. Ми сада имамо једног заменика савезног министра Српске радикалне странке Буњевца из Суботице. Имамо једног Словака високог савезног државног функционера. Имали смо Мађарицу народног посланика. Знате, увек водимо рачуна о томе. То је оно што је основни проблем и кост у грлу Американцима, што нема неког унутрашњег фактора на кога би могли да рачунају.

Нема ниједне националне мањине која је непријатељска према српском народу. Што се Буњевца тиче, њих су на силу терали да се изјашњавају као Хрвати после Другог светског рата. Буњевци су и једна посебна етничка група, много сроднија Србима, али су католич-

ке вероисповести и ми треба да помогнемо реafirмацију тог буњевачког етничког индивидуалитета, и мислим да радимо у том правцу као влада доста успешно.

Водитељ: Да се вратим на ону реченицу тензије ће расти, шта ћете ви као ...

Др Шешељ: Мађарска ће са севера да делује, да покушава, па онда нас бомбардују неким радио дифузним покушајима, својим неким емисијама, радио-телевизијским и тд. Па ће поткупљивати и политичаре изнутра, па људе попут Чанка, хушкати, непрекидно изазивати инцидентне ситуације.

Водитељ: Ја то све разумем, али хоћу ово да вас питам, политичке странке у таквој ситуацији имају посебну одговорност. Како ћете ви, шта ћете радити да се те тензије смањују, да ...

Др Шешељ: Ми ћемо даље доприносити свим силама даљој афирмацији националних права припадника националних мањина. Ви знате да ми имамо шкољство на језицима националних мањина, сада је отворен још један факултет на коме је и мађарски језик, то је овај Учитељски факултет у Суботици, одељење из Сомбора, где је мађарски равноправни наставни језик. Има гимназија на словачком језику. Ми ћемо даље потпомагати националне мањине у очувању њихових културних обележја, традиције, језика итд. да се осећају у правом смислу речи као људи који су овде добродошли, који се овде прихватају као пријатељи, као браћа, као равноправни грађани.

Што је најважније, је ли тако? И друго, наше су интенције да их што више улачимо у структуре државне управе. Да учествују највише у политичком животу, у највишем нивоу политичког живота. Ви сте видели какав је гест направила Српска радикална странка према Касиној странци, према Савезу војвођанских Мађара, ми смо се одрекли једног нашег места у Врху република да би неко из њихове странке био изабран, јер они немају, њих је свега пет у Наро-

дној скупштини и не могу процентуално да претендују на то место, па смо се једног свог потпредседничког места у Скупштини одрекли, па је Ишпановић био изабран, чујем да је поднео оставку, то ваљда није стигло до Скупштине. Нас је 83 у Народној скупштини из Српске радикалне странке.

Ми смо рекли, треба, једно је, један гест, треба и на тај начин да се укључе Мађари кроз ту политичку странку, али Мађари се не укључују само кроз ту политичку партију у политички живот. Они се укључују и кроз Српску радикалну странку, СПС и кроз ЈВЛ итд. И треба тако и припадници свих осталих националних мањина и мислим да ћемо једном таквом политиком ми успешно одбити све насртаје споља и спречити да нам изазову неку већу пометњу на подручју Војводине, а поготово неки братоубилачки рат, што би било поразно за сваки од народа који овде живи.

Војвођани пишу за сукобе

Водитељ: Па ето онда са том надом да ћемо и тај рат успети да, ако ништа друго, неутралишемо, да те тензије ...

Др Шешељ: Ја мислим да ми можемо да постигнемо да уопште до тог рата не дође, јер то је наш циљ. Овде се никоме не ратује. Да ли сте средили једног озбиљног човека Мађара, који би хтео да ратује са Србима, нема га, а поготово нема Словака, нема Румуна, нема Русина, нема Буњевца, нема ни Србина који сматра да треба да ратује, је ли тако? Нема ниједног озбиљног. У Војводини су најмасовнији мешовити бракови. Људи добро живе, споразумевају се. Мислим, добро живе као суседи, као комшије. А ова економска криза све нас подједнако угрожава.

Водитељ: Драго ми је да чујем овакав говор. Претпостављам да сте увек тако говорили, мада се сећам неких новинских текстова, Хртковци ово, оно ...

Др Шешељ: Пазите, у Хртковцима је било легло ХДЗ-а и у Хртковцима пишу

Влада народног јединства: усаглашени циљеви, али не и идеологије

живели Буњевци. У Хртковцима су живе потомци Албанаца Климената који су још у време Арсенија Чарнојевића избегли са Србима. Они су се ту населили, проверите у историјским архивама, у историјским књигама. Они су листом припадали ХДЗ-у и због тога смо били огорчени на њихову политику, на њихово понашање, и пропагандним средствима подстакли да они мењају имовину са Србима који су прогнани из Хрватске. То је било у Хртковцима, то је било делимично у Бешкој и тд.

Водитељ: Да ли је био притисак на те ...

Др Шешел: Слушајте, притисак. Али шта значи то када се они организују као припадници ХДЗ-а? Није то странка коју је овде формирала ова Бела Тонковић или овај Скендеровић, него чисти ХДЗ. Немојте, то су политички противници, онда морате притисак да примените, наравно вербални, није било физичке принуде, никакви. Али, јединоставно им кажемо ако волите ХДЗ ...

Водитељ: Како се то завршило?

Др Шешел: То се завршило опет боље за Хрвате, него за Србе. У свим тим наменама кућа и станова боље су пропали Хрвати него Срби. Јер је Срба скоро милион протерано из Хрватске, а одавде се одселило неких 1020 хиљада и они су увек добили више у Хрватској, него што су овде дали.

Водитељ: Како коментаришете ово у Хрватској у последње време, има чак и убиства, знате на шта мислим, мислим да је и крај Осјека у неком селу један Србин убијен, да су га терали да открије где су неке ...

Др Шешел: Хрватска политика је да се протерају сви Срби из Славоније, Барање и из Западног Срема. А из Далмације, Дике, Кордуна и Баније, Западне Славоније скоро су сви протерани. То је хрватска политика.

Водитељ: Имате ли контакта са Србима тамо у Вуковару у ...

Др Шешел: Немам. Па, они који су били чланови наше странке, они су избегли у Србију. Ми смо покушали да помогнемо, неком смо помогли, неком нисмо могли.

Радикали

— три у оку Американаца

Водитељ: Босна, радикали су тамо на зубу.

Др Шешел: Ми смо главна сметња Американцима, видели сте ово најновије што траже, да поново региструјемо нашу странку и да из регистрационог акта избацимо имена Николе Поплашена и осталих наших активиста, ми то нећемо да радимо.

Водитељ: Онда ће они избрисати странку из регистарског ...

Др Шешел: Онда ћемо се супротставити. Постоје парламентарна и ванпарламентарна средства политичке борбе.

Водитељ: Шта значи ванпарламентарна средства?

Др Шешел: Она средства, која се користе ван парламента.

Водитељ: Па шта је то, да ли је то шетња улицама, звиждање, ...

Др Шешел: Па, биће демонстрације свакако, а када је реч о окупатору, онда биће лупања окупаторских возила. Ми смо то већ једном радили.

Водитељ: Да, било је таквих ствари, добро, тада се није рекло ко је, чак је била ...

Др Шешел: Чекајте, а ко би други могао, ако не радикали. Ми смо специјалним издањем наших новина позвали народ да се флашама, камењем одупре окупатору, само без ватреног оружја, јер окупатор једва чека да применимо ватрено оружје. Е, онда је он јачи. А, када ми применимо мотке, када применимо флаше, камење, онда окупатору не можемо да дамо да бежи, он је немоћан.

Водитељ: На Косову је постојала једна јака иницијатива локалних Срба, да се иде на неку кантонизацију.

Др Шешел: Ја то не бих назвао кантонизацијом, али то говоре они људи који немају појма шта то значи. То су Трајковић, Владика Артемије и тд. Али, ми морамо покушати свим силама да сачувамо тих неколико српских енклава, део Косовске Митровице, затим Зубин Поток, Звечан, Лепосавић, део општине Гњилане, Витина, евентуално део општине Ново брдо, Косовска Каменица, Штрпце, Косово Поље и Ораховац, тамо где су се још Срби опстали, где су одржали ...

Водитељ: У Приштини је такође ...

Др Шешел: У Приштини је само у околним селима, Грачаница, иначе у самој Приштини је Србима неподношљиво. Скоро да их нема више.

Водитељ: Када кажете да сачувамо, шта то значи практично ...

Др Шешел: Да Срби остану присутни, али не тако ...

Водитељ: Њих треба хранити, помоћи им.

Др Шешел: Ми им помажемо ту поприлично, колико можемо. Знате, да се организују да опстану.

Водитељ: Имате ли контакт с КФОР-ом?

Др Шешел: Постоје званични представници савезне државе који контактирају. Што се тиче Српске радикалне странке, ми апсолутно никаквих контаката немамо са окупаторима. Али, постоје званични представници државе.

Водитељ: Где је сада она прагматичност, па ви морате неког официра за везу ...

Др Шешел: С ким официра за везу?

Водитељ: Са непријатељем ...

Др Шешел: Страначког официра за везу?

Водитељ: Па наравно, па све су то ...

Др Шешел: Није наша странка паравојна формација, па да имамо официре за везу.

Водитељ: Па не господине Шешел, знате о чему мислим, неко мора ...

Др Шешел: Има држава представнике који су задужени за контакт, а политичке партије не треба да буду. Шта има политичка партија да контактира са агресором, са непријатељем.

Водитељ: Неко мора.

Др Шешел: То су парламентарци, државни преговарачи, а не странке.

Водитељ: Не знам колико разумете из овога што ја говорим ...

Др Шешел: Знам, али питање вам је мало нелогично. Зашто странка да има контакт са ...

Водитељ: Па добро, можда сте у праву.

Др Шешел: Сигурно сам у праву.

Водитељ: Јесте сигурно сте у праву, ја говорим неко мора ...

Др Шешел: Тај неко има, постоје званични представници задужени од стране савезне владе да контактирају.

Водитељ: Да ли вас консултују, питају за мишљење?

Др Шешел: Савезну владу консултују, да.

Водитељ: А вас странке, политичке странке?

Др Шешел: Зашто би странке питале, питају Владу, а у тој Влади су и српски радикали, имамо два потпредседника Мају Гојковић и Томислава Николић и три министра.

Водитељ: Нашу Мају?

Др Шешел: Нашу Мају? Да ли сте ви радикал?

Водитељ: Нисам, нисам.

Др Шешел: Како онда кажете нашу Мају?

Водитељ: Новосадску. Нисам радикал. С времена на време мени засмета та радикалска општина. Ја не спадам у те људе који су тако оптри у размишљању, у акцији.

Др Шешел: Ви бисте неку мекну радикалну варијанту?

Водитељ: Па ја бих, мени би странцо одговарала једна странка центра, али такве странке не постоје. Ви немате сада ниједну, ми имамо странке на десној страни ...

Др Шешел: Шта подразумевате под странком центра?

Водитељ: То је небитно, шта ви мислите?

Време патриотизма и издаје

Др Шешел: Та класификација странка је изгубила свако значење. Постоји сада само један облик класификације, да ли је странка патриотска или издајничка. То је сада основно мерило у класификацији. Да ли се супротставља непријатељу или служи непријатељу. Ови који служе, знате, њима је намешљено 100 милиона долара. Већ је доста тих пара подељено.

Водитељ: Добро, али признаћете да је то ипак за један релативно кратак временски период. Ја се све надам, колико траје мандат КФОР-а, годину дана, значи то ми причамо о годину дана, о овој класификацији.

Др Шешел: Проћиће још годину, па две, па три, а онда ће Русија заузети другачији став. Ја у то искрено верујем.

Водитељ: Па хајде да се заједно надамо да ће, али Русија има много сопствених проблема. Како ће ...

Др Шешел: Има, али наши непријатељи су увек насртали најжешће на Србију када је Русија била у проблемима. Први српски устанак је угушен, када је Наполеон кренуо на Русију, а чим је Наполеон поражен, успео је Други српски устанак. Када је био Кримски рат.

50-тих година прошлога века, Србија је опет била под ударом Турака. Када је завршен Кримски рат, када се Русија опоравила ...

Водитељ: Мени је заиста драго да разговарамо и могли би овако, вероватно бих ја први изгубио концентрацију ...

Др Шешељ: Значи нисам баш тако уморан, како сам вам деловао на почетку емисије.

Водитељ: Имао сам утисак да сте уморни, имао сам утисак да сте због нечега нерасположени. Можда приватно, међутим прошао је, видим вратило вам се и расположење.

Др Шешељ: Заиста сам у великим неким обавезама и пословима, онда непрекидно сам на точковима, возим се тамо амо, тако да ми је темпо живота ...

но против Драшковића, онда се намеће кључно питање, а коме је то Вук Драшковић највише сметао?

Водитељ: А коме?

Др Шешељ: Чији је био интерес? Па он није могао да смета Српској радикалној странци. Имамо ли ми нешто подударно, да ли нам се преплиће бирачко тело, да ли се међусобно надмећемо ко ће кога придобити, је ли тако. Тај процес диференцијације међу нама је пре више година завршен. Значи, сметао би ономе ко му је био најближи. Не може да смета СПС-у, јер у протекле две године Драшковић је само са социјалистима могао да сарађује и сарађивао је, они су му одржавали мањинску власт у Београду.

Водитељ: И ко онда остаје?

Др Шешељ: Е па, размислите сада ма-

Др Шешељ: Ја сам био мали тала, ишао сам у основну школу.

Водитељ: Нисте ви били мали тада, ви сте имали ...

Др Шешељ: То је било 60-тих година.

Водитељ: Пролеће, не 60-те, много касније. Ја сам ...

Др Шешељ: То је било негде 1964. или 1965. године, а МАС покрет је био 1971. године, а ја сам основну школу завршио 1969. године.

Водитељ: А које сте ви иначе годиште?

Др Шешељ: 1954. године.

Водитељ: А шта је сада са тим људима, Мика Трипало и Савка ...

Др Шешељ: Оматорили су много. Шта је са овима овде Живаном Берисављевићем, да ли је он оматорио. Знате, пролази време. Које су они више значајни, ко их се више сећа, тако вам је и тамо са Савком, са Трипалом, ко је жив, ко није, види се понекад у читуљи. Прошло им је време, прошао им је рок трајања.

Водитељ: Али неки се још држе?

Др Шешељ: Ко се држи?

Водитељ: Па ево видите, ова њихова нова опорба, да ли се тако то каже, па ту имате Рачана, па имате ...

Др Шешељ: Добро, Рачан је млађа генерација.

Водитељ: Па да, али не тако млада генерација ...

Др Шешељ: Нисам ја рекао да је он млад, него је млађа генерација од ових о којима говорите.

Водитељ: Ево видите већ сам заборавио, овога што су истукли, што није хтео да слуша "Вило Велебита", био је Шувар.

Др Шешељ: Да био је Шувар, и он је млађа генерација.

Водитељ: Па шта сада, само да чекамо да видимо у читуљама да ли се ...

Др Шешељ: Па да, шта можете друго.

То је неки природни след.

Водитељ: О боже боже. Када ћете нам опет доћи господине Шешељ?

Др Шешељ: Када ме позовете.

Водитељ: Ја мислим да ће се овај круг отворених екрана завршити за негде око три, четири седмице и онда ћемо за почети нови круг. Мислим да је доста важно да из прве руке људи чују размисљања ...

Др Шешељ: Ја и моји сарадници смо спремни увек кад год нас позовете да гостујемо.

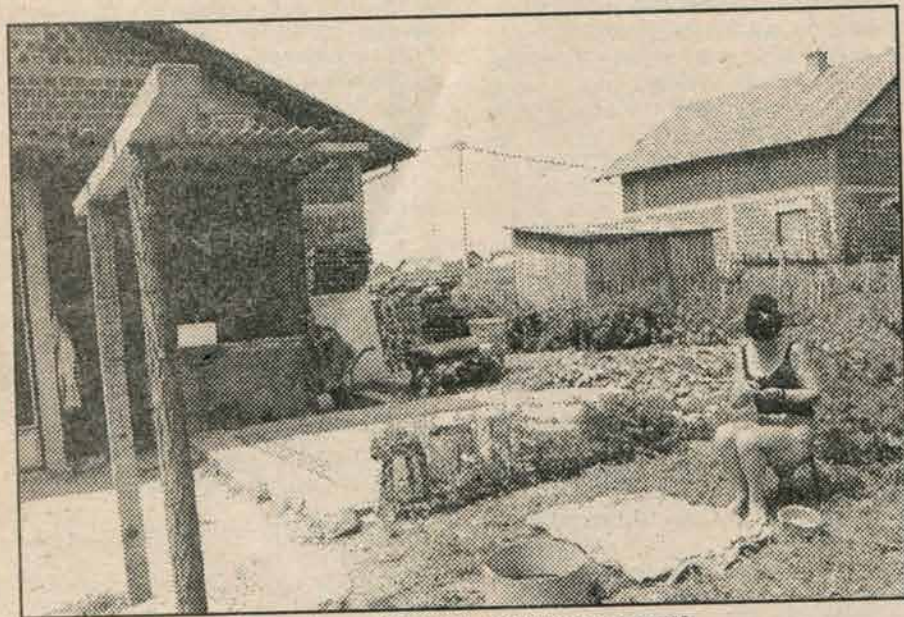
Водитељ: Признајем да сте се увек радо одазивали, и господин Тома Никодић је код нас гостовао, па ево онда до следећег виђења, драго ми је да сте били наш гост. А ово ћу вам оставити, такав је обичај.

Др Шешељ: Немојте ми остављати.

Водитељ: Морао бих.

Др Шешељ: Па не мислите ваљда да ћу ја ноћас читати питања, имам ја неке друге обавезе кад се вратим кући.

Водитељ: Шта ја знам.

Земун је за избеглице практично учинио више од државе: 6.000 домова у новим насељима – Бусије и Грмовац

Атентат се подмеће режиму

Водитељ: Пазите на ове камионе с песком, претпостављам, како то коментаришете?

Др Шешељ: Па, не бих се шалио на ту тему. Знате, догађај је сам по себи веома трагичан. Четворо људи је изгубило живот. Мислим да треба истражни органи то до танчина да осветле, расветле и да утврде све чињенице. Мислим да не треба давати никакве запаљиве политичке изјаве, пре него што се тај посао обави. Наравно, има неких околности које дају основа за сумњу, да камион није регистрован, да је возач нестао, да полиција још није у стању да га пронађе итд.

Водитељ: Да је прво возило прошло, а он тек у друго ударио, да ли сте видели ту скицу?

Др Шешељ: То је сумњива ствар. Не треба тој скици веровати, она је доста извештачена. То су биле огромне брзине и није био тако мали размак између аутомобила. Полиција је утврдила да су брзине биле изнад 160 км на сат. Међутим, ништа не смемо прејудуцирати док се не заврши истрага. С друге стране, ако је заиста нешто организова-

ло. Ја не могу да нагађам, па да кажем, е тај би могао. Размислите мало коме је Драшковић највише сметао и коме би највише користило да је Драшковић погинуо, па да тај може да оптужи режим да га је ликвидирао. Знате, погинуло је четворо људи, то је трагедија и то је веома болно одјекнуло, али у свему томе ми смо врло задовољни што Драшковић није погинуо, што није тешко повређен, јер би онда тек било, проблема да се докаже да то заиста није намештено и тд. А, коме би највише одговарало да је Драшковић погинуо, па да се може режим оптужити да је организовао убиство, размислите мало о томе. Ја дајем предлог за размисљање, јер ја немам никаквих података, не могу ништа да тврдим.

Наследници "Маспока"

Водитељ: Ово је предлог за размисљање, а оно друго се звало ...

Др Шешељ: Српски интелектуалци су предлогом за размисљање одговорили на неку Крлежину декларацију о књижевном језику.

Водитељ: Да, да далека времена.

ЗЛОУПОТРЕБА ТЕРМИНА ДРЖАВНИ ТЕРОРИЗАМ

Државни тероризам је појам који неки наши медији (зло)употребљавају да би представили сопствену државу као терористу, иако је познато да овај термин означава терор једне државе над другом. Међународна федерација новинара, која је против Закона о информисању Републике Србије, не преза ни од манипулације убиства 17 новинара РТС-а. Ускоро ће РТС 24 часа емитовати програм преко сателита, Стационар 12

Александар Вучић: Сједињене Америчке Државе и НАТО покушавају да изврше потпуну медијску окупацију Републике Србије. На Косову и Метохији су завели апсолутну страховладу у којој ни један једини медиј на српском језику или не постоји или, ако постоји онда је ограниченог дмета и не може да објављује и смитује оне информације које су објективне, реалне, професионалне и непристрасне, већ само оне информације које претходно контролишу и преконтролишу господин Дејвидсон и Бернар Кушнер. Ово "господин" сам, наравно, са иронијом рекао, јер су све само не господи. Они су одговорни и саучесници су у протеривању огромног броја Срба са вековних огњишта и уништењу свих српских информативних кућа на Косову и Метохији.

На Косову и Метохији се управо спроводи оно чему су нас учили, цинично и лицемерно, представници такозване међународне заједнице пре почетка агресије на Србију и Савезну Републику Југославију. Они су тада говорили (а ја сам донео неке папире представника Организације за европску безбедност и сарадњу Рајмута Дувеа, који је рекао да Косово и Метохија не могу бити слободни) и домаћа штампа је то објављивала, разуме се, предначили су такозвани независни медији, без слободе јавног информисања и без слободе медија.

Како замишљају ту слободу јавног информисања и слободу медија на Косову и Метохији и у осталим деловима света, управо су и Дуве и остали показали својим односом према свему што је српско у јужној српској покрајини. Нај-

бољи су они медији који уопште не постоје, уколико случајно покушају да се супротставе њиховој уређивачкој политици.

Међутим, оно што је данас можда још важније, то је један нови облик покушаја медијске окупације, медијске тираније и медијског тероризма против Републике Србије. А то је увођење неких нових термина преко својих медија који би требало да послуже у политичке сврхе за доношење неких нових правних аката у Сједињеним Америчким Државама којима би се још једанпут извршила фактичка агресија на Србију и Савезну Републику Југославију и покушај окупације целе територије Републике Србије и Савезне Републике Југославије. О чему се, заправо, овде ради?

На бранику јавног информисања:
наша истина биће гласнија од њихових лажи и клевета

Термин "државни тероризам" (то морамо да објаснимо домаћим политичким незналицима, онима који у медијима то свакодневно објављују, а појма немају о праву, нити било шта друго познају), термин "државни тероризам" јесте категорија међународног јавног права и односи се на тероризам који једна држава, као међународни правни субјект, може спроводити против друге државе. То је управо оно што чине, рецимо Француска у односу на Србију и Савезну Републику Југославију, или Сједињене Америчке Државе. Када посебне државе против једне посебне суверене државе

говори? Иначе, да подсетимо оне који не знају а свакодневно то понављају, државни тероризам је у савременој пракси као термин настао на Блиском Истоку, када су Палестинци, узвраћајући на свакодневна бомбардовања и уништавања градова од стране Израелаца и Американаца, рекли да ће они предузимати одређене акте против тих земаља, против тих народа, због тога што се против њихове земље спроводи државни тероризам.

Зашто неки код нас желе да говоримо државном тероризму и због чега је то тако важно? Зашто се томе придаје толи-

ких Америчких Држава у изгласавању посебног закона о практичном укидању права српског народа на избор сопствене власти и на само постојање суверене Републике Србије. То желе да постигну америчким законским проглашавањем Србије за државу терора.

Предлог таквог закона се већ више месеци батрга у процедури законских канала у Конгресу Сједињених Америчких Држава. У Сенату тај предлог има број Еф 1234 секши 525, а у представничком дому еџ ар 2606. Недостаје му, међутим, елементарна аргументација за монструозне тврдње и мере које садржи и налаже. То је, дакле, суштина свих глупости, свих измишљотина које слушамо. То је наложено у Истанбулу - како треба поједине политичке организације данас да се понашају у нашој земљи и како је неопходно да се понашају поједини домаћи медији.

У последње време, у складу са тим, спроводи се једна безочна кампања лажи, клевета и најстрашнијих измишљотина и фалсификата, каква чак у савременој пракси јавног информисања, не само Републике Србије и Савезне Републике Југославије, већ читаве Европе, није забележена. Те лажи, те клевете и ти фалсификати покушавају на сваки начин да докажу и покажу међународним организацијама или, како они то воле да кажу - такозваној међународној заједници, да у Србији не могу на власти да буду они које је народ изабрао, већ на власти треба да буду они које Американци хоће да виде на том месту.

Дакле, данас се суочавамо са најмонструознијим оптужбама, са оптужбама које нигде у свету нико не може да учини, нигде, ни у једној другој земљи, осим у Србији. А онда, када државни органи предузму мере у складу са законом и Уставом, онда се то проглашава оним што неписмени називају државним тероризмом. Како је могуће да у нашој земљи, а ни у једној другој на Западу то није могуће, када не постоји никакав поступак, ни грађанско-правни ни кривично-правни, а ви знате да се пре правоснажне пресуде не смеће објавити чак ни име некога против кога се води поступак? Они без икаквих индикација, а камоли доказа, некога оптужују за убиства, за атентате и тако даље. Нигде, ни у једној земљи на свету се то не би толерисало. Као што видите, у нашој земљи новине се свакодневно пуне ступцима о томе, а истовремено поједини електронски медији, искључиво фалсификатима и медијским манипулацијама, покушавају да говоре о наводним злочинима власти.

Шта се посебно дешава у последње време?

Кренуло се са лажима и измишљотинама, као што је то било у ранијим покушајима Американаца да изврше политичку окупацију Србије и Савезне Републике Југославије. Подсетићу вас на један случај. У демонстрацијама 1996. и 1997. године, два полицијска су била нападнута од неких млађих криминалаца, и један од њих, теже повређен, остао је на плочнику Кнез Михаилове улице, а

Лекција незналицима: државни тероризам је тероризам који једна држава проводи или организује против друге државе

спроводе или организују терористичке акције. То је државни тероризам. Незналице, необразовани људи из појединих политичких странака и појединих домаћих средстава јавног информисања, а по налогу неких страних служби и страних ментора, говоре о државном тероризму као о нечему што би требало, и у праву се назива "терор над домицилним становништвом", а никако државни тероризам, дакле те ствари не знају.

Сад због чега се тај термин уводи у праксу и због чега се о њему тако често

ки значај, иако се очигледно ради о нонсенсу, о глупости, о будалаштини, о неписмености у крајњој линији, елементарној правној неписмености оних који то свакодневно говоре? Због следеће ствари.

Наиме, Сједињеним Америчким Државама су потребне такозване фект фром инсајд, чињенице које долазе изнутра, из појединих суверених земаља, пре свега из Србије и Савезне Републике Југославије, не би ли на такав начин те чињенице пружиле посебну уверљивост и дале велику помоћ Конгресу Сједиње-

његов колега, да би ухватио виновнике таквог криминалног акта, пошао је за њима. Они су се сакрили на Филолошком факултету, а тај полицајац је покушао да их ухвати ту на Филолошком факултету. Сутрадан је сва штампана, домаћа и страна, писала о наводном упаду полиције на Филолошки факултет, о томе како желе да малтретирају студенте и тако даље. Зашто сам ово рекао? Неки су тада схватили факултете као екстериторијалне зоне. Незападне, наравно. Али никада нису желели да објаве деманте. И никада нису желели да кажу због чега је на такав начин покушано хапшење.

Шта се догодило пре два дана?

Полиција уопште није упала у просторије једне политичке организације. Напротив, у складу са законом, у складу са Уставом, у складу са свим позитивним правним актима, уручен је позив одређеним лицима која су ширила лажне вести. Ништа више од тога. Све домаће новине, такозване независне, су на насловним странама донеле информацију о упаду полиције у седиште те политичке организације. Па докле више? Докле више да се на такав начин лаже? Докле више да се на такав начин јавност обмањује.

Такође, у последње време су, веровали или не, због тога што је неко рекао, покренуло поступке против оних медија који су их оптужили за убиство. Можете ли да замислите неку гору и тежу оптужбу? Без икаквих, разуме се, доказа, поново су почели притисци на Министарство за информације Републике Србије, и на све остале државне органе који по пријавама одавде спроводе неке међународне организације.

Ја сам донео неколико папира које ћу вам показати. Једна од тих организација је и, рецимо, међународна федерација новинара, која свакодневно кука због Закона о јавном информисању Републике Србије који је, узгред, далеко демократскији него сви њихови закони. Да би било јасно о чему се ради, и да би читавој нашој јавности било јасно о каквој се организацији ради, ми смо нашли копију, факсимил оригиналног саопштења те организације поводом бомбардовања Радио-телевизије Србије. Ми то имамо овде на енглеском језику. Ваше камере то могу да сниме, а ја ћу вам прочитати само две реченице на српском језику.

У том саопштењу се каже да је међународна федерација новинара осудила НАТО бомбардовање српске државне телевизије, али, упозорила да би такве акције могле да воде до репресалија против независних новинара и запослених у медијима који су водили кампању против злоупотреба медија и контроле информација од стране режима. И стотине новинара, извештача и људи који су се супротставили владиној манипулацији медија су изложени ризику овим бомбардовањем. Па није ли то злочин сам по себи? И чији људи имају образа да било коме и од било кога данас захтевају да не спроводи репресију над наводно независним медијима? То је међуна-

рна федерација новинара. Они људи којима нису важни животи седамнаест убијених људи у Радио-телевизији Србије, седамнаест убијених људи само зато што су радили свој посао, већ им је жао због тога што би неко наводно после тога могао да спроводи репресију над њиховим послушницима, над њиховим новинарима овде у Србији. Па да ли су то нормални људи, поставља се питање. О каквим је то људима овде реч?

Даље, Комитет за заштиту новинара је такође упутио, једна међународна организација је такође упутила писмо у коме протестује због онога што се наводно назива репресијом над средствима јавног информисања у Србији. А тај комитет за заштиту новинара, због тога што наша домаћа јавност није довољно, или није добро обавештена о томе. Недавно, је, 23. новембра, уручила годишњу награду, неком другом него Батону Хацију, главном уреднику листа на албанском језику, "Коха диторе". Е, онда можете да извучете закључак о каквом се Комитету за заштиту новинара ради, о каквим се људима ради, и какву заштиту они у ствари хоће.

Они би желели да се у Србији проводи нешто што се не проводи нигде. Они би желели да свакодневним манипулацијама, свакодневним клеветима и свакодневним лажима против српских државних органа, против оних политичких организација које творе државну власт, спроводе најстрашнију могућу кампању, да их оптуже чак и за оно што су они учинили у том злочиначком бомбардовању, злочиначкој агресији нашој земљи и нашем народу. Не треба да нас чуди, сутра ће вероватно објаснити како и зграда Владе Републике Србије, а видели сте кроз шта сте прошли да бисте до ове саде стигли, како је и за бомбардовање те зграде крив неко други, а не они који су то бомбардовање извршили.

Влада републике Србије и Министарство за информације Републике Србије ће у медијском смислу готово свакодневно убудуће указивати на све манипулације, на све лажи, на све фалсификате и клевете Американца, свих западних медија и њихових послушника овде у Србији. И ту нема више никаквих лажи и нема више никаквих превара. И никаквих прича о томе како неко наводно тражи некакве петоклонаше и издајнике. Очигледно је да су се неки људи ставили потпуно отворено у службу западних медија, и не само западних медија већ западних политичких структура које желе уништење ове земље и уништење овог народа.

А узгред, као доказ за то, понео сам оно што је Драган Којадиновић својевремено рекао о тим медијима. Драган Којадиновић је, наиме, управо те медије оптужио да се састају редовно у амбасадни Сједињених Америчких Држава, показао који су то медији. Он је, наиме, навео и "Блиц", и "Глас јавности", и "Данас", и неке друге медије и рекао да имају инструкторије од Сједињених Америчких Држава. Ми знамо, наравно, да је то човек коме се не може увек верова-

ти, али пошто је то и сликом поткрепно, очигледно је да је једном био у праву. Тако да је нама потпуно јасно и потпуно очигледно да неко покушава да преко медија као прве, а не седме силе, изврши припрему за оно што је већ чинио у овој земљи и за оно што је већ чинио нашем народу.

А што се тиче драконских казни о којима неки западни медији желе да говоре - ја сам донео неколико примера у којима се види колике су казне, колике одштите за актере траже појединци у неким другим земљама и како се брзо ти поступци одигравају. На страну то што не можемо говорити ни о каквим медијским слободама у Сједињеним Америчким Државама, јер, знате, кад они ликовирају људе који се вербално залажу за стварање Тексас Републике, а одмах их убију и не дозволе никоме да било шта о томе каже, бесмислено је о Сједињеним Америчким Државама говорити. Али сам ја донео примере из Италије, нама суседне земље, где можете видети колико и на који начин се проводи тортура над медијима који објављују приче о њиховим политичарима, о њиховим званичницима и на који начин се и којом брзином то проводи.

Рецимо, новинар Телеско Дела протеран је из Италије, веровали или не, зато што је пренео изјаву Оријане Фалачи да Папа Војтила има љубавницу. Протеран човек! Морао је да оде истог тренутка само зато што је нечију туђу изјаву пренео. Па је ли то демократија? И ти да нас уче демократији?! Зато што је рекао да неко има љубавницу. А замислите шта би било да је рекао да је неко ликвидирао тројницу, четворицу, петорицу или шесторицу конкретних људи?!

Ми овде имамо број листова против којих се и колико спроводи поступака - против "Вил матинеа" у Напуљу чак 116, римске "Уните" 71, "Ил Ђорналеа" миланског 66. Тај "Ил Ђорнале" је занимљив зато што је Антонио ди Пјетро против њега водио (иначе то је незванично лист Берлусконијеве странке "Форце Италија"), он је води против тог листа седам пута поступке и до сада је наплатио, у веома кратком периоду, у периоду од два месеца, 1.200.000 немачких марка. А Масимо Д'Алема је, ваљда у прилог слободи штампе, тужио карикатуристу по имену, мислим да је Фоснети, али ћу проверити за секунд (претходно је тужио "Коријере де ла сера" и директора Муђија, као и Франческо Косига, наравно), Форати се зове човек, тужио га је због карикатуре у којој је Масимо Д'Алема представљен као човек који коректором исправља оне који не смеју да се појаве на листама у италијанским новинама као корумпирани државни чиновници. И тражи одштету од 3.000.000, веровали или не. И експресно је заказано суђење преко свих редова одмах у року од мање од 25 дана.

А овде се ради о најтежим могућим оптужбама, о најтежим могућим лажима, које би требало, по замисли западно-европских и америчких налоговаца, да остваре утицај одмах, па да онда кроз

Неофашизам Бернара Кушнера:
протерује и гуши српски народ и његове медије

некакве судске поступке који би могли да трају, имајући у виду редовне и ванредне правне лекове, и неколико година, да се изгуби тај смисао, и да више никада нико не може да докаже да те најстрашније злочине и најтежа кривична дела у ствари није ни починио. И то је суштина притисака који се на нашу земљу и против наше земље проводе последњих дана.

Наша земља ће се борити за доказивање западној јавности и комплетној иностраној јавности свега што се збива у нашој земљи. Од тога нећемо одустати. Наше медијске пропагандне акције ћемо појачавати. Очигледан је напредак у схватању западноевропског, па чак и америчког јавног мњења, да не говорим о другим земљама у свету, у ставовима према Србији и Савезној Републици Југославији. И тамо људи схватају шта се овде збива, само поједини наши медији то не желе да виде и не желе да схвате. У том смислу држава и Радио-телевизија Србије су успеле да обезбеде, додуше не преко Јутел сата, који су нас потпуно бесправно искључили, иако смо све своје рачуне платили, тако су то лицемерно урадили, инсистирали су да можда чак и као једина влада измиримо све трошкове према Јутел сату, то смо учинили, и када смо то учинили онда су противправно, мимо свих прописа, наш транспондер са сателита искључили.

Господин Поповић ће рећи неколико речи - поново се Радио-телевизија Србије може гледати посредством сателита. То је наш још један прозор у свет и сигурни смо да ће највећи број слободарских народа, али и оних који желе да чују другачију информацију, који желе да чују другачије мишљење, који желе да чују нешто друго осим пропагандних лажи и клевета западних медија и њихових домаћих послушника, нажалост српских послушника, моћи да виде.

Поповић: Као што је наш министар рекао, велико ми је задовољство да вас домаће, а посебно стране новинаре обавестим да Радио-телевизија Србије, по-

ред великих напора, не морам посебно да наглашавам да је опрема која је емитовала сателитски програм такође потпуно уништена у агресији НАТО-а на Савезну Републику Југославију, дакле после великих напора, великим трудом и залагањем пословодства Радио-телевизије Србије, у сарадњи са владом Републике Србије, успела је да обезбеди емитовање сателитског програма који се сада емитује у дигиталном формату. То је врло важно нагласити, пошто је претходни био емитован у аналогном, овај се емитује у дигиталном формату преко сателита који се зове Стационар 12 и налази се на позицији 40 степени источно, фреквенције 11.530 гигахерца. Поред овог, у прилогу података врло је важно унети податке за десну циркуларну поларизацију, значи нешто различито од овог рисивера, треба га подесити, проток симбола од 4.167 мегасимбола у секунди, као и кодни количник 1/2.

Гледаоци који немају могућност, дакле они који не поседују такве рисивере подешавања кружне поларизације, могу да га поставе било на хоризонталну или вертикалну поларизацију, уз нешто лошији квалитет пријемног сигнала. Отприлике то значи да ће такав сигнал бити негде на нивоу квалитета аналогног сигнала, пошто је дигитални сигнал много, како се то лаички каже, чистији и чвршћи у свом облику. Према томе, за праћење сателитског програма Радио-телевизије Србије потребан је дигитални пријемник или рисивер, наравно.

Радио-телевизија Србије ће у наредном периоду због објективних околности, односно околности за које сви ми овде знамо, због великог разарања и рушења, емитовати тај програм од 16 до 24 часа, да би, а сви се надамо да ћемо у томе успети, негде крајем првог квартала наредне године, поново прешли на емитовање сателитског програма у трајању од 24 часа. Програм који ће бити емитован, отприлике ће одговарати ономе што је било пре, а нарочито за време

агресије на Савезну Републику Југославију.

Александар Вучић: Изволите, ако имате неко питање.

Новинар: Имам три питања у вези са државним тероризмом. Прво је изјава господина Којадновића да сте му ви и господин Шешељ претили, па вас молим да прокоментаришете. Друго питање је колика су средства која су се слила у буџет од казни по Закону о информисању. И треће питање је колико је посећен сајт Министарства за информисање, али не у време бомбардовања, него касније?

Александар Вучић: На прво питање ћу одговорити једноставно. Ја сам јутрос чуо једну невероватну лаж, очигледно психопатског лажова Драгана Којадновића. Али, знате, бесмислено је разговарати о човеку који је у стању да вас оптужи за убиство, а зна да са тим немате никакве везе. Такође је у некој емисији измишљао како га је Шешељ звао пре два, три дана. Ја тог човека нисам видео пет месеци. Од наше последње емисије, дуела, последњи пут када сам га победио на једној крај ујевачкој телевизији, иако ме после тога човек звао на вечеру ја нисам желео да идем, никада га после тога нисам ни чуо ни видео. Дакле, ради се заиста о опасном психопату, о великом лажову.

Поставља се питање, шта су све неки људи још у стању да измисле. Шта су све још неки људи у стању да ураде да би од себе покушали да направе жртву, да би од себе покушали да направе месију. Не треба да вас подсећам да су још неки новинари у овој земљи, чак на савезним неких других људи, уместо да оплакују своје пријатеље, што би било нормално и што би прилично датој ситуацији, плакали над сопственом судбином, која им се наводно спрема. Разуме се, нешто се слично никада није догодило, али су увек претили сопственим угрожавањем и тако даље. Ја ово могу да схватим као позив на личн господина Којадновића и свих осталих из политичке странке којој он припада, политичке странке коју толико фаворизују, а која последњих дана позива на терор, на личн, чак оснива и некакве најављене терористичке јединице. Али, морам да им кажем да се ја ни четворце Којадновића не плашим, и они то знају, и у интелектуалном и у физичком смислу, и то морају да имају у виду, а то, чини ми се, сви у Србији знају.

Сви у Србији знају још једну ствар. Ево, колико вас овде има, већи број је из такозваних или самопрокламованих независних медија, па нека ми било ко од вас каже - када сам било ког уредника, новинара, или директора било које куће у Србији позвао телефоном или му било када било шта рекао да објави или емитује, а камолу да сам му нешто претио. Има ли неко ко то може да каже? Нема. Нема зато што знате да ми то не радимо. То раде они који свакодневно причају о нагодним прегњама. Недавно сам, гостујући баш у радио Индексу, то рекао. И сложили су се они који су са

мном разговор водили. Зову ови који причају о претњама и свакодневно прете новинарима, свакодневно су љути што нису добили довољно простора, што им је уместо једне странице посвећено три четвртине странице, зато што им није баш свака лаж објављена и емитована. Је ли то тачно? Тачно је господо. То раде Драшковићи, Ђинђићи и остали. То сви знају у Србији. А то знате и сви ви овде присутни. Е, па доста је било тих лажи, доста је било тих обмана.

Треће питање је било посећеност сајта Министарства за информације. Наш сајт је по природи ствари најпосећенији сајт у Србији и Савезној Републици Југославији. Ја не знам последње податке. Могу вам рећи на месечном нивоу, немам дневне податке, али на месечном нивоу је негде око 1.100.000, 1.200.000 улаза сада, а у току агресије је било десетоструко више. И непосредно пред агресију, и непосредно после агресије НАТО снага.

Још једно питање је било, колика су се средства слила у буџет. Не знам тачно, нити радим у Министарству за финансије да ми је то дужност, али сва средства која се слију у буџет од оних који то плате захваљујући својим клеветам, лажима и фалсификатима које су објавили, или иду за финансирање социјалних давања, или за провођење економске политике владе Републике Србије. На најуноснији начин се тај новац савише је извесно, троши. За најважније потребе нашег народа и наше земље. А немојте да заборавите да се део тог новца добије и од како пише "Њујорк тајмс", америчког конгреса и неких других западноевропских влада и држава, неки се тиме и отворено хвале, није лоше да нам мало и они помогну, пошто су нас толико бомбардовали, није лоше да на такав начин и обнову земље помогну. Али, немојте да заборавите на још једну страшну превару, лаж и манипулацију.

У медијима сам скоро прочитао информацију у којој је неко рекао како су три листа кажњена због тога што су објавила саопштење једне политичке странке. Немојте да измишљате. Та три листа су кажњена зато што су оптужила за убиство одређене људе и одређене политичке снаге без икаквих индиција и без икаквих доказа. Доста је било лажи и тих медијских манипулација, тих трикова разних новинара и уредника који ће да кажу да је то због нечијег саопштења.

Није тачно да је то због нечијег саопштења. Па не смеће ви да објавите било чије саопштење, уколико немате саопштење надлежног државног органа да је неко некога убио. Немате никакав поступак без правоснажне пресуде да је то чињеница. Па где то има, у којој то земљи има? Да ли знате ви, рецимо, госпођице Мијушковић, у којој земљи би то било? Нема нигде. Зна ли било ко у којој земљи то може да се догоди?

Новинар: Немам услова да много путујем, па не знам.

Александар Вучић: Немате услова много да путујете? Али не можете да зна-

те ни из онога што можете да прочитате. Ја сам некада путовао, па нисам то нигде могао да видим, чак кратко време и живео у неким страним земљама, па то нисам могао да видим.

Новинар: Када кажете да ће се Министарство за информисање у сарадњи са владом Србије свакодневно супротстављати покушајима медијске окупације од стране државе и осталих земаља, да ли можете детаљније да нам изнесете у ком правцу ће акције бити усмерене?

Александар Вучић: На многе начине, а посебно јавним демантовањем њихових лажи и фалсификата, демистификацијом глупости и незнања и чинићемо све да и домаћу и светску јавност упознамо са правим стањем, са реалним догађајима на територији Републике Србије. И будите уверени да ћемо у томе успети.

Новинар: Малопресте рекли да СПО конкретним изјавама позива на терор и линч и да формира терористичке јединице. Ако је то тако као што ви кажете, да ли ће влада Републике Србије предузети мере против формирања таквих организација?

Александар Вучић: Па они су то медијски најавили и више нико паметан у Србији на тако нешто неће пристати. Ја сам то говорио у смислу медија и њиховог медијског најављивања и ја не верујем да тако нешто постоји. Чини ми се да се неки играју као мала деца, замишљају да се окупљају и они ће сад да се скупе и не знам шта да предузимају. Али, наравно, уколико неко заиста мисли да почне да спроводи терор и да формира било какве јединице, разумљиво је да ће надлежни државни органи реаговати.

Новинар: Једно питање које није баш везано за тему данашње конференције. Да ли имате коментар на вест о смрти Фрање Туђмана и, по вашем мишљењу, какав утицај то може имати на ситуацију у целом региону?

Александар Вучић: Ја нисам ни члан породице господина Туђмана, нити ме он интересује. Право да вам кажем, да ми је драг - није, а, знате, српски народ неће никада заборавити и опростити погром српског народа и окупацију српске територије. Доћи ће, вероватно, неки нови Туђман, а на нама Србима је да своје територије кад-тад повратимо.

Новинар: У овој земљи су убијени и настрадали многи важни људи, а никада нису пронађени виновници тих убиства. Ово вас питам због тога што влада Србије никада није активније учествовала у решавању тих случајева. Питам вас, као министра, као члана Владе, како је могуће да живимо у земљи у којој се два и по месеца после саобраћајног удеса на Ибарској магистралу не зна ко је власник камиона?

Александар Вучић: Ја морам да вам кажем, прво, ја нисам неко ко је стручан ни за спровођење истраге, нити сам човек који је чиновник, службеник или функционер Министарства унутрашњих послова да бих био експерт за то. Али оно колико знам и колико видим, очигледно је да Министарство унутрашњих

послова предузима максималне напоре и све могуће мере да би се пронашли и оличили, можда агента како неки кажу, мала надлежни државни органи сада тврде да се и даље ради о саобраћајној несрећи. Али, о чему год да се ради надлежни државни органи имају обавезу да о томе обавесте јавност и да свој посао обаве. И они ће то сигурно урадити.

Добро сте ме то питали због једне друге ствари. У последње време се прича о некаким експертским тимовима, о некаким глупостима, а знате на основу чега ти експертски тимови доносе закључке. На основу тога што је МУП прибавио одређене податке, па истражни судија једној политичкој организацији доставио те податке, а онда настаје једна невиђена конструкција која њима одговара. У ту сврху су чак позивани људи и обехавана им значајна материјална и финансијска помоћ, ускоро ћете имати и доказе за то, да би лажно сведочили како су видели некога да је инаводно пребегао из камиона у неки "гольф" и тако даље. Ја не знам шта се тамо заиста збива, али да су неке мутне радње и прљави послови у питању, очигледно је. Вероватно је, јер је једино њима одговарало, да су неке западне службе и неки домаћи субјекти у то ушлетени. Чини ми се да сумње у то нема. Али ја ово не говорим као потпуну чињеницу, зато што ће то саопштити надлежни државни органи, односно Министарство унутрашњих послова и судски органи. По окончању поступка, разуме се.

Новинар: Какав је став Министарства о предлогу ЈУЛ-а да се медији у Србији деконтаминирају?

Александар Вучић: Ја сам то схватио као некаку врсту политичке бласфемije оних медија који се супротстављају свему што је српско и ономе што представља ваљда српску државу, не знам шта би то друго требало да значи. Мала ја тај израз не волим баш много зато што су га користиле некакве Борке Павићевих, Баровићих и тако даље, правили су чак и некакве центре за деконтаминацију, за нека чуда, тако да ја никад нисам знао шта то значи. Али, вероватно је то у том смислу. Знате, све што измисли Борка Павићевих или неко такав, можда није баш она, неко сличан, то не може на добро да изађе.

Новинар: Значи, ни ово ЈУЛ-ово не може на добро да изађе?

Александар Вучић: Не знам шта то значи да ли ће на добро да изађе, то је политичка квалификација. То питајте њих.

Новинар: Због појма деконтаминације.

Александар Вучић: Ја мислим да су изабрали лош појам. Не треба имитирати оне који су, или поновити случајно, мада не мислим да су имитирали, можда су погрешили у термину, симболично су желели то да кажу, а узели су термин који су неки други желели симболично а погрешно да прикажу.

Новинар: Небојша Ристић је осуђен на годину дана затвора по члану 218

Кривичног закона. Управо одредбе тог закона су проглашене неуставним. Општина је била да је Ристић ширио лажне вести због лепљена плаката на пројектору телевизије "Соко". Због неправедне оптужбе одборници и владајућих и опозиционих странака Сокобање издали су заједничко саопштење са захтевом да се Ристић ослободи од ове оптужбе. Питам вас као министра за информисање да ли осећате одговорност за човека који је осуђен неправедно према процени многобројних правника, новинара, зато што није знао своја права?

Александар Вучић: Ја прво не знам ко је од одборника и из којих одборничких група и из којих политичких странака говорио о заблуди надлежног суда. Такође, видите, некада новинарима сметају кривични закони где су казне неупо-

неко потпуно невин и потпуно без разлога осуђен.

Новинар: Ја имам пресуду пред собом где врло јасно стоји да је разлог управо то, "стављање плаката".

Александар Вучић: У току ратног стања. А шта је то значило у току ратног стања? Ја вас питам, а шта је то значило у току ратног стања?

Новинар: Али ратно стање је завршено.

Александар Вучић: Поптована госпођице, јесте ли ви правник? Нисте, онда ја морам да вас научим нешто. Дело је почињено у време ратног стања, а не после ратног стања. И пресуда је донета у време ратног стања. И судија је ваљда ценио те околности, у време у коме је то дело почињено.

Новинар: Постоје ли неке олакшава-

теља своје понашање и своје ставове у потпуности променити, макар у том медијском смислу. И даље ћемо дозвољавати, и подразумева се, у складу са Уставом, потпуно слободу јавног изражавања, слободу штампе на много вишем нивоу него што је то у оним земљама које покушавају да нам држе прилике и да нам држе лекције о слободи јавног информисања и слободи речи, али ћемо на све медијске фалсификате и све медијске лажи и све медијске манипулације одговарати и сасвим их демаскирати. А њихове налогодавце раскринкати.

Занимљиво је нешто, да нас нико не пита, да нико у свету не говори о томе каква је судбина Ранка Перинића и Буре Славуја, српских новинара, новинара Радио телевизије Приштина. Погледајте данашње независне медије, такзване независне медије, пуни су хвале неком албанском терористи, мислим да се зове Ђора Бровин или тако нешто, захтева српској власти да се терористи пуште, али зато нема ни једне једине речи о српским новинарима чија је судбина и даље непозната. То изгледа да те новинаре и те медије уопште не интересује. То је тај двоструки морал, то је то лицемерје, и то је тај морал појединих у нашој земљи и свих западних медија и свих западних организација. И чини ми се да је то потпуно очигледно.

Новинар: Не само новинари, него и домаћине и деца су нестајали, постоје подаци, зашто се не говори о томе колико је нестало и побијено?

Александар Вучић: Ми данас имамо преко 500 побијених лица на Косову и Метохији од тренутка када је КФОР стигао у јужну српску покрајину. Преко 500. Ти људи нису важни. То што су изгубили животе није битно. Имамо стотине несталих. Ти нестали нису битни. Али је зато битно да се нашој држави упућују ултиматуми, да се упућују захтеви за пуштањем албанских терориста, и, веровали или не, они се у појединим листовима, као што је то лист "Данас" представљају као хуманисти. Јесте ли читали данашње новине? Па човек да не поверује својим очима. Нормалан човек да не поверује. И неке Наташе Кандић, то је она што је рекла: "Кад добијате паре од Запада имају право и да вам кажу како да се понашате", они осуђују ову земљу, осуђују ову државу што се обрачунава са тероризмом. Па људи где то живимо. Неки хоће да представе свету, да представе домаћој јавности обрнуту слику стварности. Е, то више неће моћи. Неће моћи зато што је наша истина бити много гласнија од њихових лажи и клевета. Па макар сваки дан држали конференције за новинаре.

Изволите, имате ли још питања? Ако немате, хвала вам што сте дошли и надам се да ћемо се ускоро поново видети.

Приредила Весна Арсић

Етика "независних": оптужбе без доказа

редиво веће него по Закону о јавном информисању. Ако се не парам инкриминисано дело је почињено у време ратног стања, што представља и отежавајуће околности у кривичном поступку, јер нешто мало и као правник могу да схватим. Али ја не бих улазио у то какву су одлуку донели судски органи просто зато што бих се тиме мешао, као извршна власт у оно што се, рецимо, назива независним судством. Нити смем да коментаришем, нити о томе смем да говорим. Шта лично мислим могао бих вам рећи, али то вам не значи ништа у овом конкретном случају. А такође мислим да је потпуно ирелевантно шта мисле неки други људи и не бих рекао да би неки судија могао такву и толику грешку да направи у процени било ког кривичног дела. За некога ко је потпуно невин осуђен на годину дана безусловног затвора, знате, то ми је помало невероватно. Дакле, ја не знам конкретне чињенице, не знам шта је све биће кривичног дела, али ми је тешко да поверујем у то да је

јуће околности због тога што је завршено ратно стање?

Александар Вучић: Поптована госпођице, суд увек цени све отежавајуће и олакшавајуће околности. То је посао судије, а не мој, и ја заиста не знам да ли постоје и да ли су постојале. То је суд у току поступка, у току главног претреса доказног поступка ценио. Ви знате, у кривичном поступку је изражено начело контрадикторности и суд цени све околности.

Новинар: Када ће наша држава изаћи из улоге некога ко се само брани?

Александар Вучић: Неки хоће да нас поставе у такву позицију да се стално бранимо и да стално морамо за нешто да се правдамо, да се правдамо због тога што је неко уништавао нашу земљу, да се бранимо због тога што је неко убио нашу децу, наше људе и ми стално образлажемо и објашњавамо нешто због чега, наравно, нисмо ни криви, али управо сам рекао данас да ћемо управо због тога, због те медијске намене наших неприја-

ПОТПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИЧКЕ ВЛАДЕ, ДР ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ,
НА ТВ КРАГУЈЕВАЦ, У ЕМИСИЈИ "АКТУЕЛНО", 28. НОВЕМБРА 1999. ГОДИНЕ

ДРЖАВА У СИГУРНИМ РУКАМА

Предузимају се мере да се извоз субвенционисаних пољопривредних производа у суседне земље стави под одређени систем државне контроле. За ту робу земље увозници треба да плате пуну цену. Влада Србије прискочила је у помоћ Електропривреди, која је доживела велика ратна разарања. Ова зима мора проћи без иједног значајнијег искључења струје. За обнову земље ангажована су многа предузећа. Обнављају се кључни инфраструктурни објекти: саобраћајнице, мостови, болнице, школе, привредна предузећа...

Водитељ: Поштовани гледаоци, добро дошли у ванредно издање емисије "Актуелно". Наш вечерашњи гост је господин Војислав Шешељ, потпредседник Владе Републике Србије. Господине Шешељ, добро вече и добро дошли у студио Телевизије Крагујевац.

Др Шешељ: Добро вече и боље вас нашао.

Водитељ: Изјавили сте да је количина новца после рата порасла са неких 10 на 14 милијарди динара и да сте инфлацију прокоментарисали као врсту пореза. Према вашој изјави, доштампано је четири милијарде динара. Гувернер Народне банке је вашу изјаву прокоментаришао као доношење штете и без потпуних података. Да ли и даље тврдите да је новац штампан и како коментарише-

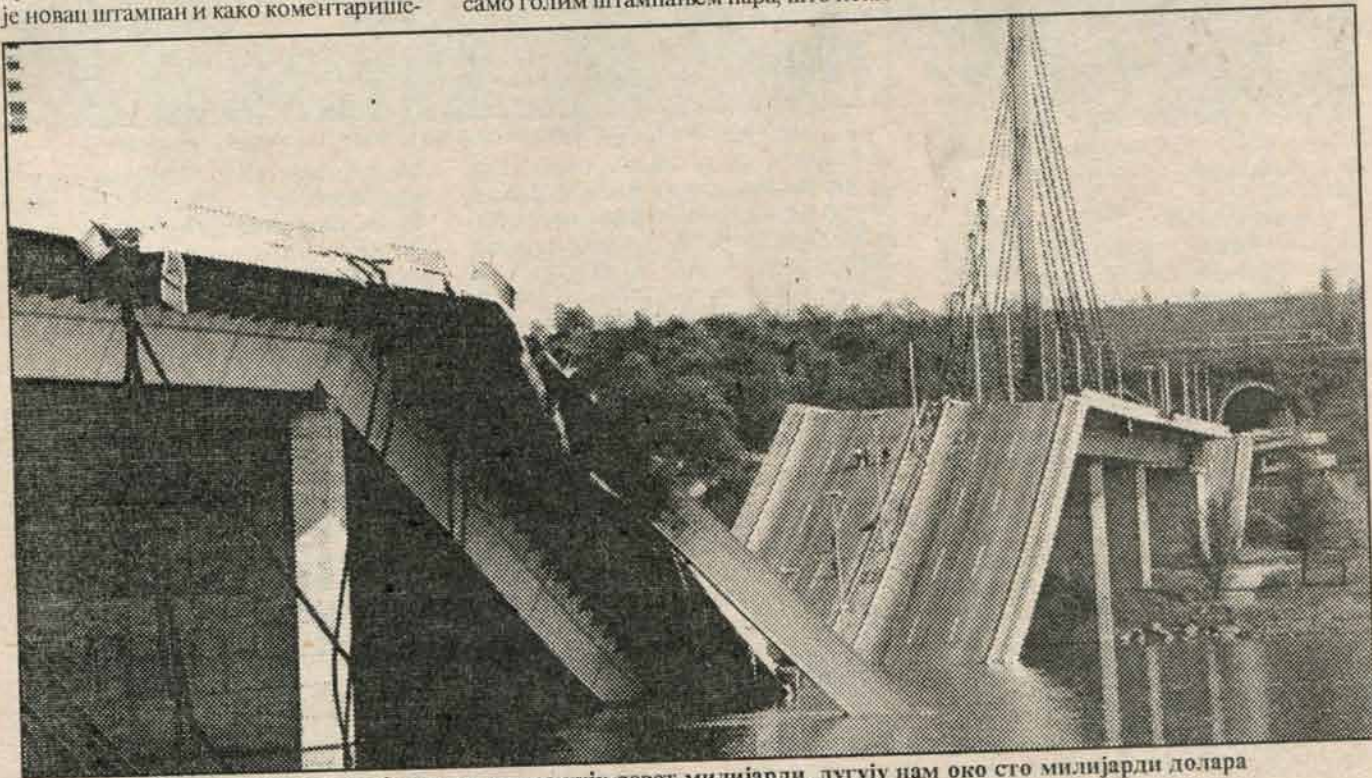
те изјаву економиста да ће инфлација до краја године бити 70%.

Др Шешељ: Ја мислим да се гувернер залетео са том изјавом, јер је поверовао жутој штампи, а да сте гледали емисију на "К 9" у Крагујевцу, у којој сам дао изјаву која се тиче примарне емисије, знали бисте да касније интерпретације нису биле тачне. Ја сам рекао да је у овој години новчана маса, отприлике је то суштина, порасла са 10 на 14 милијарди динара, а то је у току целе године. Тај раст новчане масе је сасвим нормалан, у ситуацији у којој се налази наша привреда, оптерећена дубоком економском кризом и социјалном бедом и тако даље. Дакле, неминовно је повећање новчане масе.

Друго, новчана маса се не повећава само голим штампањем пара, што неки

буквално схватају, као штампања се укључи и штампа паре, него на разне начине и штампањем новца, а пре свега, такозваним банкарским пласманима. Банкарски пласман представља примарну емисију онда када се евентуално некој банци дозволи да да више кредита него што има расположивих средстава на жиро рачуну. Дакле, намерно се пусти одређена банка да буде у минусу. Чињенице говоре да сам ту био сасвим у праву. Сви знамо да је новчана маса негде у јануару ове године била око 10 милијарди динара. Сви знамо, а то је и сам гувернер изјавио, да је сада новчана маса 14 - 14,8. Дакле, то је реално повећање новца у оптицају.

Сада се поставља питање - шта је произвело монетарни удар у току октобра, велики монетарни удар, нагли раст ма-

Ратна штета: они који од нас потражују девет милијарди, дугују нам око сто милијарди долара

рке на црном тржишту, ако се зна да је негде курс, на црном тржишту, марке и динара, почетком ове године био једна марка девет динара, до једна марка десет динара. Условно речено, ако је у време када је марка вредела десет динара у оптицају било десет милијарди динара, сасвим је логично извући закључак, када је у оптицају 14,8 милијарди динара, да курс марке буде 14,8 динара. То је отприлике неки природан однос. Поставља се онда питање зашто је курс већи на црном тржишту, шта је проузроковало такав монетарни удар?

Ми не можемо, док је земља у овако тешкој економској кризи, имати сасвим чврст динар, чији ће курс бити непроменљив, који се годину, две неће мењати итд. Ми смо сви свесни да морамо с времена на време и кориговати тај курс. Можда бисмо ми већ одавно извршили девалвацију да имамо довољно девиза у Народној банци, да поткрепимо ту девалвацију. Док не створимо неких 300 до 400 милиона долара, ми не смемо ни помишљати да идемо на девалвацију, јер она не бих имала никакве позитивне последице, а умножила би негативне, па би само подстакли раст цена. Овако одржавање и вештачки овог курса од шест динара за једну марку, ми држимо под контролом цене и спречавамо њихов раст. До њега долази из неких других разлога, можемо у току емисије о томе разговарати, али да се вратимо питању курса динара на такозваном црном тржишту, мада оно има све елементе неког реалног тржишта и шта изазива његов пад?

Ви се сећате да је удар дошао и са стране, да су се разни догађаји десили у врло кратком временском периоду. Прво, повлачење динара из оптицаја на подручје Косова и Метохије, које је провео Кушнер, затим, фактичко повлачење динара из оптицаја у Републици Српској и нагомиланавање тих динара из Републике Српске на србијанском тржишту, црном тржишту девиза и проглашење двовалутног система у Црној Гори када су многи покушавали да се ослободе динара, којима су евентуално располагали.

Наравно, најозбиљнију опасност представљају наши унутрашњи фактори, поједине пословне банке које се често и мафијашки понашају на тржишту. Кад дођу до одређене количине динара, које је требало преусмерити у неку инвестицију, који су на рачуну неке фирме итд., оне су у стању да део тих динара искористе за дан-два за спекулацију на црном тржишту. Те динаре, уместо да исплате ономе коме би требало, да их пребаце ономе коме су намењени, оне користе два-три дана, задрже их, изађу на црно тржиште, покупују девизе, тако дижу вештачки курс девиза, онда, после два-три дана те динаре продају по штицунгу, остваре одмах зараду, ако су купиле по 17 динара марку на црном тржишту и сутрадан по штицунгу продају за 21-22, а некада и 23 динара.

То је онда за њих чиста зарада, а онај новац који дугују одређеној фирми која

је њихов комингент, они лепо исплате само са та два-три дана закашњења и фирма нема неко озбиљног разлога за конкретно незадовољство, али долази до удара на црном тржишту, где свака повећана потражња за девизама изазива пад динара. И наравно, ово повремено убацивање фалсификованих динара чини своје, тако да смо ми, ја мислим, изашли на крај са тим монетарним ударом из октобра месеца, а могу да вам тврдим, са пуном сигурношћу, да смо заиста блокирали такве спекулативне радње, ако изађемо на крај са овим енормним повећањем цена. Влада Републике Србије је већ данас донела Уредбу којом смо вратили цене робе коју смо

просеку да се то може свести на 60-70%, а прави салдо ћемо направити када видимо дејство ове Владине акције да се цене врате на стари ниво. Али, статистичари, можда неки од њих чак и намерно, претерују да би додатно убрзали стампеду цена, да би подстакли неке који до сада нису померали или нису померали у тој мери, да накнадно повећају цене.

Водитељ: Ниским ценама основних животних намирница, мало пре сте поменули да враћате и да контролишете цене основних животних намирница, покушавате и успевате да задржите неки социјални мир у Србији. Држава преко антимонополске комисије, финансиј-

**Републички фонд за пензијско и инвалидско осигурање запослених
FICUSALNA BEOGRAD**

Пензија за мај, јун и јул 1999. године

укупно: **3.318,25

ЕД БРОЈУ

31483781

Прималац:

6073269312-0

Презиме и име:

DRAGIŠA JOVANOVIĆ

Потпис сл. л.

Пошта
М.П.
8040

Датум:

21 IX 99

Добар потез Владе: бонови за струју нису деловали инфлаторно

ослобађали током прошле године, ако се сећате, систематски у неколико наврата са система контроле цена и садржаја те такозване антимонополске уредбе. Данас смо то морали све да вратимо и опет ће Министарство трговине за врло врло широк спектар робе да даје сагласност, за евентуално померање цена, а наш је циљ да се цене врате најмање на ниво од 1. октобра, а у идеалном случају да се врате на ниво од 1. септембра.

Грешка статистичара

Водитељ: Раст цена у октобру је био до 150%. Да ли можете да појасните шта је довело до толиког пораста цена?

Др Шешел: Ја у то не верујем и ја мислим да су ту статистичари погрешили. Једноставно, то није тачно.

Водитељ: У ком делу?

Др Шешел: У израчунавању ове висине. Да је раст цена био 150%, то није тачно. Повећања цена је било, било је енормно повећање цена, али мислим у

ске полиције и инспекцијских служби контролише, на пример, цене хлеба, млека, уља, шећера и субвенције произвођачима, међутим, тих намирница нема у пролази и већ је, де факто, да се грађани њима снабдевају на црном тржишту. Чини се да мере државе у области цена у ствари стимулишу црно тржиште, а демотивишу произвођаче.

Др Шешел: Идеално би било да ми ослободимо све цене, али за дужи временски период нисмо у стању да то урадимо, не смемо то да урадимо. Десио би се хаос као у Републици Српској или као у Црној Гори. У Црној Гори су вам сада цене четири пута веће, векна хлеба у Републици Српској, која је код нас четири или пет динара, је једну марку, значи, 17-17,5 динара, колики је сад тај црни курс марке. То значи да је векна хлеба у Републици Српској четири пута скупља него у Србији. Једна таква либерализација би нам створила само још веће социјалне проблеме и не би постигла повољне ефекте у производњи.

Ми смо принуђени да једно дуже време задржимо под контролом цене основних прехранбених намирница, али субвенционисемо производњу. Само у току ове године 600 милиона динара смо исплатили произвођачима млека. Има проблема док тај новац дође до конкретних непосредних произвођача, јер посредници често задржавају или потроше паре. Имамо читав низ таквих случајева да су задруге, које се баве откупом млека, касниле у преношењу тих пара онима којима су намењене или су потрошиле те паре за неке своје потребе. Али, ми субвенционисемо и производњу пшенице, и производњу кукуруза, и производњу соје, сунџокрета итд, читав низ друге робе, кроз повлашћене цене енергената, повлашћене цене вештачког ђуб-

чини неисплативом производњу шећера од шећерне репе.

Друго, ми данас имамо довољно робе на тржишту, осим млека. Ситуација са млеком је различита од места до места. Негде већ имамо и нормално снабдевање млеком. Имамо довољно шећера, имамо довољно уља, имамо довољно брашна. Дали смо довољно робе из државних резерви и натерали смо произвођаче да изађу на тржиште са робом из својих складишта и спречили смо, зауставили смо шверцерске канале, јер та стратешка роба, која је код нас изузетно јефтина, разним шверцерским каналима је оцурила из земље, а највише преко Републике Српске, преко Црне Горе и преко Косова и Метохије. То ми сада покушавамо да спречимо на различите начине и имамо солидног успеха.

Инат произвођача млека

Што се тиче произвођача млека, њихов је захтев и оправдан, у извесном смислу, али не смемо им сада то дозволити. Ако се буду овако инатили са Владом, па избегавали да испоруче млеко тржишту, ми тражимо чак и једну свесну жртву, намеравајући да им то компензирамо на други начин, али ако се буду инатили са Владом, то ће бити на њихову штету. Они морају одређене количине млека да изнесу на тржиште, пастеризованог млека, лакле, у најлон кесама, оног најједноставније обрађеног млека које иле директно у потрошњу. Много је сад лакше наћи дуготрајно пастеризовано млеко, јер је њему цена нешто већа, али у сваком случају, ми можемо за извесно време кориговати и цену мле-

Свети Стефан: страначка размена мишљења

рива. За сваки хектар засејан шећерном репом, Влада је исплаћивала 1500 динара власнику земље.

Ми водимо рачуна да не пропадне онај ко се бави пољопривредном производњом. Значи, ми га одржавамо у животу овим субвенцијама, водећи рачуна да он оствари извештан профит. То није увек онолики профит који би се могао остварити у условима слободне тржишне привреде, где би могао енормно да удвостручи цену шећера или утростручи цену шећера, па заради много више. Али, шта ако дође до кризе? Да пустимо онда слободно формирање цене шећера, онда бисмо ослободили у потпуности и увоз и сви би наши произвођачи шећера пропали, јер не би могли да конкуришу на светском тржишту. Кад се шећер производи од шећерне трске, он је неупоредиво јефтинији од оног који се производи од шећерне репе и потпуно

Шећера мислим да већ има довољно и у продавницама, засићена је потражња. Уља још нема довољно да би била засићена потражња, али га испоручујемо много више него што је испоручивано у неким редовним околностима, што значи да су људи још увек склонии да додају својим кућним залихама сваку боцу уља коју нађу у слободној продаји.

У једном тренутку и ту ће доћи до засићена. Ми мислимо да ће негде почетком јануара ту наступити потпуно засићење и да ћемо имати много већу понуду ових основних прехранбених намирница, него што је њихова реална потражња, јер кад људи у једном тренутку своје кућне залихе попуне, кад попуне све могуће капацитете где смештају уље, шећер, брашно или шта ја знам, тог тренутка престају да их траже у радњама.

ка, ако зауставимо раст цена друге робе.

Надам се да ћемо то постићи, да бисмо додатно стимулисали произвођаче. Не би се народ бунио ако се цена млека промени са четири динара на пет динара, а да млека има довољно у продавницама, не би се скоро нико бунио. Није то баш толико велики атак, али нама је због наше индексације то веома проблематично, јер то није поскупљење са четири на пет динара, него је то већ поскупљење за 25%. Једно поскупљење почиње да вуче за собом друго поскупљење, треће поскупљење и наступа један стампедо, просто такмичење ко ће веће цена прописати за своје производе.

Ми смо, рекох већ, у тешкој економској кризи и немамо неке баш робе довољно да бих се одмах заситила сва потражња на тржишту, поготово што имамо субвенционiranу пољопривредну производњу, па би нам та роба исцурела, да немамо додатне мере контроле.

Неограничене количине нашег и уља и шећера, и брашна, и свих других животињских намирница, прогутало би просто тржиште Босне и Херцеговине, или тржиште Хрватске, или шиптарско тржиште на Косову и Метохији, или Албанија, или ко зна која још земља.

Ми не можемо субвенционисати нашу пољопривредну производњу, да би наши суседи дошли до јефтине робе. Они ипак за ту робу треба да плате пуну цену и онда трговина са њима мора бити под одређеним системом државне контроле. Ми морамо и продајом пшенице и продајом неких других пољопривредних производа нашим суседима или било којој другој земљи на свету да повратимо, не само оно што је уложио сваки пољопривредни произвођач у производњу те робе, него и оно чиме га је држава субвенционисала.

Дивовски напори Електропривреде

Водитељ: Како ће државна контрола цена утицати на поједине привредне области, као што је Електропривреда, на пример, јер чини се да она трпи огромну штету од те контроле цена?

Др Шешел: Јесте, али држава води рачуна о тој Електропривреди и ми јој увек помажемо када дође у неку тежу ситуацију. Електропривреда заиста дивовске напоре улаже да би одржала производњу струје на оном нивоу који задовољава потражњу у Србији, који омогућава да у сваком тренутку у свим местима у Србији буде довољно електричне енергије.

Електропривреда је доживела и велика ратна разарања, Влада Србије је прискочила у помоћ, помагала итд., али, Електропривреда је тежак напор примила на своја плећа емитовањем ових бонова за електричну енергију, којима су исплаћене три заостале пензије. То је заиста велика жртва Електропривреде, али Електропривреда је државно предузеће, власништво државе, искључиво власништво државе и држава са својим власништвом располаже онако како жели. Наш је циљ да сви запослени у Електропривреди имају, у данашњим условима, нормалне плате и то им обезбеђујемо. Они не могу сада да очекују да остваре неки велики профит, нити да иду у неке велике инвестиције. Наш је циљ да ову зиму презимимо без значајнијих искључења електричне енергије и Влада је ту одлучна, да сваки отпор скрши, да сваку сметњу уклони.

Ви сте видели, ми смо пре два-три дана сменили директора Електропривреде Србије, Бабића. Постављен је нови директор, то је Драган Костић. Влада је поставила и новог председника Управног одбора, Слободана Томовића. Ми тражимо да Електропривреда буде послушна и да извршава оно што Влада проводи. Зашто је смењен овај претходни директор? Зато што није требало да буде оних искључења струје, колико их је било, а и ако је морало, није требало онолико. Дакле, није организација била добра, ни-

су друге мере биле предузете на време, којима би се елиминисало то евентуално искључење.

Ми морамо ову зиму да проведемо без иједног значајнијег искључења струје. Ја не могу да гарантујем да опет неће некада бити потребно да се струја искључи на сат-два и да се кроз разне категорије потрошача проведе то искључење да би се постигла уштеда. Знате, ми некада имамо производњу, ових дана, и по 120 милиона киловата на дан, а негде нам је производња између 105 и 110 киловата.

Морамо да опоравимо хидроенергетске потенцијале, јер док су се вршили ремонти термоцентрала у току летњих месеци, ми смо издано трошили залихе у акумулацијама, а неке акумулације су биле и пражњење у току бомбардовања, да не би случајно, услед неког поготка, наступила и катастрофа изазвана великим бујицама воде.

Дошло је до пражњења неких акумулационих језера и сад ми жељно ишчекујемо прве веће кише, које би допуниле наше хидроакумулационе системе и онда не бисмо имали никаквих проблема са снабдевањем електричном енергијом. Склопили смо и један веома повољан, рекао бих, споразум са Словачком и ми смо увезли извесне количине словачке струје, а платили нашом робом, робом произведеном у нашој земљи, што је такође прилично повољно. Мислим да ће струје бити довољно по јефтиној цени. Ми још нисмо донели одлуку да се пређе на зимску тарифу и то је велика олакшица становништву. Ми смо пензионерима, као најугроженијој категорији, омогућили да добију своје три заостале пензије, јер је свеједно да ли су добили динаре или су добили бонове за струју.

То је један од разлога што је Бабић смењен. Понегде су се појављивали случајеви да Електропривреда обрачунава те бонове, у којима су исплаћене пензије, тако што их дели са 12, па их распоређује по месецима, као, у току једног месеца може 12-ти део од тога да се користи, а остатак да се доплати. То једноставно нема никакве везе са Уредбом Владе Србије и са политиком Владе.

Пензионер који је добио бонове за струју може тим боновима да исплати заостале обавезе према Електропривреди, а онда да те бонове троши, 60% да плаћа зимску тарифу, 40% да плаћа летњу тарифу, док му трају, а не да он сваког месеца по мало доплаћује, него док му траје овај износ бонова, односно, износ његове три пензије, нема разлога да доплаћује струју. Мислим да смо тиме заиста направили један добар потез, да смо учинили скоро немогуће, а измирили три пензије. Питање је да ли би неки пензионери дочекали исплату те три пензије, да се чекало да држава смогне довољно новца и да им у новцу то исплати. Плаћање рачуна за електричну енергију је као готов новац и ту никакве разлике нема, а нисмо деловали инфлаторно.

Доћи ће до извесних корекција цена струје, али не сад, не у скорије време. Гледаћемо да што касније до тога дође, јер цена струје нам је сада могла најнижа на свету, и то је једна социјална мера, то је једна мера унутар социјалне политике Владе Републике Србије. То радимо свесно. Обавезе према Електропривреди компензирамо на други начин, отписујемо им доприносе, отписујемо им порезе, кредитирамо поправку њихових капацитета, преносне мреже итд.

Значи, са своје стране чинимо све, ЕПС нормално функционише, а наравно и сви запослени у ЕПС-у треба да знају да и они деле ову ситуацију у којој се цела земља налази, у којој су се нашли сви грађани, и да не могу бити неки привилеговани фактори, као што ни друге категорије нису.

Помоћ великим предузећима

Водитељ: Према подацима Института за тржишна истраживања, у Србији има 25.147 неликвидних предузећа. Стоји у извештају истог института да су ограничавајући фактори у санацији производње ових предузећа ниска куповна моћ, фискална политика, и нестабилност курса динара. Шта ће Влада народног јединства учинити да поправи положај тих предузећа и једноставно врати нека од њих бар у производњу.

Др Шешел: Нама је циљ да помогнемо сада највећим предузећима. Помажући та највећа предузећа, на пример Заставу, ми помажемо читав низ других предузећа. Застава сама има око 200 коопераната на подручју целе Србије, мислим да је број тачно 200. Тако читав низ других предузећа у оквиру НИС-а, у оквиру ЕПС-а, у оквиру металске индустрије уопште, и ми смо до сада доста помагали, а мислим овога пута највише.

Затим, ми смо ангажовали многа предузећа на обнови земље. На обнови кључних инфраструктурних објеката, а пре свега саобраћајница, мостова, болница, школа, неких фабрика које су претрпеле велика разарања.

Инвестирајући у те фирме, чинећи заиста огромне напоре да се дође до тих инвестиција, подлога тих инвестиција је реална, дакле не иде се на штампање новца да би се то урадило. Курс се постепено мењао од нове године до данас, због укупне тешке ситуације у земљи и због неопходности да се то на тај начин ради.

Имали смо све ове ударе о којима сам већ говорио, али за сваку конкретну инвестицију ми налазимо реалне изворе прихода. Некада су то обавезе појединих фирми које добро стоје, унутар државног сектора пре свега, некада су то разне донације, а Влада максималне уштеде прави из буџета и из буџета се много тога финансира. Ја мислим да Србија у својој историји није имала дисциплинованију владу него што је ова садашња. Заиста се о сваком динару води рачуна.

Мислим да ћемо на тај начин, омогућавајући пословање ових великих фирми, посебно, директно да потпомогнемо излаз из тешке ситуације мањим фирмама. Наравно, не свакој и не равномерно, равномерно је немогуће. Доста тога зависи и од способности менаџмента у тим фирмама руководећих сектора, снажљивости, од успешности у пословању, у изнајмажењу добрих пројеката, у изнајмажењу могућности на тржишту, које се указују у оваквој ситуацији каква је данас.

У сваком случају, сваки од тих привредних субјеката мора да зна да плива или потоне.

СР Југославија није банкротирала

Водитељ: С обзиром да је дуг Југославије према свету 12,1 милијарду долара, уз ову годину, где ће бити дописано око 900 милиона долара камате, да ли је Југославија банкротирала?

Др Шешељ: Југославија није банкротирала, јер тај свет коме ми дугујемо десет милијарди долара, нама дугује ско 100 милијарди долара ратне штете. Ако наши коалициони партнери настоје да инсистирају у том правцу у којем инсистира и Српска радикална странка, ми већ имамо ту елементарну сагласност да вршимо пребијања међусобних потраживања, и зато одбијамо и чишћење Дунава, док не нађу новаца да се подигну и дунавски мостови. Ми тим западним земљама које су учествовале у агресији, нећемо да враћамо никакве паре.

Ми ћемо само пријатељским земљама, ако евентуално некој и дугујемо, вратити дугове и наравно тражити да оне нама врате дугове, јер има доста земаља које нама дугују, почевши од Русије која има обавезу да исплати дуг из бившег СССР-а од скоро милијарду и по долара, па неких афричких, арапских земаља итд.

Онај ко нас је бомбардовао, нека не очекује да ћемо враћати дугове.

Агресија без основа

Водитељ: А, докле се стигло са преговорима око наплате ратне штете Југославији?

Др Шешељ: Па, нема ту никаквих преговора. Да ли сте ви некада чули за те преговоре? Са ким се преговарало, ко је преговарао?

Водитељ: Како ћемо наплатити ратну штету?

Др Шешељ: Па, ми ћемо нешто једног дана наплатити. Видите, зашто се Американци оволико труде да се промени режим у Србији? Да би неки новоуспостављени квислиншки режим повукао тужбу пред Међународним судом правде у Хагу. Тај суд једног дана мора да се изјасни. Сваки озбиљан правник у свету сведочи да није било никаквог основа за агресију против наше земље. Није било правног основа.

Без одговарајуће резолуције Савета безбедности УН није се смело кренути

у бомбардовање Савезне Републике Југославије. Једног дана, тај суд мора да осуди исплату ратне штете. Када ће то бити, можда ће они то пролонгирати за десет, за двадесет година, ја не могу о томе да говорим.

Знате, сваки судија када му је негодно да о неком правном предмету одлучује, он гледа да одложи пресуду. Тако и они раде, али једног дана се тај процес мора довести до краја. Никада нико добровољно неће хтети да нам исплати ратну штету. Наравно, и Немци су 50 година после Другог светског рата избегавали коме су год могли, да не исплате, и нису им исплатили ратну одштету.

Али, овог пута не можемо очекивати, да ћемо наплатити свих 100 милијарди долара, нереално је, али бар можемо пребити ова узајамна потраживања.

Коалиција идеолошких противника

Водитељ: За време агресије формирано је највише државно тело, којим је председавао Слободан Милошевић. Председник Савезне Републике Југославије, председници влада, председници Већа грађана и Већа република Савезне скупштине, председник Србије, председници народних скупштина и Владе Србије и министри спољних послова и одбране.

То је тело имало функцију не само највишег државног, него и војног руководства, и било је, онако како сам га ја схватила, замена за Врховни савет одбране који се за време рата није састајао. Да ли је то тело формирано у складу са Уставом, зашто је стављен ван функције Савет одбране и да ли је то уставно, и зашто се то тело, ако оправдавамо његово састајање за време рата, и даље састаје?

Др Шешељ: То једноставно није тачно. Никакво тело није формирано. С времена на време председник Савезне Републике Југославије позива на консултативне састанке одређене државне функционере. То пре свега из своје партије и партија које су му идеолошки блиске и блиске његовој партији.

Никада нисте могли да видите члана Српске радикалне странке на тим консултативним састанцима, је ли тако? Да ли је природа наше коалиције са левичарским странкама, другачија од природе коалиције између СПС-а, ЈУЛ-а и СНП-а Црне Горе. Ми смо у програмој коалицији, али смо у основи идеолошки противници. Наше се идеологије разликују.

Имамо један конкретан програм око кога смо се усагласили и спроводимо га. Они имају и својеврсну идеолошку коалицију. То су левичарске странке. Председник Савезне Републике Југославије, када позива на те консултативне састанке, позива државне функционере из таквог окружења. Дакле, из тих странака које чине неку ужу коалицију. Он има право да позове кога год хоће из државне функције, а то тело није тело у правом смислу речи, и оно не може до-

носити никакве одлуке, пити доноси неке одлуке.

Како се ти састанци одвијају. Онолико колико ја знам, он их сазове, чује њихова мишљења, каже своје мишљење, и после свега тога свако се враћа на свој посао и раду у складу са Уставом и законом. Дакле, апсолутно никакве одлуке не могу да се донесу на том телу. То тело није никаква замена за Врховни савет одбране.

Врховни савет одбране је крајем прошле године донео одлуку да се Југославија брани свим средствима, ако буде нападнута. Ви се сећате те одлуке. За њу је гласао и Мило Ђукановић. Међутим, Мило Ђукановић се касније на сасвим другачији начин понашао када је агресија почела, па је заборавио оно за шта је гласао. Заправо, чим се вратио у Подгорицу давао је другачије изјаве.

Ако се сећате, сва штампа је то преносила. Ако је неко на извршан начин почео да минира рад у Савету одбране онда је то Мило Ђукановић. Нигде није прописано колико често треба да се састаје Врховни савет одбране. Врховни савет одбране је помоћни орган врховног команданта. По нашем уставу, оружанним снагама командује врховни командант, на основу одлука Врховног савета одбране, а он је донео одлуку да се држава брани свим средствима. Не може он да се бави оперативним пословима. Оперативним пословима се бави сам врховни командант преко Генералштаба.

Консултативни састанци

Водитељ: Малопре сте поменули да су такви састанци били у најужем коалиционом тиму. Значи, једноставно Српска радикална странка није на њима учествовала, ако сам добро разумео. Да ли мислите да је то добро, с обзиром да се није радило о партијским договорима, већ о питањима од важног значаја.

Др Шешељ: То су само консултативни састанци. Ми с времена на време имамо консултативне састанке, а могу да вам кажем где су и представници Српске радикалне странке. И то, три члана наше странке, три члана СПС-а, три члана ЈУЛ-а и још неки државни функционери које позове Слободан Милошевић, као председник Савезне Републике Југославије. На тим састанцима нема никада телевизијских камера. Ми смо се договорили да то буду састанци интерног, консултативног карактера без неке велике буке у јавности.

То није никаква форма, никаква институција, то није правно тело. Дакле, не доноси никакве одлуке. Да ли сте ви икада видели у "Службеном листу" СРЈ неку одлуку која је донесена на том састанку. Нисте, нема је. То је чисто политички и консултативни састанак.

Странацки дијалози

Водитељ: Ваша странка је узела учешће и у странацким преговорима, а радило се о односима Црне Горе и Србије. Пошто смо већ почели да говоримо о

Црној Гори, решите, шта сте ви на Светом Стефану, где су српски радикали преговарали са представницима власти Црне Горе, договорили.

Др Шешел: Нису то никакви преговори, то је страначки дијалог, размена мишљења. Никакав конкретан договор није постигнут, осим да се разговори наставе. Не знам да ли сте пратили јучерашњу нашу конференцију за штампу. Српска радикална странка се сада појављује са иницијативом да се све парламентарне странке, заступљене у Савезној скупштини међусобно консултују, усагласе око неких евентуалних услова о одржавању савезних избора. Редовних избора.

Следеће године треба да се одрже редовни савезни избори. Имамо разлог више у чињеници, да је Савезни уставни суд прогласио да ни Републички закон Србије, ни Републички закон Црне Горе о избору посланика у Веће република није у сагласности са Савезним уставом. Пре свега, није у сагласности због принципа посредности, који се уводи у републичким законима. Савезни устав каже да се посланици за Веће република бирају унутар појединих федералних јединица и да се начин избора регулише републичким законом, али подразумева се да тим републичким законом морају да се поштују општи правни принципи Савезног устава.

А један од кључних, општих правних принципа Савезног устава је принцип непосредности избора грађана у представничка тела. Дакле, тај принцип непосредности мора бити сличан ономе који се примењује при избору посланика у Доњи дом Савезне скупштине у Веће грађана.

Скоро нигде у свету нема овакве праксе, да се у Горњи дом Парламента федералне државе делегирају представници скупштине федералних јединица а не да их грађани бирају непосредно на слободним и тајним изборима. Такав случај постоји само у неким индијским државама и швајцарским кантонима, али не у свим. И нигде више. Тиме се бавим као професор уставног права, тако да то поприлично разумем.

Шта је сада нама потребно?

Потребно нам је да се донесу нови закони о избору посланика у Веће република, и у Србији и у Црној Гори и да се ти избори обаве непосредно, да грађани директно бирају. На пример, Србија је једна изборна јединица, Црна Гора друга изборна јединица, бира се по 20 посланика у Веће република, одредимо цензус од 5% и непосредно бирају грађани Србије, непосредно бирају грађани Црне Горе, и после се конститутуише, без икаквог посредовања федералних јединица. То би, пре свега, требало да усагласимо. Да се на један коректан начин обаве ти избори.

Ви знате, без обзира што Закон Србије није у складу са Савезним уставом, да смо се у пракси држали принципа пропорционалности, што је у овом случају веома битно и чему је Уставни суд поконио највећу пажњу, а у Црној Гори се

нису држали принципа пропорционалности него су надгласавањем само представнике владајуће коалиције изабрали за Веће република.

У Србији смо изабрали представнике Српске радикалне странке и СПС-а, ЈУЛ-а, СПО-а и једног представника СВМ. Дакле, комплетна структура парламента је заступљена и у делегацији Србије у Веће република Савезне скупштине. Из Црне Горе само Ђукановићева странка. Или њихови прилепци,

варијанти. Свако ко обавља одређену савезну функцију, државну функцију мора да води рачуна о томе. Он је обавезан да брани целовитост Савезне Републике Југославије свим средствима која му на основу устава и закона стоје на располагању.

Нема шта да ми предлажемо или не предлажемо. То је већ одавно правно регулисано. Што се тиче евентуалног конкретног покушаја отцепљења, у Црној Гори би то произвело грађански рат,

Потпредседник Владе Србије, др Војислав Шешел: избори ће бити када су по Уставу и закону прописани

који вероватно не би имали ниједног посланика да нису ушли у предизборну коалицију са Ђукановићем.

Устав СР Југославије не признаје отцепљења

Водитељ: Српска радикална странка ће, како сте рекли, свим уставним средствима настојати да се бори против отцепљења Црне Горе и напоменули сте да су војска и полиција уставни инструменти. Да ли то значи да ће те ви у случају отцепљења Црне Горе предложити интервенцију војске и полиције у тој Републици у циљу спречавања одвајања, па и по цену грађанског рата.

Др Шешел: Немамо ми ту шта да предлажемо. Устав Савезне Републике Југославије не предвиђа могућност отцепљења ниједне федералне јединице. Отцепљење неке федералне јединице не може да буде легални чин ни у једној

тога је свестан и Мило Ђукановић, и то је разлог његовог оклевања. То што Американци кажу да нису за отцепљење не значи сада ништа. Американци би још неко време да задрже Црну Гору у Савезној Републици Југославији да би лакше оборили режим у Београду. Јер, они су до краја инструментализовали Ђукановића и његову странку.

Американци су замислили да принудну управу над Србијом остваре тако што би дириговали посланицима у Савезној скупштини, посланицима из Црне Горе, и са Косова и Метохије, и у перспективи, ако успеју да издејствују неки посебан статус Војводине, да тако остваре принудну управу над Србијом каква је постојала у Титово време, у време комунистичке диктатуре.

Ако не успеју уз помоћ Ђукановића и ових наших домаћих квислинга у Београду да промене власт онда ће они форсирати директно отцепљење Црне Горе. У свакој варијанти они желе отце-

пљење, али сада воле рачуна, кад, у ком моменту би то било најпогодније. Наравно, отцепљењу Црне Горе енергично се супротставља Русија и то је недавно директно саопштено Ђукановићу када је био у посети Москви и то ми је потврдио први заменик министра иностраних послова Александар Авдејев, који је пре месец и по дана био гост Српске радикалне странке у Београду. Русија је категорички против отцепљена Црне Горе.

Контрапродуктивне акције црногорског режима

Водитељ Црна Гора, и поред разговора на Светом Стефану и у Београду, и поред негодовања савезних органа ипак води неку своју политику. Последњи доказ томе је увођење немачке марке као двојне валуте, прекид платног промета са другом федералном јединицом, односно Србијом, блокада међурејубличке границе итд.

Пошто је евидентно да је Црна Гора већ одабрала неки свој пут, да ли су могући компромиси и како коментаришете изјаву Владан Кутлешина да је Југославија могућа и без Црне Горе.

Др Шешељ: Не знам како је могућа Југославија без Црне Горе. Заиста ми то није јасно. Али, што се тиче Црне Горе потез садашњег режима је нанео огромну штету. Србија готово да није у економском смислу осећала прекид платног промета. Ми смо нешто робе пласирали кроз Црну Гору, али углавном оне робе коју нисмо морали да пласирамо.

Што бисмо ми пласирали уље у Црној Гори када га можемо у потпуности пласирати код нас, и када га можемо много скупље пласирати у Муслиманско-Хрватској Федерацији или у Македонији, или у било којој другој држави где можемо да извеземо неограничене количине ако имамо вишкове. Нећемо то да радимо и не извозимо уље, и већ га дуго не извозимо, не пада нам на памет да га извозимо зато што желимо да имамо што веће домаће залихе.

Друго, прекид платног промета је довео у веома опасну ситуацију све пензионере који примају пензију из Србије, од Савезне државе, или су радили у Србији па су се по пензионисању преселили у Црну Гору. Таквих има много. Прекид платног промета довео је до енормног поскупљења робе у Црној Гори. У Црној Гори ни једна фабрика не ради. Ниједна фабрика не функционише. Неке помало глуме да раде али то није ништа. Оне које су могле да раде имајући на располагање србијанско тржиште сада су прекинуле рад као Никшићка жељезара. Она нема коме да прода жељезо које се у њој произведе, а то је углавном грађевинско жељезо, него Србији. И она је стала.

Црна Гора је изгледа добила неку помоћ од Американца. Да ли им је стигло свих 40 милиона долара не бих се могао заклети. Не знам конкретно. Али, и ако је добила шта то значи. Те ће се паре потрошити до нове године. Американци ни-

су спремни да им сваког месеца толико дају. Можда ће дати још у јануару и фебруару и онда ће стати. Американци не воле никоме да дају много пара.

Нешто су пара добили из Западне Европе, из Немачке. Авионима су стизале металне новчанице, али нема шта да задржи те девизе у Црној Гори. Те девизе за час исцуре. Девизе у једној земљи може задржати само домаћа производња. У Црној Гори нема никакве производње. Све ће те девизе отићи на набавке.

Ми смо нудили још пре неколико месеци Влади Црне Горе, тј. Влада Србије је нудила да направимо биланс колико Црној Гори треба годишње уља, шећера, брашна и још неких основних животних

ра. Где су продате те банане - све у Србији, а уопште царина на њих није плаћена. Значи, остварује се тамо где се не плаћа царина, остварује се екстра профит. Е, то је оно што једноставно даље не може да се одржи. Направили су сада страшну грешку тако што су преузели све ингеренције Народне банке Југославије, и то је произвело прекид платног промета. Не само ова одлука о двовалутном систему итд, у првом плану је то што они спречавају Народну банку Југославије да контролише новац који је у оптицају у Црној Гори, динаре, што значи да би они могли управо по оном методу - банкарских пласмана, да изврше у сваком тренутку нови удар у финансијски систем, монетарни систем земље.

Одговорност пред историјом: СПО, СПС и ЈУЛ прихватили "мировни" Споразум Черномирдина и Ахтисарија

намирница, и да им све то обезбедимо. Они су одбили сваки разговор на ту тему. Они би да наша роба из Србије иде неограничено у Црну Гору, да је они после извозе и да они остваре екстра профит. Они би да узму у Србији уље по 10 или 12 или по 15 динара па да га онда продају по 30 или 40 динара Муслиманско-Хрватској Федерацији или било где. Свуда се уље може продати.

Наше уље може и у Албанију, може на Косово и Метохију, и Шиптарима, може у Македонију, може у Хрватску, било где. Наше уље је квалитетно, а овде је врло јефтино и увек су те цене конкурентне, било где да се продаје, јер је држава овде учествовала у финансирању производње. Значи, субвенционисана је производња. То је суштина, они би хтели потпуно отворено тржиште, да у Србији могу да узму шта год хоће и да они извезу, да њима остане комплетан профит, а не дозвољавају Савезној држави ни царинску службу да контролише.

Црна Гора је прошле године увезла банана у вредности од 70 милиона дола-

На пример, да нека црногорска банка добије дозволу од Владе Црне Горе да емитује још стотинак милиона, или двеста милиона динара, без покрића, да се толико задужује да, у ствари, у својим фирмама овере као да имају тај новац на рачуну, а немају га.

То је нешто слично ономе што је радио Агрокомерц у комунистичкој Југославији, с тим што је он то радио преко меница без покрића, које су просто штамповане - узме робу и покрије папирима, а за те папире нигде реалног покрића нема. То је оно што је, једноставно, недозвољиво. Ја мислим да су овде направиле страшну грешку и да ће та грешка највише уздрмати Ђукановићев режим, претпостављам да то народ неће моћи дуго да трпи. Не може народ ни у Црној Гори да трпи да има хлеб скупљи четири пута него у Србији, или уље четири пута скупље него у Србији, да о другој роби не говорим.

То што ће они добити пензије у левизама, шта то значи - добијете 50 марака у динарима, или у маркама, шта вам

то значи? Ништа вам не значи ако су тамо цене четири пута скупље. Овде је 50 марака нпр. 850 до 900 динара, је ли тако, а за тих 900 динара нешто се ипак може купити. У Црној Гори се четири пута мање може купити.

Изборни термини по Уставу и закону

Водитељ: Изјавили сте да грађани на неким ванредним изборима, који би евентуално били организовани на републичком, локалном и савезном нивоу, садашњој коалицији у републичкој и савезној власти, у којој и ви учествујете, немају алтернативу. Зашто се не задожите, и да ли се залажете, да тих избора буде што пре, због једног разлога - да би, једноставно, на миру, уз проверу склоности грађана, могли да стишате политичке страсти у Србији и да обављате своје државне послове?

Др Шешељ: Залажемо се да се што пре закажу они избори који су на реду у следећој години, то су савезни и локални. Што се тиче Српске радикалне странке, нама би највише одговарао март месец. Да ли ће заиста у марту месецу доћи до тих избора или не, то је већ друго питање, али у сваком случају се морају одржати следеће године. Кад год се одрже, они су редовни, нема превремених избора. Ако се сећате, летос, кад су српски радикали поднели оставку на чланство у Влади Републике Србије, ми смо одмах тражили нове изборе. И друге владајуће партије су нудиле ванредне изборе. Опозиција није хтела. Демократска странка и тај Савез за промене, који нам предводи једна групација фашистичког карактера, ту никог озбиљног нема, осим саме Демократске странке, то су безначајне, маргиналне странке, које не постоје у Србији нигде.

Они су рекли да траже прво власт, па онда изборе, да владају годину дана, па да они закажу изборе, је ли тако било? СПО није хтео ванредне изборе, директно смо му нудили, био је консултативни састанак код Мирка Марјановића, председника Владе Републике Србије, где су били представници свих парламентарних странака. Директно смо нудили Миковићу, који је заступао СПО и дошао на састанак уместо Драшковића, ванредне изборе, он није хтео. А шта то сада значи - кад ми нудимо, они неће ванредне изборе, а сада кад би они хтели, е сад ми нећемо. Што би ми дозволили да нас неко уцењује - има ли икаквог разлога? Нема икаквог разлога, и не дозвољавамо.

Идемо на изборе онда кад је то по Уставу и закону прописано. Пронгли савезни избори су били 3. новембра, је ли тако, и локални избори су били 3. новембра. Од нове године до 3. новембра сваки термин је нормалан и сваки термин који се одреди значиће да су избори редовни, то је изборна година. Ниједна држава на свету не чека онај последњи датум, ниједна не би чекала 3. новембар 2000. да се ти избори закажу. Свака би

заказала раније, нека три месеца, нека шест месеци итд.

Што се нас тиче, може било који дан, чим прође јануар месец. Ми смо у јануару заказали конгрес партије, па нам не одговара. Социјалисти су у фебруару заказали конгрес, вероватно ни њима не одговара у фебруару. Дакле, први месец кад је то могуће, јесте март месец.

Друго, да је Српска радикална странка опозициона странка, нама би више одговарало да не буду сви избори у истом дану, знате, одрже се једни избори, па други, па трећи. Па на једним изборима, и ако лоше прођете, имате могућност да сагледате где су биле грешке, како водити кампању, како се реорганизовати итд., па изаћи на друге, па изаћи на треће. Кад смо били опозициона странка, желели смо што чешће изборе, јер то челичи сваку политичку партију, омогућава јој да постиже пуну мобилизацију чланства. Кампања највише снажи партију, тако да не видим разлога зашто би они инсистирали да све буде у истом дану. Боље је кад није све у истом дану.

Што се тиче нас радикала, немамо ништа против да истог дана буду и савезни и локални избори, али бисмо радије да буду одвојени. Што се тиче републичких избора, лепо, 2001. године, било који дан, биће редовни избори. Нема разлога да идемо на ванредне изборе. Чак немамо ни интереса. Ђинђић је направно страшну грешку 1997. године што је бојкотовао републичке изборе, то му се разбило о главу, и сада је ванпарламентарна странка, та негова Демократска странка, на републичком нивоу.

Ми смо добили можда неки посланички мандат више, захваљујући томе што је он бојкотовао, је ли тако? Је ли то објективна чињеница? Имамо 83 посланика, можда би имали 75, да је Ђинђић изашао на изборе. Што би ми сада нему пре времена пружали шансу, да он поврати неке своје посланичке мандате у Републичкој скупштини, а да ми имамо пет-шест посланика мање? Што бисмо ми то радили? Нисмо валда толико глупи. Можете нас сматрати и оваквим и онаквим, а српске радикале никад нико глупим није сматрао. Можда неће ниједног имати, али ја мислим реално, имаће неколико, не знам тачно колико.

Водитељ: На вашу штету.

Др Шешељ: Па чекајте, на нечију ће штету имати, ући ће у Скупштину, можда ће имати три-четири на штету радикала, три-четири на штету социјалиста, три-четири на штету СПО-а, је ли тако, па ће накупити дванаест. А што бисмо ми то њему пружали шансу пре времена? Ево, да видимо има ли снаге, да видимо на савезним изборима. Ако на савезним изборима покаже неку снагу, имаће разлог више онда, са већим ентузијазмом да се спрема за републичке изборе, је ли тако?

Ако доживи фијаско на следећим локалним и савезним изборима, онда му је боље што касније да буду републички. То елементарна политичка логика говори. Шта мислите, доживи фијас-

ко на свим изборима, а доживео би сигурно, гарантујем вам.

Несугласице око споразума Черномирин-Ахтисари

Водитељ: Мало пре сте поменули да је Српска радикална странка дала оставку у Републичкој влади. Сведоци смо да и након њене реконструкције, последње, ви нисте иступили из Владе. Мислите ли да сте јој довољно помогли, или треба још да јој помажете, или сте се са коалиционим партнерима сложили око питања Косова?

Др Шешељ: Ко ме да помажемо, извињите?

Водитељ: Својим коалиционим партнерима.

Др Шешељ: А што ми њима да помажемо?

Водитељ: Па зашто су радикали ушли у Републичку владу?

Др Шешељ: Нисмо ми ушли да њима помажемо, ми никоме не волимо да помажемо, кад је реч о политичким партијама. Ми радимо за своју странку и реализујемо наш страначки програм, за добробит народа и Србије.

Водитељ: Добро, да преформулишем - зашто је Српска радикална странка још увек у Влади?

Др Шешељ: Е, то је друго питање. Прво, ми смо поднели оставку, како смо обещали народу. Ми смо се једини супротставили потписивању Споразума, односно прихватању Споразума Черномирин-Ахтисари, једини, и то онако баш жестоко, одлучно до краја. Међутим, пад гласали су нас у Народној скупштини, сви други су гласали - за, и ми смо поднели оставку. Одмах након што смо поднели оставку, ми смо тражили ванредне изборе, да ли се сећате тога, и тражили смо реконструкцију Савезне и Републичке владе.

Подношењем оставки на чланство у Влади Републике Србије, ми нисмо поднели оставку на бављење политиком, је ли тако? Ми смо показали намеру да се и даље бавимо политиком.

Водитељ: Али не у Влади.

Др Шешељ: Шта то значи, да никада више не будемо у Влади?

Водитељ: Не, него под неким другим условима да будете.

Др Шешељ: Е, сада смо под неким другим условима. Прво, наш је услов био да се тражи реконструкција Савезне и Републичке владе и да се омогући свим парламентарним странкама да учествују у новим реконструисаним владама, је ли тако? Јесмо ли то правили до краја?

Одржана су два консултативна састанка на републичком, два консултативна састанка на савезном нивоу. У првом кругу консултација СПО је пристао да уђе у Владу, Мађари су се нешто нећкали па су рекли да ће размислити, а странка Мила Ђукановића није хтела ни да учествује. У другом кругу консултација СПО је променио мишљење и одбио да уђе у реконструисане Владе.

А, ми смо се са ранијим коалиционим партнерима договорили да реконструисане владе раде на обновљеном економском и социјалном програму. Те елементе програма смо јасно дефинисали. Много тога смо већ и провели. Ако се сећате ишли смо у правцу либерализације, смањивали порезе, смањивали доприносе, смањивали царине, смањивали аквизе и мислим да то све поприлично добре последице оставља и тек у наредном периоду ће се осетити колико је то било паметно и промишљено.

Затим, договорили смо се да се коригује и Закон о приватизацији и да се поједностави, да приватизација буде убрзана. То још нисмо провели кроз закон али ускоро ћемо и то да урадимо. Сада смо донели један закон који је врло добар и који помаже многим фирмама, нпр. на прошлој седници Народне скупштини

да буде засновано на принципу понуде и потражње. Али, код нас је ситуација таква да морамо имати што виши степен интервенционизма, у овом тренутку, него што би то било у неким нормалним околностима.

Дакле, договорили смо се око реконструисаног социјално-економског програма и на њему радимо. Договорили смо се око обнове земље. Концентрацији свих друштвених снага на обнови земље. Ево, радимо на обнови земље. Резултати су ту пред нама. Без обзира колико нам опозиција то исмевала, резултати су сада толико упечатљиви да им се заледио осмех на уснама.

Ти резултати су опипљиви зар не. На три места је ауто-пут до Лесковца био пресечен а сада се иде сасвим нормално тим ауто-путем, до Лесковца, па чак и друго крило ових порушених мостова

Окупација дела Србије: Американци привремено отели Косово и Метохију

не, закон којим смо преполовили државна потраживања од неких фирми на основу дуга до краја 1998. године. Ако до нове године исплате 50%, отписујемо оних других 50% и отписујемо све камате.

То је веома повољно за многе фирме. Мислим да ће многе фирме из Крагујевца од тога имати велике користи. Дакле, идемо у правцу либерализације. Ова мера коју смо донели вечерас је била изнуђена и надам се да ће дуго трајати. Ова мера којом враћамо много робе под контролу на основу тзв. ангимонополске уредбе. Надам се да ће се прилике врло брзо стабилизovati и кад изађемо из зиме да ћемо опет моћи, постепено, као што смо то радили, целе идуће године да поједину робу ослобађамо из система контроле цена, односно да није потребно тражити сагласност за промену цена.

Јер, то је нешто неприродно за економију, када држава контролише цене, када контролише нешто што треба

на Морави ми сад поправљамо и за догледно време ће бити завршени. Поправили смо мост код Бешке, поставили понгонски мост у Новом Саду и поправљамо неке друге мостове и путеве, поправљамо електро-енергетске потенцијале, правимо нове куће и станове.

Дакле, то се примећује на сваком кораку. Надам се до нове године, имамо таква обећања, па и ако се закасни негде до 15. јануара или до краја јануара неће бити страшно, али се надамо да ћемо до тада поправити и једну и другу рафинерију, новосадску и панчевачку, да потпуно нормализујемо снабдевање горивом. Да горива буде на свим пумпама и да му цене буду прикладне.

Данас смо донели још једну уредбу. Она је тајна до поноћи. Видећете, тиче се снабдевањем нафтним дериватима. Ту смо дали неке даље олакшице, али да не говорим унапред У поноћ се објављује "Службени гласник" и биће саопштена.

Рат одложио примену закона

Водитељ: Да пређемо на питања наших гледалаца. Милева Петровић - шта мислите о старој девизној штедњи коју сте ви обећали у предизборној кампањи, да ћете вратити. Шта ће бити ако одете са власти?

Др Шешељ: Закон је донешен. Међутим, његова примена је одложена. Требало је да почне исплата 1. јуна ове године. Ратни услови су одложили примену и сада ћемо видети шта спрема Народна банка, када ће напокон почети примена закона који је релативно солидан и у нешто дужем временском периоду обезбеђује у потпуности повратак старе девизне штедње, али у овом случају је најважније што закон прописује могућност да се неке обавезе према држави плаћају старом девизном штедњом и да се купују некретнине, плацеви, куће, станови, акције у појединим фирмама.

Народна банка касни са штампањем обвезница старе девизне штедње. Да би почела трговина старом девизном штедњом, нпр. када се распише лиценција о продаји одређене фабрике и ако неко жели да купи ту фабрику он може да је купи равноправно девизама, динарима обрачунатим по одређеном пословном курсу или старом девизном штедњом, онда би он тражио вероватно власнике старе девизне штедње да по неком попусту од 10 или 20% продају стару штедњу и да тако остваре по том попусту куповину фабрике, погона, објекта, пословног простора и сл.

Ми спремамо Закон о приватизацији пословног простора, откупу пословног простора али да би у тај закон одмах укључили могућност откупа пословног простора старом девизном штедњом потребна нам је помоћ Народне банке, а то још у пракси није регулисано. Надам се да ће то што скорије да се уради.

Шта ће бити ако одемо са власти? Не знам, на власти увек треба да буде онај за кога народ гласа. Народ је непогрешив судија. Само бих желео да нам се не понови ово што смо имали под комунистичком диктатуром, или у неким ранијим периодима диктаторске власти у Србији. Желим да у Србији увек буде она власт коју народ изабере на изборима.

Могућност грађанског рата у Црној Гори

Водитељ: Снежана Којић - Тома Николић је на овој телевизији изјавио да одлазак Црне Горе неће проћи без рата. Шта мислите о томе, с обзиром да ми се син налази на одслужењу војног рока у Црној Гори.

Др Шешељ: Мислим да је Тома Николић имао у виду пре свега могућност грађанског рата у самој Црној Гори. Лично мислим да је немогуће да се Црна Гора отцепи а да не дође до међусобног обрачуна у самој Црној Гори. Надам се да до тога неће доћи.

Водитељ: Како могу председник Републике и председник Југославије да обављају своју функцију ако не смеју нигде да изађу из земље, не смеју да оду на Косово и тамо виде како српски народ пати због њихове и ваше погубне политике.

Др Шешел: Они су изабрани да обављају своје функције овде у Србији и Југославији а не негде напољу. Друго, нису они својом кривицом спречени да путују у неке земље. Нису спречени свуда да путују. У пријатељске земље могу да путују до миле воље. И у Русију и у Белорусију и у Кину и у Ирак, све су то нама пријатељске земље.

А шта ошште и има да путују у непријатељске земље. Требало би их одмах смењивати када би им пало на памет да путују у непријатељске земље. То што су их прогласили ратним злочинцима, Американци и њихови савезници, односно Хашки трибунал, који је директно инструментализован с њихове стране, мислим да им само овде појачава политичке шансе у Србији.

Водитељ: Драган Николић из Рогојевца ...

Др Шешел: А што се тиче кривике за ово што се десило на Косову и Метохији, кривица није до нас српских радикала а ни до наши коалиционих партнера. Кривица је до окупатора. То је окупирана територија. Ту територију су нам привремено отели Американци. Убеђен сам да то неће бити вечито и да ћемо се кад тад вратити на Косово и Метохију. А, онда, они који су призивали Американце, који су прижељкивали њихов долазак, и које су Американци потпомагали ти не морати да оду заједно са Американцима.

Земљораднички пензионери за друго "извлачење"

Водитељ: ... због чега сељацима не даје пензије и због чега нису добили бонове за струју.

Др Шешел: Нисмо могли у једном тренутку да решимо све те нагомилане проблеме и да исплатимо све државне обавезе. Определили смо се да овога пута то буде само за редовне пензионере и то је износ од 5 милијарди динара. Имамо ми у виду и земљорадничке пензионере и дечије додатке, породилске, материнске додатке, али то ћемо у некој другој фази.

Сада морамо дати мало предаха електропривреди. И ово је за њу велико оптерећење. Ми се трудимо да јој сада разним мерама помогнемо да издржи. Када се опорави и када у једном тренутку провенимо да су сазрели услови ми ћемо тражити варијанту да се сви заостали матерински, дечији додаци и земљорадничке пензије исплате на сличан начин.

Зашто смо сматрали да су сада приоритет пензионери?

Зато што је ту много старијих и веома болесних људи, који можда на неки други начин не би ни дочекали да им држава надокнади оно што им дугује,

па смо пожурили да то њима урадимо. Што се тиче земљорадничких пензионера имали смо у виду да свако од њих има неку окупацију, да још помало обрађују земљу, да могу сами себи да обезбеде неке животне услове, да имају неке домаће животиње, неко краву, неко овце, козе, кокоши и тд.

Дакле, да нису у оној мери угрожени у којој су то ови редовни пензионери, поготово они који живе у великим градовима, који немају никакве додатне приходе, нити могу нешто додатно да зараде све и кад би им се указала прилика због лошег здравственог стања. То је био наш основни мотив да сада идемо на решавање проблема три заостале пензије редовним пензионерима.

Дакле, нисмо заборавили према коме све још држава има обавеза и наш је циљ да у догледно време све државне обавезе исплатимо.

Озбиљни балкански народи против Клинтона

Водитељ: Драган Петровић из Крагујевца - пошто Американци праве базе на Косову да ли то значи да ће тамо и остати наредних 50 година?

Др Шешел: Американци и намеравају да остану тамо неограничено дуго, али имамо и ми варијанту у којој бисмо их могли релативно брзо отерати. То је приступање наше земље у пуноправно чланство Савеза Русије и Белорусије.

Водитељ: Драган Лазаревић - ако знамо да свако вече на телевизији РТС јављају да је Клинтон истеран из Грчке, Бугарске и Македоније, зашто то исто није урађено и на Косову?

Др Шешел: На Косову су претходно протерани Срби и Клинтон је ишао у чисто шиптарску средину. Они су га тамо дочекали као ослободиоца. Озбиљни балкански народи не подносе Клинтона и то су показали пре свега Грци, показали су у поприличној мери и Турци,

показали су у фантастичној мери Македонци, а поприлично и Бугари.

Водитељ: Милadin Радојевић из Рогојевца - да ли ће бити пререгистрације возила и да ли ћете пустити регистрацију са црногорским и босанским таблицама, ако сам добро разумела?

Др Шешел: Ми смо то урадили у септембру прошле године, дали смо рок. Али, рок је био временски ограничен. С друге стране донели смо савезни закон о либерализацији увоза половних аутомобила старости до четири године и сада сматрамо депласираним било какво понављање уредбе из прошле године.

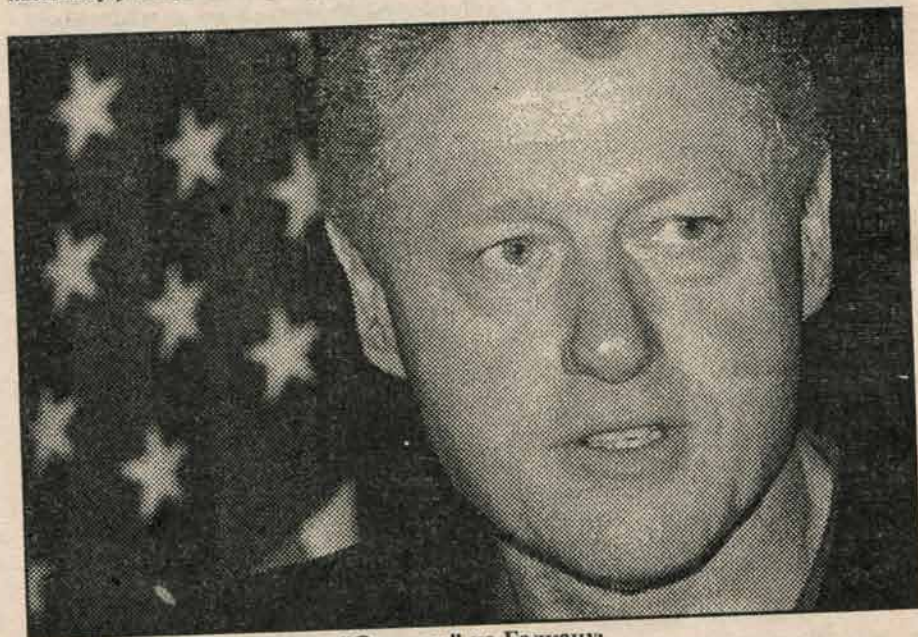
Не могу апсолутно да искључим ту могућност, не могу да кажем категорички нећемо никада, али о томе једноставно у последње време у Влади не разговарамо.

Водитељ: Тома из Смедерева - да ли ће бити пољопривредних бонова за пензије и струју, јер сте то изјавили на Палми плус пре два месеца. На то смо одговорили.

Др Шешел: Да. Хоће, али не тако брзо. Не можемо сада. Да још сада смитијемо бонове за закасниле пензије земљорадницима, ту је закаснијење од десетак месеци, сувише би то био велики удар. Па још ако томе додамо негде око две милијарде које држава дугује на основу дечијих додатака то је много.

Једном се то мора све исплатити. Та обавеза државе остаје. Али, не може одмах. Поготову сада када смо оптерећени великим улагањима у обнову земље, поправку инфраструктурних објеката. Без инфраструктурних објеката принађете не може се живети. Дакле, они су апсолутни приоритет.

Водитељ: Илија Грубач пита - ако су свуда где је Клинтон недавно боравио, у посети, организовали масовне протесте, зашто то није организовано и у Србији када је посетио јужну покрајину. Србија је тада ћутала.

"Омиљен" на Балкану:
Клинтон изазвао буру протеста у земљама које је посетио

Ако се коалициони партнери сложе: радикали за однос пензија 2:1

Др Шешељ: Па, зашто нисмо у другим деловима Србије организовали протесте, то је сада питање да ли треба, или не треба. Ми нисмо сматрали да треба, ми смо се јавно оглашавали против тога и емитовали то преко наших медија, а што се тиче Косова и Метохије, он није ни ишао тамо где живе преостали Срби.

Водитељ: Марко, бивши радикал, пита - зар не мислите да је Србији било потребно десет година рата, који се увек и обавезно губио за столом?

Др Шешељ: Тај Марко не знам у којој је страни био, па се лажно представља као бивши радикал. Србија није желела ниједан рат, Србији су сви ови ратови били наметнути. Стратешки циљ Американца је да се уништи Србија, да Српски народ више никада не представља озбиљан политички фактор на Балкану, а ми улажемо максималне напоре да спречимо реализацију таквих америчких планова.

Реални курс марке 14 динара

Водитељ: Ненад Маричић пита - шта је са обећањима да ниједна страна фирме неће крочити на наше тло, да ће те поднети оставку на место у Влади, да ће те вратити марку на 14,00 динара.

Др Шешељ: Фирма, то никада нико од нас није изјавио да ниједна страна фирме неће крочити, ми смо били против доласка стране војске.

Водитељ: Вероватно се ради о страниој војсци.

Др Шешељ: Објаснио сам вам већ како би отприлике реални курс, на основу садашњег износа новца у оптицају, био негде између 14 и 15 динара за једну марку и говорио сам о томе како се вештачки подизао тај курс. Када погледате реалну куповну цену, шта можете купити за 100 марака у Немачкој, видећете да исту ту количину робе овде можете купити за 1000 динара. На основу куповне моћи, промер између динара и марке је једна марка 10 динара, то вам могу рећи ови наши гастарбајтери који живе у Немачкој. Они могу да

упореде шта може овде да се купи за 1000 динара, а шта у Немачкој може да се купи за 100 марака. Отприлике је то иста количина робе, отприлике то је еквивалентно, што говори да је марка прецењена, да је марка реално прецењена по својој куповној моћи.

Водитељ: Снежана из Илијева пита - када ће бити исплаћен дечији додатак, да ли иде камата на дечији додатак, као што иде на све дугове које грађани имају?

Др Шешељ: Па не иде камата, али ће морати да буде ревалоризација.

Водитељ: Зоран Радовановић пита - зашто држава штампа бонове за бензин, а бензина нема, а ми те бонове плаћамо по динарима.

Др Шешељ: Олговорио сам и на то питање, ми смо имали можда некада и неумерена обећања да ће се ови радови завршити раније, на обнови рафинерија, у Панчеву и Новом Саду, након тога се увидело да треба и неке додатне радове извести у Панчеву, да су разарана била већа него што се у први тренутак мислило, него што се процењивало, али налаго се, до краја године, или негде у јануару месецу, да ћемо имати нормално снабдевање. Чврсто су нам то обећали из обе рафинерије, а Влада помно прати радове на обнови и одређена улагања врши, да би се то убрзало.

Водитељ: Милош пита - шта мислите о великом броју људи на плаћеним одсуствима, имају плате 300 динара, а од тога им се одузима, тј. узима дневница солидарности?

Др Шешељ: Ја не верујем да се од тих 300 динара узима дневница солидарности, откуда то? Ја мислим да је јасно на које се износе узима дневница солидарности и да ономе ко прима 300 динара, не верујем да се узима дневница солидарности.

Друго, смисао тих принудних одмора је да људима тече радни стаж. Свесни смо ми да они не могу од 300 динара да живе, али на неки начин ипак им је тај радни стаж регулисан, он тече, а објективно је таква економска ситуација у земљи, нисмо је ми сада произвели, она

је наслеђена. Економска криза у овој земљи почела је много пре распада Југославије, оног тренутка када Тито више није могао да добије јефтине кредите на Западу, залужио земљу до гуше, ондашњу Југославију, на 19 милијарди долара, тада је кренула економска криза и сваке године се све више продубљивала.

Бонови спречили инфлаторни удар

Водитељ: Љубиша Марковић из Јовановца пита - да ли ћете испунити последње обећање, које сте у предизборној кампањи дали грађанима, да ћете сељацима исплатити пензију у боновима, коју држава дугује скоро две године?

Др Шешељ: Тек смо исплатили редовним пензионерима, не можемо све одједном, и то грађани треба да имају у виду. Кад сам обећавао овакав начин исплате у предизборној кампањи, непрекидно сам истицао да се највише бојим неумерених очекивања. Не може све одједном, не могуће је, али се показало да је овај облик регулисања државних дугова изванредан. Да је држава и нашла паре, да смо нашли девизе, па на основу тих девиза штампали динаре, опет би изазвали велику хиперинфлацију, да се одједном у оптицају нашла толика количина динара. То је пет милијарди динара, да смо исплатили у готову заостале пензије.

На овај начин ми смо инфлаторни удар спречили. Нисмо га изазвали, дикле, емитовањем бонова за струју и били смо минирани на извесан начин од неких делова Јавног предузећа "Србијашпуме", јер нису испоручивали квалитетно огревно дрво, а ви се сећате, једна од могућности коришћења тих бонова била је набавка огревног дрвета и набавка угља. Код набавке угља су нас минирале дистрибутерске фирме, јер нису биле задовољне профитом који остварују на основу продаје угља. Није им се исплатило да раде са малом маржом, тако да су углавном избежавале да испоручују угља по овом систему.

Што се тиче струје, ту Електропривреда, која је под чврстом контролом државе, једноставно није могла да избегне, а није ни покушавала, морам да признам.

Држављанство свим Србима бивше Југославије

Водитељ: Гледатељка из Крагујевца пита - када ће бити решено питање држављанства људи који су дошли из Хрватске 1991. године? Немам статус избеглице, супруг ми је војно лице. Први пут смо поднели захтев 1992, а обновили га 1997. године, и ништа није решено.

Друго питање - шта ће бити са имовином избеглих и прогнаних из Хрватске и да ли неко размишља о томе?

Др Шешељ: Ми, српски радикали, имамо чврст договор са нашим коалиционим партнерима да се под хитно убрза одобравање уписа у књигу држављана свим Србима који су живели било где на подручју бивше Југославије. Што се тиче имовине, Хрватска ће настојати да избегне надокнаду штете, доста је те

имовине и уништено. Сада, када Срби покушају да продају своју имовину на подручју Хрватске, као и на подручју Српске Крајине, која је под Хрватском окупацијом, онда им се то вишеструко обезвредује. Кућа која нпр. вреди реално 100.000 марака, не може да се прода за више од 10 или 20.000 марака, отприлике је тај неки омер присутан.

Водитељ: Гледалац из Крагујевца пита - пропагирали сте стварање Велике Србије, како тумачите стварање велике Албаније на рачун Србије?

Др Шешељ: Велика Албанија још није створена и учинићемо све да не буде створена, а што се тиче Велике Србије, то остаје наш крајњи циљ, главни циљ српских радикала.

Водитељ: Да ли ће избеглице са Косова имати право гласа на предстојећим изборима?

Др Шешељ: Мораће да имају право гласа.

Водитељ: Када ћете испунити обећање да ћете распродати Делиње - пита Живомир из Крагујевца?

Др Шешељ: Па већ смо распродали прошле године неких 20-так вила. Те виле смо продали преко јавне лицитације и сам новац је искоришћен за куповину станова за полицију. Неке су чак мењане за станове, тако да се кренуло са тим, не онако брзо како би смо ми желели, али бар је први корак направљен.

Водитељ: Снежана Михајловић из Ердогалије пита - говорили сте пре избора да ће пензије свим пензионерима бити исте, зашто тако није урађено и можемо ли се надати бољем стандарду? Уз то, да ли постоји могућност да се децији додаци редовније исплаћују?

Др Шешељ: Ми, српски радикали, залагали смо се за уједначавање пензија, али до омера 1:2, да највећа пензија буде два пута већа од најмање и да висина пензије зависи искључиво од година радног стажа. Међутим, морате да имате у виду да је ова Влада коалиционог карактера и да ова влада реализује само оно о чему се коалициони партнери договорили, о чему се постигне споразум. Не можемо ни ми радикали претендовати да се у целисти оствари наш програм, нити то могу социјалисти и ЈУЛ претендовати. Остварује се само оно што се ми договоримо, то је компромис између наших програма.

Водитељ: Где Роми могу да региструју удружење, с обзиром да Секретаријат у Крагујевцу каже да није надлежан за то?

Др Шешељ: Удружење Рома, као удружење грађана, мора да се региструје у Крагујевцу. Не могу да схватим зашто, то је СМП, је ли, мислим да он треба да реализује ту регистрацију. У Београду те ствари солидно функционишу, постоји више удружења Рома, а могу вам рећи још једну ствар, да је први пут у историји човечанства један Ром постао министар, и то као српски радикал у Влади Републике Србије, то је министар Јован Дамњановић, председник Удружења Рома из Земуна и цигански краљ, таква му је титула.

Санкције успориле приватизацију

Водитељ: Љубисав Стевановић из Крагујевца пита - програм ваше партије је такав да сте се залагали за приватну својину, да ли сте вашим уласком у Владу допринели приватизацији, или сте је укочили и због чега?

Др Шешељ: Па нисмо је укочили, ми је непрекидно форсирамо, и сво, договорили смо се већ били да појединачно поступак приватизације, да је убрзано и учинимо обавезном, али још нисмо стигли да то преточимо у конкретне законске норме. Знате, има доста отпора, има отпора у структури привреде, у друштвеном сектору, видели смо како изгледају ти отпори и кад смо се трудили да приватизујемо цементаре. Углавном, менаџмент у тим фирмама оклева, боји се да не изгуби сопствене позиције и спречава неке озбиљније кораке.

Ова блокада и ове санкције су битно смањиле и евентуалну заинтересованост страних фирми да уђу у тај процес приватизације. Али, ми се надамо у најскорије време да ћемо неке битне помаке учинити, и то у договору са Русима и Кинезима. Мислим да ћемо ићи на приватизацију неких већих фирми и да ћемо у замену добити енергенте или нешто слично, није немогуће и лекове да добијемо. Сада смо почели да радимо један аранжман са Кинезима око увоза њихових лекова, сви су ти лекови по страним лиценцама, врло су квалитетни, а по неколико пута јефтинији него што су на Западу.

Водитељ: Илија Миљковић из Крагујевца пита - да ли ће се појавити гориво на државним пумпама, пошто нам се већ неколико месеци уназад издају бонови, а горива нема?

Др Шешељ: Трудимо се да то буде до краја децембра, најкасније у јануару месецу, имамо чврста обећања НИС-а, а да ли ћемо успети, видећемо.

Млађан и зелен за политику: амерички стипендиста Динкић

Група 17 на америчким јаслама

Водитељ: Дејан Миловановић пита - ко финансира Динкића и неку Групу 17?

Др Шешељ: Добијају новац од Американца директно, па недавно је Меллин Олбрајт изјавила да су Американци опозиционим групацијама у Србији исплатили скоро 12 милиона долара, а усвајањем овог Хелмсковог закона предвиђено је од 1. октобра до 30. септембра следеће године 100 милиона долара.

Ви сте видели кад је то Меллин Олбрајт недавно изјавила, то је било пре 15-так, 20-так дана, овде је постала права поама међу опозиционим партијама - ко је узео те паре. Чак су и неке опозиционе новине вршиле истрагу - ко је добио, а ко није добио. Избила је свађа у АНЕМ-у, Цекић из Радио Индекса оптужио је Верана Матића, шефа АНЕМ-а да те паре дистрибуише по неким својим личним критеријумима и да се никада не зна коме је колико дао.

Онда, поставља се питање: зашто оволика дисперзија прозападних странака, странака које инструментализују Американци? Непрекидно се деле, непрекидно се цепају. Сада их има 30 - 40-50, ко зна колико их има. То је зато што свако од тих појединаца жели да буде лидер, како би директно из америчких руку примао паре. Ако је унутар једне странке, поставља се питање - што се они сви не удруже у Демократску странку, тако би били јачи, боље организовани, боље би функционисали. Да, али онда би само један човек примао паре, не би било пара за Вука Обрадовића, директно у руке, не би било за Велмира Илића, не би било за Горана Свиловића, не би било за многе од њих. Онда, те паре се дају и овим наводним студентским лидерима.

Сетите се, прошли пут кад су биле зимске демонстрације, једном су се потукли око тих пара, мобилних телефона, пејџера и сл. Признали су јавно да добијају паре. Онда, паре иду за те асоцијације грађана, за независна удружења грађана. И ту је велика дисперзија, три - четири појединца формирају удружење, а много тог новца оде америчким административним функционерима, бирократама, знате, јер се паре дају без икаквих признаница, а најмање једна трећина остане у њиховим рукама.

Тога врло мало претекне за директне инвестиције у опозиционе делатности.

Водитељ: Радник "22. децембра" каже - ви сте потписали решење о увођењу привремених мера у "22. децембру" где је радио ваш заменик Тома Николић, да ли вам је познато стање у "22. децембру" након увођења привремених мера?

Др Шешељ: Колико сам ја информисан, ситуација се поправља. Ситуација је сада осетно боља, него што је била ранија. Сада смо на известан начин спасили "22. децембар" нашом интервенцијом и конкретном помоћи коју је Влада Србије омогућила.

Водитељ: Гледалац каже да је производња са 60% пре припремених мера, спада на 15%.

Др Шешел: Ја у то не верујем, ја имам информације да се ситуација поправља и у "22. децембру", и у "Филипу Кљајићу", а и у "Застави", то су три фирме где смо највише интервенисали, поготово у "Застави". Мислим да не можемо бити задовољни ситуацијом која је тамо, али она је боља него што је била пре интервенције Владе Србије.

Водитељ: Јелена пита - пошто је Влада хтела да помогне Трговинском предузећу "Србија" и поставила директора Тубића, да ли је у њеној надлежности то што купује возила, ко* ~~4850~~ и остало?

Др Шешел: Ја не знам шта купује директор Тубић, али мислим да је наша интервенција и у тој фирми била успешна и да се та фирма опоравља и излази из кризе. Она је чак носиоца снабдевања овим основним животним намирницама у Крагујевцу и околини Крагујевца, је ли тако, и мислим да се преко те радње може доћи до доста животних намирница, како ја чујем. Шећера већ има у толико великим количинама, да се задржава по рафовима. Дакле, она је тражна за шећером. Засигурно смо тржиште. Надам се да ћемо у најскорије време тако засићење добити и кад је у питању уље.

Водитељ: Марковић Драган пита - шта ће бити са великим дуговима грађана за електричну енергију?

Др Шешел: Ти ће дугови морати да се плате.

Радикали не славе 29. новембар

Водитељ: Зоран пита - зашто се 29. новембар слави код нас?

Др Шешел: Ми, српски радикали, тај празник не славимо и Зоран не би требао мени да честита тај празник, јер ја не знам ко је тај Зоран и колико има година. Кад сам се ја борио против 29. новембра, то је било веома опасно. Могла се и глава изгубити и осуше сам био на осмогодишњу робију, као најистакнутији антикомунистички борац у то време.

Ми, српски радикали, против смо 29. новембра као празника. Ви сте видели, ми данас нисмо били на овом пријему који је председник Савезне Републике Југославије организовао у Палати федерације, иако смо били позвани. Томислав Николић и ја смо данас били позвани и у Бели двор. Ми бисмо дошли на уручење одликовања истакнутим нашим војним и полицијским генералима, јер сматрамо да су та одликовања заслужили. Нама је сме гао повод уручења, а повод је био Дан републике, а ми смо против тог празника и српски радикали су гласали против тог закона у Савезној скупштини, ако се сећате.

Ми сматрамо да то под хитно треба мењати, и то је наш јавни став од кога нећемо одступити. Али наравно, не сматрамо да је то довољно крупно питање, да изазовемо проблем у нашој коалицији. Ако се ми усаглашавамо прилично успешно око економске и социјалне политике, и ако ту правимо неке релати-

вно добре потезе, онда постоје неке ствари које се остављају за нека боља времена.

Водитељ: Слушатељка Биљана пита - где је уље и брашно, ако тврдите да га има?

Др Шешел: Има га и више него у довољним количинама које сваког дана испоручујемо. Е сада, поприлично тога нестаје неким шверцским каналима, неко ко је задужен за дистрибуцију један део узима и упућује на црно тржиште, а и грађани се труде да створе кућне залихе, и то оптерећује систем снабдевања. Ми ћемо негде до краја децембра то у потпуности нормализовати. А шећера има довољно, мислим да га у крагујевачким продавницама има довољно, да бисте сада могли да одете да купите шећер.

Водитељ: Рајко Стојиљковић каже - слажем се са вама да је главни разлог за монетарни октобарски удар машинијања банкарских радника.

Др Шешел: Нису то банкарски радници, то су директори, шефови.

Водитељ: Интересују га имена директора, који су сада у затвору због таквих криминалних радњи.

Др Шешел: То би требало Народна банка да саопшти. Народна банка је једина упућена ко је са чиме могао да изађе на црно тржиште.

Водитељ: Биљана Марковић каже - интересује ме нагли скок марке на 20,00, колико ће сада моћи да купе "Заставини" радници, а колико ће моћи после неколико месеци?

Др Шешел: Зашто да купују марке, њима је био дат кредит, да би могли да отпочну неку самосталну производњу, пре свега пољопривредну производњу или да се баве нечим другим, малом привредом и сл. Никоме те паре нису давале да купује марке. Ја не знам да је марка 20,00 динара. Колико ја знам, марка је 17,00 динара на црном тржишту у Београду. Није немогуће да негде дође до повећања, ако пристигне нека свежа количина динара из Црне Горе.

Помоћ из иностранства - лудом радовање

Водитељ: Александар Буђевац, из Ердоглије, зашто не потражите економску помоћ из иностранства, која је већ неопходна, и да ли ће бити камате на дуговања пензијера пензионерима?

Др Шешел: Каква је то помоћ из иностранства, кога то помажу, да ли помажу Румунију, да ли помажу Бугарску, да ли помажу Македонију? Ако њих не помажу, а толико се њихове владе удварају НАТО-у, зашто би онда неко нас помагао?

Ми не тражимо помоћ, ми тражимо равноправну економску сарадњу, а пре свега са пријатељским земљама. И у перспективи изгледа да ћемо у томе имати значајног успеха.

Водитељ: Да ли бисте смели да прошетате са коалиционим партнерима улицама Крагујевца, без обезбеђења, пита Радомир Карић из Лужника?

Др Шешел: Смео бих сам, без икаквог обезбеђења да прошетам улицама Крагујевца, али не знам зашто бих шетао са

коалиционим партнерима, али спреман сам сам, ево и вечерас ако треба, ако неко мисли да треба да провери, спреман сам да шетам улицама Крагујевца, до миле воље.

Водитељ: Недељко Пуповац каже да половина пензионера није добила бонове за струју.

Др Шешел: То није тачно, да половина није добила. Неки проценат није, то је неки можда 5% због проблема око дистрибуције. Неки нису нађени на адресама, а неки су пензију примао преко банковних рачуна, па је ту после било проблема, требало је да иду у ове филијале ЕПС-а, како се то већ зове - наплатне центре, па да тамо регулишу то питање. Трбало би до данас да је то све у потпуности регулисано.

Водитељ: Вићентије Ристовић - обехали сте народу да ће бензина бити на пумпама од 1. октобра, од тога ништа није било, три месеца народ није искористио бонове.

Др Шешел: Ми смо добили обећање, рекао сам већ, да су нека општења била много тежа него што су прве процене показивале, али сада су та обећања да ће снабдевање бити нормализовано до краја децембра. Најкасније у јануару.

Народ и држава нису пропали

Водитељ: Драган, поздравља одлуку Владе да тражи одговорност од својих чиновника и да их смењује ако посао не раде како треба, стога вас моли да му одговорите на питање - када ће Влада сносити одговорност и тражити одговорност од председника државе за пропаст државе и народа.

Др Шешел: Прво, не може се тражити одговорност од председника државе. Друго, наш народ није пропао, наша држава није пропала. Наша држава је у огромним проблемима, наш народ је у тешкој ситуацији, у економској кризи, социјалној беди, агресија се наставља. Агресија је само променила облик, нема више бомбардовања, али су појачане блокаде, санкције, унутрашње субверзије.

Видите, ово што је открила наша СДБ са овом бандом терориста која је организовала француска обавештајна служба. Ко зна какве се још банде спремају, ко зна шта још ЦИЈА ради, и како Американци мисле да искористе тих 100 милиона долара који су одобрени у Конгресу, пре неколико дана.

Наша земља је фактички под једном врстом опсадног стања. То треба разумети.

Водитељ: Господине Шешел, то би било све за вечерас. Хвала вам што сте гостовали у нашој емисији. Надам се да ћемо се опет видети.

Др Шешел: Хвала вама што сте ме позвали.

Водитељ: Поштовани гледаоци, била је ово емисија "Актуелно" и наш гост господин др Војислав Шешел, потпредседник Владе Републике Србије. Пријатно вече.

КОНФЕРЕНЦИЈА ЗА НОВИНАРЕ РЕПУБЛИЧКОГ МИНИСТРА ЗА ИНФОРМАЦИЈЕ,
АЛЕКСАНДРА ВУЧИЋА, ОДРЖАНА 25. ДЕЦЕМБРА 1999. ГОДИНЕ

ИНФОРМАТИВНА ТОРТУРА ЗАПАДА

За информисање у Србији протекла, 1999. година, једна од најтежих
Три периода притисака (пред, за време и после агресије НАТО-а) медијских кућа Запада и њихових
овдашњих експозитура
Обим лажи, фалсификата, манипулација, без преседана у историји

Александар Вучић: Даме и господа новинари, 1999. година је за информисање у Србији била једна од најтежих година. Као земља трпели смо перманентни информативни притисак често и праву информативну тортуру западних медијских кућа и њихових домаћих експозитура. То је једна од најтежих година за све оне који су требали да обезбеде нормално функционисање информативног система Републике Србије и за све оне који су радили на информисању.

Ову годину можемо поделити на три периода. Онај пред агресију, период агресије НАТО на Републику Србију и Савезну Републику Југославију и период после те агресије. Оно што је карактеристично за први и последњи период јесу страховити медијски притисци на нашу

земљу. У оба случаја је то била припрема. Једанпут припрема за оружану агресију, други пут, говорим о овом последњем времену, још то не знамо, можда за покушај неке нове агресије али, у сваком случају за потпуну политичку агресију и окупацију наше територије.

Не треба много доказа и не треба много говорити који су се медији у свету припремали за агресију. Оно што се никада није говорило, начин на који се никада није презентовало, овај пут се показало као могућа артиљеријска припрема за даље наступање НАТО авиона. Толико лажи, толико фалсификата, толико медијских манипулација је незабележено у досадашњој историји. Медији су постали најјаче и најмоћније оружје новог светског поретка уперено против истине и против свих непокорених народа и против свих оних који неће да слушају диктат диригованих америчких медија.

Ја сам донео да вам покажем и неку документацију, коју смо добили од појединих људи, да видите како су и домаћи медији припремани за период агресије на нашу земљу, како је требало да спреме јавно мишљење у Србији за оно што ће се догодити и да се, наравно, подржи НАТО операција, односно НАТО бомбардовање ове земље, убијање нашег народа, убијање Републике Србије и СР Југославије.

Показаћу вам више тих докумената. Знам да код нас многи кад им кажете да су плаћени из иностранства и да морају да бране сопствени положај и улогу

Против истине и непокорних народа: медији најмоћније оружје новог светског поретка

због тога што их плаћају инострани ментори и иностране газде, то покушавају да извргну руглу. Обично кажу, ето, власт говори о томе уместо да говори о својим проблемима, а нас тобоже нико не плаћа ми само хоћемо народу да кажемо истину. Донео сам једно писмо. Показашу вам га прво на енглеском језику. Прочитаћу део тог писма на српском језику. Ту је и потпис господина Верана Матића. Видећете како, коме и због чега су поједине НАТО земље, агресори и њихове земље помагали неке медије у Србији и СР Југославији.

Дакле, у делу тог писма, уз оно разумљиво, драги господине Гелбард, стоји: "Задовољство ми је да најавим да је међународна заједница у потпуности прихватила АНЕМ-ов пројекат ТВ мреже на конференцији донатора у Будимпешти. ТВ мрежа АНЕМ улази у прву фазу примене захваљујући даљој подршци и посећености међународне заједнице." - пазите добро следеће: "...у ослобађању медија и демократије у Југославији. Посебно ће омогућити да алтернативне информације државне пропаганде о непосредној политичкој кризи у Црној Гори и Косову, стигну до југословенске публике". Наравно завршава се са искреном ваши.

То јасно говори о томе како су непријатељи ове земље спремали агресију на наш народ, спремали убијање наших људи и рушење наше земље. Да бисмо то поткрепили конкретним чињеницама, да бисмо показали о каквим се цифрама ради, а ви знате да не волимо да излазимо у јавност без докумената, без папира, показатимо вам следеће бројке.

Дакле, предвиђени буџет проценених финансија, ако ја добро разумем ово што пише на енглеском, а ви то можете да проверите, износио је за три године 17.643.447 долара. За прву годину је предвиђено 9.394.357 долара. Циљ је био да се покривеност Србије од 65, Црне Горе од 16 одсто, односно територије Југославије, 20 процената пређе на покривеност од 50 процената.

Мораћемо да покажемо и неке друге папире. Да видимо ко су ти који су помагали те медије, и да видимо због чега су их помагали?

Документ је опет на енглеском језику, али, пошто се налазимо у земљи Србији, ја ћу читати превод. Ко су ти који су у периоду пред агресију обезбедили финансијска средства за оне који говоре да им је истина све, а да желе да се боре против пропаганде неистина и лажи за које се залаже држава Србија. Између осталих, ту су Фонд за отворено друштво, ви знате ко је то, Соросева фондација, а другачије се зове Соња Лихт. Решимо, они су само за плате издвојили 56.000, трошкове студија 50.000, услуга вести 25.000, обезбеђење 39.000, превод 10.000, за биро на Косову 10.000, биро у Босни 10.000 - укупно 200.000, наравно не динара, они не примају новац у динарима као ми остали овде у Србији.

Оно што је даље занимљиво, ту је неки норвешки хелсиншки комитет за људска права, УНХЦР, просто не знамо как-

ве он везе има са свим овим, који је за неке избегличке програме издвојио 126.000. Ту је Европска унија, најплеменитија и широко отворена за помоћ онима који би требало да подрже њихове добротворитељске планове према Србији и Савезној Републици Југославији. Само неколико месеци касније видели смо како су и њихови планови и поступци били против наше земље.

Даље, ту се налази УС аид, а познато је да је то америчка агенција за развој. Они су се испрсили. Такође, неки AIREXI и још неке организације и све је то плаћано апсурдно у немачким маркама. Оно што је још занимљиво, а заборавио сам да вам скренем пажњу, ту је британско министарство спољних послова. Чини нам се да је то веома значајно.

Што се тиче сталног инсистирања појединих западних медија и оних који су хтели да упознају јавност у Србији о великом богатству и ономе шта раде чланице наше земље, нису успели ни где у иностранству да им пронађу никакве рачуне и ништа да узму за себе. Морам да кажем да немамо рачуне у иностранству, али они који су покушавали све време да укажу на наше рачуне, имају рачуне у иностранству. Дошли смо до података да се проводе значајне илегалне трансакције. Дошли смо до података и да су неки највиши државни функционери ове земље, који су прешли у наводно опозиционе редове, некада највиши комунисти попут Стамболића, вршили бројне девизне прекршаје примарно немачке марке на руке и то уз њихове потписе. Знате да је код нас забрањена златна девизна клаузула. Тако да су кршени и Закон о облигационим односима, и девизном пословању, трговини и спољној трговини али, то изгледа многе не интересује.

Ово су банкарски свифтови до којих смо дошли. Говоре о томе да поједини представници медија, који би желели неке у држави да науче истини, имају своје банкарске рачуне у неким страним земљама. Не плаћају никакве порезе ни дажбине већ се тај новац у кешу уноси. Имамо пример такозване "Медобанке" из Будимпеште. Клијент је Саша Мирковић, а број рачуна, има их десетине и нећу их читати али, ако неко хоће може добити све. На пример, по једном од ових рачуна новац је пребацила аустријска банка из Прага, адреса... Чешка Република, а износ је 20.000 немачких марака. Иначе, овде има цифра и до 80.000 долара. Толико о онима који су, и на који начин, споља покушали да припреме агресију на нашу земљу.

У овој години, што је много значајније од тога, у регистар јавних гласила уписано је нових 157 штампаних медија, од тога 153 периодична и четири дневна листа. У време највећих напада на нашу земљу, у време економске кризе, великих социјалних проблема са којима се суочавамо, посебно због агресије и санкција које против нас проводе наши непријатељи, очигледно је да долази до даље диверзификације медијског

простора. Имајмо у виду да је највећи број медија у приватној својини.

Сматрамо да је добро што се и даље развија медијски плурализам уређивачких концепција и то је нешто што говори о највишем степену слободе штампе, о томе да у нашој земљи можете говорити и информисати јавност о свему. Критички говорити о раду свих државних органа. Додуше, поједини неће да говоре критички о раду појединих државних органа на нивоу локалне самоуправе управо из разлога о којима сам мало пре причао. Али, за нас је добро да може да се каже да увек може критички да се говори о нашем раду, о раду Републике Србије и Савезне Републике Југославије. То је нешто због чега смо поносни.

Донео сам један текст Дијане Понсон која говори о начину на који западни, а и домаћи медији, врше притисак на јавно мњење у Србији покушавајући да га придобију и кажу како у Србији нема слободе штампе, нема слободе јавног информисања. Прочитаћу на српском: "Колико смо пута чули током последњих девет година да само што није затворен последњи независни радио или новине у Југославији? Нико није приметио да наводно намучене новине или радио поново раде. Али, нема везе, ускоро ћемо чути поново да ће се баш последњи слободни медији управо затворити".

Долазимо до суштине због чега се на ово инсистира и због чега се ово стално говори: "Ово преувеличавање је помогло југословенским новинарима, издавачима и уредницима да повећају допринос са Запада од Европске уније од фондација не би ли штампали своје публикације". То је суштина. Додуше она у другом делу говори о једној важној ствари. То је да тај новац не заврши баш увек на овим адресама о којима смо мало пре говорили. Део тих пара мора да се врати на адресе далаца, јер они део тог новца враћају у своје џепове.

На сваки начин су покушали да ову земљу потпуно неприпремљену доведу до окупације и да народ у Србији каже "да, ви окупатори сте добродошли". То је била њихова намера. Али оно што је заслуга већине новинара, већине медија у нашој земљи, оно што ће сигурно ући у историју, свакако је чињеница да су се готово херојски борили, да су били прави војници ове земље, да су је бранили једнако храбро као и они који су то чинили у јединицама Војске Југославије и МУП-а Републике Србије, зато што су се борили за истину, за своју земљу и зато што су се супротставили медијским манипулацијама, фалсификатима и лажима агресора.

У тој борби, нажалост, први пут у историји злочинци су на монструозан начин убили 16 људи у згради државне теле визије Србије. Злочинци су помогли и отмицу, киднапованье српских новинара Ђуре Славуја и Ранка Ференића о којима агресорски медији и агресорске политичке организације не желе да говоре. Они их не интересују, али зато их и те како свакодневно интересује судби-

Пауке ментора: листу "Данас", 1998. године, уместо 2.314.000 екија додељено "само" 330.000 екија

на албанских терориста, праведно затворених у српским затворима.

Та врста отпора који су наши медији пружили најмоћнијим глобалним електронским мрежама, онима који формирају јавно мишљење свуда, на свакој тачки земљине кугле, представља заиста пример како се све земље које држе до своје независности, до своје слободе, до свог суверенитета могу и морају супротставити америчкој агресији.

Они су се нашли у бројним проблемима. Они нису знали више ни како, ни шта им се догодило. И у њиховом мњењу почеле су се догађати значајније промене, почели су да осуђују агресију. То они никако нису могли очекивати поред тако стравичне пропаганде коју су водили. То доказује и текст Стивена Ерлангера у Њујорк тајмсу који је на сличан начин приказао и показао како су и шта су непријатељи очекивали од домаћих медија.

Подсетићу вас, радило се о оном округлом столу у Милочеру, под покровитељством ОЕБС-а, на који су позвани они који су плаћани из иностранства и критиковани су због тога што нису подржали агресију, јер испоставило се да поред домаћих помагача НАТО није успео да оствари онакве резултате какве су они заиста желели.

Индикативна је изјава Наташе Канлић, која је, обраћајући се такзваним независним новинарима, независним од своје земље, изјавила: "Плаћају вас и имају право да доводе у питање ваше понашање за време рата".

Оно што се данас догађа и са чим се Србија суочава по окончању оружане агресије на Републику Србију и Савезну Републику Југославију, јесте информативни притисак на нашу земљу, досада невиђен у овом веку, с таквим методама, таквим начином какав нигде ни у једној другој земљи није забележен. Око наше земље се формира и електронски круг, покушај формирања правог елект-

ронског прстена са усмеравањем антена и предајника према нашој земљи и програмима психолошко пропагандних сервиса као што су Глас Америке и Слободна Европа. То многи не знају, Слободна Европа наравно није гласило Европске уније, већ гласило америчког Конгреса. Поставља се питање зашто неко улаже толико новца за програм на српском језику, због чега му је толико интересантно, ако не због тога да би се у потпуности извршила медијска окупација и другачије обликовало јавно мишљење у Србији?

Међутим, одмах по окончању агресије, показашу вам само на једном примеру, наставила се агресија преко оних медија у Србији који су морали да схвате да су задатке пропустили, а на том списку се налази, веровали или не, лист "Данас". Имамо податак да су они 1998. године тражили 2.314.000 екија. Додељено им је 330.000 екија.

На том списку је и агенција БЕТА, која је имала и спецификацију за шта је тај новац потребан, као и још неки домаћи листови.

А шта се десило по окончању агресије? Ви видите да данас нигде нема доказа за ове хашке злочинце, да не постоји нико да каже "ево, на Косову и Метохији су Срби починили злочине". То нигде нико не каже. Али, зато су неки домаћи медији, да би ваљда похвалили труд Запада да жигосе Србе, да кажу све најгоре о једном народу који убијају, који уништавају, чију земљу хоће да покоре, урадили следећу ствар: погледајте наслов једне новине у коме се каже: "Убијани само зато што су Албанци", па даље "Видио сам како резервиста убија жене и децу".

То је, веровали или не, сведочење једне српске новине, не стварно српске, већ зато што се издаје у Србији. Идеолошки и народно говорећи, она то сигурно није. У питању је "Данас". Поставља се питање како је могуће и да ли би у некој другој земљи такве оптужбе биле

могуће и да ли би то неко уопште могао да трпи. У малопређашњем тексту Дијане Донсон се тврди да се ни у једној НАТО земљи не би трпело овакво писање штампе какво се овде трпи.

Ми не трпимо, ми се залажемо за слободу штампе. У томе је разлика између нас и Американаца, код којих уопште не постоји опозициона штампа, уопште не постоји другачија штампа од оне какву они хоће да форсирају.

По папирима које сам показао, управо су агенцији БЕТА плаћени кореспонденти из Брисела и Хага. Један од њих каже: "Европска комисија из Брисела саопштила је јуче да ће медијима у СРЈ и БиХ упутити помоћ у вредности од преко 5 милиона евра".

Највећи део, наравно, отићи ће у Србију, не би ли се Србија потпуно информативно окупирала. Ми, наравно, не желимо, ако ће тај новац да уђе легалним путем, надамо се да неће ићи на иностране банковне рачуне, па на црно улазити у нашу земљу. Ако легално уђе у нашу земљу, то не би био лош девизни прилив, знате, држави се плате све лажбине које су неопходне. Ми бисмо били веома задовољни да они то тако раде и желимо јавности да укажемо на чињенице, и желимо да покажемо колико је онима који се часно и храбро боре за ову земљу и онај народ тешко да се супротставе онима који имају оволика примања од оних који су ову земљу бомбардовали.

Наравно, то није нека реклама за нас, али рецимо да буџет Министарства за информације Републике Србије са свим запосленима, са плаћањем сателита за РТС не износи ни половину буџета појединих радио станица које финансирају западне службе. То можда није нешто чиме би ми требало да се похвалимо, али то показује колика је жеља и какви су све покушаји наших непријатеља да ову земљу у информативном смислу униште и да потпуно другачије обликују јавно мишљење.

Шта је сада циљ западних информативних гласила? И не само западних, већ и оних који им овде верно и вредно служе. Циљ тих гласила јесте да се, као што само приказали у оном малопређашњем писму, забораве Косово и Метохија. У информативном смислу су погазили све норме на Косову и Метохији, окупирани су ту територију, тамо не постоје слободни, не постоје српски медији, већ само албански, контролисани, терористички медији, онакви какви одговарају Западу. Сада фокусирају највише на Црну Гору и припремају терен за нове политичке притиске на Савезну Републику Југославију.

Вама је, наравно, општепознато да у Црној Гори, осим једног или два листа или часописа, не можете наћи ниједан медиј, посебно не електронски, који ће се супротстављати бруталној америчкој пропаганди медија Мила Ђукановића. Апсолутно никакве слободе речи нема, али они ће вам рећи да је то најдемократскија држава зато што слуша налоге Американаца, зато што се клана Медлин Олбрајт, додуше, не љуби јој руку као неки, и то по неколико пута. Полтро-

нски се осмехују, па кад се камере угасе, они заврше посао.

На сваки начин ће покушати да припреме мишње у Црној Гори на то како је НАТО добродошао, како је НАТО спаситељ, како америчке трупе треба да спасу Црну Гору од сопственог народа и светуално од Србије и српског режима. У ту сврху, поједине новине почеле су да објављују ствари које заиста нигде у свету не би биле објављене, а кукају на слободу штампе, на слободу изражавања.

А код нас, видећете када вам прочитају, слободно објављују најневероватније. У једној од тих новина, лист је "Данас" ако се не варам, каже се "Хаг је једино решење за проблем Србије, али, потребно је да НАТО затвори границу Црне Горе према Србији и добро је што се НАТО учвршћује на Косову и Метохији". Може ли то нормалан човек да каже и могу ли нормални људи томе да посвете толику пажњу и да на такав начин хвале окупацију сопствене земље? Можда бих разумео оне који желе да

тијом и реформама нема никакве везе. Једине реформе које спроводе су увоз још већих количина банаана, лимуна и поморанџи него претходних година, да нахране целу Европу и Америку тим криминалним работима и мафијашким пословима и ничим другим.

И још нешто што ће очигледно западним медијима и њиховим домаћим помагачима у наредном периоду бити главни мото у медијским притисцима на Србију - то је Хашки трибунал, за који, чудно је, нико неће да каже на који начин је основан. Управо због тога, Министарство за информације Републике Србије је на сајт Владе Републике Србије ставило посебан одељак који ће говорити о свим неделима и злоделима Хашког трибунала, о свему што су до сада учинили и што планирају да учине.

Морам онима који хвале Хашки трибунал, а који мало о томе знају, да објасним да је Хашки трибунал несуд, а не суд, да је то једна међународна институција за чије оснивање није показан никакав правни основ, јер у позитив-

мо домаћој јавности, упутити писма да покажемо какве су биле резолуције 808 и 827, којим је стваран Хашки трибунал мимо било каквих међународних правних норми.

Колико је притисак јак, можете видети и по насловним странама неких наших новина. Видите наслов, "Притвор је удобан". Они хвале притвор, они хвале затворе, оних који су бомбардовали ову земљу, који су бомбардовали Републику Српску, оних који су уништавали српски народ свуда где је живео, и поново то раде, и поново хапсе стављањем врећа на главу, пребијањем невиних људи само зато што су Срби. Али, притвор је удобан а, замислите, постоји медијски спор о квалитету притворских хелија хашког затвора. То су наше новине које се жале на слободу изражавања и слободу јавне речи, на репресију. Тешко им је да пишу, тешко им је да излазе.

То је све оно што, чини ми се, на најбољи начин осликава њихове намере и све оно што ће чинити у предстојећој години. Оно што могу још да кажем, 2000. година ће за нас који учествујемо у обезбеђивању функционисања информативног система Републике Србије, сигурно бити још тежа него 1999. година. Немамо никаквих илузија у том погледу, зато што знамо ко нам је непријатељ и на какав начин ће они који су до јуче вршили оружану агресију, а настављају медијску агресију, и даље вршити притиске на нашу земљу. Зато што знамо и са колико мање финансијских средстава располажемо и зато што знамо колико ће снаге они уложити не би ли успели нашу земљу да покоре и не би ли успели да наш народ коначно униште.

Али, морају да знају да ћемо се борити као и ове године, да нећемо дозволити да њихове лажи, фалсификати и медијске манипулације постану истина, да ћемо урадити све да обезбедимо народу Србије, али и светском јавном мишњу праве информације, да их упознамо са реалним догађајима у Србији и Савезној Републици Југославији и верујем да ћемо у томе имати помоћ свих вас. Верујем да ћемо у 2000. успети да победимо све тешкоће, а надам се да злочинци и монструми који су ове 1999. године, убили не само новинаре, већ и техничко особље, више неће користити оружје у том рату.

А овако, без обзира на наше мање могућности, без обзира на то што ми не располажемо толиким финансијским средствима, ја сам уверен да ће наша истина, наши аргументи и чињенице савладати њихове манипулације и неистине. Свима који се баве овим послом, свима који су вредно и храбро радили у овој години, желим срећну календарску 2000. годину, са налом да ћемо се нашим непријатељима, онима који врше агресију на наш медијски простор успешно супротставити, да ћемо сачувати своју земљу и своју слободу.

Новинар: Зашто је мало новца издвојено за буџет и када ћемо успети да платимо српски лоби у Америци? Други

Којадиновић код Градског судије за прекршаје:
"Студио Б" штити само партијске и породичне интересе

ћуте, који не желе да се супротставе агресији, али оне који ће овако отворено да хвале и призивају окупацију наше земље, то је нешто што је апсолутно неразумљиво.

Свакодневно ће се говорити како Србија угрожава Црну Гору, иако нико неће знати да одговори на питање како то Србија угрожава Црну Гору, да ли можда кроз Савезни парламент, где грађани Црне Горе у избору за Доњи дом парламента, са мањим бројем гласова бирају исти број народних представника у односу на грађане Србије. Је ли то можда фаворизовање Србије, или је фаворизовање Црне Горе, што се у другим федералним државама не чини и како то и на који начин Србија угрожава Црну Гору.

Али, то није ни важно, важно је само рећи да је режим у Црној Гори демократски и реформски, иако са демокра-

ном правном поретку Уједињених нација не постоји никакав правни основ за доношење одлука о формирању таквог трибунала. Да би се успоставио неки међународни суд, мора да постоји уговор између две суверене државе које би, после тога, усвојиле статут и прихватиле такву надлежност међународног суда. Не формира се суд на овакав криминалан начин како су га Американци направили. Да не говоримо о самом поступку, који нема никакве везе са правом. Сам суд доноси законе о сопственом деловању - то су лудости које немају везе са међународним јавним правом и међународним правним нормама.

Очигледно је да ће то у информативном смислу они који то треба да прећуте - прећуткивати, а да ћемо ми као Министарство за информације и као Влада Републике Србиј свима у свету, а не са-

плаћају професионалцима да популаризишу њихове идеје.

Александар Вучић: Прво, ми ове године имамо заиста рестриктивне буџете и на републичком и на саветном нивоу. Евентуално повећање износа који се односе на Министарство за информације значило би или необезбеђивање тих средстава, или финансирање из извора који нису реални, односно стварање услова за инфлаторну спиралу. За разлику од неких који говоре о свом тешком статусу и тешком положају, а имају иностране банковне рачуне преко којих примају огромне своје новца, они који раде за своју земљу, а не жале се и не кукају, имају много мање новца.

У Влади Србије, у Министарству за информације раде људи са високом стручном спремом, на пример на месту саветника министра са платом од 1.800. Мислим да вам то довољно говори са колико патриотизма и ти људи и људи у државним агенцијама и приватним медијима обављају своје послове. Они примају много мање, али имају праву и велику жељу да учествују у одбрани своје земље у сфери која је најважнија, а то је медијска.

Што се тиче питања о изнајмљивању неких агенција, више пута смо разговарали о томе. Све је то било неизвесно. Нисмо имали потпуно сигурност улагања и никада нисмо знали да ли ће та улагања, за нас огромна, моћи нешто да донесу. Објаснићу то на једном примеру. Реч је о транспортеру на "ЕУТЕЛсат". Имали смо страшне притиске од управног одбора "ЕУТЕЛсат". Морали смо да измиримо и последњу финансијску трансферу према њима, иако многе друге земље то нису учиниле.

Ми смо у Влади Србије имали даноноћне разговоре директно пред агресију, како да нађемо новац којим ћемо то да платимо, јер смо знали да је то наш прозор у свет. Успели смо да пронађемо тај новац, верујте ми, после десет ноћи неспавања свих који су покушавали да обезбеде тај новац за ову земљу. Када смо то платили, они су рекли е, извините, више не можете да користите тај транспортер и да смитијете програм преко сателита. Ово говори како бисмо евентуално могли проћи када би ангажовали неке наводно приватне агенције, а које раде у договору са неким америчким службама, што цивилним, што војним.

Новинар: Зашто ми не бисмо нашли начин да искористимо чињеницу да у иностранству има око 3 милиона Срба. Ово стога што су се они изразито патриотски понели за време агресије.

Александар Вучић: Издао сам задатак помоћнику, али рећи ћу и нешто о периоду агресије: са свим нашим представницима медија (ми имамо и десетине радио станица и неколико ТВ станица) од САД и Аустралије до европских земаља, одржаван је контакт посебно у време агресије. Десетине тих људи сам лично упознао. Заједнички смо се борили против медијске агресије на нашу земљу. Издао сам налог и у најскорије време биће прикупљени подаци о свим медијима у иностранству.

Ми имамо податке за негде око 90, а ја имам информацију да их има много више. Када подаци о томе буду ажурирани, заказаћемо неки скуп. Сигурно да никада не бих потцењивао улогу тих људи, али је не бих ни прецењивао. Данас, а и убудуће можемо много више и много боље да користимо њихову добру вољу."

Новинар: Зашто у време док су верификатори били на Косову није било билтена на енглеском језику?

Александар Вучић: Ти који су штампали на пример "Кох а диторе" се налазе на списку страних плаћеника о којима сам говорио малопре. Њихова ТВ, радио и новинска продукција. Што се тиче наше, евентуално боље пропаганде на Косову и Метохији то би морало да буде неупоредиво боље. Ми смо штампали месечно, а тада смо штампали недељни часопис "Србија у свету" и то на пет језика. Слали смо то на Косово и Метохију. Доле су радили људи који су то морали да дају свима. У наредној години намерамо да кренемо са дневним билтеном. Мада, немојте да заборавите да су знали све око случаја Рачак, на пример, али је требало фалсификовати реалан догађај не би ли се нашао повод за маскр и убијање српског народа. Мислим да су сви верификатори и новинари знали шта се догађало на Косову и Метохији само једну страну догађаја једноставно нису хтели да чују.

Новинар: Шта Министарство намерава да уради у новој години, и како оцењујете рад новинара који нису из западних земаља?

Александар Вучић: Као што знате, ми пратимо медијско понашање и осталих, не само западних земаља. Што се тиче признања страним новинарима, не мислим да је то нешто од чега човек треба да живи. Верујем, господине Мигати, да ћемо наћи начин да се захвалимо онима који су из иностраних медија коректно извештавали и да кажемо да и убудуће очекујемо коректно извештавање. Верујем да ће ти медији који су на тако тачан начин информисали сопствену јавност то чинити и у будуће и то је највећи прилог истини и највеће могуће признање.

Што се тиче првог питања шта ће све Министарство урадити, могу да кажем да очекујем да у новој години кренемо са неким новим билтенима, имаћемо неколико сајтова на интернету. Мораће нешто да се уради са државним медијима везано за сателитски пријем.

Новинар: Да ли ће страни дописници имати нешто бољи третман када је реч о парини и полицији?

Александар Вучић: Већ смо разговарали и даље ћемо покушавати да пронађемо неко другачије решење за стране дописнике који су пријатељски настројени према нашој земљи.

Новинар: Поменули сте лист "Данас" и текст који је објављен. Да ли бисте могли да нам појасните о чему се ту ради да ли је то редакцијски или пренет нечији став?

Александар Вучић: Господине Ђосићу, немојте да се правите невешти и наивни, зато што то нисте и добро знате о

чему се ту ради. Реч је о интервјуу истакнутог србомисла Милана Панића у коме је најавио отцепљење Војводине од Србије и коме је даг огроман публицистичет на централним странама. Знате ко опрема текст и знате због чега је тако стављено. Потпуно је јасно о чему се ради и ко то говори. Порука је крупним словима и то је медијски трик, подвала. Не можете ви да објавите текст у коме неко нешто објављује а, да при том сматрате да са тим немате ништа.

Ваљда је све то јасно после оних папира које сам прочитао. Уосталом, нећете ви хвалити српску државу када се супротставља агресору јер радите за медиј који финансира агресор. Је ли то тачно?

Новинар: Да, то је чињеница, с тим што ако говорите о Слободној Европи она је приватни невладин медиј.

Александар Вучић: То се нешто променило у последње време па прешло са америчког конгреса на невладин медиј. Довољно је јасно ко подржава Слободну Европу и ко то плаћа. Нико из ове земље је не финансира, је ли тачно?

Новинар: Претпостављам.

Александар Вучић: То је доказ наше медијске толеранције, то Американци никад не би дозволили.

Новинар: Хоће ли бити измена у концепцији програма РТС, с обзиром да ту телевизију плаћају грађани Србије?

Александар Вучић: Грађани Београда плаћају и Студио Б и нико их не пита ништа. На РТС-у се штити државни интерес, а Студио Б штити само партијски и породични интерес и ништа више. То је огромна разлика, а плаћају сви грађани Београда. Сви грађани Ниша и Крагујевца плаћају њихове градске телевизије. То заборављате да кажете. Добро је да сте поменули то плаћање, сада ћу да објасним.

Колико год грађани Србије плаћали у овим тешким условима таксу на електрично бројило и оно колико иде за телевизију Србије то је око три пута мање од предвиђене пројекције буџета која је послата Роберту Гелбарду.

Да су плаћени сви рачуни требало би да се скупи око 600.000.000 динара. Рачуни за струју су обрачуати у боновима за електричну енергију и то је чак много мање од једне трећине. Можете видети колико је то мало новца за једну националну кућу.

АНЕМ има четири до пет пута већи буџет, а колико је то мања кућа.

Новинар: Ко омета Студио Б?

Александар Вучић: Волео бих да то могу да откријем иако то није у мојој надлежности. Нисте приметили како се ометају неке друге телевизијске куће, на пример Палма и РТС. Када, рецимо, уторком увече иде једна емисија, усред емисије се прекине програм. Ја сам објективнији од вас јер сам приметио и једно и друго ометање. Једини подаци о томе ко омета јесу да омета НАТО из места Рашице у Руминији. Само тамо располажемо. Надам се да ћете ви открити да неко омета Палму и РТС.

Свима желим пуно здравља и среће у наредној години.

Приредила
Драгана Глушац

23. ЈАНУАР 2000.

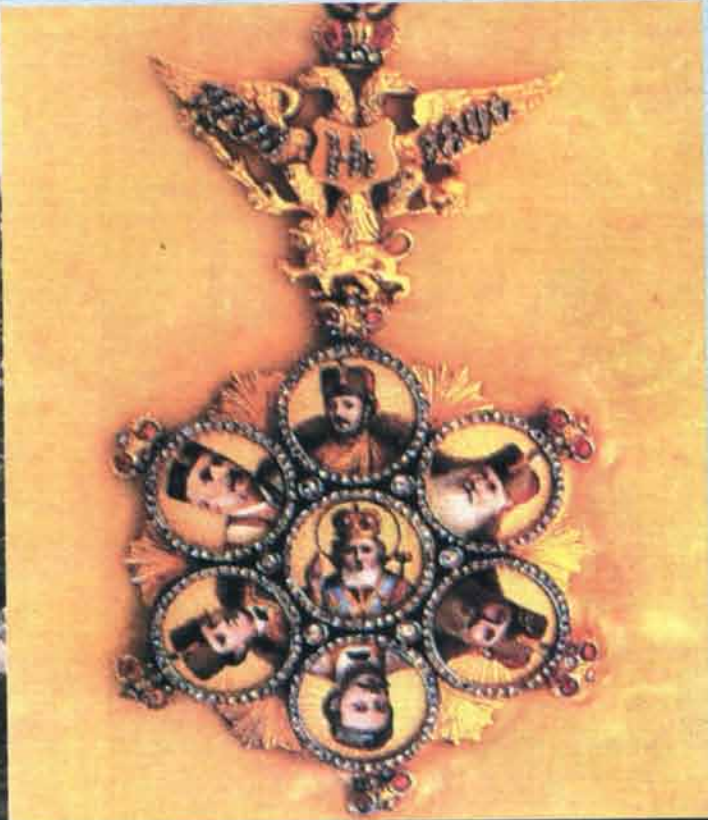
Момир Војводић,
члан Председничког колегијума
и Централне отаџбинске управе

Гордана Булатовић,
заменик министра за избеглице,
расељена лица и хуманитарну
помоћ Савезне владе

БЕОГРАД, 23. ЈАНУАР 2000. ГОДИНЕ, „САВА ЦЕНТАР“
ПЕТИ ОТАЏБИНСКИ КОНГРЕС
СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

ДУБОКИ КОРЕНИ СРПСТВА У ЦРНОЈ ГОРИ

